

ÁPRILIS 24., PÉNTEK

ELNÖKÖL: ROURE ASSZONY

alelnök

1. Az ülés megnyitása

(Az ülést 9.00-kor megnyitják.)

2. A Bizottság 25. éves jelentése a közösségi jog alkalmazásának ellenőrzéséről (2007) (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont Frassoni asszony jelentése (A6-0245/2009). a Jogi Bizottság nevében a Bizottság közösségi jog alkalmazásának ellenőrzéséről szóló 25. éves jelentésről (2007) (2008/2337(INI))

Monica Frassoni, előadó. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, harmadszorra készíték jelentést a közösségi jog alkalmazásáról, és azt kell, hogy mondjam – bár minden elismerésem a Bizottsággal együtt végzett jelentős mennyiségű munkáért –, nem hiszem, hogy különösebben elégedettek lehetünk. Úgy gondolom, alapvetően három problémával kell szembenéznünk, amelyekre ki szeretnék térni, és amelyekre jelentésünkben felhívtuk az Önök, és mindenekelőtt a Bizottság figyelmét.

A kezdetekhez képest úgy látom, a Bizottság egyre kevesebb figyelmet szentel a Parlament tevékenységének és kéréseinek, hiszen a korábbi gyakorlattól eltérően szinte egyáltalán nem kaptunk választ az elmúlt két jelentés készítése során feltett kérdéseinkre. Meg kell, hogy mondjam, ez kissé bosszantó, hiszen mindannyian egyetértettünk abban, hogy a közösségi jog alkalmazása a „jobb szabályozás”-ról szóló napirend kiemelt fontosságú eleme.

A következő problémákkal találkoztunk: a Bizottsággal megvitatott három alapvető kérdés az átláthatóság, a források és az eljárások hossza volt.

Láthatjuk, hogy a közösen kialakított új kérdés, vagyis az átláthatóság területén igen lassú haladás valósul meg, ráadásul a dokumentumokhoz való hozzáférésről szóló új rendeleteknek köszönhetően a jogsértési eljárást vezető vagy a jogsértési eljárások indítását kérelmező személyeknek egyértelműen kevesebb lehetőségük nyílik arra, hogy megtudják, miért zárták le, illetve miért indították el ezeket az eljárásokat.

Másodszor, szólni szeretnék a prioritások meghatározásának kérdéséről: a prioritások meghatározásának, a jogsértési eljárások tiszteletben tartásának és lebonyolításának természetükből adódóan nem csupán technikai, hanem politikai jellegű döntéseket is magukban kell foglalniuk. Sajnálatos módon ezen a téren az elmúlt három-négy évnyi munkát követően az ellenőrzés, valamint az átláthatóság mechanizmusának tekintetében még mindig nehézségekkel küzdünk, nem csupán belső körökben, vagyis a Bizottságra vonatkozóan, hanem külső irányban is.

Említenék néhány példát, elsősorban a környezetvédelmet érintő közösségi jog területéről. Mint ismeretes, ez a legfőbb probléma az európai jog alkalmazásában, ennek ellenére mind a források, mind pedig az ágazat prioritási szintje szempontjából jelentős lemaradást tapasztalhatunk.

Az egyik legérdekesebb kérdés, amelyet nagy egyetértésben tárgyaltunk a Bizottsággal, az volt, hogy miként csökkenthetnénk az eljárásokhoz szükséges időt az előterjesztett és a Bizottsággal együtt részben elfogadott mechanizmusok segítségével. E területen azonban egyfajta tehetetlenségi erő következtében szintén holtpontra jutottunk, amelyről a jövőben reményeim szerint elmozdulhatunk.

A Bizottsággal szintén hosszasan tárgyalt további téma volt a „kísérleti projekt”, amelynek keretén belül a Bizottságnak benyújtott polgári panaszok továbbításra kerülnének az érintett tagállamnak, hogy az valamilyen módon reagálhasson. A néhány tagállamtól, és különösen Tajani biztos úrtól érkezett értékelések alapján megállapítható, hogy a kísérleti projekt működése nem igazán kielégítő; az a tény, hogy mostantól a Bizottság nem keresi meg közvetlenül írásban az esetleges jogsértéssel vádolt feleket, oda vezet, hogy az állítólagos jogsértésben feltehetőleg érintett kormányzat jóval kevésbé érzi majd szükségét a kívánt reagálásnak.

Ez a dolgok természete: ha egy adott régió valamelyik olasz minisztériumi hivataltól kap írásos felszólítást, az minden bizonnyal sokkal kevésbé hatékony, mint a Bizottságtól közvetlenül érkező levél. Ilyen jellegű

bírálat érte tehát a kísérleti projektet, sajnálatos módon azonban a Bizottság nem reagált érdemben. Elnök asszony, élnék azon jogommal, hogy a vita második felében ismét felszólaljak, és reagáljak azokra a válaszokra, amelyeket Tajani alelnök úrtól minden bizonnyal hallani fogunk.

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (FR) Elnök asszony, Barroso elnök úr nevében vagyok ma itt, aki megkért, hogy továbbítsam üzenetét, amely szerint legnagyobb sajnálatára nem tud ma részt venni a közösségi jog alkalmazásának ellenőrzéséről szóló 2007. évi éves jelentéssel kapcsolatos vitában.

A Bizottság üdvözlí a Parlamentnek a 2007. évi „Az eredmények Európája – a közösségi jog alkalmazása” című közleményében elfogadott megközelítés iránt tanúsított támogatását.

A Barroso Bizottság nagy jelentőséget tulajdonít a közösségi jog helyes alkalmazásának, és kiemelkedően fontos feladatnak tekinti azt. Ez az oka annak, hogy a 2007. évi közleményben ismertetettek szerint a Bizottság jelentős erőfeszítést tett munkamódszerei javítására a polgárok és a vállalkozások segítése érdekében.

A korábbi parlamenti állásfoglalások hatására született meg számos, a közleményben ismertetett kezdeményezés. Először is, tavaly januárban gyakoribb döntéshozatalt vezettünk be a jogsértési eljárásokban azzal a céllal, hogy felgyorsítsuk az ügymenetet; másodszor, tavaly áprilisban 15 tagállamban elindítottuk az „EU kísérleti” projektet, hogy felmérjünk egy új módszert, amelynek célja a problémamegoldás és az információkhoz való hozzáférés javítása volt; harmadszor, a Parlament érdekeihez is közel álló kezdeményezés legfőbb célja az volt, hogy a közösségi jog alkalmazása során felmerülő kérdések és problémák szempontjából, ideértve e közösségi jog megsértését is, megfelelőbben szolgálja a polgárok és a vállalkozások érdekeit; negyedszer, a Bizottság ennek ellenére az EU kísérleti projekt keretén belül nem megfelelőség esetén továbbra is fel fog lépni a jogsértések ellen, elsősorban jogsértési eljárással; és ötödször, Barroso elnök úr 2008 decemberében levélben számolt be a Parlament Jogi Bizottsága elnökének, Gargani úrnak a kísérleti projekt eredményeinek részleteiről. A levél egyben megerősítette a Bizottság azon szándékát is, hogy részletes jelentésben fogja tájékoztatni a Parlamentet a projekt első évi működéséről, és az ezzel kapcsolatos előkészítő munka már el is kezdődött.

A közleményt követően a Bizottság elfogadott egy politikaibb jellegű éves jelentést is. Míg a jelentés kiemeli az elmúlt év során végzett munkát, arra is kísérletet tesz, hogy meghatározza a közösségi jog alkalmazásának prioritásait és a prioritások gyakorlati megvalósítását célzó programot.

A jelentés fontos stratégiai nyilatkozat a Bizottság részéről a „jobb jogalkotási” program egyik lényegi szempontját illetően. A kezdeményezés egyik célja az, hogy hasznosabb információkat biztosítson a Parlament számára, és így megfelelőbb keretet adjon a további intézményközi tárgyalásoknak.

A Parlament kedvezően fogadta a 2008. évi éves jelentésben felsorolt, különösen az alapvető jogokra és az életminőségre vonatkozó prioritások meghatározását. Ez volt az első alkalom, amikor a Bizottság saját éves jelentését felhasználva pontosabb prioritásokat állapított meg a különböző ágazatok számára. Célunk továbbra is az, hogy munkánk elsősorban eredményesebb, a polgárok és vállalkozások érdekeit szolgáló tevékenységekre összpontosítson.

Az elmúlt évben meghatározott prioritásokkal kapcsolatos eddigi fellépésről és az általunk elért eredményekről az idei éves jelentés számol majd be, a 2009-2010-re vonatkozó új prioritásokkal együtt.

Köszönöm. Nagy érdeklődéssel várom a képviselők hozzászólásait a vitához, amelyek végén válaszolok Frassoni asszony kérdéseire.

Diana Wallis, a Petíciós Bizottság véleményének előadója. – Elnök asszony, gratulálni szeretnék Frassoni asszonynak az általa készített jelentéshez. Úgy gondolom, e két-három éves időszak során örömmel dolgoztunk együtt a Parlament nevében készülő jelentésen. Az együttműködést nagyon élveztem; azt azonban már korántsem élvezem annyira, hogy úgy tűnik, minden évben ugyanazokat a dolgokat ismételjük, és olyan érzésünk van, mintha folyton körbe-körbe járnánk.

Az egészen rendkívül egyszerűnek kellene lennie, hiszen nincs másról szó, mint hogy polgáraink jobban átlássák, miről szól az európai jog; hogy probléma esetén tisztában legyenek a végrehajtási folyamat mibenlétével; és végül, hogy a végrehajtás eredményét is megismerhessék. Jelenleg azonban úgy tűnik, állandóan új mechanizmusokat kell kitalálnunk ahhoz, hogy kezelni tudjunk egy már létező, ám nem egyértelmű és átlátható folyamatot.

Annyiban bizonyos haladást már elértünk, hogy a folyamat – vagyis az uniós jog érthetőbbé tételének – első lépéseit a Bizottság már áttűtette a gyakorlatba, és örömmel mondhatom, hogy az utóbbi időben viszonylag

rendszeresen úgynevezett „polgári összefoglalók” kapnak helyet az egyes jogszabályok elején, hogy láthassuk – és az általunk képviseltek is láthassák –, merre kell tartanunk, és mit kell elérnie a jognak.

Amikor azonban a végrehajtási folyamatról beszélünk, továbbra is ott tartunk, hogy a végrehajtásra vonatkozó döntés – vagyis hogy miért hozták, illetve nem hozták meg az adott döntést – korántsem egyértelmű, és a polgárok gyakran csak találgathatnak. A közelmúltban levelet kaptunk valakitől, aki megpróbálta elérni valamelyik jogszabály végrehajtását, mostanra azonban korábbi EU-támogató létére annyira kiábrándult az egész európai intézményrendszerből, hogy immár egy Európa-ellenes pártot támogat.

Ez a lényeg: ha nem oldjuk meg a problémát, azzal veszélybe sodorjuk az európai jog egészének, és valamennyi intézményünknek a jó hírét. Ennyire súlyos a helyzet. Képviselőként azzal töltjük mandátumunk utolsó napjait, hogy fel-alá szaladgálunk, egyik intézményközi tárgyalástól a másikig, egyik első olvasati megállapodástól a másikig jutunk, szavakon és a jogszabályok egyes mondatainak értelmén vitatkozunk. Ez nagyszerű. Ha azonban végül az adott jogszabályt nem tudjuk a polgárok elvárásainak megfelelően végrehajtani, fel kell hogy tegyünk magunknak a kérdést: mi értelme van mindennek?

Minden intézményünk felelősséggel tartozik az európai uniós jog ellenőrzéséért. Önöké, a Bizottságé az elsődleges felelősség, és szeretném, ha úgy élnének vele, hogy ne kelljen minden évben ugyanilyen stílusban lefolytatnunk ezt a vitát.

Tadeusz Zwiefka, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök asszony, az Európai Unió működését meghatározó egyik legfontosabb elv szerint a tagállamok elfogadják a közösségi jog átültetésére és végrehajtására vonatkozó kötelezettséget. Ez az elv alapvetően meghatározza az integráció folyamatát. Kétségtelenül szükség van a Bizottság és a tagállamok folyamatos, aktív együttműködésre annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a polgárok kétségeire adandó gyors és hatékony válaszokat, illetve hogy a közösségi jog alkalmazásával kapcsolatos szabálysértések bírálhatók és orvosolhatók legyenek. Üdvözlöm a Bizottság azon nyilatkozatát, amely szerint a közösségi joggal kapcsolatos jelentéstétel, illetve a közösségi jog alkalmazásának területén szorosabban együttműködik az Európai Parlamenttel.

A nemzeti bíróságok meghatározó szerepet játszanak a közösségi jog alkalmazásában, és ezért teljes mértékben támogatom a Bizottság azon erőfeszítéseit, hogy meghatározza a bírák, jogi szakemberek és köztisztviselők továbbképzését a tagállamokban. A közösségi jog hatékony alkalmazását azonban továbbra is komoly kihívások nehezítik, köztük például az irányelvek átültetése terén széles körben tapasztalható lemaradások.

Az egyik legfontosabb mechanizmus, amelynek segítségével meggyőződhetünk róla, hogyan történik az európai jog tényleges alkalmazása, az előzetes döntéshozatal iránti kérelem, amelynek célja az, hogy ennek alapján a nemzeti bíróságok minden tagállamban biztosítani tudják az európai jog egységes értelmezését és alkalmazását.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek eljárásának alapvető hiányossága az Európai Bíróság válaszához megérkezéséhez szükséges idő hossza, amely sajnálatos módon továbbra is hozzávetőleg 20 hónap. Az ok minden esetben ugyanaz – az eljárási dokumentumok lefordítása az EU összes nyelvére. Ez körülbelül kilenc hónapot vesz igénybe. A fordítások természetesen nélkülözhetetlenek, hiszen ezek biztosítják a legújabb és legfontosabb európai ítéletekhez való széles körű hozzáférést, valamint erősítik az Európai Unió jogrendszerére iránti bizalmat. Ugyanakkor az uniós jog hatékony bevezetésének sikerét vagy kudarcát alapvetően az fogja meghatározni, melyik intézményi modellt tekintjük megfelelőnek. A kellő tudás és az eszközök megléte még nem minden. Cselekvési szándékra is szükség van.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, a PSE képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök asszony, az elmúlt évekhez hasonlóan a Bizottság nem válaszolt a közösségi jog alkalmazásának ellenőrzéséről szóló tavalyi állásfoglalásban felvetett kérdésekre, amelynek én voltam a szerzője. E tekintetben három olyan alapvető terület van, ahol az előrelépés elmaradása továbbra is aggodalomra ad okot: az átláthatóság, a források és az eljárások hossza.

A 2007. évi új jogsértési esetek közül 1196 tárgyat a közösségi irányelvek átültetésével kapcsolatos nemzeti intézkedésekről tett értesítés elmulasztása képezte. Elfogadhatatlan, hogy a Bizottság 12 hónapot engedélyez magának az ehhez hasonló egyszerű ügyek megoldására, amelyekhez a gyors fellépésen kívül semmilyen elemzésre, illetve értékelésre nincs szükség. Az egy évvel ezelőtti 15 tagállamban elindított és a panaszokra való visszajelzések új módszerének értékelését célzó „EU kísérleti” projektet ki lehetne terjeszteni a többi tagállamra is, ám a projekt működésének értékelésével kapcsolatos információk hiányában a Parlament sajnos nem tud véleményt formálni e kérdésben.

Sajnálattal állapítom meg, hogy ebben a parlamenti ciklusban a Parlamentnek a közösségi jog alkalmazásának ellenőrzésében játszott szerepére vonatkozóan nem történt jelentős előrelépés. Ezzel összefüggésben felhívást kell intézni a reform munkacsoport által javasolt kapcsolódó reformok azonnali végrehajtására, amelyeknek köszönhetően a Parlament hatékonyabban ellenőrizhetné a közösségi jog tagállamokban történő alkalmazását.

Manuel Medina Ortega (PSE). - (ES) Elnök asszony, most az egyszer örülök, hogy nem én vagyok az illetékes, és örülök, hogy Tajani úr el tudott jönni, ő ugyanis azon előnyös helyzetben van, hogy valaha európai parlamenti képviselő volt. Tisztában vagyok vele, hogy e Parlament korábbi tagjaként Önnek is kijutott abból a frusztrációból, amelyet most képviselőként a közösségi jog alkalmazásával kapcsolatban érzünk.

Nos, mi itt a Parlamentben valóban szeretjük bírálni a Bizottságot, mégis úgy gondolom, ez alkalommal lehetetlen feladat elé állítjuk őket, hiszen minden közösségi jog, és annak minden alkalmazása közvetett alkalmazáson alapul.

Más szóval a Bizottság csupán néhány tisztviselővel rendelkezik központi székhelyén, ahol a panaszokat fogadja, és vannak ugyan lehetőségei a fellépésre, jelenleg azonban egyre jellemzőbb a költségvetési hatáskör korlátozása, amelynek következtében a Bizottság nem tud majd cselekedni.

Minden közösségi jognak és a közösségi jog minden alkalmazásának alapja a nemzeti hatóságok – nemzeti parlamentek, nemzeti bíróságok és nemzeti köztisztviselők – tevékenysége.

Ebben a tekintetben nem hiszem, hogy túl nagy elvárásaink lehetnek a Bizottsággal szemben. Az a feladatunk, hogy segítsük a Bizottságot, és úgy gondolom, Frassoni asszony jelentése számos olyan pontot tartalmaz, amelyek hasznosak lehetnek a közösségi jog alkalmazásának gyakorlati megvalósítására tett kísérletek során. Itt elsősorban a nemzeti intézkedések és az irányelvek közötti megfelelésre, a nemzeti parlamentek közötti együttműködésre és a nemzeti bíróságok általi fellépésre vonatkozó pontokra gondolok.

Christopher Beazley (PPE-DE). - Elnök asszony, azon tűnődöm, vajon Tajani biztos úr egyetértene-e azzal, hogy bizonyos értelemben a közösségi jog megfelelő ellenőrzésének legnagyobb akadályát éppen nemzeti kormányaink képezik.

Mondok egy példát. Körülbelül 20 évvel ezelőtt elfogadtuk a négy szabadságjog Európai Unió területén való alkalmazását. Az én választókerületemben sok olasz származású ember él; az egyikük tanár, és értelemszerűen folyékonyan beszél olaszul. Amikor hazatért a családjához Olaszországba, nem taníthatott a családjá hazájában, csak mert tanulmányait Angliában végezte. Ennek semmiképpen sem szabadna így lennie, mégsem tehetünk semmit, mert az olasz hatóságok – valamilyen okból – ragaszkodnak hozzá, hogy a tanítás kizárólag az olasz állampolgárok kiváltsága.

A brit kormány által a repülőtereken tanúsított magatartás véleményem szerint nyilvánvalóan megsérti a legtöbb európai megállapodást. Tehetne-e valamit a Bizottság – benyújthatna-e például egy kérelmet a következő csúcstalálkozón nemzeti kormányaink felé, hogy tanúsítsanak némi európai szolidaritást?

David Hammerstein (Verts/ALE). - (ES) Elnök asszony, az elmúlt öt évben a Petíciós Bizottság tagjaként dolgozó képviselőként több száz környezetvédelemmel kapcsolatos petíciót, panaszt és kérdést vizsgáltam meg, és a nemzeti hatóságok igen korlátozott mértékű együttműködését tapasztaltam. Azt is mondhatnánk, bizonyos tagállamokban valódi lázadás figyelhető meg a természetes élőhelyekről szóló és egyéb környezetvédelmi irányelvek alkalmazása ellen.

Láthatjuk, mennyire alkatatlanok a Bizottság szervezeti egységei; sem megfelelő forrásokkal, sem pedig a szükséges politikai akarattal nem rendelkeznek ahhoz, hogy akár a legegységesebb helyzetben alkalmazzák a közösségi jogot. Mindez olyan régóta tart, hogy a legtöbb esetben mire a jogsértési eljárások eljutnak az Európai Bírósághoz, mi már az „utolsó utáni pillanatban” cselekszünk, így a jog a környezettel kapcsolatos visszafordíthatatlan helyzetekben semmit sem tud elérni.

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. - (FR) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, a ma megvitatásra kerülő állásfoglalás-tervezetek különös jelentőséget tulajdonítanak a polgárok, pontosabban a panasztevők érdekeinek a közösségi jog alkalmazásában.

A Bizottság a rá vonatkozó titoktartási kötelezettség által megszabott korlátokon belül igyekszik minél átláthatóbbá válni, és minél több információt szolgáltatni az Európai Unió honlapján közzétett éves jelentésében, illetve levelezésében.

A Bizottság jelenleg egy közös európai uniós portál fejlesztésén dolgozik, amely segítséget nyújthat a polgároknak. A cél az, hogy a leghatékonyabb módon tudjuk megjeleníteni a polgárok számára hasznos információkat, és az érdeklődésüknek leginkább megfelelő információk felé irányítsuk őket.

Végso szakaszába érkezett a Bizottság azon munkája, amelynek keretén belül ismerteti a közösségi jog megsértésére vonatkozó állami felelősség elvét, amelynek köszönhetően a polgárok nagyobb eséllyel juthatnak kártérítéshez nemzeti bíróságukon.

A panaszok tekintetében a Bizottság továbbra is szilárdan ragaszkodik a formalitások betartásához, a panaszok hatékony feldolgozásához és ahhoz, hogy a panaszosokat megfelelően tájékoztassa panaszuk elbírálásának folyamatáról. Emellett határozott szándéka a lehető leggyorsabban megoldást találni a problémákra.

Végül Wallis asszonyhoz és Medina Ortega úrhoz hasonlóan szeretném kiemelni a nemzeti bíróságoknak a közösségi jog alkalmazásában játszott szerepét. A Bizottság számos különböző területen működik együtt a nemzeti bírakkal, ahogy Zwiefka úr is említette, annak érdekében, hogy megismertesse velük a közösségi jog különböző elemeit, és biztosítsa, hogy rendelkeznek minden olyan eszközzel, amely a vonatkozó információk eléréséhez szükséges.

Ami az új „európai uniós kísérleti” módszert illeti, itt nem az eljárás egy további szakaszáról van szó. A módszer segítségével rövid idő alatt felmérhetjük, hogy egy adott tagállamban van-e lehetőség közvetlen és gyors megoldást találni az érintett felek számára. A projekt többéves bizottsági gyakorlat alapján jött létre, és a kapcsolatok szervezése, valamint a célul kitűzendő eredmények szempontjából erősíti a Bizottság, illetve a részt vevő tagállamok elkötelezettségét.

A jelentéstervezetben említett számos konkrét kérdés képezi a mai vita tárgyát. A Bizottság az állásfoglalásra adott válaszában azokra a szempontokra is kitér majd, amelyekre a mai nap során nem tudok reagálni.

Mindezen túl az infrastruktúrákkal kapcsolatban, amelyek szintén portfólióm részét képezik, csak üdvözölni tudom az Európai Parlament azon felhívását, amely szerint biztosítani kell, hogy a jogsértési eljárásokkal foglalkozunk, és indokolt esetben, ezek lezárásra kerülnek, mivel az ilyen eljárások ellehetetlenítik a tagállamok olyan infrastruktúrákba történő befektetéseit, amelyek hatással lehetnének az európai gazdaságélénkítési terv végrehajtására.

Elnök asszony, hölgyeim és uraim, örömmel vesszük tudomásul a Parlament és a Bizottság részéről a közösségi jog megfelelő és helyes alkalmazása iránt tanúsított érdeklődést, ami a polgárok és a vállalkozások javát szolgálja.

Megerősítjük közös értékelésünket, amely szerint a „jobb szabályozás” program ezen eleme alapvető fontossággal bír.

Monica Frassoni, előadó. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, köszönetet szeretnék mondani az elnök asszonynak. Igen érdekes, hogy a biztos úr az összes állásfoglalás közül éppen azt választotta ki, amellyel előadóként a legkevésbé vagyok megelégedve, mindazonáltal örömmel fogadom az általa említetteket, és a Bizottság nevében tett vállalásait.

Meg szerettem volna ragadni ezt az alkalmat arra is, hogy felhívjam a figyelmet néhány problémára, amelyeket reményeim szerint a Bizottság kezelni fog. Az első a Főigazgatóságok függetlenségének fokozatos csökkenése, e függetlenség ugyanis egyre inkább alárendelődik a bírósági eljárások kezdeményezésére egyre kevésbé hajlandó jogi szolgálat, valamint a tagállamok ösztönzésére egyre kevésbé hajlandó Főtitkárság jelentette összetett hatásnak; sajnos számos példát említhetnék.

Ezenkívül valódi problémát jelent még a közösségi jog alkalmazásának a forráshiány következtében kialakult alacsony hatásfokú ellenőrzése: elnök asszony, az általunk igen részletesen tanulmányozott 2004/38/EK irányelvvel kapcsolatban 1500 panasz érkezett. Ez a polgárok szabad mozgásáról szóló irányelv; 1500 polgári panaszt nyújtottak be, mégis csupán 19 jogsértési eljárás indult.

Továbbá, a kísérleti projekt kérdésével kapcsolatban már beszéltem a meggyőző erő gyengülésének problémájáról, illetve arról, hogy a határidőket nem lehet mindig lerövidíteni. Egyértelmű, hogy amikor a kísérleti projekt keretén belül olyan ügyekkel foglalkozunk, mint a korábban már megerősített környezetszennyezési kérdés, vagy a vadászatra vonatkozó jogszabályok, amelyek egyértelműen és nyíltan szemben állnak a közösségi előírásokkal, nem tehetünk úgy, mintha a tagállamok cselekednének, hiszen ez csupán az eljárás további késleltetésére szolgál.

Végül pedig, elnök asszony, jelentkezett egy véleményem szerint aggasztó és viszonylag új probléma, mégpedig az a kettős hatás, amely egyrészt a Bizottság által adott válaszok egyre erőteljesebben szélsőséges formalitásából, másrészt pedig a döntések egyre inkább önkényes jellegéből származik. A közelmúltban egy jogsértési eljárást politikai megfontolások miatt zártak le – a MoSE projektre utalok. Láthatjuk, hogy amikor politikai megfontolások jelennek meg az ellenőrzési folyamatban, amelynek elsősorban jogi alapon kellene történnie, a helyzet bonyolulttá válik.

Befejezésképp, saját intézményünkön, a Parlamenten belül igen komoly problémával kell szembenéznünk, ugyanis a megvitatásra kerülő reformok között, amelyekről májusban szavazunk majd, olyan javaslatok is találhatók, amelyek jelentősen csökkentenék a Petíciós Bizottság hatáskörét. Ez súlyos hiba lenne, hiszen a petíciók befolyásának csökkentésével egyben a polgárok, a panaszok és a közösségi jogsértések kezelésének jelentőségét is csökkentjük.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra ma kerül sor.

3. A Közösségben történő, határokon átnyúló fizetések - Az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenysége (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a következők együttes tárgyalása:

- Starkevičiūtė asszony jelentése (A6-0053/2009) a Gazdasági és Monetáris Bizottság nevében a Közösségben történő, határokon átnyúló fizetésekről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre vonatkozó javaslatról (COM(2008)0640 – C6-0352/2008 – 2008/0194(COD))

- Purvis úr jelentése (A6-0056/2009) a Gazdasági és Monetáris Bizottság nevében az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról, valamint a 2000/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv iránti javaslatról (COM(2008)0627 – C6-0350/2008 – 2008/0190(COD))

Margarita Starkevičiūtė, előadó. – (LT) Napjainkban, amikor az Európai Unió gazdasága válságban van, rendkívül fontos a gazdasági növekedés élénkítése. Az Európai Unióban a gazdasági növekedés egyik forrása a közös piac bővítése, amely továbbra is igen elaprózódott, különösen a pénzügyi szolgáltatások terén. Az előttünk lévő javaslat hozzájárulhat a probléma megoldásához és egy közös európai fizetési térség kialakításához. Ennek angol neve a Single Euro Payments Area (egységes eurofizetési térség).

Az említett dokumentum igen érdekes múltat tekint vissza. Amint az euroövezet országaiban bevezették az eurót, és eltörölték a valutaárfolyamokat, egyértelművé vált, hogy a határokon átnyúló fizetések díja még mindig eltér a helyi fizetések díjától. Éppen ezért elfogadták az Európai Parlament és a Tanács határokon átnyúló, euróban történő fizetésekről szóló 2560/2001/EK rendeletét, amely 2001 végén lépett hatályba. A rendelet a helyi, a nemzeti, valamint a határokon átnyúló fizetési műveletekre vonatkozóan egyenlő díjszabást írt elő, és megerősítette a fenti elvet. Mindennek célja az volt, hogy csökkentsék a fogyasztói árakat, és élénkebb versenyt biztosítsanak a fizetési szolgáltatások piacán.

A rendelet végrehajtásának köszönhetően csökkentek a fizetési díjak; 100 euró határokon átnyúló utalása korábban például átlagosan 24 euróba került az Európai Unión belül, ma ez az összeg 2,5 euró. Másrészt azonban a dokumentum bizonyos hiányosságokra is ráirányította a figyelmet, ezért vált szükségessé annak felülvizsgálata.

Az előttünk lévő dokumentum a 2560-as számú rendelet javított változata. Milyen újdonságokkal szolgál a dokumentum? Először is, a határokon átnyúló és a megfelelő összegű belföldi fizetésekre vonatkozó egyenlő díjak elvét kiterjeszti a beszédésekre is. Erre korábban nem volt lehetőség. Az egységes eurofizetési térség kialakítását és a fizetési szolgáltatásokról szóló irányelv elfogadását követően megváltozott az európai fizetési környezet; ezért fontos, hogy 2009 novemberétől kezdve lehetőség nyílik a népszerű elektronikus fizetési mód, a beszédés határokon átnyúló esetekben történő alkalmazására. A közös beszédési modell kialakításának elősegítése érdekében a rendelet előírja, hogy amennyiben a megbízó és a kedvezményezett fizetési szolgáltatói között nincs érvényben kétoldali megállapodás, a 2012-ig tartó átmeneti időszakra vonatkozóan a beszédések alapértelmezett ideiglenes többoldali bankközi díja 0,08 euró összegben kerül megállapításra.

A dokumentum ezenkívül azt is kiemeli, hogyan javítható a fogyasztói jogok védelme, és hogyan küszöbölhetők ki az ügyleteket akadályozó tényezők. Javaslatot tesz arra, hogy a rendelet végrehajtásának ellenőrzését a tagállamok által erre a célra kijelölt illetékes hatóságok végezzék, és hogy e hatóságok a határokon túl is aktívan együttműködjenek, ezáltal ugyanis csökkenthető az ügyleteket akadályozó tényezők száma; a hatóságok megfogalmazhatnak továbbá olyan iránymutatásokat is, amelyek az elvnek való megfelelés meghatározására szolgáló eljárások kidolgozásában nyújtanak segítséget.

A módosított dokumentum által kínált további újdonság az a javaslat, amelynek célja, hogy fokozatosan eltörölje azt az előírást, amely néhány tagállamban a bankokat fizetésimérleg-statisztikák készítésére kötelezi, illetve a fizetésimérleg-statisztikák biztosítását célzó másfajta eljárások kidolgozása.

Sajnálattal veszem tudomásul, hogy a Tanáccsal ebben a kérdésben nem jutottunk megegyezésre, ezért jelenleg a fizetésimérleg-statisztikák felülvizsgálati eljárásainak és a végrehajtási eljárásoknak a meghatározására még nem került sor. A Parlament és a Bizottság nyilatkozata szerint egy szigorú határidő kerül megállapításra.

John Purvis, előadó. – Elnök asszony, ez az irányelv az elektronikus kereskedelem és az elektronikus pénz növekvő jelentősége, valamint az egyértelmű jogszabályi keret szükségessége nyomán született. Célja az, hogy elősegítse az elektronikus pénz használatát az online fizetési számlák, a feltöltőkártyás mobiltelefon-számlák, a feltölthető utazási kártyák és az ajándékutalványok esetében.

Az elektronikus pénz semmiben sem különbözik a pénz egyéb formáitól, hiszen fizetési értéket képvisel, és megfelelő fizetési eszközként szolgál. A számlalapú fizetési eszközöktől, például a hitelkártyáktól és betéti kártyáktól eltérően azonban előre fizetett hordozóeszközként működik. Olyan – általában viszonylag kis összegű – fizetések fedezeteként szolgál, amelyeknek kedvezményezettje nem maga a felhasználó, hanem más vállalkozások, ilyen értelemben tehát különbözik az egycélú előre fizetett kártyáktól, például a telefonkártyáktól. Az elektronikus pénz használatához nincs szükség bankszámlára, ezért különösen fontos a társadalom azon tagjai számára, akik nem rendelkeznek, vagy nem rendelkezhetnek bankszámlával.

Már nyolc éve annak, hogy Benjamin Cohen az „Elektronikus pénz: új nap vagy csalóka hajnal?” című cikkében kijelentette: hamarosan ránk köszönt az elektronikus pénz korszaka. Sajnálatos módon előrejelzése egyszerre volt túl optimista és elhamarkodott, legalábbis, ami Európát illeti. Európában még sok időbe fog telni, amíg az elektronikus pénz mindazon előnyeit élvezhetjük, amelyekre az elektronikus pénzről szóló első irányelv 2001. évi elfogadásakor számítottunk.

Ennek okai valószínűleg az igen magas induló tőke követelmény, és más, túlzott óvatosságról tanúskodó korlátozások voltak. Az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények száma az egyes tagállamokban jelentős eltéréseket mutat. A Cseh Köztársaságban például több mint 40 EMI, vagyis elektronikuspénz-kibocsátó intézmény található, míg Franciaországban és Németországban összesen csupán 12. Két németországi elektronikuspénz-kibocsátó intézménynek valójában az említett irányelv ellenére is fennálló jelentős jogszabálybeli különbségek miatt brit joghatóság alá tartozó területre kellett költöznie. 2007 augusztusában – két évvel ezelőtt – a forgalomban lévő elektronikus pénz összértéke 1 milliárd eurót tett ki, szemben a 600 milliárd euró összegű forgalomban lévő készpénzzel.

Világos tehát, hogy az elektronikus pénznek még hosszú utat kell megtennie, mielőtt a készpénz komoly alternatívájává válhatna. Ugyanakkor a korlátozások ellenére is jelentős ütemben fejlődik, az új irányelvnek köszönhetően pedig új, innovatív és biztonságos elektronikuspénz-szolgáltatások működhetnek majd, piaci hozzáférést biztosíthatnak az új szereplők számára, és valódi, hatékony versenyt eredményezhetnek a piaci szereplők között. Az új, kisebb szolgáltatók is lehetőséget kapnak a piacra történő belépésre, hiszen a szükséges kezdőtőke összege 1 millió euróról 350 000 euróra csökken. A Gazdasági és Monetáris Bizottság ennél mindenképpen alacsonyabb összeget javasolt.

A szolgáltatók kibővíthetik az elektronikus pénzzel történő fizetést lehetővé tevő létesítményeket, például a metrójegyet elektronikusan fizető vásárló kávé, újságot vagy egy csokor virágot is vehet az állomás standján, ahogyan az Hongkongban például már most is – igen sikeresen – működik.

A jogalkotási folyamatot sietve le kellett zárunk egy első olvasatban történő megállapodással annak érdekében, hogy az intézkedés még az európai választások előtt hatályba lépjen. Hálás köszönetemet szeretném kifejezni a Gazdasági Bizottság két munkatársának, Ivónak és Melanie-nak, a szocialista és liberális árnyékelőadóknak, Pittella úrnak és Raeva asszonynak, a Bizottság szolgálatainak, valamint a cseh elnökségnek, név szerint Tomáš Trnkának és csapatának a nagyon pozitív együttműködésért. Egyikünk sem ért el mindent,

amit szerettünk volna, de úgy gondolom, így is jelentős lépést tettünk előre, és nagy örömmre szolgálna, ha a Parlament támogatná a projektet.

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, először is el szeretném mondani, hogy a Bizottság nagyra értékeli a Parlamentnek e két igen fontos ügy irányításában tanúsított gyorsaságát, és itt szeretném megköszönni két előadónknak, valamint a Gazdasági és Monetáris Bizottság elnökének, Beres asszonynak, hogy ilyen mértékben hozzájárultak a munka felgyorsításához.

Csupán néhány hónap választ el bennünket attól a naptól, ameddig a fizetési szolgáltatásokról szóló irányelvet a tagállamoknak kötelezően át kell ültetniük saját jogalkotásukba. Ez a két intézkedés a fizetési ágazat által a SEPA termékek fejlesztésére tett figyelemreméltó erőfeszítésekkel együtt létfontosságú és időszerű lépést jelent az egységes fizetési térség kialakítása felé. Ezek az intézkedések az irányelvvel együtt kiegészítik a piac átláthatósága, biztonsága és stabilitása szempontjából nélkülözhetetlen jogalapot. Az elmúlt hetekben folytatott tárgyalások lehetővé tették, hogy e két kérdésben nagyon gyors megállapodás szülessen.

A határokon átnyúló fizetésekről szóló módosított rendelettel kapcsolatban örömmel jelentem be, hogy a Bizottság támogatja a kompromisszum eredményeként létrejött javasolt módosítást. A Bizottság különösen értékeli, hogy a módosításban helyet kapott eredeti javaslata, vagyis a beszedési tranzakciókra vonatkozó többoldalú bankközi díjakat tárgyaló cikkek. A piacnak nagy szüksége volt ezekre a rendelkezésekre, amelyek véleményünk szerint elengedhetetlenek ahhoz, hogy az európai bankok időben elindíthassák az egységes eurofizetési térségen belüli beszedési tranzakciókat.

Ezek a jogszabályok három évet biztosítanak a fizetési ágazat számára az automatikus beszedési ügyleteket érintő és a versenyre vonatkozó jogszabályoknak megfelelő hosszú távú kereskedelmi modell kidolgozására. A kompromisszum jegyében a Parlament és a Tanács javaslatának megfelelően a Bizottság hajlandó felülvizsgálati záradékkal helyettesíteni a fenti kötelezettségek feltétel nélküli eltörlésére vonatkozó rendelkezését.

Ami az elektronikus pénzről szóló felülvizsgált irányelvet illeti, rendkívül átfogó jogszabályról van szó, amely kedvező fogadtatásban részesült második esélyt jelent majd egy valóban hasznos elektronikuspénz-piac kialakításához. Az irányelv célja, hogy egyértelmű és kiegyensúlyozott jogi és prudenciális keretet biztosítson a piac számára, megszüntetve a piaci belépésre vonatkozó fölösleges, aránytalan vagy túlzó korlátozásokat, és vonzóbbá téve ezzel az elektronikuspénz-kibocsátási tevékenységet.

Az új irányelv a tervek szerint elősegíti majd, hogy valódi és hatékony verseny alakulhasson ki az összes piaci szereplő között, ezzel egy időben pedig a magas szintű fogyasztóvédelem megvalósítása mellett egyenlő feltételeket biztosít minden fizetési szolgáltató számára. Az elért kompromisszum kiváló egyensúlyt teremt; maradéktalanul tartalmazza eredeti célkitűzéseinket, miközben az elfogadási folyamat során felmerült jogos aggodalmakra is megfelelő megoldást kínál. A javaslatot ezért teljes mértékben támogatjuk.

Aloysz Sakalas, a Jogi Bizottság véleményének előadója. – Elnök asszony, a Jogi Bizottság támogatja a Közösségben történő, határokon átnyúló fizetésekről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre vonatkozó javaslatot.

A bizottsági kezdeményezések célja a következő: először, a meglévő rendelet módosítása annak érdekében, hogy az jobban megfeleljen a piaci fejleményeknek; másodszor, a fogyasztói jogok védelmének erősítése, valamint egy korszerű és hatékony uniós fizetési rendszer kialakításához szükséges megfelelő jogszabályi keret biztosítása; harmadszor pedig, belső piac létrehozása az euróban történő fizetési szolgáltatások számára.

A Jogi Bizottság kapta a feladatot, hogy véleményt nyújtson be az illetékes Gazdasági és Monetáris Bizottsághoz. A véleményben javasoltuk, hogy a tagállamok meglévő intézményeket is kijelölhessenek, hogy azok mint illetékes hatóság járassanak el, és felhasználhassák, vagy bővíthessék a határokon átnyúló fizetési szolgáltatásokkal kapcsolatos meglévő eljárásokat. Fontos, hogy már meglévő intézkedéseket alkalmazzunk vagy fejlesszünk tovább, és az egyes szerveket felkészítsük a jelen javaslattal kapcsolatos panaszok és viták hatékony kezelésére.

Lényeges kiemelni, hogy az arányosság, a szubszidiaritás, és mindenekelőtt a határokon átnyúló fizetésekre vonatkozó egyenlő díjak bővített elvének meg kell felelnie az EK-Szerződés 95. cikke 1. bekezdésének. A határokon átnyúló, euróban történő fizetések közösségi szintű megközelítést igényelnek, mert az alkalmazandó szabályoknak és elveknek minden tagállamban meg kell egyezniük ahhoz, hogy az európai fizetési piac minden érintett szereplője számára biztosítani lehessen a jogbiztonságot és az egyenlő feltételeket.

José Manuel García-Margallo y Marfil, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (ES) Elnök asszony, csak a határokon átnyúló fizetésekről szóló rendelethez és a Starkevičiūtė asszony által készített jelentéshez szeretnék hozzászólni.

A rendelet, amint azt a képviselő asszony szemléletesen ismertette, az euró bevezetése nyomán keletkezett igényekre kínál megoldást, és egy meglehetősen egyértelmű elvet fogalmaz meg: a belföldi és a határokon átnyúló fizetések díjainak egyformának kell lenniük. Egy belső piacon ez igen ésszerű szabály, mégis, az említett rendelet létrejöttét megelőzően egyáltalán nem alkalmaztuk.

A rendelet így ugródeszkaként szolgál az egységes eurofizetési térség létrehozásához, amelyre az előadó is utalt, és ezért néhány további észrevételt szeretnék megfogalmazni.

Később a rendelet idejétműlttá vált, és felül kellett vizsgálni annak érdekében, hogy megfeleljen a pénzügyi piacokon lejárlott változásoknak, valamint a fizetési szolgáltatásokról szóló irányelvnek.

A Bizottság három célt fogalmazott meg a felülvizsgálat során: először, hogy a határokon átnyúló beszédésekre is kiterjessze a rendelet hatályát; másodszor, hogy kidolgozza a rendelet alkalmazásából esetlegesen fakadó problémák bíróságon kívüli rendezését lehetővé tevő eljárásokat; harmadszor pedig, hogy enyhítse a fizetésimérleg-statisztikákkal kapcsolatos jelentéstételi kötelezettségeket.

Az Európai Parlament egészében véve egyetértett ezzel a megközelítéssel, végrehajtott azonban három jelentős változást: a rendelet jogi fogalom meghatározásainak tisztázását, a tagállamoknak küldött figyelmeztetést vagy emlékeztetőt arra vonatkozóan, hogy a korábbiakhoz képest hatékonyabban kell megvalósítaniuk a rendeletnek való megfelelést, és harmadszor, felhívást a tagállamok közötti fokozott együttműködésre.

Számomra a fizetésimérleg-statisztikákkal kapcsolatos kötelezettségek adtak okot aggodalomra, amelyet azonban megoldott az egyes intézmények közötti megállapodás. Így tehát mondhatom, hogy teljesen elégedett vagyok az elért eredménnyel.

Pervenche Berès, a PSE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök asszony, a Purvis úr által készített, az elektronikus pénzről szóló jelentésről szeretnék beszélni.

Először is, véleményem szerint, ha végiggondoljuk, miért kevésbé elterjedt nálunk az elektronikus pénz, mint Hongkongban, ez kétségtelenül azért van, mert az európai polgárok hozzászoktak, hogy jóval könnyebben használhatják bankkártyájukat.

A Parlament két fő fenntartást fogalmazott meg a jogszabály kidolgozása során: először is, akkor, amikor mindenki az ellenőrzés nehézségeiről beszél, nem szeretnénk csupán az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények lobbitevékenysége miatt végrehajtani ezek felügyeletének deregulációját. Ezért ragaszkodott az Európai Parlament mindenkifelett ahhoz, hogy az elektronikus pénz kibocsátásával és kezelésével foglalkozó intézmények hatékony ellenőrzés alá essenek, és úgy vélem, erre vonatkozóan számos garanciát kaptunk. Ezt örömmel veszem tudomásul.

Hasonlóképpen, feltétlenül figyelembe kívántuk venni a polgárok és az elektronikus pénzt használók érdekeit, különösen az általuk történő szerződésfelmondás esetében, hogy az elektronikus pénzt kezelő intézmények ne sújthassák őket véleményünk szerint túlzó korlátozásokkal és díjakkal.

Ebben a szellemben támogattuk a javaslatot, és remélem, hogy az elektronikus pénz használatával megkönnyíti majd polgáraink életét, de egyben azt is, hogy mindez nem vezet túlzásokhoz, különösen az ellenőrzési mechanizmusok terén.

Mariela Velichkova Baeva, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (BG) A Közösségben történő, határokon átnyúló fizetésekről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet iránti javaslat, amelynek célja, hogy felváltsa a jelenleg érvényes rendeletet, összefüggésben áll az integrált európai fizetési piac létrehozásával. A javaslat céljai között szerepel a fogyasztói érdekek és jogok védelmének növelése, valamint a statisztikák jelentésére vonatkozó terhek csökkentése.

A fizetési mérlegekről szóló 5. cikk, illetve a felülvizsgálati záradékhoz kapcsolódó 12. cikk olyan kompromisszum tárgyat képezik, amelyet előadónk, Margarita Starkevičiūtė Bulgária támogatásával szorgalmaz. A kompromisszum lehetőséget nyújtana az időszzerű és megfelelő értékelésre.

A jelenlegi világméretű pénzügyi válság nyomán előtérbe kerül a releváns statisztikai adatok fontossága. Bulgária támogatja, hogy 50 000 eurós értékhatár alatt töröljék el a fizetési szolgáltatókat érintő, a fizetésimerleg-statisztikákra vonatkozó teljesítésalapú jelentéstételi kötelezettséget.

Bulgária támogatja még az 5. cikk 2. bekezdésének eltörlését is, mivel az elhangzott fenntartások az esetleges információvesztés és a fizetésimerleg-statisztikák minőségi romlásának esetére vonatkoztak, illetve a közvetlen jelentési rendszerre történő átállás végrehajtásához szükséges átmeneti időszakot érintő igénnyel kapcsolatosak.

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, ismét elismerésemet szeretném kifejezni a Parlamentnek e két ügyben tanúsított fellépéséért. Ez azt jelenti, hogy a határokon átnyúló fizetésekről szóló új rendelet az ütemezésnek megfelelően ez év november 1-jén lép majd hatályba, így az elektronikuspénz-piac fellendülése újabb esélyt kap.

A fizetési szolgáltatásokról szóló irányelvvel együtt e két európai jogszabály lehetővé teszi egy, a közösségi fizetési piacra vonatkozó korszerű és átfogó jogszabályi keret létrehozását, valamint könnyebbé teszi az utat az európai fizetési ágazat számára az egységes eurofizetési térségre vonatkozó projekt maradéktalan kidolgozásához. Ez a projekt teljes körű integrált fizetési piacot biztosít majd az európai fogyasztók és vállalatok számára, amely költséghatékony, és egyben kiváló minőséget nyújt.

A Bizottság ezért köszönetet mond – magam is nagy örömmel teszem ezt – az Európai Parlamentnek, amiért ismét jelét adta az egységes eurofizetési térség iránti elkötelezettségének.

Nils Lundgren, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – (SV) Elnök asszony, a határokon átnyúló esetekben is használható elektronikus pénz jelentős haladást jelez. Fontos, hogy használatának elősegítésével az EU ilyen irányban fejlessze tovább belső piacát. Ugyanakkor meg szeretném ragadni az alkalmat, hogy emlékeztessem Önöket, mi is valójában a vita tárgya.

Amikor számos európai országban bevezettük az eurót, e lépést egy olyan elemzés alapján tettük meg, amely felmérte egy monetáris unióból származó értéket. Ez az érték valójában az, hogy csökkentjük a pénzváltások, illetve az egyéb tranzakciók költségét. A közös valutának köszönhetően csökkentjük az információs költségeket. Ezért azt az árat fizetjük, hogy gazdaságaink bizonytalanabbá válnak. Nehezebb fenntartani az egyenletes és magas foglalkoztatási arányt és a stabil államháztartást. Mindennek szemtanúi lehetünk most, hogy például Írországból, Spanyolországból, Olaszországból és Görögországból e téren igen negatív tendencia mutatkozik.

Felhívnom tehát a figyelmet, hogy ezek szerint a közös valutának köszönhetően alacsonyabb tranzakciós költségekből származó előnyöknek ellensúlyozniuk kellene az áldozatokat, ám az előnyök éppen a fizetési rendszert érintő fejlődés ilyen mértékű gyorsasága miatt egyre csökkennek. Hamarosan elérjük azt az állapotot, amikor olyan hatékony fizetési rendszerrel rendelkezünk majd, hogy a költségek elhanyagolhatóvá válnak. Ekkor a közös valuta már nem fog mást garantálni, mint az európai gazdaság bizonytalanságát. Erről már korábban is beszéltem, és most már a gyakorlatban is tapasztalhatjuk. Javaslom, hogy mihamarabb gondolkodjanak el ezen.

Margarita Starkevičiūtė, előadó. – (LT) Elmondanám, hogy az előttünk lévő szöveg kompromisszum eredménye, amelynek létrejöttét a Tanács, a Bizottság és a Parlament között zajlott összetett tárgyalások előzték meg.

Ennek ellenére az eredmény pozitív, és köszönetet szeretnék mondani a Tanács képviselőjének, Trinka úrnak, illetve a Bizottság képviselőinek az együttműködésért, valamint a Gazdasági és Monetáris Bizottság munkatársainak, akik közreműködtek a dokumentum elkészítésében. A szöveg választ ad a Lundgren úr által felvetett kérdésekre, vagyis hozzájárul a teljes euroövezet fellendüléséhez, mivel megerősíti az euróban történő tranzakciókra vonatkozó eljárásokat. Egy euroövezeten kívül eső ország képviselőjeként örömmre szolgál, hogy amennyiben a nem euro övezeti tagállamok igényli, a rendelet a nemzeti valutában történő fizetésekre is alkalmazható – Litvániában például a litasra.

Egyelőre országainkban a határokon átnyúló fizetések és a belföldi, nemzeti valutában történő fizetések díja továbbra is eltérő. Ennek részben az az oka, hogy nem euroövezeti tagállamok vagyunk. Úgy gondolom, számunkra, az euroövezeten kívüli tagállamok számára az lenne az első lépés, és egyben az euroövezet felé tett egyik lépés is, ha ezt az elvet a nemzeti valuta esetében is érvényesítenénk. Az is lényeges, hogy a rendelet, azáltal, hogy elősegíti a határokon átnyúló fizetéseket, megnyitja az utat az európai bankszektor korszerűsítése

előtt, hiszen a bankoknak hároméves átmeneti időszak áll rendelkezésükre az új üzleti modellre való felkészüléshez, amely hatékonyabbá tenné a fizetéseket.

Mindez nagyon fontos, tekintve, hogy gyakran szóba kerül az innováció, az új kezdeményezések és a korszerűsítés. Ez a dokumentum pontosan az ehhez szükséges megfelelő feltételeket teremti meg.

John Purvis, előadó. – Elnök asszony, csak hogy eloszlassam a Berès asszony által említett prudenciális aggodalmakat, rámutatnék, hogy az irányelvben és a jelentésben is ragaszkodtunk ahhoz, hogy az elektronikuspénz-eszközök nem bankbetétek; nem képezhetnek hitelalapot. Csupán kicsit szélesebbre tártuk az ajtót az elektronikus pénz fejlődése számára.

Az alaptőke-követelmény 350 000 euróra csökkent; a Gazdasági és Monetáris Bizottság javaslata 200 000 euró volt. A szavatolótőkére vonatkozó követelmény a forgalomban lévő elektronikuspénz-eszközök 2%-a lesz; a mi célunk 1,6% volt, a 20%-os eltérést mindkét irányban megengedő rugalmasságnak köszönhetően azonban a liberálisabb tagállamok a követelményt 1,6%-ig csökkenthetik, míg a konzervatívabb szemléletű országok akár 2,4%-ra is emelhetik.

Nem kedvező, hogy továbbra is ilyen egyenlőtlen viszonyokra számíthatunk az Európai Unión belül, különösen akkor, amikor ragaszkodtunk ahhoz, hogy az elektronikus pénzt használók eszközei teljes körű védelmet élveznek majd, ezenkívül pedig egyéb fontos, a felhasználók érdekeit szolgáló védelmek is vannak, például a Berès asszony által is említett visszaváltás. A tőkekövetelmény szintje miatt a kizárólag nemzeti elektronikuspénz-szolgáltatók esetében a mentességi szintet is meg kellett határozni, 2 millió euró helyett 5 millió euró értékben.

Mindent egybevetve igen óvatos lépést tettünk előre. Ami nem tökéletes. A kompromisszumok ritkán azok. Szinte bizonyos, hogy három vagy négy éven belül felül kell majd vizsgálni, és akkorra reményeim szerint már több szolgáltató lesz jelen az ágazatban. A felhasználók és a kereskedők újabb lehetőségeket fognak követelni. Akkorra a kétkedő szabályozók, a bankok, Berès asszony – és még az Európai Központi Bank – is belátja majd, hogy előnyös, a felhasználók érdekeit szem előtt tartó szolgáltatásról van szó, amely semmilyen kockázatot nem jelent az európai gazdaság számára. Mi, európaiak pedig végre élhetünk majd az elektronikus pénz által nyújtott összes előnnyel.

Elnök. – A közös vitát lezárom.

A szavazásra ma kerül sor.

4. A nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre vonatkozó egészségügyi szabályok (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont vita Schnellhardt úr jelentéséről (A6-0087/2009) a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság nevében a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre vonatkozó egészségügyi előírások megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet (állati melléktermékekről szóló rendelet) iránti javaslatról (COM(2008)0345 – C6-0220/2008 – 2008/0110(COD))

Horst Schnellhardt, előadó. – (DE) Elnök asszony, biztos úr, hölgyeim és uraim, kedvező jelentést készítettünk, és első olvasatban sikerült konszenzusra jutnunk az állati melléktermékekről szóló rendelettel kapcsolatban. Ezért köszönettel tartozom a francia és a cseh elnökségnek, a Bizottságnak és az egyes képviselőcsoportok előadóinak.

A jelentés készítése során megvalósult együttműködést bizalom jellemezte, és igen hamar összeállítottuk a jelentést, jóllehet – és ezt figyelembe kell vennünk – a most előttünk fekvő jelentés nagymértékben módosította a Bizottság javaslatát, nem annyira tartalmi, mint inkább szerkezeti szempontból. Számos részlet más helyre került. Az új rendeletre azért volt szükség, mert a 2002. évi rendelet alkalmazásakor felmerült néhány hiányosság, amely gyakorlati problémákhoz vezetett. Bár a 2002. évi rendelet olyan állapotbetegségeket szabályozott, mint a szivacsos agyvelőgyulladás, a dioxinfertőzés és egyéb betegségek, például a száj- és körömfájás, illetve a sertéspesztis terjedése, annak érdekében, hogy e téren további haladást érhesünk el, elengedhetetlen volt, hogy lefektessük a felelősségre, a nyomkövethetőségre és a vágási melléktermékek végpontjára vonatkozó követelményeket.

Meg kellett szüntetni a vadhúsból származó melléktermékekről szóló rendelet hatáskörével kapcsolatos jogbizonytalanságot is. A higiéniai problémákról szóló korábbi rendeleteknek megfelelően a vállalkozók

továbbra is felelősek saját termékeikért. A többi rendelettel kapcsolatban ezt már említettem. Mindez azonban nem vezethet a hivatalos ellenőrzés csökkenéséhez.

Az új rendelet célja a polgárok biztonságának növelése, nem csupán a felelősség másokra hárítása. Ezért nagyon fontos, hogy a melléktermékek kezelésével foglalkozók részére engedélyt kelljen kiadni. Az engedélyt igénylő vállalkozók köre egyértelműen szabályozott. Az engedélyezési folyamatot egy regisztrációs folyamat egészíti ki, amelynek célja, hogy csökkentse a bürokráciát. A jövőben mindenképpen körültekintően meg kell majd vizsgálni, vajon a regisztrációs folyamat megfelelő szintű biztonságot nyújt-e. Ezenkívül úgy gondolom, a vadhúsból származó melléktermékekről szóló korábbi rendelkezések nyomán kialakult bizonytalanságot felszámoltuk. Mostanra világossá vált, hogy a megfelelő vadászati gyakorlat létfontosságú. Az erdőben gyűjtött húst nem lehet felhasználni. Úgy vélem továbbá, hogy számos képviselő kívánságának tettünk eleget, amikor bizonyos régiókban engedélyeztük a dögevő madarak megfelelő etetését.

Nagy előrelépést jelent, hogy mostantól meg tudjuk határozni a melléktermékek életciklusának végpontját. Ezzel megszüntethető a jogbizonytalanság, továbbá számos hiányosság és nehézség is orvosolható lesz. Meg kell majd vizsgálni, vajon az Európai Bizottság végpont-meghatározása összhangban van-e az imént említett feltétellel, vagyis a jogbiztonsággal. Természetesen tisztában vagyok vele, hogy ez termékenként eltérő lehet, és ezért rugalmas megközelítésre van szükség, ám itt arra is felhívnom a Bizottság figyelmét, hogy a felhasználók egyértelmű tájékoztatása érdekében az átláthatóságra is szükség van.

El is érkezünk a központi kérdéshez, amely számomra minden esetben a komitológia. Az új rendeletben túl sok előírás végrehajtása történik komitológiai eljárással. Ezt alaposan meg kell vizsgálnunk. Természetesen tudjuk, hogy képviselőként e téren lehetőségünk van a szerepvállalásra, tapasztalatból azonban azt is: egyáltalán nem vagyunk abban a helyzetben, hogy minden komitológiai eljárást ellenőrizhessünk, vagy vizsgálhassunk. Ezért örömmel fogadom a Bizottság kijelentését, amely szerint javaslatait azok elfogadása előtt be szeretné mutatni a Környezetvédelmi Bizottságnak. Ez helyes megközelítés, mert a komitológiának sok fajtája létezik. Úgy gondolom, jó úton haladunk.

A vita végén egyéb témaköröket érintően még élnék a hozzászólás jogával.

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, a Parlament ma szavazni fog a közös álláspontról, amelyet a Bizottság által bemutatott állati melléktermékekről szóló új rendelet iránti javaslat alapján alakítottunk ki. Megragadnám az alkalmat, hogy köszönetet mondjak előadónknak a közös álláspont kialakítását elősegítő munkájáért, valamint az állatorvosi ágazatra vonatkozó előírások mélyreható ismeretéért, amely hozzájárult a pozitív és elfogadott végeredmény eléréséhez. Kollégám, Vassiliou asszony sajnálatát fejezte ki, amiért nem tud személyesen részt venni a mai vitában, és megkért, hogy továbbítsam személyes köszönetét az előadónak az általa végzett munkáért és a cél elérése érdekében tett erőfeszítéseit.

Hálásak vagyunk természetesen a Bizottságban dolgozó árnyékelőadónak is, akik, mint azt az előadó is kiemelte beszédében, építő jelleggel működtek közre a munkában, és ennek az együttműködésnek köszönhető, hogy a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság által megfogalmazott legfőbb aggodalmakat is bele tudtuk foglalni a közös álláspontra. Az előadóhoz hasonlóan köszönetet szeretnék még mondani a francia elnökségnek, amely hatalmas munkát végzett, jóllehet tisztában volt vele, hogy egymaga nem érhetné el a végső eredményt, valamint a cseh elnökségnek, amely rendkívüli erőfeszítéseket tett annak érdekében, hogy a Parlamenttel való tárgyalásokra egyértelmű és következetes mandátummal rendelkezünk. A Bizottság ezért egyértelműen támogatja a közös álláspontot.

A szöveg tisztázza az egészségügyi és környezetvédelmi előírások közötti kapcsolatot, amivel hozzájárul a „jobb szabályozás” célkitűzéseinek megvalósításához. A parlamenti szavazás tárgyát képező előírások lehetővé teszik a jelenleg más célra nem hasznosítható állati eredetű melléktermékek szélesebb körű felhasználását, ehhez azonban megteremti a megfelelő biztonsági feltételeket. Csökkennek az adminisztrációs költségek, aminek köszönhetően nőhet a vállalkozók versenyképessége. Mindez alapvető szerepet játszik majd abban, hogy dinamikus módon tudjanak reagálni a várható kihívásokra, legyen bár azok forrása az EU-n kívüli országokból érkező import vagy a melléktermékek felhasználásával kapcsolatos új technológiai fejlesztések.

Az új előírások egyben teljes mértékben összhangban vannak a biológiai sokféleség védelmének célkitűzésével is, valamint – ez a legfontosabb szempont – lehetővé teszik a magas szintű védelem fenntartását az Európai Unióban a közegészséget és az állategészséget veszélyeztető tényezőkkel szemben.

ELNÖKÖL: Diana WALLIS*alelnök*

Thomas Ulmer, *a PPE-DE képviselőcsoport nevében.* – (DE) Elnök asszony, biztos úr, hölgyeim és uraim, nagy örömmel fogadom Schnellhardt úr jelentéstervezetét, és köszönetet szeretnék mondani kiváló munkájáért. Az emberek és állatok egészségét is veszélyeztető állati eredetű melléktermékekkel kapcsolatban az elmúlt években tapasztalt számos válságot követően immár nélkülözhetetlen az átfogó törvényi szabályozás. A jelenleg érvényes rendeletet felül kellett vizsgálni.

A korábbiakhoz hasonlóan most is gondoskodnunk kell a magas szintű biztonságról. Bár alapvetően támogatjuk a jelentést, néhány pontja aggodalomra ad okot. A rendelet szigorú előírásai számos kérdésben enyhültek, és így némileg könnyebbé vált az állati melléktermékekkel történő kereskedelem. Hadd mondjak néhány példát arra, hogy mire is gondolok. Engedélyezett bizonyos 1. kategóriába tartozó anyagok állateledelben történő felhasználása. A 2. és 3. kategóriába tartozó anyagokat a kapcsolódó veszélyekre való tekintet nélkül egyszerűbben lehet eltávolítani hivatalos ellenőrzés mellett, amennyiben hetente csak kisebb hulladékmennyiség gyűlik össze. Az egyes kategóriákba tartozó állati melléktermékek által jelentett veszély mértékét csak részben határozza meg azok mennyisége. Továbbra is az Európai Bizottság lépteti hatálya a végrehajtási rendeletet, és a korábbi változathoz hasonlóan ez is számos bizottsági jogosítványt tartalmaz. Ez azt jelenti, hogy a Bizottság létrehozhatja az állati melléktermékek kezeléséről szóló átfogó és alapvető jogszabályokat a komitológiai eljárás során, mégpedig úgy, hogy a Parlament – mint az sajnálatos módon gyakran meg is történik – kimarad a folyamatból.

Christel Schaldemose, *a PSE képviselőcsoport nevében.* – (DA) Elnök asszony, először is köszönetet szeretnék mondani Schnellhardt úrnak ezen az igen szakmai jellegű jelentésen végzett rendkívüli munkájáért. Árnyékelőadónk, Westlund asszony nevében köszönetet szeretnék mondani továbbá a többi árnyékelőadónak építő jellegű közreműködésükért, amely fontos szerepet játszott abban, hogy ma egy mindannyiunk által támogatott javaslatról szavazhatunk. A szavazásra kerülő javaslat mostani formájában jóval egyértelműbb és egyszerűbben használható, mint az ezen a területen jelenleg érvényben lévő igen bonyolult jogszabály. Az Európai Parlament Szocialista Képviselőcsoportjában különös elégedettséggel tölt el bennünket, hogy meghallgatásra talált azon módosítási javaslatunk, amely lehetővé tenné a dögevő madárfajok számára, hogy hozzájussanak a túlélésükhöz szükséges táplálékhoz. Azt is örömmel vesszük tudomásul, hogy sikerült középpontba helyoznunk az egészségügyi veszélyek kérdését és a biztonsági megfontolásokat, miközben megőriztük a szükséges rugalmasságot. Köszönjük az Önök munkáját, és üdvözljük a konstruktív javaslatot.

Satu Hassi, *a Verts/ALE képviselőcsoport nevében.* – (FI) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, őszinte elismeréssel adózom Schnellhardt úrnak a kiváló munkáért és együttműködésért. Szerencsés helyzetben voltunk, hogy a téma egyik elsőrangú szakértője volt e kérdésben az előadónk.

Az előttünk lévő rendelet fő célkitűzése az, hogy garantálja a higiénia, valamint az emberi egészséget és biztonságot. Most mégis egy másik részletről szeretnék szólni, amely hazámban a biológiai sokféleség és a természeti turizmusban működő kisvállalkozások védelmének szempontjából jelentős. Örömmre szolgál, hogy a Parlamentben és a Miniszterek Tanácsával politikai konszenzust alakítottunk ki e probléma megoldását illetően.

Olyan kisebb vállalkozásokról van szó, amelyek az állattartó gazdaságok területén – például sertésistállóknál – elpusztult állatok tetemeit közvetlenül az ország különböző pontjain található etetőhelyekre szállítják, ahol a ragadozó állatok táplálékként fogyasztják azokat. Ez rendkívül fontos például Spanyolországban a ragadozó madárfajok populációjának védelme érdekében. Finnországban ennek a gyakorlatnak köszönhető, hogy a fehérfarkú rétisas korábban megmenekült a kihalástól, amikor természetes tápláléka a mérgező vegyi anyagok miatt túlságosan szennyezetté vált, és csupán a természetes táplálékforrások fogyasztásával nem tudott volna szaporodni.

Finnország északi, igen ritkán lakott részein a természetfotósok ezzel a módszerrel csalogatják a vadon élő állatokat fényképezésre alkalmas területekre, és kisebb utazási irodák is szerveznek például medvéssel egybekötött kirándulásokat. Nagy örömmel tölt el, hogy ez a jogszabály olyan megoldást kínál majd, amely biztosítja az emberi egészség és biztonság védelmét, ugyanakkor fenntartja a kisebb idegenforgalmi vállalkozásokat és a biológiai sokféleség megőrzésére használt módszereket is.

Avril Doyle (PPE-DE). - Elnök asszony, egyetértek a hozzászólókkal abban, hogy a közegészségügynek, az élelmiszer-biztonságnak és a higiénia kérdésének kiemelt jelentőséget kell tulajdonítanunk. Számomra a természeti erőforrások, köztük az állati melléktermékek legteljesebb mértékű felhasználása is elsődleges

fontosságú. Köszönetet szeretnék mondani előadónknak, Horst Schnellhardtnak nagyszerű munkájáért, amellyel aggodalmainkat foglalkozott, valamint az Európai Tanáccsal folytatott megbeszéléseken elért kiváló eredményért. Jőmagam sajnálattal veszem tudomásul a hulladékok égetéséről szóló irányelv megszüntetését, az idő szűke miatt azonban nem áll módomban részletesen is kitérni erre.

Egy módosítási indítványt kaptunk, amely garanciákat kért arra vonatkozóan, hogy egyértelműen különbséget teszünk majd a tagállamok között nagy mennyiségben szállítandó és az élelmiszer- vagy takarmányláncba történő bejutással fenyegető állati melléktermékek, illetve a speciális, gyógyászati, valamint egyéb diagnosztikus és kutatási célokat szolgáló állati melléktermékek között; ez utóbbiak biztonságos forrásból származó, nagy értékű termékek, amelyeknek szállítása rendkívül kis mennyiségben történik a tagállamokban a bejegyzett szállítók, feldolgozók és felhasználók között.

Ismét megerősítést szeretnék kapni a biztos úrtól, illetve záró megjegyzéseiben Horst Schnellhardt úrtól is azt illetően, hogy az ezzel kapcsolatos aggodalmaimmal foglalkozni fognak, és az állati melléktermékek e konkrét jellegű felhasználása zavartalanul folytatódhat.

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, a mai vita során az állati melléktermékekről szóló közös álláspont széles körű támogatást élvezett, ami lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy tovább lépjen. A mai hozzászólásokat figyelembe véve a Bizottság el fogja készíteni az új rendelet végrehajtási rendelkezéseit, figyelmesen meghallgatjuk majd a vállalkozók tapasztalatait is, megbeszéléseket folytatunk nemzetközi partnereinkkel, és e folyamat során végig teljes átláthatóságot biztosítunk a Parlament számára.

Így megerősíthetem előadónk felé a Bizottságnak a komitológiával és a nem kötelező rendelkezésekkel kapcsolatban tett ígéretét. A Doyle asszony által felvetett kérdést illetően el akartam mondani, hogy a jelenlegi rendelet is elismeri bizonyos vadon élő fajok táplálékszükségleteit, és az egészségügyi kockázatok megfelelő ellenőrzése mellett engedélyezi a tagállamok számára a vadon élő állatfajok melléktermékekkel történő etetését.

A közelmúltban azonban többen hangsúlyozták, hogy a Bizottságnak nagyobb erőfeszítéseket kellene tennie a biológiai sokféleség megőrzésére. Ezért a Bizottság egyetért a jogalkotó azon döntésével, amely szerint a természetes élőhelyükön védett állatfajok állati eredetű melléktermékkel történő etetésére vonatkozó feltételeket ki kell terjeszteni: míg a jelenlegi előírások csupán a keselyű- és sasfajokra vonatkoznak, az új rendelet lehetővé teszi, hogy a farkasok és a medvék helyzetére is megfelelő megoldást lehessen találni.

Közelmúltbeli tapasztalataink alapján azt is mérlegeljük, szükség van-e olyan szabályok létrehozására, amelyek túlmutatnának a védett fajok állati tetemekkel történő etetésére kijelölt állandó területek rendszerén, különösen a kiterjedt tenyésztési rendszerek esetében, természetesen a vonatkozó egészségügyi szabványok betartásával. E kérdésben a Bizottság készen áll megbeszéléseket indítani az összes érintett féllel.

Horst Schnellhardt, előadó. – (DE) Elnök asszony, biztos úr, Ulmer úr, természetesen nem kerülték el a figyelmemet az 1. és 2. kategóriába tartozó anyagok esetleges összekeveredésével kapcsolatos aggodalmaik, és a tárgyalások végén e kérdésben tanácskozást folytattunk az ágazat képviselőivel.

Véleményem szerint már ahhoz is rendkívül jogellenesen kellene eljárnia valakinek, hogy ezeket az anyagokat össze tudja keverni. Megvizsgáljuk majd, hogy e tekintetben szükség van-e szigorúbb szabályozásra. Az új rendelettel azt szeretnénk volna elérni, hogy a vágási melléktermékeket sokféle módon fel lehessen használni, és ezzel kapcsolatban Doyle asszonyt is megnyugtathatom, hogy félelme teljesen alaptalan. Minden marad a régiben. Azzal, hogy meghatároztuk a vágási melléktermékek végpontját, egyben azt is egyértelműen kikötöttük, hogy ettől a ponttól kezdve teljesen eltérő rendelkezések vonatkoznak rájuk, vagyis világosan jeleztük, hogy innentől kezdve ezek tekintetében a hulladékgazdálkodási keretirányelv a mérvadó. Úgy gondolom, e téren jó irányban haladunk.

Meg szeretném még említeni, hogy az új rendeletben természetesen a romlott húsokkal kapcsolatos botrányok problémájára is ki szeretnénk térni. E tekintetben még nem találtuk meg az igazán helyes utat, a címkézéssel és a garantált nyomonkövethetőséggel azonban úgy hiszem, jó irányban haladunk. Természetesen látnunk kell, milyen típusú címkézést javasol majd a Bizottság. Ez nem lesz éppen egyszerű, hiszen mindannyian ismerjük a kék Chappi kutyaedellel kapcsolatos problémát – ezt senki sem szeretné. E kérdésben határozottan szükség van arra, hogy kutatóink eldöntsék, milyen megközelítést kívánnak alkalmazni.

A szerves talajjavítók kérdését illetően, amelyet szintén vitára bocsátottunk, ám még nem került sor a megfelelő megtárgyalására, a Bizottság határozottan elő szeretne volna írni az ilyen anyagok alaposabb

bedolgozását a talajba, hogy az állatok ne is észleljék azok jelenlétét. Ez azonban módosítaná a talajjavító minőségét, és úgy gondolom, e tekintetben megfelelő szabályozást dolgoztunk ki, amely a szerves talajjavítókat előszeretettel használó kiskerteket művelő gazdák igényeit is kielégíti.

Mindent egybevetve a rendelet megfelelő. Részemről nagyon elégedett vagyok vele és az együttműködéssel, valamint remélem, hogy még jó ideig nem kell majd módosítanunk. A Bizottsággal igen kellemes együttműködés valósult meg, amiért nagyon hálás vagyok.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Elnök asszony, az üléstervvel kapcsolatban megemlíteném, hogy tegnap nagyon hosszú szavazási ülést tartottunk, amely az azt követő időpontok betartásánál problémákhoz vezetett.

A mai ülést hamarosan berekesztik, a szavazás pedig déli 12 óráig nem kezdődik el. Az ülés tervezésénél talán figyelmet kellene fordítani az idő megfelelőbb beosztására. Ez kedvező lenne a képviselők, és legfőképpen a látogatók számára, akik tegnap jelentős ideig voltak kénytelenek ránk várakozni. Vannak köztük természetesen polgárok is, akiket szintén megillet a jog, hogy megszólítsák képviselőiket, és e tekintetben nagy örömmre szolgálna, ha a jövőben az ülések tervezésekor az ilyen eljárások ütemezését mindenki igényeinek megfelelően alakítanánk.

Elnök. – Köszönjük, Rübig úr. Észrevételeit tudomásul vettük, és továbbítani fogjuk. Nehéz időszak ez a mandátum vége felé közeledve.

A vitát lezárom.

A szavazásra ma déli 12 órakor kerül sor.

(Az ülést 10.15-kor felfüggesztik és 10.50-kor folytatják.)

ELNÖKÖL: MARTÍNEZ MARTÍNEZ ÚR

alelnök

5. Viták az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértésének eseteiről (vita)

5.1. A nők jogai Afganisztánban

Elnök. – A következő napirendi pont vita az afganisztáni nők jogaival kapcsolatos hat állásfoglalási indítványról⁽¹⁾.

Ana Maria Gomes, szerző. – Elnök úr, a nemek különbségéből adódó eltérő igények elismerése a világon mindenhol jó fokmérője a helyes kormányzásnak, de a nők évtizedek óta tartó szenvedéseinek fényében Afganisztánban különösen az. Afganisztánban csak akkor valósulhat meg a béke és az újjáépülés, ha központi kérdéssé válik a nők emberi jogainak tiszteletben tartása.

Ez a síita családtörvény engedélyezi a házasságon belüli nemi erőszakot, a gyermekházasságot, és megtiltja a nőknek, hogy férjük engedélye nélkül elhagyják otthonukat. A nők emberi jogai és méltósága nem eshet az iszlám fundamentalistákkal folytatott választások előtti tárgyalások áldozatául. Az Afganisztánban jelen lévő nemzetközi közösségnek erősebb nyomást kell gyakorolnia Karzai elnökre és az afgán hatóságokra, hogy megfelelő törvényeket alkossanak, amelyek tiszteletben tartják a nők emberi jogait, valamint olyan politikákat, amelyek elkötelezettek e jogok törvénybe iktatása mellett, és tiszteletben tartják a nők méltóságát.

A síita családtörvényhez hasonlóan, az afgán Parlament által már hónapokkal ezelőtt kétharmados többséggel megszavazott afgán médiatörvény késleltetése szintén Karzai elnök egyik módszere arra, hogy továbbra is kézben tartsa az állami média felügyeletét, amely az elnökválasztás előtti propaganda nélkülözhetetlen eszköze.

A nemzetközi közösség nem engedheti, hogy mindez tovább folytatódjon. Ez a törvény nélkülözhetetlen ahhoz, hogy Afganisztánban biztosítani lehessen a szólás és a média szabadságát. Enélkül értelmetlenek az Afganisztánban tett erőfeszítéseink. E két törvényt illetően haladéktalanul cselekednünk kell, a nemzetközi

⁽¹⁾ Lásd a jegyzőkönyvet.

közösségnek pedig gondoskodnia kell arról, hogy az afgán hatóságok teljesítsék az emberi jogokat érintő kötelezettségvállalásait, és betartsák ígéreteiket, különösképpen tiszteletben tartva a nők jogait.

Nickolay Mladenov, szerző. – Elnök úr, a nemzetközi közösség döbbenetben vette tudomásul a síita nők helyzetéről szóló készülő afgán törvénytervezetről hallottakat. Szörnyű látni, hogy a 21. század elején egy demokratizmusra törekvő és nemzetközi kötelezettségvállalásait teljesíteni kívánó ország a nők jogait korlátozó törvényt alkothat.

Ugyanakkor úgy gondolom, hogy a vita, illetve az Afganisztánban való fellépés során óvatos megközelítést kell alkalmaznunk, hiszen az ország egy erőszakos, elnyomó vallási diktatúra által meghatározott időszakon van túl; több évnyi, illetve évtizednyi polgárháború sújtotta; az ott élő társadalom sok tagja sérült meg, vagy pusztult el, többen, mint ahány épület.

Az általunk közvetített üzeneteknek rendkívül következetesnek kell lenniük, ugyanakkor ezen üzenetek megfogalmazásában is igen körültekintően kell eljárunk. Fel kell szólítanunk az afgán hatóságokat a törvény vizsgálata és felülvizsgálata, hogy az maradéktalanul megfeleljen az ország nemzetközi szintű vállalásainak, valamint alkotmányának.

Mindezt itt Európában nem foghatjuk fel választási lehetőségként, sokkal inkább olyasvalaminek kell tekintenünk, amit megoszthatunk afgán kollégáinkkal és barátainkkal, hogy biztosan eleget tudjanak tenni önként vállalt kötelezettségeiknek.

Ebben az esetben támogatnunk kell Karzai elnököt és az afgán kormányt a törvény felülvizsgálatában és módosításában, hogy az megfeleljen a nemzetközi ígéreteknek és az alkotmánynak. Ez részét képezi a párbeszédnek, és határozottan ki kell tartanunk amellett hogy semmilyen, a nők jogait korlátozó intézkedés nem fogadható el.

Teljesen egyetértek az Ana Maria Gomes asszony által említettekkel. Legyünk azonban nagyon óvatosak, mert egy ilyen traumákat elszenvedett társadalommal való kapcsolatban saját szándékainknál sokkal fontosabb az, milyen értelmezést nyernek ott az üzeneteink. Ebben legyünk nagyon következetesek, valamint kérjük fel a Bizottságot és a Tanácsot, hogy támogatási programjainkon keresztül továbbítsák ezt az üzenetet Afganisztán kormánya és hatóságai felé.

Hélène Flautre, szerző. – (FR) Elnök úr, az Afganisztán részvételével zajló II. durbani felülvizsgálati konferencia éppen ma kiadott záró nyilatkozata szerint sürgető feladat, hogy a nők elleni erőszak minden formáját törvény által büntetendő bűncselekménnyé nyilvánítsák, és hogy bármilyen hátrányos megkülönböztetésen, akár vallási megkülönböztetésen alapuló igazságszolgáltatási eszköztár használatát el kell ítélni.

Ezzel egy időben Afganisztán olyan jogszabályt készít elő, amely kizárólag a síita társadalomra vonatkozik, és egyértelmű megkülönböztetéssel él a nőkkel szemben a házasság, a válás, a gyermekfelügyeleti jog, az öröklés és az oktatáshoz való jog terén.

Ez teljesen skizofrén állapot. Amire Afganisztán Genfben ígéretet tesz, azt Kabulban nem utasíthatja el. A II. durbani konferencián való részvétellel Afganisztán határozottan elkötelezte magát a többszörös hátrányos megkülönböztetés eltörlése mellett. Ha meg szeretné őrizni hitelét, elengedhetetlen, hogy azonnal cselekedjen.

A törvény elfogadásának elutasításával az igazságügy-miniszter és az elnök jelezné, hogy szándékukban áll teljesíteni országukban az emberi jogokkal kapcsolatos kötelezettségeiket.

A férfiak és nők közötti egyenlőség elvét az afgán alkotmány, valamint számos Afganisztán által is aláírt nemzetközi egyezmény is magában foglalja. A hatóságoknak kötelessége, hogy kitartsanak a szélsőséges nézetekkel szemben, és ne hátráljanak meg. E törvénytervezet valójában egy egész társadalom sorsáról dönt, az afgán társadalom pedig már hangot adott azon véleményének, amely szerint nem szeretne kimaradni a hasonló jellegű vitákból.

A nők küzdenek, és megérdemlik országuk minden támogatását és védelmét. A hatóságok feladata, hogy eleget tegyenek kötelezettségeiknek, és megmutassák, képesek teljesíteni kötelezettségvállalásaikat, a helyszínen tartózkodó európai polgári erőké pedig az, hogy támogassák őket ebben az átfogó újjáépítésben, és példát mutassanak.

Ne feledkezzünk meg róla, hogy a csapataink által elkövetett erőszakos cselekmények és az a tény, hogy a dúló háború szegénységbe taszítja Afganisztánt, csupán a szélsőségesek számát gyarapítja.

Erik Meijer, szerző. – (NL) Elnök úr, két érv szól a külföldi katonai erők afganisztáni jelenléte mellett.

Az első érv az Afganisztánon kívüli világ önvédelme. 2001 óta az Egyesült Államokat rettegésben tartja, hogy további katasztrófák történhetnek, ha az al-Kaida ismét Afganisztán területén készítené elő az újabb támadásokat. Éppen ezért tehát, itt a többi ország saját érdekeiről van szó. Ezt a célkitűzést többnyire teljesítettük.

A második érv azonban az afgán emberek helyzetével kapcsolatos. A cél az volt, hogy felszabadítsuk őket az elnyomás, a visszamaradottság alól. Az érvelés érinti a sajtószabadságot, a vallási kisebbségek jogait, az egyének szabadságát és különösen a nők jogainak védelmét. Az Afganisztánról szóló nemzetközi hírek évekig tele voltak olyan történetekkel, amelyek szerint a lányok újra iskolába járnak, a nőknek nem kell többé kötelezően fátylat viselniük, egyenrangú állampolgárként élhetnek, a férjüktől függetlenül, és egyre több nő vesz részt a politikában. A megszállás mintha csak egy feminista hadművelet lett volna.

Mindeközben láthatjuk, hogy az afganisztáni történések többé-kevésbé megegyeznek a Csecsenföldön történtekkel. Mindkét ország iszlám fundamentalista csoportok vezetése alatt állt, amelynek külső erők mindkét esetben véget akartak vetni. Mindkét esetben szörnyű szövetség jött létre, az egyik az oroszok, a másik az amerikaiak részéről, ami azt jelentette, hogy az adott iszlám fundamentalista csoport megfélemezésére tett erőfeszítések során más iszlám fundamentalistákkal kötött megegyezések születtek. Ennek következményeként a szabadságért folytatott harc, amely a megszállás indokaként szolgált, áldozatul esett a folyamatban.

Afganisztánban a nőket egyre inkább visszakényszerítik a talibán rezsim idején elfoglalt helyzetükbe. A lányok már nem járnak iskolába, és a nők is eltűnőben vannak a politika színteréről. Még egy olyan törvény is életbe lépett, amely védi a férfiak szexuális igényeik kielégítéséhez való jogát anélkül, hogy a nőknek ebbe bármilyen beleszólásuk lenne. Ez kimeríti a nemi erőszak fogalmát. Eközben az állam már az újságírókat is halálbüntetéssel fenyegeti. Zsákutcába jutottunk. Európának ebben a helyzetben nem lenne szabad további támogatást nyújtania.

Marco Cappato, szerző. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, kétségtelen, hogy a nemzetközi közösségen belül jelentős mértékben kockáztatjuk hitelünket az afganisztáni események kapcsán. Politikai pártom vezetőjét, Emma Boninót a talibok letartóztatták, csak mert európai biztосként jelen volt, majd néhány óráig őrizetben tartották éppen azért, mert részt vett a nők jogainak védelmében.

A fegyveres beavatkozással kapcsolatos megosztottság és eltérő vélemények ellenére, valamint az elfoglalt álláspontoktól függetlenül nem engedhetjük, hogy a nők jogainak helyzete ilyen irányban tovább romoljon.

Hat évvel ezelőtt az Erőszakmentes Radikális Párt „szatjagrahá”-t szervezett: vagyis világméretű erőszakmentes fellépést azzal a céllal, hogy támogassa a nők jelenlétét az afgán kormány miniszterei között. Ma ismét mozgósítanunk kell a nemzetközi közösséget annak érdekében, hogy ne csupán a nők jogainak védelmét lehessen biztosítani, de a nők egyben a legfelsőbb szintű politikai és intézményi életnek is teljes jogú szereplőivé válhassanak.

Egyértelműen gondoskodnunk kell róla, hogy az afgán kormánnyal való mindennemű együttműködést óvatosan és körültekintően hajtsunk végre – erre már történt felhívás; ezzel együtt azonban a lehető leghatározottabban ragaszkodnunk kell céljainkhoz is. Téves elképzelés lenne ugyanis azt gondolni, hogy a fundamentalista pártokkal szemben valamiféle reálpolitikával elérhetjük a hosszú távú béke megteremtését Afganisztánban, illetve saját városainkban és országainkban.

Bernd Posselt, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, 30 évvel ezelőtt, 1979 őszén ez a Parlament elfogadott egy sürgős állásfoglalást Afganisztánnal kapcsolatban; ennek szerzője Habsburg Ottó volt, akivel akkor magam is együtt dolgoztam. Az állásfoglalás Afganisztánnak a Szovjetunió által történő közelgő lerohanására vonatkozott, ami aztán néhány hónappal később be is következett.

Azóta ez az ország szörnyű szenvedéseken ment keresztül, és fel kell tennünk magunknak a kérdést: mi is Afganisztán? Először is, sok tekintetben egy igen ősi törzsi társadalom, amelyet nem hajlíthatunk át egy lendülettel a 21. századba. Másodszor, olyan ország, amely nagy jelentőséget tulajdonít saját függetlenségének, amelyet a brit és az orosz birodalommal szemben is nagy erővel védett. Harmadszor, olyan ország, amely a 20. században rengeteget szenvedett, és egy, a nyugati hatalmak által végrehajtott – itt szándékosan nyíltan fogalmazok – igen vitatható beavatkozás eredményeképpen jelenleg olyan elnöke van, akit az ott élők közül sokan nem éreznek magukénak.

A helyzet igen nehéz és bonyolult. A félreértések elkerülése végett, Cappato úr tudja, hogy nem tartozom az úgynevezett „reálpolitikusok” közé, az emberi jogok kérdésében nem vagyok hajlandó

kompromisszumokra. Ezt a törvényt és a nők elnyomását kérelmelhetetlenül el kell utasítanunk. Ugyanakkor úgy kell eljárunk, hogy sikeresek lehessünk, és ne keltsük azt a benyomást, hogy mindez a külső ellenőrzés egy formája. Ezért partnerekre kell lelnünk Afganisztán soknemzetiségű társadalmában, és fokozatosan kell felépítenünk egy modern társadalmat.

Ez azt jelenti, hogy Afganisztánra vonatkozóan politikai elképzelést kell kialakítanunk, és nem csupán katonai megoldást keresnünk, ahogy eddig tettük. Éppen ezért a törvényt felül kell vizsgálni. E kérdésben teljesen elutasítjuk a kompromisszumot, hiszen igen sokat költünk erre az országra, ahol katonai erőket állomásoztatunk. Mindezt azonban az afgánok bevonásával kell végrehajtanunk, és tiszteletben kell tartanunk a méltóságukat, méghozzá ezen belül is elsősorban – akár tetszik néhányaknak, akár nem – a nők méltóságát.

Lissy Gröner, a PSE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, annak fényében, hogy Afganisztánban elfogadták a nők iránti megvetésről tanúskodó síita családtörvényt, szorgalmazom, hogy a Bizottság ismét tegye a nők jogait az afganisztáni stratégia központi kérdésévé.

2002 novemberében az Európai Parlament Szocialista Képviselőcsoportja vezetéssel delegációt küldött Afganisztánba, hogy meggyőződhezzünk róla, az ország újjáépítése során a nőket nem rekesztik ki. Megbeszéléseket folytattunk Karzai elnökkel, számos kormányzati képviselővel, a nők jogait és az emberi jogokat védő szervezetekkel, és igen kedvező tapasztalatokat gyűjtöttünk. Úgy tűnt, nincs már messze, hogy a nők – akár a burkát nem viselő – számára is elérhető legyen a magasabb szintű biztonság, stabilitás és jólét. A tálib uralom megdöntését követően a nők előtt megnyílt az egészségügyi rendszer, az oktatás, a képzés, valamint a lehetőség, hogy biztosítani tudják saját megélhetésüket. A gyermekhalálozások világszinten is legmagasabb aránya javulni látszott. Beavatkozásunknak köszönhetően az új alkotmány 25%-os női kvótát írt elő az első választott parlament összetételére vonatkozóan, és hozzávetőleg négy millió menekült tért vissza a háború sújtotta országba.

Az első öt évben azonban sajnálatos módon nem sok minden történt. A *medica mondiale*-hoz hasonló, a nők jogait védő szervezeteknek az erőszak megállítására felszólító figyelmeztetéseit teljesen figyelmen kívül hagyták, és április elején a radikális iszlamista taliban Kandahárban meggyilkolta a német-afgán származású női jogi aktivistát, Sitara Achikzait. Rá kellett jönnünk, hogy más nők, például az egyik legmagasabb pozíciót elfoglaló rendőrtiszt, is gyilkosság áldozatául estek. Nem dőlhetünk hátra, és nézhetjük ölbe tett kézzel az eseményeket. A társadalom öntudatra ébredése komoly veszélybe került. Meg kell akadályoznunk az új síita családtörvényt.

Az Európai Parlament állásfoglalásának határozottan és egyértelműen ki kell jelentenie, hogy a törvényt el kell vetni. Ha ez nem jár eredménnyel, az Afganisztánnak nyújtott nemzetközi támogatás is veszélybe kerülhet, amennyiben a nők jogait továbbra is figyelmen kívül hagyják. Felemelkedés az emberi jogokat tiszteletben tartó nemzetközi közösségbe, vagy visszasüllyedés a tálib elnyomásba – ez a két lehetőség van. Erről Karzai urat is határozottan és világosan tájékoztatni kell!

Ewa Tomaszewska, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, az Afganisztánban bevezetett törvényi módosítások közül a leginkább az aggaszt, hogy a nőktől megvonták az orvosi kezeléshez való jogot. Ez a férj engedélye nélkül a ház elhagyását megtiltó rendelkezés, valamint az orvosi vizsgálat igénybe vételére vonatkozó tiltás következménye.

Afganisztánban a sok évnyi polgárháború nyomán a kórházak és felszerelésük katasztrofális állapotban vannak. A lerakott taposóaknak nehezítik a vízhez való hozzáférést. A higiéniai készségeket és a kisebb sérülések ellátására vonatkozó ismereteket a generációk ma már nem hagyományozzák egymásra, mint azt korábban tették. Az anyák nem tanítják meg a fiatal nőket arra, hogy a csecsemők fürdetésénél fertőtlenítő hatása miatt érdemes kamillát használni. Az anyák gyakran egyszerűen gyilkosság áldozatául esnek. E drámai helyzetet fokozandó, az orvosi ellátáshoz és egészségügyi létesítményekhez való hozzáférés jogának korlátozása egy teljes generáció számára katasztrofális következményekkel járhat. Minden erőnkkel azon kell lennünk, hogy a kulturális különbségek ellenére is megoldjuk ezt a problémát.

Bastiaan Belder, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – (NL) Van a hazámban egy mondás: „a papír várhat”, amely jól szemlélteti egyrészt a fennkölt eszmék és jogszabályok, másrészt pedig a napi realitás között tátongó szakadékot. Ha ezt a mondást az afganisztáni nők jogaira vonatkoztatjuk, megdöbbentő eredményt kapunk.

A közös állásfoglalás helyesen utal az afgán alkotmányra és a Kabul által ratifikált nemzetközi megállapodásokra, amelyek mind előírják a férfiak és nők közötti jogegyenlőséget, valamint megkövetelik a különböző nemek törvény előtti egyenlőségét. Az afganisztáni nők valódi helyzete azonban ettől lényegesen

eltér. Röviden, az afgán nők helyzetét hozzávetőleg 12 tömör pontban fel lehet vázolni, mégpedig: 44 éves átlagos várható élettartam; magas szülés közbeni halálozási arány (100 000 szülésenként 1600 haláleset); a 15 éven feletti nőknek csupán 14%-a tud olvasni; alacsony státusz, mert a nők a férfiak tulajdonai; a közszerepet betöltő nőkkel szembeni gyakori és egyre növekvő számú fenyegetések, illetve megfélemlítések, sőt, akár gyilkosságok is; mind a helyi hatóságok, mind pedig a külföldi csapatok részéről elhanyagolható szintű védelem az afgán női szervezetek számára az ellenük intézett célzott támadásokkal szemben; elsősorban a család dönti el, hogy a lányok részt vehetnek-e az oktatásban; állandó támadások a leányiskolák ellen – 2008 novemberében például a tálibok nyolc diáklányt és négy tanárnőt csonkítottak meg az arcukba fújt savval Kandahár városában; állandó szexuális erőszaktól való fenyegetettség házasságon kívül és belül; a lányoknak körülbelül 57%-át még a 16. születésnapjuk előtt férjhez adják; a nők ellen elkövetett bűncselekményekről a család, a törzs, az elkövetők vagy akár a rendőrség általi megtorlástól tartva szinte soha nem tesznek feljelentést; végül pedig az afgán nők által reménytelen helyzetük miatt elkövetett öncsonkítások és öngyilkosságok.

Ez a lesújtó kép az afgán nők helyzetéről, amely csupán a felszín, a legfőbb oka annak, hogy az afgán nők jogi státuszának papírvalóságát minél hamarabb nemzeti, nemzetközi, és egyben európai szintű politikai prioritássá kell tennünk.

Charles Tannock (PPE-DE). - Elnök úr, Afganisztán új törvénye, amely a síita nők esetében tulajdonképpen legalizálja a nemi erőszakot és a gyermekházasságot, azzal fenyeget, hogy az országot a középkori jellegű tálib uralom szintjére juttatja vissza. Ez a törvény a modernitás és a nők jogainak tisztelete szempontjából kétségtelenül megnehezíti, hogy különbséget tegyünk a választott afgán kormány és a velük szemben álló tálib terroristák között.

A törvénynek köszönhetően továbbá a nemzetközi közösség által az Afganisztánnak nyújtott jelentős mértékű katonai és pénzügyi támogatásra is nehezebb igazolást találni. Igen kellemetlenül érint, hogy hazám, az Egyesült Királyság katonái egy olyan kormány védelmében kockáztatják életüket, amely túlságosan kiszolgáltatja a szélsőséges és maradi érzelmeket.

Mentségére legyen mondva, Karzai elnök kijelentette, hogy a törvényt hatályon kívül fogják helyezni, de ehhez igen erős nemzetközi nyomásra, és ennek részeként Parlamentünk állásfoglalására volt szükség. Nem szabad továbbá, hogy a törvény hatályon kívül helyezése elfeledtesse velünk a tényt, miszerint az afgán nők továbbra is napi szinten szenvednek az iskolázottság hiányától, az igazságtalanságtól és a hátrányos megkülönböztetéstől. Még hosszú utat kell megtennünk ahhoz, hogy Afganisztán a modern világ teljes jogú tagjává válhasson, és teljesítse kötelező érvényű nemzetközi kötelezettségvállalásait.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Elnök úr, annak ellenére, hogy Afganisztán aláírja a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezménynek, és hogy Karzai elnök kormánya rendeletbe foglalta a két nem törvény előtti egyenlőségét, valamint az afgán parlamenti helyek negyedét garantálta a nők számára, az afgán nőket saját országukban továbbra is másodrangú állampolgárként kezelik.

Számos afgán fundamentalista számára a nőknek otthon a helye, nem pedig iskolában vagy munkában. Jó példa erre a nemrégiben az afgán parlament mindkét háza által jóváhagyott és az elnök által aláírt törvény, amely kijelenti, hogy a nők csak férjük vagy apjuk beleegyezésével hagyhatják el otthonukat, tanulhatnak, jelentkezhetnek állásra vagy kaphatnak orvosi ellátást. Ezenkívül a törvény kizárólag az apa vagy a nagypapa számára biztosítja a gyermekfelügyeleti jogot. A törvény szerencsére még nem lépett hatályba. A törvénytervezetet a számos afganisztáni és külföldi tiltakozásnak köszönhetően továbbították az afgán Igazságügyi Minisztériumba, hogy az megvizsgálja, vajon a szöveg összhangban áll-e az alkotmánnyal és a nemzetközi szerződésekkel.

Az Európai Parlamentnek határozottan követelnie kell az afgán hatóságoktól a törvény visszavonását, amely nyilvánvalóan megsérti a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményt. Továbbá, egyértelműen fel kell szólítanunk az afgán Igazságügyi Minisztériumot minden egyéb, a nőket hátrányosan megkülönböztető törvény eltörlésére. Az Európai Uniónak, mint közösségnek, egyhangú támogatásáról kell biztosítania mindazokat, akik a nők jogaiért küzdenek Afganisztánban, hogy megakadályozzák az e téren eddig elért eredmények megsemmisítését.

Anna Záborská (PPE-DE). – (SK) Őszintén köszönetet szeretnék mondani Hans-Gert Pöttering elnök úrnak, hogy elfogadta a kérésemet, és helyet adott ennek a témának a mai ülés igen sürgető állásfoglalásai között.

Egy nő méltósága személyiségének lényegi eleme. A párkapcsolatokban és a családban e méltóságot egyaránt tiszteletben kell tartani, amit minden társadalomnak tudatosítania kell saját tagjaiban. A fiatal nőknek meg kell adni a lehetőséget a szabad és önálló döntéshozatalra. A jelenlegi afganisztáni helyzet elfogadhatatlan. A nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés az alapvető emberi jogok megsértése, amely megalázza a nőket, és lerombolja az egyéniségüket.

Konceptuális, de egyértelmű politikára van szükség. Egyrészt nem engedhetjük meg, hogy Hamid Karzai elnök felszólaljon az Európai Parlamentben, másrészt pedig hogy az általa vezetett országban alapvető emberi jogokat sértő törvényeket fogadjanak.

Corina Crețu (PSE). – (RO) Természetesen mindannyiunkat érint, hogy Afganisztánban olyan törvény fog hatályba lépni, amely a családban és a társadalomban egyaránt lehetővé teszi a nőkkel szembeni hátrányosan megkülönböztető és megalázó bánásmódot. Ez a jogszabály felháborító módon ellentmond az Afganisztánban megvalósítani próbált elképzelésnek, annál is inkább, mert a legtöbb NATO tagország kijelentette, hogy nagyobb részt kíván vállalni az afganisztáni stabilitás megteremtésére tett erőfeszítésekben. Az országban lévő katonai jellegű nemzetközi jelenlét vitathatatlanul nagyon fontos, sőt, talán meghatározó, e tevékenységünk célja azonban nem csupán a béke és az infrastrukturális befektetések biztosítása, hanem egy ennél jóval összetettebb feladat: a modern afgán társadalom megteremtése.

Kiknek építjük az iskolákat, ha az afgán lányokat hátrányosan megkülönböztetik és nem vehetnek részt az oktatásban? Természetesen senki sem feltételezi, hogy az afgán társadalomnak teljes egészében meg kellene egyeznie a nyugati társadalmakkal, de nem hunyhatunk szemet az emberi jogok megsértése felett, mondván, tiszteletben tartjuk a kulturális különbségeket. Ezért véleményem szerint az európai intézmények feladata, hogy határozott üzenetet küldjenek az elnöknek...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim, Afganisztán igen nehéz múltra tekint vissza. Úgy gondolom, a családok különösen összetartóak ebben az országban, és a család nőtagja fontos szerepet tölt be. Ezért nagyon fontos, hogy elsősorban a gazdasági fejlődést segítsük, különös tekintettel a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott támogatásokra.

Természetesen korszerű infrastruktúrára is szükség van ahhoz, hogy az ország gyorsabban fejlődessen. Véleményem szerint éppen az infrastruktúrával kapcsolatos projektek segíthetik elő az országban az emberek közötti jobb megértést, továbbá az információs és kommunikációs technológián keresztül fokozatosan kialakulhatna egy másfajta világnézet, miközben az ország identitását is változatlan formában meg lehetne őrizni.

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim, az afganisztáni síita közösség emberi jogairól szóló jogszabály megérdemelten nagy figyelmet kapott.

Küldöttségünk, valamint az Európai Unió különleges képviselőjének és a tagállamok képviselőinek segítségével a helyszínen szorosan figyelemmel kísérjük a politikai fejleményeket.

Természetesen tiszteletben tartjuk az afganisztáni jogalkotási folyamat függetlenségét, különös tekintettel az alkotmányra, amely a 131. cikkben valóban rendelkezik a kizárólag a síita közösségre vonatkozó jogszabályok létrehozásának lehetőségéről. Mindazonáltal partnereinkkel együtt támogattuk azt a megközelítést, amely helyteleníti a törvény néhány, az afgán alkotmánnyal, illetve az afgán kormány által is elfogadott nemzetközi joggal korántsem összeegyeztethető cikkét.

Az Európai Unió ezért április 12-én demarsot intézett az afgán kormányhoz. Ebben külön emlékeztettük a kormányt a polgári és politikai jogokra, a nők elleni hátrányos megkülönböztetésre és a gyermekek jogaira vonatkozó nemzetközi egyezményekből fakadó kötelezettségeire.

Rámutattunk, hogy a javasolt jogszabály rendkívüli mértékben akadályozná a nőket abban, hogy teljes körűen élhessenek jogaikkal, és méltányos módon részt vehessenek az afgán társadalom gazdasági, társadalmi, kulturális, polgári és politikai életében.

Valószínűleg a nemzetközi fellépés és az afgán polgári társadalom reakciója is hozzájárult ahhoz, hogy az afgán kormány úgy döntött, általános felülvizsgálatra visszaküldi a jogszabályt az igazságügy-miniszternek, amely vizsgálat elsődleges tárgyát Afganisztánnak a nemzetközi jog tekintetében fennálló kötelezettségei képezik. Magától értetődő, hogy a felülvizsgálatot teljes mértékben az afgán kormány felügyelete alatt hajtják

majd végre. Az ország politikai hátterét figyelembe véve létfontosságú, hogy kormánya a törvényhozói és intézményi folyamat keretén belül maradéktalanul felvállalja kötelezettségeit.

Nemzetközi partnereinkkel együtt részletesen figyelemmel kísérjük majd a felülvizsgálatot, az igazságszolgáltatási ágazat intézményi reformjához általunk nyújtott támogatás tekintetében is.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra ma déli 12 órakor kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Toomas Savi (ALDE), írásban. – Elnök úr, minden embernek joga van az emberhez méltó élethez, ami azt jelenti, hogy senkit semmilyen alapon, így nemi alapon sem lehet hátrányosan megkülönböztetni. Sajnálatos módon az általunk, európaiak által természetesnek tartott emberi jogokat a világ számos országában folyamatosan megsértik.

A tálib rendszer megdöntése óta az afganisztáni helyzet sokat javult, valójában azonban az emberi jogok tekintetében nem sok pozitív fejleményről lehet beszámolni. A nők jogainak folyamatos megsértése teljességgel elfogadhatatlan, és rendkívül fontos, hogy a helyzet megoldása érdekében az Európai Unió nyomást gyakoroljon az afgán kormányra. Még számos, a férfiak és nők egyenjogúságának szempontjából ellentmondásos törvényt is felháborítóbb az a tény, hogy magában az afgán társadalomban a férfiakat továbbra is a nőknél magasabb rendűnek ismerik el. Az Európai Uniónak ezért támogatnia kell a nemek közötti egyenlőséget hirdető tájékoztató kampányokat.

5.2. A sierra leone-i különleges bíróság támogatása

Elnök. – A következő napirendi pont vita a sierra leone-i különleges bíróság támogatására vonatkozó hat állásfoglalási indítványról.⁽²⁾

Corina Crețu, szerző. – (RO) Az igazságügyi rendszereket érintő egyik probléma számos országban szerte a világon nem annyira a jól felépített jogszabályi keret hiánya, hanem sokkal inkább az igazságszolgáltatási rendszer által meghozott ítéletek végrehajtásának a hiánya. A polgárháború és az állandó konfliktushelyzetek vagy megszárlások által sújtott országokban e helyzet következményei humanitárius és fejlődési szempontból is katasztrofálisak.

A sierra leone-i különleges bíróság esetében így még fontosabb, hogy a jogi ítéleteket végrehajtsák, ez a bíróság ugyanis komoly precedenseket teremthet a nemzetközi jog terén. Nem csupán az első olyan bíróság, amelyet ugyanabban az országban állítottak fel, ahol az eljárás tárgyát képező események is bekövetkeztek, de az első, amely Charles Taylor, Libéria korábbi elnökének személyében vádat emelt egy, a tárgyalás kezdetekor még hivatalban lévő afrikai államfő ellen, majd el is ítélte őt.

Ezek a szempontok, a polgárháborús időszakból származó három korábbi lázadóra kiszabott közelmúltbeli ítélettel együtt határozottan jelzik a nemzetközi közösség és Sierra Leone kormányának elkötelezettségét az iránt, hogy kitartóan harcoljanak az egy teljes évtizede atrocitásokat elkövetők által tanúsított törvénytelen felül állás érzése ellen.

A nemzetközi közösségnek maradéktalanul teljesítenie kell a sierra leone-i igazságszolgáltatási és törvényi folyamatok megerősítését célzó javasolt projekt végrehajtását. A bíróság mandátuma hamarosan, 2010-ben lejár, és a sierra leone-i kormány teljesen őszintén bevallotta, nem tudja garantálni, hogy a meghozott ítéleteket végre is tudják majd hajtani.

Ezért elengedhetetlen, hogy az Európai Unió és a békefolyamatban részt vevő nemzetközi partnerei fenntartsák és támogassák a különleges bíróság által meghozott ítéletek végrehajtását. Ez nem csupán a régió béke és stabilitás felé történő haladását befolyásolja, de a nemzetközi közösség által más országokban felállított különleges bíróságok hitelét is meghatározza.

Charles Tannock, szerző. – Elnök úr, a nemzetközi humanitárius jog az ítélezési gyakorlat egy viszonylag új és még tökéletlen szerve, de már komoly eredményekkel büszkélkedhet. Európában a volt Jugoszláviával foglalkozó nemzetközi büntetőtörvényszék rendkívül fontos szerepet játszott abban, hogy igazságot

⁽²⁾ Lásd a jegyzőkönyvet.

szolgáltatott a súlyos háborúk nyomán darabjaira hullott régióknak. Hasonlóképpen, a Tanzániában felállított törvényszék az 1994-es ruandai mészárlás felelősei ellen folytatott eljárást.

Éppen ezért tisztában vagyunk vele, mit jelenthetnek az ilyen bíróságok a háború sújtotta országok számára azáltal, hogy véget vetnek a büntetlenség érzésének, és segítenek tovább lépni. Az így megvalósuló igazságszolgáltatás sok szempontból ugyanolyan értékes, mint az európai uniós pénzügyi támogatások. Ezért fontos, hogy a nemzetközi közösség továbbra is támogassa a sierra leone-i különleges bíróságot azáltal, hogy a tagállamokban szükség és igény esetén az elítélt zsarnokok elhelyezéséhez biztonságos börtönlétesítményeket biztosít.

A Parlamentben elért eredményeim közül annak a parlamenti állásfoglalásnak az elkészítésében játszott szerepemre vagyok a legbüszkébb, amelyben felszólítottuk Nigériát, hogy adja át Charles Taylort a Bíróságnak, ami végül az ENSZ közvetítésének segítségével meg is történt. Vannak azonban még jó néhányan, akik egy erős és biztos anyagi háttérrel rendelkező sierra leone-i különleges bíróság hiányában büntetlenül távoznak.

Mikel Irujo Amezaga, szerző. – (ES) Elnök úr, két évvel ezelőtt lehetőségem nyílt rá, hogy a kollégám, a ma itt az ülésteremben szintén jelen lévő Isler Béguin asszony által vezetett misszió tagjaként ellátogassak Sierra Leonéba, ott pedig a különleges bíróságra, és felismerjem, milyen jelentős feladatot végez nem csupán Sierra Leone, de az egész emberiség számára.

A sierra leone-i különleges bíróság nyilvánvalóan precedenst teremtett, ahogy az ma már elhangzott. Precedenst teremtett abból a szempontból, hogy ahogyan az állásfoglalás is fogalmaz, ez az első önkéntes hozzájárulók által finanszírozott nemzetközi bíróság, az első, amely az állítólagos bűncselekményeknek helyet adó országban jött létre, és – ahogy azt az imént hallottuk – szintén az első, amely ítéletet hozott egy volt államfő ellen.

Mindezek miatt, nem csupán azért, mert precedensértéket képvisel, hanem mert egyben összehasonlítási alapul is szolgál a hasonló szellemben elképzelt és létrehozott többi – például a ruandai, a volt jugoszláviai, a kambodzsai vagy a libanoni – bíróság számára, elengedhetetlennek tartjuk a bírósággal közösen több hónap alatt kidolgozott állásfoglalás elfogadását.

Két évvel ezelőtt elfogadtunk egy állásfoglalást a különleges bíróság finanszírozásának támogatásáról, hiszen akkoriban a különleges bíróság igen nehéz időszakon ment keresztül; semmilyen anyagi forrással nem rendelkezett, és nem kapott megfelelő támogatást – itt köszönetet mondanék az Európai Bizottságnak is, amely biztosította a bíróság számára a pénzügyi forrásokat.

Most elsősorban két kérésünk van: először is, hogy az elítéltek letöltsék büntetésüket – itt nem a különleges bíróság működése forog kockán, hiszen jövőre befejezi tevékenységét, hanem az, milyen örökséget hagy ránk –, és másodszor, nyilvánvalóan, hogy mindehhez további forrásokat biztosítsunk.

Röviden tehát a sierra leone-i különleges bíróság kiváló példa és összehasonlítási alap mindannyiunk és minden háborús bűnösökkel foglalkozó bíróság számára. Kiváló példa és összehasonlítási alap, valamint lecke, amelyet bolygónk második legszegényebb országa tanított nekünk: a bíróságra belépve azonnal megpillantottuk a feliratot: „igazság nélkül nincs béke”. Ezért tehát erkölcsi kötelességünk, nem csupán európaiként, hanem emberként is gondoskodni róla, hogy a különleges bíróság öröksége maradandó jelentőségűvé válhasson történelmünkben.

Erik Meijer, szerző. – (NL) Elnök úr, Sierra Leone, csakúgy mint szomszédja, Libéria, erőszakos bűncselekményekkel kellett, hogy szembenézzen, amelynek következményeképpen számos polgár életét veszítette vagy súlyos lelki, illetve fizikai sérüléseket szenvedett.

A gyermekkatonákat ártatlan lakosok végtagjainak levágására kényszerítő bűnözőket meg kell büntetni, és gondoskodni kell róla, hogy e szörnyűségeket ne követhessék el újra. Úgy tűnik, a büntetések 2000 és 2010 közötti megszervezésére tett kísérlet kudarcba fullad. Az ENSZ sierra leone-i különleges bírósága működésképtelen. Az elítélteket Sierra Leonében nem lehet hosszabb időre rács mögé juttatni.

Felmerül a kérdés, mit tehetnénk mégis, hogy a végeredmény kedvezőbb legyen? A bíróság külső finanszírozás, mandátuma meghosszabbítása vagy a Sierra Leonén kívül biztosított börtönférőhelyek nélkül nem lehet sikeres. Az állásfoglalás jogosan hívja fel erre a figyelmet. A nyilatkozatot rövid időn belül intézkedéseknek kell követniük. Ellenkező esetben már túl késő lesz.

Filip Kaczmarek, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, Lengyelországban néha mondjuk, hogy „ha valamit elkezdesz, azt fejezd is be”. Ez szorosan kapcsolódik a mai vita tárgyához, amely elsősorban a

sierra leone-i különleges bíróságnak nyújtott anyagi támogatásról szól. Való igaz, a válság kellős közepén járunk, és a különböző országok önkéntes adományaiból fenntartott bíróság hatalmas összegeket emészt fel. Nem hagyhatjuk azonban, hogy ez a szerv, amely saját kategóriájában jelenleg az egyetlen, nemzetközi szűgyenben fejezze be munkáját – és az mindenképpen szűgyenteljes lenne, ha a bíróság anyagi okok miatt válna működésképtelenné, a vádlottakat pedig szabadon kellene engedni.

Az Európai Uniónak, és, véleményem szerint, különösképpen az ENSZ-nek kötelessége végigvinni a bíróság munkáját, biztosítani a pénzügyi támogatást, és végrehajtani a bíróság által kiszabott ítéleteket.

A bíróság munkája és annak költségei Sierra Leoneban élénk vitákat váltanak ki, mivel sokan várnak kártérítésre, és Sierra Leone a világ egyik legszegényebb országa. Ezért lényeges, hogy amikor a múlt felett ítélezünk, ne feledkezzünk meg a jövőről.

Ewa Tomaszewska, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, a sierra leone-i különleges bíróság Issa Hassan Sesay-t, az Egyesült Forradalmi Front (EFFF) parancsnokát 52 éves börtönbüntetésre ítélte. 40 éves börtönbüntetésre ítélte még Morris Kallont, a Egységfront egyik parancsnokát, az RUF biztonsági felelőse, Augustine Gbaóra pedig 25 éves börtönbüntetést szabott ki.

Ők voltak a modern kor egyik legkegyetlenebb ellenállási mozgalmának szervezői. A polgári lakosság drasztikus csonkításai, különösen nagy számban végrehajtott végtag amputációk, a szexuális erőszak fegyverként történő használata, gyermekek felvétele a hadseregbe – ez csak néhány a vádlottak által vezetett Forradalmi Front brutális módszerei közül.

Súlyos ítéletük határozott jelzésként szolgál, amelynek hatására mások remélhetőleg elrettennek majd hasonló bűncselekmények elkövetésétől, egyben pedig annak a jele is, hogy a civilizált, demokratikus világ mindezt nem nézi tétlenül, és hatékony eszközzel tud fellépni az ilyen szörnyűségek elkövetői ellen. Ez az eszköz a bíróság, amelyet anyagi és politikai téren egyaránt támogatni kell.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Elnök úr, nagy örömmel tölt el ez a mai vita, ugyanis már több ülés alkalmával próbáltam elérni, hogy napirendre tűzzék.

Így ma, nem sokkal e mandátum lejártá előtt valóban hangsúlyozni szeretnénk, hogy támogatnunk kell Sierra Leonét, a világ egyik legszegényebb országát, amely a bűncselekmények elkövetőinek felelősségre vonása érdekében sikeresen felállította ezt a különleges bíróságot.

Az Európai Unió sierra leone-i választási megfigyelő missziójának vezetőjeként szilárd meggyőződése, hogy politikai és erkölcsi kötelességünk a bíróság támogatása, ugyanis teljességgel elfogadhatatlan és elképzelhetetlen, hogy esetlegesen anyagi okok miatt ne folytathassa a munkáját.

Ezért kérem a Bizottságot, hogy, természetesen anyagilag, támogassa a bíróságot. Az intézmény bírái egyébként már ott jártunkkor kérték tőlünk, hogy a különleges bíróság folyamatos tevékenységének fenntartása érdekében biztosítsunk pénzügyi forrásokat.

Mostanra azonban a kérdés politikai szintre emelkedett, hiszen 2010-ben a bíróság befejezi a munkáját. Fontos...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, az Európai Bizottság szilárdan elkötelezte magát amellett, hogy segítséget nyújt Sierra Leonénak a háború utáni helyzet, valamint a növekedés és fejlődés állapota közötti átmenet megteremtésében. A Bizottság egyértelműen támogatja az országnak a béke, a stabilitás, és mindenképp a demokrácia megszilárdítása iránti elkötelezettségét.

E tekintetben a Bizottság elismeri és üdvözlöi a sierra leone-i különleges bíróságnak a sierra leone-i béke és stabilitás helyreállításában korábban és jelenleg is betöltött nélkülözhetetlen szerepét. Meggyőződésünk, hogy a különleges bíróság tevékenységének köszönhetően mindenkinek eljut majd az üzenet, amely szerint az emberiség ellen elkövetett súlyos bűncselekmények, a mészárlások és a háborús bűnök nem maradnak büntetlenül.

A sierra leone-i különleges bíróság a gyermekkatonák toborzása és a kényszerházasságok ügyének kapcsán kialakult esetjog révén, amely ügyek a bíróság első ítéleteinek tárgyát képezték, meghatározó szerepet játszott a nemzetközi jog fejlődésében. E célból a Bizottság 2003 óta támogatja a különleges bíróság munkáját. Az Európai finanszírozási eszköz a demokráciáért és az emberi jogokért segítségével 2 700 000 eurót biztosítottunk a különleges bíróságnak. A forrásjuttatás célja, hogy támogassa a különleges bíróságot a

jogállamiság, a nemzetközi humanitárius jog és az emberi jogok Sierra Leonében, valamint a nyugat-afrikai régió egészében történő terjesztését érintő céljainak kommunikációjában.

Továbbá, 2008-ban a 10. Európai Fejlesztési Alap keretén belül a Bizottság elfogadott egy 1 millió euró költségvetésű, a különleges bírósággal és a sierra leone-i kormánnyal közösen kidolgozott projektet. A projekt, amelynek megvalósítására 2009 és 2010 között kerül sor, integrálja a korábbi tevékenységeket, és elsősorban a jogi szakemberek kapacitásának kiépítése, valamint a sierra leone-i jogrendszer egészére vonatkozó intézményi kapacitás megerősítése nyomán olyan maradandó örökséget hoz létre, amely a különleges bíróság munkájának befejezése után hatékonyan felhasználható.

Miután tudomást szereztünk a különleges bíróság költségvetési problémáiról, a Bizottság 2008-ban a stabilitási eszköz által finanszírozott 2,5 millió euró összegű sürgős segílyt nyújtott, fedezendő a finanszírozási költségeket, és elsősorban a különleges bíróság alkalmazottainak bérköltségeit. E kérdésben a Bizottság örömmel értesült róla, hogy a különleges bíróság több hónapnyi költségvetési hiányt tudott pótolni. Meggyőződésünk, hogy a világméretű pénzügyi válság ellenére a nemzetközi közösség megtalálja majd a különleges bíróság sikeres és teljes körű működéséhez, valamint Charles Taylor, volt libériai elnök tárgyalásának befejezéséhez szükséges forrásokat.

Befejezésképp szeretném még elmondani, hogy támogatom az egyes különleges bíróságok szerepének és feladatainak további vizsgálatára és kivizsgálására irányuló kérést, amellyel kapcsolatban a Bizottság nevében örömmel tájékoztatom Önöket, hogy a hetedik kutatási keretprogram révén, az emberi jogok „konfliktusok és biztonság” témáján belül két kezdeményezést is finanszírozni fogunk ezen a területen.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra ma déli 12 órakor kerül sor.

5.3. Az ashraf-i tábor lakóinak humanitárius helyzete

Elnök. – A következő napirendi pont vita az ashraf-i tábor lakóinak humanitárius helyzetével kapcsolatos hat állásfoglalásra irányuló indítványról.⁽³⁾

Ana Maria Gomes, szerző. – Elnök úr, a Népi Mudzsaheddint az itt jelenlévők közül néhányan hősként, de legalábbis az iráni kormány lehetséges alternatívájaként szeretnék beállítani. A Mudzsaheddin egyik sem.

Iraki látogatásaim során kurd, szunnita, síita, keresztény és török vezetőket, illetve másokat is hallottam arról panaszkodni, hogy az 1988-as, a halabjaihoz hasonló mészárlásokba torkolló anfari hadjáratban a Népi Mudzsaheddin Szaddám Huszein segítőkjeként vett részt. Ezt a héten ide látogató iraki küldöttség is megerősítette, arról is tájékoztatott azonban, hogy Irak alkotmánya kötelezi az iraki kormányt az ashraf-i táborlakók emberi jogainak teljes körű tiszteletben tartására, akik az ENSZ menekültügyi főbiztosának (UNHCR) és a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottságának (ICRC) segítségével Iránba vagy más országba kívánnak távozni, illetve politikai menekültként az iraki törvényeket betartva ott maradnának.

Meg kell értenünk az iraki kormány arra tett erőfeszítéseit, hogy az ashraf-i tábor ne lehessen többé Irak és Irán jószomszédi kapcsolatának megrontója. Az irakiak nem kívánhatják Irán eltűnését. Irán, befolyásos szomszédos államként, jelen van. Igaz, hogy a Népi Mudzsaheddin már nem szerepel a terrorista szervezetek listáján, de továbbra is egy titkos kultúra, amely az elszakadni kívánó tagokat kegyetlen bánásmódban részesíti. Az ashraf-i tábor lakói mindenekelőtt emberi lények, akiknek emberi jogait a szervezet sorsától, illetve múltjától függetlenül tiszteletben kell tartani. Az 1951. évi Menekültügyi Egyezménynek megfelelően kell eljárni velük szemben, és egyikük sem – ismétlem, egyikük sem – kényszeríthető az Iránba való visszatérésre.

Egyet azonban tisztázzunk. Az állásfoglalás tárgya nem az iráni rezsim, amely évtizedek óta elnyomás alatt tartja az embereket, rosszul vezeti az országot, és veszélyezteti a Közel-Kelet stabilitását. Bárki, aki az iráni vezetést támogatandó szavaz a Szocialisták és a Zöldek által benyújtott, az állásfoglalás hangnemtől kiegyensúlyozni próbáló módosításokra, az vagy rosszhiszeműen érvel, vagy egyszerűen elfogytak az érvei.

Módosításaink egyszerű szellemben készültek. Átfogó képet szeretnénk nyújtani az ashraf-i táborban és körülötte zajló emberi jogsértésekről. Kérjük például, hogy a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottságának,

⁽³⁾ Lásd a jegyzőkönyvet.

valamint az ENSZ Menekültügyi Főbiztosságának lehetősége legyen semleges helyszínen, a Népi Mudzsaheddin tisztjeinek felügyelete nélkül kikérdezni az ashraf-i tábor összes lakóját annak érdekében, hogy valódi igényeiket felmérhessék. Ezenkívül fel kell szólítanunk a Mudzsaheddin vezetést, hogy a továbbiakban ne korlátozzák az ashraf-i táborlakók életét elsősorban azzal, hogy megtiltják számukra a tábor elhagyását. Legfőképpen pedig aggodalmunknak adunk hangot a csoportban folytatott és tudomásunkra jutott lelki és fizikai manipuláció, valamint az emberi jogok súlyos megsértésének gyakorlata miatt. Összefoglalva, az ashraf-i tábor lakóinak egyéni emberi jogairól van tehát szó. Szavazáskor ezeket az embereket és az ő emberi jogaikat tartjuk szem előtt.

Alejo Vidal-Quadras, szerző. – Elnök úr, ma délelőtt az iraki Ashraf menekülttáborában lévő helyzetről szóló rendeletre irányuló, négy képviselőcsoport által aláírt közös indítványról fogunk szavazni. Háromezer-ötszáz iráni nő és férfi, az iráni fundamentalista vezetéssel szemben álló demokratikus ellenzék tagjai, élnek ott teljesen védtelenül. Néhány hete az iraki kormánynak az iráni rezsim befolyása alatt álló frakciója folyamatosan nyomást gyakorol rájuk és zaklatja őket, ami nagy valószínűséggel bármelyik pillanatban a nem is olyan régen a balkánon tapasztaltakhoz hasonló tragédiához vezethet.

Mindannyian emlékszünk még Szrebrenicára, és biztos vagyok benne, hogy a jelenlévő képviselők közül senki sem szeretné, ha ugyanaz Irakban is megtörténne. A rendeletre irányuló indítványunk felhívás, hogy világszerte tájékoztassuk a közvéleményt, mielőtt bekövetkezne a tragédia. Sajnálatos módon néhány kolléga olyan módosításokat nyújtott be, amelyek még inkább veszélyeztetnék az ashraf-i tábor lakóit, valamint indokot szolgáltatnának az iráni vezetésnek és iraki csatlósainak a mészárláshoz.

Nemrégiben magam is látogatást tettem a táborban, és biztosíthatom Önöket, hogy a benyújtott módosításokban található állítások teljesen megalapozatlanok. Ashraf lakói önszántukból tartózkodnak a táborban. Bármikor elhagyhatják a tábor, a régió iraki lakosságával pedig barátságos a viszonyuk. Indítványunk célja ezeknek az embereknek a védelme. Senki sem értené – de ha elfogadjuk ezeket a módosításokat, az indítvány éppen ellenkező eredményt érne el.

Tisztelt kollégák, a kérdés nem politikai: tisztán humanitárius, és mint ilyen, igen sürgető. Kérem Önöket, hogy ne szavazzák meg a közös indítványhoz benyújtott és a négy képviselőcsoport által támogatott módosításokat, hanem támogassák a másik négy, politikailag igen eltérő álláspontú képviselőcsoport által készített indítványt. Számos ártatlan és tisztességes ember élete múlik az Önök szavazatán. Ne hagyják cserben őket.

Angelika Beer, szerző. – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, képviselőcsoportom nem írta alá az állásfoglalást, amelyet csak akkor szavazunk meg, ha a szerzővel, Gomes asszonnyal együtt, az Európai Parlament Szocialista Képviselőcsoportja és a Zöldek/Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja nevében általam benyújtott módosításokat elfogadják.

Mindez a Mudzsaheddin vagy MKO-t érintő vitához kapcsolódik. Ez a szervezet nem demokratikus ellenzék. Néhány szóban bemutatnám őket. Az MKO egy elkorcsosult, vallási szektához hasonló szervezet, amely saját tagjait – még a táboron belül is – súlyos elnyomás alatt tartja. A tagokat lelki és fizikai nyomással tartja a táborban. Akik nem hajlandók ott maradni, azoknak felszámolják a kapcsolatait, válásra kényszerítik őket, és elveszik tőlük a gyermekeiket – az elnyomás egyik legkegyetlenebb formája ez.

Az MKO egyaránt teljesen elszigetelte a táboron kívül és belül élő tagjait. A nemzetközi sajtóval vagy médiával egyáltalán nem léphetnek kapcsolatba. Az Egyesült Államok által készített interjúk mind MKO katonák jelenlétében zajlottak, ami azt jelentette, hogy az interjúalanyok nem beszélhettek valódi problémáikról és félelmeikről.

Korábban az Észak-Irakkból származó MKO-tagokat átadták Szaddám Huszein csatlósainak, akiket az Abu Graib-i táborban szégyenletes kínzásokat követően kivégeztek. Ez csupán néhány példa és magyarázat a közös módosításokra, amelyeknek támogatására biztatom Önöket. Ha valaki ezeket elutasítja – szeretném, ha ez egyértelmű lenne – és a jelenlegi szöveget változatlan formában elfogadja, az amellet szavaz, hogy az MKO továbbra is folytathassa elnyomó politikáját az általa irányított táboron belül. Ezzel részben azért is felelős lesz, ha az MKO beváltja jelenlegi fenyegetéseit, amelyek értelmében, amennyiben a tábor nemzetközi felügyelet alatt felszámolják, felszólítja majd tagjait, hogy élve égessék el magukat. Ez kétségtelenül éppen az ellenkezője annak, amit el szeretnénk érni, ezért arra biztatom Önöket, hogy szavazzák meg a PSE és saját képviselőcsoportom által benyújtott módosításokat.

Erik Meijer, szerző. – Elnök úr, Iránban 30 éve vallási diktatúra uralkodik. Ez a diktatúra nem csak arra kényszeríti a lakosokat, hogy a vallási előírásoknak megfelelően éljenek, de arra is kísérletet tesz, hogy a

rendszerbe nem illeszkedő személyeket likvidálja. Ennek eredményeképpen számos iráni ma száműzetésben él, nem csak Európában, hanem szomszédos országokban is.

Irak angol-amerikai megszállása után az ott száműzetésben élő irániak védelmi garanciát kaptak Irántól. A külföldi csapatok az iraki kivonulásra készülődnek. Egyetértek a csapatok visszavonásával, de ennek előre nem látott következménye lehet, hogy az iráni vallási rezsimnek lehetősége nyílik majd az ellenzék megtámadására saját határain kívül. Ezeket az embereket Iránba akarják deportálni, hogy aztán ott meggyilkolják őket. Irakban nagyfokú szolidaritás tapasztalható a száműzetésben élő irániakkal szemben. Ugyanakkor Irán iraki befolyása megnövekedett, mivel az iraki lakosok többsége is síita muszlim.

A Tanácshoz intézett írásos kérdésekben felhívtam a figyelmet az ashraf-i táborban élő 3 400 ember helyzetére. Csupán azt a választ kaptam, hogy a Tanács még nem foglalkozott az üggyel. Ma egy nagyon fontos és sürgős, az ashraf-i táborral kapcsolatos állásponttal foglalkozunk. Két korábbi, 2007-ben és 2008-ban elfogadott állásfoglalásában a Parlament a negyedik genfi egyezmény értelmében megerősítette az ashraf-i lakosok jogállását. Ma a Parlament különös figyelmet szentel a jelenlegi helyzetnek azáltal, hogy egy kizárólag Ashrafra vonatkozó állásfoglalást fogad el. Közös létrehozott és arányosan felépített szövegről van szó, amelyet a legtöbb képviselőcsoport elfogadott. Célja, hogy határozott üzenetet küldjön az iraki kormánynak, amely szerint e 3 400 ashraf-i lakos, köztük 1 000 nő jogait nem lehet figyelmen kívül hagyni az iráni mullahok felől érkező nyomás miatt.

Ezért tehát egységes üzenetet kell küldenünk olyan módosítások nélkül, amelyek aláássák és gyengítik a kizárólag az ashraf-i tábor lakóit érintő humanitárius kérdéseket tárgyaló állásfoglalást. Nem szabad változtatnunk az állásfoglalás végleges szövegén, az ugyanis csak bonyolítaná e védtelen emberek helyzetét, és akár az életüket is veszélyeztetheti.

A 2003-ban indított megszállás kezdetén az Egyesült Államok erői bombázták Ashraf lakosait. Később az USA kihallgatta őket. Az iraki kormány is kihallgatta Ashraf minden egyes lakóját – erre ez év áprilisában került sor. Mindegyiküket Ashrafon kívül kérdezték ki. Felajánlották nekik, sőt biztatták őket, hogy hagyják el a tábort, vagy térjenek vissza Iránba. Csak hatan döntöttek így – hatan a 3 400-ból! Tiszteletben kell tehát tartani a döntésüket.

Mogens Camre, szerző. – Elnök úr, a fő iráni demokratikus ellenzék, a PMOI 3 500 tagjának otthont adó ashraf-i tábor helyzete jó ideje fontos kérdés, és az elmúlt években számos parlamenti állásfoglalás tárgyát képezte. A Parlament négy képviselőjéből álló küldöttséggel együtt tavaly októberben ellátogattam az ashraf-i táborba, ahol amerikai, iraki és ENSZ tisztviselőkkel találkoztam. Ők mind megerősítették az ashraf-i tábor lakóinak jogállásával kapcsolatos aggodalmainkat, ugyanis ez év elején az iraki erők átvették a tábor biztonsági ellenőrzését az amerikai csapatoktól.

A helyzet azóta sokat romlott. Irán legfőbb vezetője február végén kiadott hivatalos nyilatkozatában arra kérte az országába látogató iraki elnököt, hogy hajtsa végre az ashraf-i tábor bezárására vonatkozó közös megállapodást, és utasítsa ki annak összes lakóját Irakból.

Azóta az iraki erők ostromba kezdtek a tábor körül. Az iraki csapatok megakadályozzák, hogy a táborlakók családtagjai, parlamenti küldöttségek, emberi jogi szervezetek, ügyvédek, újságírók vagy akár orvosok lépjenek a tábor területére, és számos logisztikai anyagot sem engednek bejuttatni Ashrafba.

A Parlament ezért ezen a ponton elengedhetetlennek tartotta, hogy sürgős kérdésként tárgyalja problémát. Az összes képviselőcsoporttal együttműködve közös szöveget hoztunk létre, amely arányait tekintve megfelelő, és az üggyel kapcsolatos minden aggodalmunkra kitér, valamint felszólítja a nemzetközi testületeket, hogy hosszú távon rendezzék az ashraf-i táborlakók jogállását.

Sajnálatos módon Teherán néhány szóvivője, akik elhiszik a teheráni hazugságokat, benyújtott néhány módosítást. Úgy gondolom, fontos, hogy megértsük: ezek ellentétesek az ashraf-i lakók biztonsági érdekeivel, és ezért ellenük kell szavaznunk. Minden kollégánkat arra biztatjuk, ragaszkodjanak a közös szöveghez, és utasítsák el a módosításokat.

Marco Cappato, szerző. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, itt állunk egy „táborról” folytatott vita közepén, amely valójában egy kis város, amelynek lakói egy nehéz politikai döntésnek megfelelően letették a fegyvert; olyan emberek, akik saját védelmük ügyét tulajdonképpen a nemzetközi közösségre bízta. Azért tárgyaljuk ma ezt a kérdést sürgős eljárás keretén belül, mert fennáll a veszély, hogy ezeket az embereket tömegesen deportálják majd, és végleg megfosztják őket az iráni rezsimmal szembeni összes joguktól.

Természetesen felvethetünk kérdéseket azt illetően, milyen szintű vagy mértékű demokrácia uralkodik szervezetükön, az iráni Népi Mudzsaheddinen belül, de nem ezt kell megvitatnunk, és nem ezért kértük a sürgős eljárás alkalmazását. Azért kértünk sürgős eljárást, hogy megakadályozzuk e kis város egészének megtámadását, alapvető jogainak megsemmisítését, és azt, hogy az iráni diktatúra kezére juthasson.

Ez az oka annak, hogy a benyújtott módosítások nagy valószínűséggel egyszerűen összekeverik az üzenet pusztá sürgősségének és szükségességének okát, éppen ezért remélem, hogy nem kerülnek elfogadásra.

Tunne Kelam, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, azért vagyunk ma itt, hogy megakadályozzuk egy esetlegesen bekövetkező súlyos emberi tragédiát.

Közel 4 000 ember, az iráni ellenzék tagjai közvetlenül ki vannak téve annak a veszélynek, hogy az iraki hatóságok visszatelepítik őket Iránba, amelynek vezetése már több mint 22 000 barátjukat kivégezte. Csak úgy mellékesen, ők azok, akik lerántották a leplet a titkos teheráni atomprogramról, és békés eszközökkel szállnak szembe a terrorizmusexportőr rezsimmel.

Az iraki kormány és a menekülteknek védett státuszt biztosító amerikai kormány demokratikus hitele szempontjából is fontos, hogy megóvjuk az életüket, tiszteletben tartsuk szabad akaratukat és méltóságukat, és a nemzetközi jognak megfelelően biztonságos jövőt biztosítsunk számukra. Elsősorban azonban, felszólítjuk az iraki kormányt, hogy szüntesse meg az ashraf-i tábor blokádját.

Nicholson of Winterbourne, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, úgy gondolom, jó barátom, Alejo Vidal-Quadras és a többi felszólaló súlyosan téved, és támogatnunk kell a módosításokat, az iraki kormány az utóbbi időben ugyanis többször kijelentette, egyáltalán nem áll szándékában rákényszeríteni az ashraf-i tábor lakóit, hogy visszatérjenek Iránba, vagy bármely más országba távozzanak.

Az iraki kormány többször kérte a különböző országokat, köztük számos uniós tagállamot is, hogy fogadják őket, ám ebbe nem egyeztünk bele.

A táborban élő 3 400 ember közül 1 015-en rendelkeznek tartózkodási engedéllyel, és élvezhetik az ott tartózkodás jogát különböző országokban, köztük sok uniós tagállamban, mi mégsem fogadjuk őket. Miért?

A legtöbb táborlakó Szaddám Huszein korábbi uralmának idején hivatásos katonai kiképzésben részesült, és Kuvait 1991-es felszabadítását követően az elnöki testőrökkel, illetve más biztonsági erőkkel együtt részt vettek az iraki népfelkelés véres leverésében.

Számos bizonyíték van arra, hogy ezek az emberek bántalmazták az irakiakat, amikor az iraki hadsereg nem volt hajlandó végrehajtani a Szaddám Huszein által elrendelt gyilkosságokat. Az áldozatok családjai Irakban ezt nem fogják elfelejteni, és az iraki alkotmány nem engedélyezi az NKO-hoz vagy a PKK-hoz hasonló csoportok jelenlétét Irak területén.

Kétezen jelentkeztek a menekültügyi főbiztosánál abban a reményben, hogy őket fogadni hajlandó országokba juthatnak majd, az iraki kormány pedig immár néhány éve szorosan együttműködik az ENSZ menekültügyi főbiztosával, kérve a többi országot, hogy fogadják ezeket az embereket.

Kedves kollégák! Ez a kérdés Irakra tartozik. Irak szuverenitása veszélyben forog és bizalmat kell szavaznunk a demokratikusan megválasztott iraki kormánynak. Ez a feladat az ő joguk, az ő kötelességük, és biztosíthatom Önöket, hogy megfelelően hajtják végre.

Charles Tannock (PPE-DE). – Elnök úr, sohasem rajongtam igazán az iráni Népi Mudzsaheddinért, amely – már önmagában is ellentmondásos – iszlamista-marxista ideológiai alapokon jött létre, és, mint ismeretes, hosszú évekig Szaddám Huszein, a „bagdadi mészáros” pártfogásában állt, akit katonailag támogatott.

Mindazonáltal az utóbbi időben a csoport átalakuláson ment keresztül, és értékes információkkal szolgált a nyugatnak az Iránban történt emberi jogsértésekről, valamint Irán titkos urániumdúsító létesítményeinek földrajzi elhelyezkedéséről. Éppen ezért kérdéses volt, hogy rajta maradjanak-e az EU betiltott terrorista szervezeteinek listáján. Ami azonban véleményem szerint nem kérdés, az az, hogy az ashraf-i tábor lakói Irakban jogi védelmet érdemelnek az ország kormányától és a szövetséges erőktől, és nem érdemlik meg, hogy Iránba deportálják őket, ahol szinte biztos, hogy kínzás és esetleges kivégzés vár rájuk.

Richard Howitt (PSE). – Elnök úr, ez a vita ismét szemlélteti, hogy nagyszámú képviselő esetén milyen korlátokkal bír a sürgős eljárás, nem volt ugyanis elegendő idő a megfelelő tárgyalásokra és megbeszélésekre.

Szeretném jegyzőkönyvbe venni azt a tényt, hogy a Szocialisták szövege egyértelműen elutasítja az erőszakos deportálást, és megköveteli a genfi egyezménynek való teljes körű megfelelést, valamint a nemzetközi emberi jogi szervezetek számára biztosított korlátlan hozzáférést. Vidal-Quadras úrnak és a többieknek annyit mondanék, hogy mivel magam is kerestem a kompromisszum lehetőségét azáltal, hogy csak a 2., 3. és 6. számú módosításhoz szereztem többpárti támogatást, majd a közös állásponthoz megnyertem a szocialisták beleegyezését, durva ferdítés azt állítani, hogy a módosítások ürügyet szolgáltathatnak a lakosok lemeszárlásához. Akár támogatjuk, akár bíráljuk a PMOI-t, egy emberi jogokról szóló vitában az ülésteremben jelenlévők közül senki sem elutasíthat el olyan módosításokat, amelyeknek célja, hogy valamely vagy akár minden érintett féllel, a világ bármely pontján betartassa az emberi jogi kötelezettségeket.

Jan Zahradil (PPE-DE). – (CS) Elnök úr, csak 30 másodpercet kérnék. Annyit szeretnék mondani, örömmre szolgál, hogy a PMOI a cseh elnökség idején került le az EU betiltott szervezeteinek listájáról, és az is örömmel tölt el, hogy az ashraf-i táborról szóló mai állásfoglalással továbbra is védelmet nyújtunk az iráni ellenzéknek a rezsimmel szemben. Köszönetet szeretnék mondani az egyes képviselőcsoportok minden résztvevőjének, bűrszínre és meggyőződésre való tekintet nélkül, egyben pedig remélem, hogy az állásfoglalás az azt némileg torzító módosítások nélkül kerül majd elfogadásra.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Elnök úr, jómagam is arra szeretném kérni az itt jelenlévőket, hogy az állásfoglalásra irányuló közös indítványt jelenlegi formájában fogadják el. A Parlamentben benyújtott módosítások rendkívül tévesek.

Teljességgel helytelen azt állítani, hogy az ashraf-i vagy bármely másik tábor akár csak egyetlen lakóját is Európába vagy Irakon belül máshová szállították a főbiztos közbenjárásával. Biztos vagyok benne, hogy ezt magától a főbiztostól is megtudhatják, ha megkérdezik tőle, elszállítottak-e valaha is akár csak egy menekültet a táborból.

Mindez tökéletesen valótlan, és egyedüli célja a meszárlás megkönnyítése. Semmi többről nem szól, ezért arra kérem a szerzőket, vonják vissza e gyalázatos módosításokat, ugyanis szégyenbe hozzák velük a Parlament munkáját.

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (IT) Elnök úr, szót kérnék, de olyan körülmények között, amelyek ezt lehetővé teszik. Ha a képviselők fel-alá járkálnak, ez őszintén szólva nagyon nehéz; minden tiszteletem a Parlamenté, de jómagam képtelen vagyok ilyen körülmények között felszólalni.

Elnök. – Teljesen igaza van.

Hölgyeim és uraim, addig nem zárjuk le a vitát, amíg mindenki csendben el nem foglalta a helyét.

Felhívom a folyosókon beszélgető képviselők figyelmét, hogy addig nem zárjuk le a vitát, amíg abba nem hagyják a beszélgetést, és a kellő tiszteletet megadva meg nem hallgathatjuk a Bizottság alelnökét.

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (IT) Elnök úr, köszönöm a segítséget, véleményem szerint ugyanis a vitán csak úgy érdemes részt venni, ha odafigyelünk az elmondottakra, és megfelelő módon szólalunk fel.

a Bizottság alelnöke. (FR) Ettől a ponttól franciául folytatom. Elnök úr, hölgyeim és uraim, a Bizottság rendszeresen figyeli az iraki helyzet fejleményeit, különös tekintettel az ashraf-i tábor történéseire.

Amint az mindannyiunk számára ismeretes, 2009 januárjában az iraki kormány visszavette a terület ellenőrzését. A táborban uralkodó humanitárius helyzetre vonatkozóan a Bizottság a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottságától és más, az ottani fejleményeket nyomon követő nemzetközi szervezetektől arról értesült, hogy az életkörülmények nem romlottak látványosan, és arról sincs tudomásuk, hogy megsértették volna a nemzetközi egyezményeket.

A Bizottság teljes mértékben egyetért azzal a meglátással, hogy a tábor bezárásának jogi keretek által meghatározott módon kell történnie, és lakóinak életét, illetve fizikai és erkölcsi jólétét nem szabad veszélyeztetni. A nemzetközi humanitárius szabványok, elsősorban a visszaküldés elleni védelem elvének alkalmazása kívánatos.

Az iraki kormány számtalanszor kijelentette, hogy kész tisztességes bánásmódban részesíteni a tábor lakóit, és nem áll szándékában e szervezet tagjait törvénytelen módon deportálni, vagy kiutasítani őket Irakból.

Ezt szem előtt tartva a Bizottság mindazonáltal, mint minden esetben, most is hangsúlyozza a jogállamiság tiszteletben tartásának szükségességét, és bízik benne, hogy az iraki kormány ennek megfelelően fog cselekedni.

A Bizottság és az iraki hatóságok 2009 márciusában lezajlott találkozásán utóbbiak megerősítették abbéli elkötelezettségüket, hogy betartják a nemzetközi humanitárius szabványokat, tartózkodnak az erőszaktól, és különösképpen az Irakba történő visszatoloncolásoktól.

Az iraki emberi jogi miniszter jelenleg egyéni találkozókat tart a tábor lakóival annak érdekében, hogy meghatározhassák jogaikat, és megtudják, vissza kívánnak-e térni Irakba, vagy egy harmadik országba szeretnének távozni.

Az elmúlt hetekben néhányan úgy döntöttek, elhagyják a tábort, és ezt különösebb nehézségek nélkül meg is teheték. A Bizottság támogatja ezeket az erőfeszítéseket. Ha a tábor lakói távozni kívánnak, az iraki kormánynak engedélyeznie kell számukra egy másik országban történő letelepedést, és elő kell segítenie ezt a folyamatot.

A helyszínen tartózkodó tagállami képviselőkkel együttműködve a Bizottság továbbra is figyelemmel kíséri a helyzet alakulását.

(Taps)

Elnök. – A vitát lezárom.

A következő napirendi pont a szavazás.

ELNÖKÖL: ROURE ASSZONY

alelnök

6. Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása

*

* *

Gary Titley (PSE). - Elnök asszony, ismét a 28. szabály 2. bekezdése értelmében szólalnék fel, amely szerint a képviselőknek joga van kérdést intézni a Parlament elnökéhez, és arra 30 napon belül választ kell kapniuk. Március 19-én feltettem egy kérdést az elnöknek. Ma április 24-e van. Válasz mindezekig nem érkezett.

Tegnap felvettem a problémát, és ígéretet kaptam arra, hogy foglalkozni fognak az ügygel. Eddig ez nem történt meg. Nem igazán értem, hogyan veheti a Parlament elnöke olyannyira semmibe a Parlament szabályait, illetve annak képviselőit, hogy teljes mértékben figyelmen kívül hagyja őket. Véleményem szerint az elnök viselkedése teljességgel elfogadhatatlan.

Elnök. – Titley úr, a kérését természetesen továbbítani fogom.

(Az előző ülés jegyzőkönyvét elfogadták)

7. Szavazások órája

Elnök. – A következő napirendi pont a szavazás.

(A szavazás eredményének részleteit: lásd a jegyzőkönyvben)

7.1. A nők jogai Afganisztánban

7.2. A sierra leone-i különleges bíróság támogatása

7.3. Az ashraf-i tábor lakóinak humanitárius helyzete

- A szavazás előtt

Charles Tannock (PPE-DE). - Elnök asszony, úgy tűnik, hogy a parlamenti szolgálatok által az interneten közzétett szövegbe hiba csúszott. A szövegezés helytelen, és nem egyezik a képviselőcsoportom és a többiek által a közös állásfoglalásban ténylegesen benyújtott szöveggel. Nem tudom, értesült-e már erről, illetve hogy ezt figyelembe tudja-e venni, de a 2. bekezdés szövegének a következőképpen kellene hangoznia: „Az aszraf-i táborban lakók saját jövőjüket illető kívánságait tiszteletben tartva.” Az interneten nem ez olvasható, de ennek kellene szerepelnie a szövegben.

Elnök. – Tannock úr, értesültem a problémáról és gondoskodni fogunk a nyelvi helyreigazításról.

- A szavazás után

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Elnök asszony, fel szeretném hívni a figyelmét arra a tényre, hogy a mögöttem helyet foglaló szélsőjobboldali radikálisok között néhányan nem képviselők, és amennyire én látom, mégis használják a szavazókártyákat.

(Moraj)

Elnök. – Martin úr, az észrevételt ellenőrizni fogjuk.

7.4. A fogyatékkal élők jogairól szóló ENSZ-egyezmény (A6-0229/2009, Rumiana Jeleva)

- A szavazás után

Gay Mitchell (PPE-DE). - Elnök úr, a szavazás negatív eredménnyel zárult, mert csupán néhány pillanattal ezelőttig egyenlő számú szavazat érkezett. Egyik képviselőnk igen súlyos állítást fogalmazott meg a parlamenti szavazással kapcsolatban. Azt kérem, függesszük fel az eljárást, amíg nem tisztázódik, hogy arra nem jogosult képviselők is szavaznak vagy az állítás tévesnek bizonyul. Az elhangzott vád ugyanis nagyon komoly.

(Taps)

Elnök. – Mint mondtam, a kérdést ellenőrizni fogjuk, ami azt jelenti, hogy erre haladéktalanul sor kerül. Intézkedünk az ügyben.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Elnök asszony, nagyon rövid leszek. Mivel egyik képviselőtársunk vádat fogalmazott meg, arra kérném, hogy állítását pontosítsa. Mint Ön is mondta, azonnal ki kell vizsgálni az esetet, és amennyiben, ahogy én gondolom, az ellenőrzést követően a vád hamisnak bizonyul, le kell vonnunk a megfelelő következtetést.

Elnök. – Közöltem, hogy az ellenőrzést végrehajtjuk. Eerre azonnal sor fog kerülni, ezért az elkövetkezendő néhány percben tájékoztatni fogom Önöket.

7.5. A fogyatékkal élők jogairól szóló ENSZ-egyezmény (fakultatív jegyzőkönyv) (A6-0230/2009, Rumiana Jeleva)

7.6. Az etnikai és faji alapú besorolás problémája, különösen terrorelhárításnál, jogérvényesítésnél, bevándorlásnál, valamint, vám- és határellenőrzésnél (A6-0222/2009, Sarah Ludford)

7.7. A Közösségek pénzügyi érdekeinek védelme - Csalás elleni küzdelem - 2007-es éves jelentés (A6-0180/2009, Antonio De Blasio)

- A szavazás előtt

Antonio De Blasio, előadó. – (HU) Nem kívánok két percet igénybe venni. Hölgyeim és uraim! Két nagyon fontos tényre szeretném föl hívni a figyelmet a jelentéssel kapcsolatban. Az egyik az, hogy évek óta készülnek ilyen jelentések, a Tanács eddig egyetlen esetben sem tűzte ezeket a jelentéseket a napirendjére. Úgy gondolom, hogy nagyon fontos kérdés lenne az, hogy a Tanács a tagországokhoz eljuttassa ennek a jelentésnek a tartalmát. Ez nagyban hozzájárulna ahhoz, hogy a Tanács és az egyéb intézmények mentesítési eljárása is

sikeresen működjön, ezért javaslom, hogy az őszi, tanácsi mentesítési eljárás halasztásának elfogadása csak azzal a feltétellel történjen meg, hogy ezt a jelentést is napirendjére veszi a Tanács. Nagyon fontos lenne ez azért, hogy a Tanács azokat a jogszabályokat, amelyek függőben vannak és az európai pénzek költségének átláthatóságát biztosítaná, ezek is elfogadásra kerüljenek. Köszönöm szépen azoknak, akik segítettek elkészíteni a jelentést, az árnyék-jelentéstevőknek és a módosító indítványok beadóinak. Konszenzussal fogadtuk a bizottságban ezt a jelentést.

7.8. Képviselői mentelmi jog Lengyelországban (A6-0205/2009, Diana Wallis)

7.9. Irányítás a közös halászati politika keretében: az Európai Parlament, a regionális konzultatív tanácsok és a többi szereplő (A6-0187/2009, Elspeth Attwooll)

7.10. A növényvédő szerekre vonatkozó statisztikák (A6-0256/2009, Bart Staes)

7.11. Az energiával kapcsolatos termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények (A6-0096/2009, Magor Imre Csibi)

7.12. Az építési termékek forgalmazására vonatkozó harmonizált feltételek (A6-0068/2009, Catherine Neris)

Elnök. – Tájékoztatom Önöket, hogy az ellenőrzés eredménye szerint nem történt visszaélés a szavazati jogokkal.

A további vita elkerülése érdekében értesíteni fogom a Parlament elnökét, és Pöttering úr tájékoztatja majd Önöket az eset következményeiről.

7.13. A Közösségben történő, határokon átnyúló fizetések (A6-0053/2009, Margarita Starkevičiūtė)

7.14. Az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenysége (A6-0056/2009, John Purvis)

7.15. A nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre vonatkozó egészségügyi szabályok (A6-0087/2009, Horst Schnellhardt)

- A szavazás előtt

Horst Schnellhardt, előadó. – (DE) Elnök asszony, két rövid megjegyzést szeretnék tenni. A fordítás a különböző nyelveken értelmezési zavarokhoz vezethet. Ezért a későbbiekre tekintettel elmondanám, hogy a 2. cikk 2. bekezdése (a) pontját érintő „kivéve a vadhúst” szövegezésű módosítás minden esetben az aa) ponttal együtt értelmezendő. Így kiküszöbölhető az értelmi zavar.

Elnök. – Biztosíthatom Önt, Schnellhardt úr, hogy minden nyelvi változatot ellenőrziünk majd e tekintetben.

7.16. Középtávú pénzügyi támogatási mechanizmus a tagállamok fizetési mérlegéhez (A6-0268/2009, Pervenche Berès)

7.17. A megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatása (A6-0244/2009, Benoît Hamon)

7.18. Közös hozzáadottértékadó-rendszer az importtal és más határokon átnyúló műveletekkel kapcsolatos adócsalások vonatkozásában (A6-0189/2009, Cornelis Visser)

- A szavazás előtt:

Bart Staes (Verts/ALE). - (NL) Visszatérnék az általam készített jelentéssel kapcsolatos szavazáshoz, amelyre második olvasatban került sor. A parlamenti képviselőcsoportok a Tanáccsal kötött politikai megállapodás értelmében elfogadtak volna néhány módosítást annak érdekében, hogy a rendelet megfelelő legyen.

Számos képviselő távollétének köszönhetően – több mint 400-an nem voltak jelen – nem tudtuk elfogadni a módosítási csomagot, amihez második olvasatban 393 szavazatot számláló minősített többségre van szükség. A 395 leadott szavazatból csupán 387 szólt a módosítások mellett. Képviselőtársaim távolléte miatt meg kellett szegnünk a Tanáccsal kötött megállapodást.

Ezért arra kérem az Elnökséget és a Parlament igazgatóságát, vizsgálják ki, milyen megoldást lehetne találni ezen a ponton, mielőtt a Parlament május 7-én szünetelteti tevékenységét, annak érdekében, hogy a következő ülés során megtárgyalhassuk és orvosolhassuk a helyzetet.

Elnök. – El kell, hogy mondjam, Staes úr, már foglalkoztunk az üggyel, és mindenképpen ki fogjuk vizsgálni, mert komoly kérdésről, komoly problémáról van szó.

7.19. A tagállamok fizetési mérlegéhez középtávú pénzügyi támogatást nyújtó mechanizmus létrehozása

- A szavazás előtt

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Elnök asszony, azért kérek most szót, mert a Gazdasági és Monetáris Bizottságban komoly vitát folytattunk a kölcsönnel kapcsolatos kérdésekről, és az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja benyújtott egy módosítást, amely szerint az Európai Unió által nyújtandó támogatásnak nincs jogalapja.

A Langen úrral elért megállapodást követően, aki annak ellenére, hogy e tárgyban nem töltött be árnyékelőadói szerepet, a PPE képviselőcsoport fő tárgyalója volt, megállapodtunk egy módosításról, amely megfogalmazza, hogy a közösségi kölcsönnel semmilyen konkrét alapja nincs. Ilyen körülmények között nyújtottuk be a 2. módosítást, ezért igencsak meglepő számomra, hogy jól értesült szakértők szerint a PPE listáján egy mínusz jel szerepelt a módosítás mellett, és meg szeretném adni Langen úrnak a lehetőséget a lista kijavítására.

Werner Langen (PPE-DE). – (DE) Elnök asszony, nincs okom magyarázkodni azzal kapcsolatban, hogyan állítjuk össze képviselőcsoportom szavazati listáját. Megvitattuk a kérdést, és az ismételt tanulmányozást követően teljes mértékben támogatjuk az indítványt.

7.20. A nanoanyagokkal kapcsolatos szabályozási szempontok (A6-0255/2009, Carl Schlyter)

- A szavazás előtt

Carl Schlyter, előadó. – (SV) Elnök asszony, csupán annyit szeretnék mondani, hogy a Bizottság javaslatot nyújtott be ezen új és fontos politikai területre vonatkozóan, amelynek értelmében véleményünk szerint elégséges lenne a jelenlegi szabályozás által előírt intézkedések végrehajtása. A Parlament most egyértelműen a vonatkozó jogszabályok teljes körű felülvizsgálatára kéri a Bizottságot annak érdekében, hogy biztosíthassuk a fogyasztók, a munkavállalók és a környezet védelmét a nanotermékek káros hatásaival szemben, illetve hogy e termékek számára biztonságos és fejlődőképes piacot hozzunk létre. Emlékeztetni szeretném Önöket, hogy a Bizottságnak két éve van a Parlament kérésének teljesítésére, és egy kompromisszumnak köszönhetően a mai szavazás során világosan kiderül majd, hogy a Parlament ezt szinte egyhangúlag támogatja.

Itt az ideje, hogy a Bizottság haladéktalanul munkához lásson, és elvégezze az átfogó felülvizsgálatot annak érdekében, hogy megvalósulhasson a nanotechnológiának a polgárok védelmét is biztosító szabályozása.

7.21. A szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének európai térségében elért haladásról szóló éves vita (az EU-szerződés 2. és 39. cikke)

7.22. A G20 csúcstalálkozó következtetései

7.23. A jólét és a stabilitás megszilárdítása a Nyugat-Balkánon (A6-0212/2009, Anna Ibrisagic)

7.24. Bosznia-hercegovinai helyzet

- A 3. módosításra vonatkozó szavazás után

Doris Pack (PPE-DE). – (DE) Elnök asszony, talán nem kerülte el a figyelmét, hogy a 6. cikkben a „központi” szót törölni kell az „állam” szó elől annak érdekében, hogy a szövegezés megegyezzen a többi szöveggel.

Elnök. – Igen, természetesen, Pack asszony, minden nyelvi változatot ellenőrizni fogunk.

7.25. A nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozásáról és a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló szerződés (TNP) jövőjéről (A6-0234/2009, Angelika Beer)

7.26. A fogyatékkal élők jogai

7.27. A Bizottság 25. éves jelentése a közösségi jog alkalmazásának ellenőrzéséről (2007) (A6-0245/2009, Monica Frassoni)

8. A szavazáshoz fűzött indokolások

Elnök. – Térjünk rá a szavazáshoz fűzött indokolásokra.

*

* *

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Elnök asszony, arra a komoly vádra szeretnék reagálni, amelyet ma az Európai Parlament képviselői ellen itt ebben az ülésteremben fogalmaztak meg, és a Martin úr által az Európai Parlamentet ért rágalomra, amely szerint egyes parlamenti képviselők nem maguk szavaznak, hanem megbízottjaikat küldik el, akik ezután az európai parlamenti képviselők szavazókártyáival voksolnak. Az ilyesfajta viselkedés elfogadhatatlan, hiszen az Európai Parlament üléseit élőben közvetítik. Az erkélyen európai polgárok foglalnak helyet, és ma, egy választási évben valami egészen rendkívüli dolognak lehettek fültanúi. Rágalmazás történt, ezért kérném, hogy következő ülésén az Elnökség utasítsa Martin urat, hogy vonja vissza kijelentését, és kérjen bocsánatot az összes jelenlévő európai parlamenti képviselőtől.

Elnök. – Rogalski úr, láthatta, hogy azonnal kértem annak kivizsgálását, hogy az állítás jogos vagy alaptalan volt.

Az esetet tehát dokumentáltuk. Az állítás alaptalannak bizonyult. Ezért tehát rögzítésre került a Hivatalos Lapban. Megkérem a Parlament Elnökét, hogy tegye meg a szükséges lépéseket, az ügy tárgyalására pedig az Elnökségben kerül majd sor.

Gay Mitchell (PPE-DE). - Elnök asszony, valóban gyorsan járt el az ügyben, mégis úgy gondolom, elfogadhatatlan, hogy egy képviselő felszólalásában ilyen súlyos vádakkal illesse a Parlament többi tagját. Nem támogatom a szélsőjobboldalt képviselő urakat, a Parlament elnökének azonban kötelessége, hogy támogassa és védje a képviselők jogait. Mindenféle felháborító vádakkal illetnek bennünket, és jogunk van ahhoz, hogy kollégáink itt a Parlamenten belül, illetve akár azon kívül is megfelelő bánásmódban részesítsenek bennünket, és etikus viselkedést tanúsítsanak velünk szemben.

Elnök. – Ha megengedi, feljegyeztem az elhangzottakat. Láthatta, hogy megpróbáltunk a lehető leggyorsabban rendezni a kérdést, hiszen fontos dologról van szó. Teljes mértékben egyetérték Önnel, és meg fogjuk határozni a szükséges intézkedéseket.

Christopher Beazley (PPE-DE). – Elnök asszony, az említett szövéltást és az Ön segítőkész válasát követően szeretném elmondani, hogy nem tudtam tegnap elkapni kollégája tekintetét, amint bejelentette, hogy ugyanez a képviselő – nem tartanám illőnek a „tiszteletreméltó” jelző használatát – cikket tett közzé az osztrák sajtóban, megnevezve a Parlament egyik alkalmazottját. Attól függetlenül, hogy a vádak igaznak bizonyulnak-e vagy nem, számomra ez egy teljességgel elfogadhatatlan viselkedés újabb megnyilvánulása. Könnyen előfordulhat, hogy az illető megbízólevelét nem hitelesítik majd, ha az osztrák választók elég bolondok lesznek ahhoz, hogy támogassák.

Elnök. – Rögzítettem a felszólalását, Beazley úr. Mindannyian egyetértünk abban, hogy ésszerűen kell eljárunk, ugyanakkor abban is igaza van, Beazley úr, hogy az ilyen viselkedés következményei általában visszaszállnak annak elkövetőjére.

*
* *

A szavazáshoz fűzött szóbeli indokolások

- Jelentés: Rumiana Jeleva (A6-0229/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Elnök asszony, a jelentés a fogyatékkal élők jogairól szól, és szerettem volna megemlíteni, és elismerni azt a munkát, amelyet Richard Howitt, a Parlament munkaspárti képviselője a fogyatékkal élőkért folytatott küzdelemben végzett.

Mindig is nagy rajongója voltam a fogyatékkal élők számára biztosított sportolási lehetőségeknek. Mindannyian hallottunk már a paralimpiai mozgalomról, idén azonban első alkalommal az Európai Parlament és a Bizottság is elismeri azt a rendkívüli munkát, amelyet a Tim Shriver vezette Speciális Olimpiai Mozgalom végzett a szellemi fogyatékkal élőkért. Világszerte szerveznek programokat, amelyeknek egyikét mostantól részben az Európai Unió költségvetése támogatja.

Az a megtiszteltetés ért, hogy egyaránt ellátogathattam a sanghaji nyári játékokra, valamint az idahói Boise-ban rendezett ideoi játékokra, és csak nehezen tudnám leírni mindazt, amit a sportolók versenyzését és részvételét látva éreztem. Mindenképpen meg szerettem volna említeni, hogy teljes mértékben támogatom az állásfoglalást.

- Jelentés: Magor Imre Csibi (A6-0096/2009)

Syed Kamall (PPE-DE). – Elnök asszony, ismét úgy gondolom, hogy ez a jelentés sokak számára kedvező. Meggyőződése, hogy a sikeresebb energia megőrzésért és a hatékonyabb energianelhasználásért folytatott küzdelemben mindannyiunknak hasznára válnának a további energiahatékony termékek. Ugyanakkor ismét fel szeretném hívni a figyelmet, hogy képviselőként elsősorban példát kell mutatnunk.

Amikor az energiahatékonyaságról beszélünk, gondoskodnunk kell róla, hogy saját házunk táján minden rendben legyen. Az Európai Parlament három épülettel rendelkezik – két parlamenti és egy adminisztrációs épülettel –; az egyik Brüsszelben, a másik Strasbourgban, a harmadik pedig Luxembourgban található. Ez egyértelműen jelzi, hogy energiahatékonyaság tekintetében mi magunk vizet prédikálunk, de bort iszunk.

Itt az ideje, hogy példát mutassunk. Itt az ideje, hogy az energiahatékonyaságért folytatott küzdelem előtérbe kerüljön. Be kell zárunk a strasbourgi Parlamentet, illetve a luxembourgi adminisztrációs épületet, és Brüsszelben kell maradnunk.

- Jelentés: Margarita Starkevičiūtė (A6-0053/2009)

Michl Ebner (PPE-DE). – (DE) Elnök asszony, azért kértem szót, mert a határokon átnyúló fizetések sok előnnyel járnak, és azt jelzik, hogy egy kedvező megoldás és további korlátok megszüntetése révén az Európai Unió tudatosan figyel a polgárok igényeire, és olyan rendeleteket hoz, amelyek megkönnyítik mindennapi életüket. A jelentést teljesen meggyőzőnek találom, és ezért biztos vagyok benne, hogy jelentős lépést tettünk előre az Európai Unión belül megvalósuló tevékenységek elősegítésének terén. Remélem, hogy ez más területek számára is precedensként szolgál majd.

- Jelentés: Benoît Hamon (A6-0244/2009)

Syed Kamall (PPE-DE). - Elnök asszony, remélem, hogy a szavazáshoz fűződő indokolásom nem vált ki olyan kicsinyes reakciókat, amelyeket a Parlament másik felétől általában várhatunk.

Úgy hiszem, mindannyian egyetértünk abban, hogy megoldást kell találni az adócsalás problémájára, ugyanakkor el kell ismerni, hogy azon vállalkozók esetében, akik keményen dolgoznak, munkahelyeket és megélhetést teremtenek mások számára, majd mindezért súlyos adóterhekkel sújtják őket, érthető az a szándék, hogy jövedelmüket törvényes eszközök segítségével alacsonyabb követelményű adórendszerekbe próbálják átmenteni.

Bizonyára mindannyian egyetértünk abban, hogy a csalás ellen harcolni kell, de a törvényes pénzátutalást ne sújtsuk szigorú büntetéssel. Azt gondolhatnánk, hogy az ilyen intézkedések véget vetnek majd az alacsonyabb adórendszereknek, és így több adót kell majd fizetnünk, azzal pedig tisztában vagyok, hogy különösen a velem szemben ülő képviselők ennek nagyon örülnének. Néha azonban fel kell mérnünk a döntéseink nem szándékolt következményeit is, és ha túlságosan szigorúan közelítjük meg az alacsonyabb adórendszereket, és az alacsonyabb adókat kínáló területeket, nem csupán egyik országból a másikba tereljük a pénz útját, hanem egyben teljesen kiűzzük Európából az oly szükséges tőkét, innovációt és vállalkozásokat.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Elnök asszony, természetesen a Hamon-jelentés ellen szavaztam, amely még rosszabb, mint a megtakarítások megadóztatásáról szóló bizottsági javaslat, hiszen teljesen ésszerűtlenül a Parlament többsége – jóllehet ez meg sem közelíti az összes képviselő számához viszonyított többséget – amellett szavazott, hogy megszüntessük a működőképes forrásadóztatást, és kizárólag az információcsere-rendszert tartsuk fenn, amely költséges, bürokratikus és egyáltalán nem hatékony. Ez felfoghatatlan!

Örömmel vallhatom be, hogy a jelenlévő képviselők többsége nem igazán jártas e területen, máskülönben nem szavaztak volna egy hatékony és olcsó rendszer eltörlése mellett, amely biztosítja, hogy tőkejövedelme után mindenki befizesse az adót, és ehelyett nem támogatták volna az információcsere rendszerét.

Hamon úr értésemre adta, őt nem érdekli, vajon mindenki befizeti-e az adót. Tegnap este azt mondta nekem: „Azt szeretném, ha a francia polgárok...”

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Gay Mitchell (PPE-DE). - Elnök asszony, ugyanebben a témában, a szabad mandátummal kapcsolatban szólnék néhány szót. Nincs elvi kifogásom a forrásadóztatási rendszer ellen, de úgy gondolom, világosan jeleznünk kell, hogy az adócsalás nem elfogadható.

Egyetértek azokkal a megjegyzésekkel, amelyek azt állítják, hogy az adóverseny egy jó dolog. Az adóverseny véleményem szerint is hasznos. Úgy gondolom, bárki, aki pártatlanul vizsgálja a kérdést, arra a következtetésre jut, hogy ez egy jó dolog. Az emberek gyakran mondják, milyen könnyű nektek – Írországban 12,5%-os vállalati adót fizettek; én pedig erre azt mondom, miért nincs nálatok is 12,5%-os vállalati adó, ha ez a gond? Ugyanakkor egy létező problémával állunk szemben, és az adócsalást illetően állást kell foglalnunk. Az adócsalás bűncselekmény, és gondoskodnunk kell róla, hogy ne kerüljünk túl közel a hasonló csásásokat elkövetőkhöz.

Korábban már láthattuk, milyen következményei lehetnek a pénzügyi világban a helytelen jogszabályoknak és a helytelen gyakorlatnak. Ezért elvi szinten nem ellenzem a forrásadót, de azt határozottan ki szeretném jelenteni, hogy az eddigieknél sokkal hangsúlyosabban kell fellépnünk az adócsalás ellen.

- Jelentés: Catherine Neris (A6-0068/2009)

Zita Plešinská, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (SK) Képviselőcsoportom, az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja üdvözli a mai szavazás eredményét, amelynek tárgya a Catherine Neris által készített, és az építési termékek forgalmazására vonatkozó harmonizált feltételekről szóló jelentés volt.

A Tanáccsal nem tudtunk első olvasatban megállapodásra jutni, néhány tagállam ugyanis nem értett egyet a kötelező megfelelőségi nyilatkozatokra vonatkozó előírással. A mai szavazás az Európai Parlament néhány politikai szempontból kényes kérdésben elfoglalt, elsősorban a CE-jelzéssel kapcsolatos álláspontját tükrözi, amely elegendő kell, hogy legyen ahhoz, hogy az Európai Parlament és a Bizottság második olvasatban történő jóváhagyását követően a Tanács közös álláspontot tudjon kialakítani.

Képviselőcsoportom, a PPE-DE, az Európai Parlament Szocialista Képviselőcsoportjával, a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoporttal, valamint a Zöldek/Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportjával egyetértésben csak a szöveg technikai módosításait támogatta, további módosítási javaslataink révén pedig a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság által elfogadott szöveget közelítettük a Tanács munkaszövegéhez. A PPE-DE nem támogatta a Belső Piaci Bizottság által elfogadott 17. és 54. módosítást, mivel egyetérttünk az Európai Bizottság javaslatával – ellenezzük az államközi jelölések bevezetését, ugyanis azok korlátozzák a belső piac működését, és úgy gondoljuk, hogy a CE-jelzésen kívül a tagállamoknak minden, a megfelelőségre utaló nemzeti jelzést el kell távolítaniuk.

Örömmre szolgál, hogy az álláspont a tegnapi vitában Verheugen biztos úr egyértelmű támogatását élvezte. Kíváncsi vagyok, hogy a jogszabály sikeres legyen.

- Állásfoglalási indítvány: - B6-0192/2009

Philip Claeys (NI). - (NL) Az állásfoglalás kétségtelenül tartalmaz néhány pozitív elemet, például a Frontex feladatkörének megerősítésére való felhívást, illetve a nemzeti biztonsági tervek kiegészítésére szolgáló európai belső biztonsági politikára irányuló kezdeményezést. Végül mégis úgy döntöttem, ellene szavazok, ugyanis teljességgel elfogadhatatlannak tartom, hogy a Parlament, amelynek feladata végeredményben az európai polgárok képviselése, kitartóan ragaszkodik a Lisszaboni Szerződéshez. Szintén nem nyerte el a tetszésem az a felhívás, amelynek értelmében a lehető legkorábban be lehetne nyújtani a külföldi munkavállalók fogadását megkönnyítő javaslatokat, és amelyet ezért, véleményem szerint, el kellett utasítani.

- Jelentés: Angelika Beer (A6-0234/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Elnök asszony, képviselőtársaimhoz hasonlóan örömmel fogadtam a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló szerződés, illetve a Biztonsági Tanács határozatának megújítására irányuló új törekvéseket annak érdekében, hogy megszüntethetők legyenek a meglévő szabályozási keretben található jöghézagok.

Ugyanakkor elutasítom a jelentés szövegéből közvetlenül levonható következtetést, amely szerint a főbb tagállamok helyett a továbbiakban az Európai Unió lenne a folyamatban részt vevő legfőbb szereplő. Szinte hihetetlen, hogy az Unió úgy gondolja, joga és lehetősége lenne kiterjeszteni befolyását erre a területre, különösen, ha figyelembe vesszük, hogy csupán két uniós tagállam rendelkezik atomfegyverrel, és további négy vesz részt a NATO atomfegyver-megosztási programjában.

A jelentés elsődleges törekvésként meg szeretné ragadni a lehetőséget, hogy leváltsa a nemzetközi kormányzás legfőbb asztalánál ülő tagállamokat, és jóval kevesebb figyelmet szentel a terroristák és banditaállamok nukleáris fegyverkezése által jelentett veszélynek.

Syed Kamall (PPE-DE). - Elnök asszony, úgy gondolom, ha alapvetésekből indulunk ki, mindannyian egyetértünk abban, hogy a nukleáris fegyverek rosszak. Abban is mindannyian egyetértünk, hogy a háború is rossz – ez szinte olyan egyértelmű, mint hogy a Föld gömbölyű. Ahogyan a nagy filozófus, Edwin Starr mondta egyszer: „Háború, mire jó az? Abszolút semmire.”

A téma vizsgálatakor azonban fel kell tennünk a kérdést: az EU-nak valóban fel kellene váltania a két atomfegyverrel rendelkező tagállamot a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozására irányuló folyamat egészében, figyelembe véve, hogy a két tagállamon kívül teljes a szakértelem hiánya? Nem elhamarkodott azt javasolni, hogy az Egyesült Királyságnak be kellene szüntetnie a hasadóanyag-gyártást, amikor olyan sok juthat ebből az anyagból a terroristák vagy más banditaállamok kezébe?

A jelentés kizárólag a hatalomszerzésről szól, a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozásáért folytatott küzdelmet vajmi kevésbé segíti elő, ezért fel kellene hagyni a hatalomszerzési törekvésekkel, és a valódi problémára kellene összpontosítani.

- Jelentés: Monica Frassoni (A6-0245/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Elnök asszony, néhány héttel ezelőtt a kedvenc ételtem, curryt fogyasztottam a lakóhelyemhez közel eső Long Buckby nevű faluban, és egy politikai beszélgetést vezettem olyan résztvevők számára, akik még újak a politika terén. Mint mindenki – ezt Önök is jól ismerik –, európai parlamenti képviselőként sok mindent gondolnak. Először is, hogy rettentően jól megy nekünk, és egyáltalán nem törődünk a hétköznapi emberekkel, másodszor pedig, hogy Európa nem működik: túl sok a rendelet.

Bizonyos esetekben talán igazuk van – költség-haszon elemzést kellene végezni a rendeletek hatásáról –, és a rendeletek végrehajtása nem megfelelő, vagyis Európa-szerte nem egységes a végrehajtásuk.

A jelentés a közösségi jog ellenőrzését tárgyalja, ami jó. Ha megnézzük az Eurobarométer honlapját, láthatjuk, hány jogsértési eljárást indít a Bizottság az egyes tagállamok ellen. A végrehajtás és az egységes végrehajtás hiánya azonban az egyik legfőbb probléma, amellyel a tölem eltérő beállítottságú – vagyis inkább Európa-párti, semmint euroszeptikus – képviselőknek itt az ülésteremben a jövőben szembe kell nézniük.

Syed Kamall (PPE-DE). - Elnök asszony, továbbra is úgy gondolom, van helye a konszenzusnak ebben a kérdésben, attól függetlenül, hogy szkeptikusak vagyunk-e a jövőbeli európai integrációt illetően, vagy azt szeretnénk, ha országunk egy nemzetek feletti állam részeként működne. Úgy hiszem, mindannyian egyetértünk abban, hogy jelenleg az Európai Unió tagjai vagyunk, és be kell tartanunk a közösségi jog előírásait, hiszen végigjártuk a kötelező folyamatot, a vitákat és a jogi procedúrákat is.

Ezért hatékonyabban kell ellenőriznünk a közösségi jog alkalmazását – úgy gondolom, ebben mind egyetértünk. Amikor tehát a londoni választópolgárok, köztük is a sajtakereskedők arról panaszkodnak, hogy rengeteg pénzt kellett befektetniük annak érdekében például, hogy sajtértékesítéssel foglalkozó létesítményeiket a brit tisztviselők által aranyátlába vésett uniós szabványoknak megfelelően átalakítsák, majd a többi tagállamban utazva azt tapasztalják, hogy nyílt utcai piacokon árulják az olvadó sajtot, közben pedig a közösségi jog más országokban történő alkalmazásán tűnődnek, nos, akkor ideje megmutatnunk nekik, hogy Unió-szerte szigorúan vesszük a közösségi jog alkalmazását.

*
* *

Richard Corbett (PSE). - Elnök asszony, csak azon tűnődtem, vajon Kamall úr jogosan biztatta-e az Európai Parlamentet arra, hogy az figyelmen kívül hagyja a Szerződéseket, jogi kötelezettségeit, és tulajdonképpen kiterjessze az Európai Parlament hatáskörét, amikor a három különböző helyszínen található épületek kérdésében felszólalt. Tökéletesen tisztában van vele, hogy sajnálatos módon a tagállamok kormányai döntenek az egyes intézmények székhelyeiről, és hogy sajnálatos módon pártja korábbi vezetője, John Major elnöksége idején az 1992. évi edinburgh-i csúcson kötelezték az Európai Parlamentet arra, hogy évente 12 ülést Strasbourgban tartson.

Ez ugyan sajnálatos, mégis biztos vagyok benne, hogy nem a jogszabályok megsértése erre a megfelelő válasz. A megfelelő válasz az, ha felkérjük a kormányokat e szerencsétlen döntés felülvizsgálatára, amelyet korábbi pártvezetőjük irányítása alatt hoztak meg.

A szavazáshoz fűzött írásbeli indokolások

A nők jogai Afganisztánban (RC-B6-0197/2009)

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) Megszavaztam az Európai Parlamentnek az afganisztáni nők jogairól szóló állásfoglalását, mert úgy gondolom, hogy a síta nők személyes státuszáról szóló új szerződéstervezet elfogadhatatlan. Ez a jogszabály, amelyet nemrégiben az afgán parlament mindkét háza elfogadott, számos módon súlyosan korlátozza a nők szabad mozgását, legalizálja a „házasságon belüli nemi erőszakot”, és teret ad a nők hátrányos megkülönböztetésének a házasság, a válás, az öröklés és az oktatáshoz való jog területén. Általában sérti az emberi jogokra vonatkozó nemzetközi szabványokat, ezen belül pedig a nők jogait.

Úgy gondolom, az Európai Uniónak egyértelműen jeleznie kell, hogy a törvénytervezetet hatályon kívül kell helyezni, mivel annak tartalma ellentmond a nemek közötti egyenlőség nemzetközi egyezményekben foglalt elvének.

A sierra leone-i különleges bíróság támogatása (RC-B6-0242/2009)

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) Megszavaztam a sierra leone-i különleges bíróság támogatásáról szóló rendeletre irányuló közös indítványt, ugyanis mindenképpen biztosítanunk kell, hogy a nemzetközi humanitárius jog hatálya alá eső erőszakos bűncselekményeket, különösképpen a háborús és emberiség elleni bűnöket elkövető személyek méltó büntetést kapjanak, és azt le is töltsék.

A 2000-ben az ENSZ és a sierra leone-i kormány által közösen létrehozott bíróság volt az első önkéntes forrásokból finanszírozott nemzetközi bíróság, az első, amelyet az állítólagos bűncselekmények elkövetésének helyszínéül szolgáló országban állítottak fel, és az első, amely háborús bűnökért és az emberiség ellen elkövetett bűnökért elítélt egy hivatalban lévő afrikai államfőt.

Az ashraf-i tábor lakóinak humanitárius helyzete (RC-B6-0248/2009)

Luís Queiró (PPE-DE), írásban. – (PT) Az ashraf-i tábor lakói az iráni uralom elnyomásának és az erőszakkal szembeni ellenállásnak egyik élő példái.

Ahogy azt az írott sajtó, politikusok és bíróságok is bizonyították, az iráni ellenállás tagjai és a terrorizmus közötti kapcsolat megtalálására tett visszatérő kísérletek teljesen megalapozatlanok voltak. Éppen ellenkezőleg, az ashraf-i táborban uralkodó helyzet közügy, és sokan, köztük parlamenti képviselők és újságírók is ellátogattak a táborba, majd levonták saját következtetéseiket. Az ashraf-i tábor lakói a genfi egyezmény értelmében védelmet élveznek. Éppen ezért az Európai Parlament által közvetített üzenet rendkívül fontos: az ashraf-i tábor lakóinak joguk van a védelemhez, illetve ahhoz, hogy semmilyen körülmények között ne adják ki őket az iráni vezetésnek. Az emberi jogok legalapvetőbb szintű tiszteletben tartásáról van szó. Éppen ezért reméljük, hogy ez az állásfoglalás eléri a kívánt eredményt.

Végezetül, egy valamit szeretnék még mondani az iráni rezsimmal kapcsolatban. Létfontosságú, hogy az Egyesült Államok szövetségesei által az iraki megszállás kezdetén és során elkövetett hibákat ne tetézzük továbbiakkal a csapatok kivonásakor. Ha e folyamat végén az iráni fundamentalista rezsim elsősorban Irak belügyeinek ellenőrzése révén erősebb befolyásra tesz szert a régióban, akkor a régió még inkább eltávolodik a békétől, és a világot az eddigieknél is nagyobb veszély fenyegeti majd.

Toomas Savi (ALDE), írásban. – Elnök úr, liberális képviselőtársaimat arra biztattam, hogy ne szavazzák meg a Zöldek/Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja és az Európai Parlament Szocialista Képviselőcsoportja által benyújtott módosításokat, az állásfoglalás-tervezet ugyanis már így is kiegyensúlyozott volt, és a módosítások nem tükrözték az állásfoglalás szellemiségét és lényegét.

A PMOI-val, az iráni emberek egyik legjelentősebb ellenállási mozgalmával szemben alapos bizonyítékok nélkül hangoztatott bírálatok és vádak az Iráni Iszlám Köztársaság tekintélyelvű vezetésének békítésére tett kísérletnek tűnnek. Elképzelhetetlen számomra, hogyan tehet bárki nyugodt lélekkel szívességet ennek az elnyomó rezsimnek azáltal, hogy támogatja a módosításokat, amelyek lehetőséget biztosítanak Iránnak az emberi jogokat és az iráni demokráciát hirdető ellenállási mozgalom megtámadására és legyengítésére.

Köszönetet szeretnék mondani minden kollégámnak, akik az ashraf-i tábor lakóinak életét és épségét semmilyen módon nem veszélyeztető eredeti állásfoglalás-tervezetet támogatták. Segítenünk kell őket egy iráni rendszerváltás elindításában, amely békét és biztonságot teremthet a korábban évtizedekig a legkiszámíthatatlanabb és legbizonytalanabb helyzetűnek számító régióban.

- Jelentés: Rumiana Jeleva (A6-0229/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Elnök asszony, szavazatommal támogattam a jelentést.

Az elmúlt évtizedek során a fogyatékkal élők kérdésének jogalapú megközelítése kiteljesedett, és nemzetközi szinten is széles körben elfogadottá vált.

A fogyatékkal élők jogainak tiszteletben tartása a kezdetektől fogva az európai szociális politika lényegi eleme volt, és ebben a tekintetben az ENSZ emberi jogokról szóló egyezménye további előremutató lépést jelent.

Az egyezmény alapelvei a méltóság és az autonómia tisztelete, a döntés szabadsága, a függetlenség, a hátrányos megkülönböztetéstől való mentesség, a társadalmi befogadás, a másság elfogadása, az esélyegyenlőség, a hozzáférhetőség, valamint a nők és férfiak közötti egyenlőség.

A társadalmi befogadás elősegítése szempontjából kiemelkedő jelentőséggel bír a 24., a 27. és a 28. cikk az oktatás, a munkavállalás és a szociális védelem tárgykörében. Reményeim szerint ezért az egyezményt minél több szavazattal elfogadják majd, és minden tagállamban a lehető leghamarabb sor kerül a ratifikálására.

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) Megszavaztam Jeleva asszonynak a fogyatékkal élők jogairól szóló ENSZ-egyezményt bemutató jelentését, amely tárgyban a vállalt felelősség most először megoszlik majd a Közösség és a tagállamok között, hiszen az egyezmény az emberi sokféleség jegyében védi a fogyatékkal élők méltóságának és egyéni autonómiájának tiszteletét, valamint támogatja a velük szembeni hátrányos megkülönböztetéstől mentes bánásmódot, illetve a társadalomba való befogadásukat és elfogadásukat.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), írásban. – (PL) A Jeleva asszony által készített, a fogyatékkal élők jogairól szóló ENSZ-egyezményt bemutató jelentés elfogadása mellett szavaztam. Ezek a kérdések számomra

különösen fontosak, ahogyan azt már számos alkalommal bizonyítottam, például a kárpátaljai Vajdaság úgynevezett Rehabilitációs Parlamentjének ülésein – ebből ez idáig 18-at tartottak.

Szüntelenül hangsúlyozom, hogy a fogyatékkal élők a fogyatékek nélkül élőkhez hasonló bánásmódban kell részesíteni. Nem csupán fennkölt nyilatkozatok és jogi szabályozás formájában, hanem elsősorban a mindennapi élet gyakorlati kérdéseiben. Az egyezmény alapelvei a következők: a veszélyeztetett méltóság, az egyéni autonómia tisztelete, beleértve a saját döntés meghozatalának szabadságát és a személyek függetlenségét, a hátrányos megkülönböztetéstől való mentesség, teljes és hatékony társadalmi részvétel és befogadás, a fogyatékkal élő személyek különbözőségének tisztelete és elfogadásuk az emberi sokszínűség, valamint az emberiség részeként, esélyegyenlőség, hozzáférhetőség, a nők és a férfiak közötti egyenlőség, a fogyatékkal élő gyermekek formálódó képességeinek tisztelete, és a fogyatékkal élő gyermekek identitásuk megőrzéséhez fűződő jogának tiszteletben tartása.

E tekintetben úgy gondolom, hogy a fogyatékkal élők jogairól szóló ENSZ-egyezmény rendelkezései rendkívül pozitívak. Az Európai Unión belül hozzávetőleg 50 millió embert érintenek, míg a világon ez a szám becslések szerint akár a 650 milliót is elérheti.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), írásban. – (EL) A Görög Kommunista Párt nem szavazta meg az Európai Uniónak a fogyatékkal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény és -jegyzőkönyvről készített jelentésre vonatkozó következtetését, véleményük szerint ugyanis az Európai Uniónak nincs joga ahhoz, hogy a 27 tagállam nevében hasonló megállapodásokat írjon alá az ENSZ-szel, illetve ezeket ratifikálja. Az EU részéről történt aláírás megsérti az uniós tagállamok függetlenségének és szuverenitásának elképzelését; ezek az országok az ENSZ tagjai, és megilleti őket az aláírás joga, illetve kötelessége. E konkrét esetben a Görög Kommunista Párt támogatja a fogyatékkal élő személyek jogairól szóló egyezményt és jegyzőkönyvet, valamint az egyezmény alkalmazásának kötelezettségét a tagállamokra nézve, annak ellenére, hogy a szóban forgó kérdés a kapitalista országok átfogó politikájának része, amely országok embertelen politikát folytatnak a speciális ellátásra szorulókkal szemben.

- Jelentés: Sarah Ludford (A6-0222/2009)

Richard James Ashworth (PPE-DE), írásban. – A brit konzervatívok bizonyos mértékben osztják a jelentésben felvetett aggodalmakat, amelyek szerint néhány elenyésző számú esetben a profilalkotás gyakorlata során egyes visszaéléseknél komoly állampolgári jogsértések tapasztalhatók, és üdvözlí azt a tényt, hogy az Európai Parlament hogy fel kívánja hívni e problémára a tagállamok kormányainak figyelmét. Véleményünk szerint azonban a bűnüldöző hatóságok számára biztosítani kell a megfelelő eszközök használatának jogát annak érdekében, hogy feladatukat hatékonyan végezhessék, amely feladatoknak a profilalkotás – különösképpen a bűnüldözési operatív információn alapuló profilalkotás – részét képezi.

A szöveget azonban mégsem támogattuk, a preambulum bekezdések hangneme ugyanis rendkívül kiegyensúlyozatlan és túlzottan félelmet keltő. Az előadó az arányosság elvének betartására szólít fel, aminek tükrében különösen sajnálatos, hogy a jelentés készítésekor az adott elvet nem tartották szem előtt.

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Elnök asszony, a jelentés elfogadása mellett szavaztam.

Minden, a jogállamiság elve alapján működő államnak kötelessége annak biztosítása, hogy a polgárok védelme érdekében végrehajtott megelőző intézkedések lebonyolításakor ne egy adott személy etnikai hovatartozását, hanem a személy magatartását vegyék figyelembe.

Etikai értelemben véve senkit sem lehet, illetve szabadna semmilyen módon őrizetbe venni, hacsak nem követett el olyan tettet, amelynek alapján vád alá vonható, vagy amely bizonyítja bűnösségét. A bevándorlás és a terrorizmus problémájának megoldása érdekében eljutottunk a „profilalkotás” fázisába: a módszert rendőrségi szervezetek dolgozták ki, és segítségével lehetőség van a terrorista- és bűncselekményeket potenciálisan elkövető személyek hálózatainak előzetes azonosítására. Az egyik leghatékonyabb profilalkotási módszer az úgynevezett „adatabányászat”, amely számítógépes adatbázisok felhasználásával, előzetesen, a faji, etnikai, vallási és nemzeti hovatartozás alapján készített mutatók figyelembe vételével kutatja fel az esetleges bűnözőket.

Intézkednünk kell a profilalkotás jogi paraméterek szerint történő szabályozásról, amely származásra és vallásra való tekintet nélkül lehetővé teszi az egyes személyek jogainak védelmét.

Carlos Coelho (PPE-DE), írásban. – (PT) A profilalkotás már ma is számos területen használatos a békefenntartástól kezdve a határokon zajló adminisztratív és vámellenőrzésekig, valamint természetesen a terrorizmus elleni harcban.

Egyre élénkebb érdeklődés övezi ennek a különböző forrásokból származó személyes adatok gyűjtésén alapuló vizsgálati módszernek a használatát, amely olyan érzékeny adatokat is felhasználhat, mint például az etnikai vagy a faji hovatartozás, a nemzetiség vagy a vallás.

E módszerek használata azonban sokat fejlődött anélkül, hogy korábban lehetőség nyílt volna ezek tárgyalására, és döntésre lehetett volna jutni azt illetően, hogyan és mikor használhatók, illetve hogy használatuk milyen esetben tekinthető szükségesnek, törvényesnek és arányosnak.

Egyértelmű továbbá, hogy az egyének alapvető jogainak és szabadságjogainak védelme érdekében létre kell hozni a szükséges biztosítékokat.

A jelenlegi helyzet még aggasztóbb, ha figyelembe vesszük, hogy az egyes adatbázisok, például a SIS II (Schengeni Információs Rendszer), a VIS (Visa Információs Rendszer) és az Eurodac között kereszthivatkozásokat kell kialakítani.

Éppen ezért gratulálni szeretnék az előadónak, Ludford asszonynak a kezdeményezésért, illetve azért, hogy e kellően kiegyensúlyozott és a megállapodott vállalásokat tiszteletben tartó jelentéssel lehetővé tette számunkra a vita elindítását.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A Júniusi Lista támogatja a szöveget, amely kimondja, hogy politikai vitában kell tárgyalni az automatikus „adatbányászat” módszerével történő profilalkotás problémáját, mivel az nem felel meg azon általános előírásnak, amely szerint a bűnüldözéssel kapcsolatos döntéseknél minden esetben az adott személy magatartását kell figyelembe venni. Határozottan ellenezzük az etnikai alapú profilalkotást, amelynek részeként a hatóságok önkényesen használnak fel többek között fajra, bőrszínre, nyelvre, vallási, nemzeti és etnikai hovatartozásra vonatkozó adatokat; meglátásunk szerint egyértelműen fennáll a veszélye, hogy ártatlan emberektől önkényesen vonják meg a szabadságukat.

Nem hisszük azonban, hogy a probléma megoldása leghatékonyabban uniós szinten valósulhat meg. Nemzetközi szinten kell megoldást találni nemzetközi megállapodások és egyezmények keretén belül, például talán az ENSZ segítségével.

A jelentés legtöbb következtetésével egyetértünk, a fent említett okok miatt azonban a jelentés egészét elutasítottuk.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), írásban. – (EL) A jelentés tárgya az EU-n belül elnyomó mechanizmusok és titkosszolgálatok által használt módszer, amelyhez a hasonló USA-beli mechanizmusok szabványai szolgálnak alapul, és amelynek célja, hogy etnikai vagy faji hovatartozás, magatartás, politikai, társadalmi, vallási és ideológiai meggyőződés, valamint társadalmi tettek alapján „terrorista-” és bűncselekmények elkövetésével gyanúsított személyként szabványosítsa és kategorizálja az embereket. Ez a módszer természetesen nem új. A burzsoázia elnyomó mechanizmusainak múltjában gazdagon találunk a kommunisták és a társadalom harcosai ellen elkövetett bűncselekményeket, akiknek esetében e besorolás célja az volt, hogy „a közrendre és a közbiztonságra” veszélyt jelentő címkével billogozzák meg őket. Ma a „terrorizmus” ürügyén ismét előhívják ezeket az európai polgárság történetének legsötétebb korszakaiból.

Jóllehet a jelentés kritikus álláspontot alakít ki e módszerekkel szemben, nem hajlandó azokat határozottan elítélni és azonnali eltörlésüket követelni. Éppen ellenkezőleg, a rendőrségi nyomozás törvényes eszközeiként ismeri el őket, amennyiben működésüket szigorú feltételek és korlátozások szabályozzák. Az ilyen fasizmusba hajló módszerekre nem vonatkoznak, és nem is vonatkozhatnak garanciák és korlátozások.

A Görög Kommunista Párt ezért elutasította a jelentést. Felszólítjuk a munkásokat, hogy emelt fővel és az engedetlenség eszközével törjék és döntsék meg az elnyomást, az üldöztetéseket, a terrorizmust, valamint a demokratikus és szabadságjogok megsértését pártoló Európai Uniót.

- Jelentés: Antonio De Blasio (A6-0180/2009)

Richard James Ashworth (PPE-DE), írásban. – A brit konzervatívok támogatják az EU költségvetésével kapcsolatos csalások elleni küzdelem sikerét biztosítani kívánó kezdeményezéseket. E tekintetben a jelentés számos ésszerű javaslatot tartalmaz, köztük az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) függetlenségének megerősítését.

Határozottan ellenezzük ugyanakkor egy európai főügyészi tisztség létrehozását, következésképpen a jelentés 57. bekezdésében található javaslatot is.

- Ajánlás második olvasatra: Bart Staes (A6-0256/2009)

Richard Corbett (PSE), írásban. – Az elmúlt héten látogatást tettem választóközteremben a Johnson of Wivley kertészeti vállalkozásnál, ahol aggodalmuknak adtak hangot a növényvédő szerekkel kapcsolatos új csomag néhány elemével kapcsolatban, különösképpen az olyan növényvédő szerekre vonatkozó szigorú csökkentési előírásokat illetően, amelyeknek más anyagokkal történő helyettesítése jelenleg még nem megoldott.

Örömmre szolgált azonban, hogy a javaslat ebben az esetben láthatóan kevésbé ellentmondásos. A Parlament és a Tanács között minden bizonnyal létrejövő egyetértés fényében örömmel támogattam a Tanács szövegét és az elfogadott módosításokat, annak ellenére, hogy ez utóbbiak elfogadására végül nem került sor.

A növényvédő szerek használatával kapcsolatos adatok rendszeres gyűjtése és közzététele elősegítheti a növényvédő szerek tudatosabb és ellenőrzött felhasználását, és kisebb, de jelentős szerepet játszhat annak elérésében, hogy a növényvédő szerek egészségünk és a környezet szempontjából is biztonságosak legyenek, míg a korábbi csomaggal kapcsolatban elhangzott fenntartásokra is megoldást kínál.

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) Igennel szavaztam a növényvédő szerekkel kapcsolatos statisztikákról szóló jelentésben foglalt második olvasatra tett ajánlásra vonatkozó módosításokra. Véleményem szerint a jelentés kiegészíti majd a növényvédő szerekre vonatkozó, az elmúlt év végén elfogadott meglévő kezdeményezéseket.

A jelentés számos fontos módosítást tartalmaz, például a „növényvédő szerek” kifejezést a „peszticidek” szóval helyettesíti, és annak értelmét kiterjeszti a biocid termékekre, illetve a nem mezőgazdasági, kereskedelmi felhasználásra szánt peszticidekre is. E rendelettel az Európai Unió gondoskodik a peszticideknek a korábbinál jóval biztonságosabb felhasználásáról.

Christa Kieß (PPE-DE), írásban. – (DE) A növényvédő szerek statisztikáiról szóló rendelet a növényvédő szerekre vonatkozó európai politika felülvizsgálatának részét képezi, amelyhez az év elején sikeresen elfogadott jóváhagyási rendelet, illetve a peszticidek fenntartható használatáról szóló irányelv is hozzátartozik.

A cél az, hogy a kockázatok csökkentése révén a lehető leghatékonyabban csökkentjük a növényvédő szerek ártalmas hatásait. Ennek méréséhez mutatókra van szükségünk, e mutatók kidolgozásához pedig statisztikák által meghatározott megbízható adatokra, amelyek biztosítják a tagállamok közötti összehasonlíthatóságot. Ezért szavaztam a jelentés mellett. Nem szabad azonban elfelejtenünk, hogy csak azok szolgáltatnak majd adatokat, akik e szereket a szabályozásnak megfelelően értékesítik. Az Európa-szerze zajló illegális növényvédőszer-kereskedelemről szóló naprakész jelentések eredményei szerint sokkal nagyobb rálatással kell rendelkezünk erre a területre. Ugyanez vonatkozik a termékek harmadik országokból történő behozatalára is. E tekintetben meg kell erősítenünk az ellenőrzést.

A szigorú európai jóváhagyási eljárás biztosítja az emberek és a környezet átfogó védelmét. A növényvédő szereket engedély nélkül értékesítő vagy használó személyek, illetve azok, akik nem ellenőrzik megfelelően a maradékanyag-határértékeket, nem csupán elkerülhető kockázati forrást teremtenek, hanem a termék gyártójának, valamint az egész mezőgazdasági ágazatnak a jó hírére is foltot ejtenek. A meglévő jogszabály e tekintetben megfelelő szintű védelmet biztosít. A jogszabályt azonban be is kell tartani és ellenőrizni kell.

- Jelentés: Magor Imre Csibi (A6-0096/2009)

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) Szavazatommal támogattam az energiával kapcsolatos termékek környezetbarát tervezéséről szóló javaslatot, mivel a jelenlegi fogyasztási jellemzők súlyos környezeti következményekkel járnak, elsősorban az üvegházhatású gázok kibocsátása és a szennyezés révén.

Úgy gondolom, mindenképpen változtatnunk kell a fogyasztási és gyártási szokásokon, anélkül, hogy mindez jelentős költségnövekedést jelentene akár a vállalatok, akár a háztartások számára.

- Jelentés: Catherine Neris (A6-0068/2009)

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) Szavazatommal támogattam az építési termékek forgalmazására vonatkozó harmonizált feltételekről szóló jelentést e termékek mozgásának és felhasználásának elősegítése érdekében.

Az építési termékek teljesítményét jelző közös műszaki nyelv használata tisztázza, és leegyszerűsíti a CE-jelzéshez való hozzáférésre vonatkozó feltételeket, és nagyobb biztonságot jelent a felhasználók számára.

Zuzana Roithová (PPE-DE), írásban. – (CS) Nagy örömmel tölt el, hogy a mai plenáris ülésen kiküszöböltük az építési termékek forgalmazására vonatkozó harmonizált feltételekről szóló javasolt rendelet néhány komoly hiányosságát, amelyek a szocialista előadó által kerültek bele a műszaki szabványba. Zita Pleštinská árnyékelőadó minden elismerést megérdemel. Az ő szakmai tapasztalatának és a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottságban való szorgos munkájának köszönhető, hogy a jelenlegi változat megfelel a szakmai elvárásoknak. A harmonizációnak és a gyártási tétel CE-jelzésének köszönhetően egyszerűbbé válik majd az ügyvitel és csökkennek a költségek, elsősorban a kisvállalatok számára. A 27 tagállam egymástól eltérő követelményei érvényüket veszítik. A gyártási tétel megfelelésre vonatkozó CE-jelzése elégséges garanciát nyújt arra vonatkozóan, hogy a termékek megfelelnek az európai szabványoknak. A prototípusok és az egyszeri termékek esetében nem lesz szükség a harmonizációra. Kizárólag abban az esetben kell a termékeknek különleges körülményre vonatkozó követelményeket is kielégíteniük, amennyiben szállításuk érintett, például földrengésvészély által fenyegetett országba történik. Köszönetet mondok a cseh elnökségnek e szövegváltozat támogatásáért.

- Jelentés: Margarita Starkevičiūtė (A6-0053/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Köszönöm, elnök asszony. A jelentés elfogadása mellett szavaztam.

A 2560/2001/EK rendelet központi témája a határokon átnyúló átutalások, valamint a határokon átnyúló fizetési műveletek. A rendelet elfogadására 2001. december 19-én került sor, célja pedig annak biztosítása, hogy a határokon átnyúló fizetések díja megegyezzen a tagállamon belül történő fizetések díjával.

2006. január 1-jéig a rendelkezések kizárólag a 12 500 eurót meg nem haladó átutalásokra, bankjegykiadó automataként történő készpénzfelvételre, valamint betéti vagy hitelkártyával történő fizetésekre vonatkoztak az EU országokban, míg e dátumot követően a határösszeg 50 000 euróra emelkedett. A módosítás árcsökkenéshez és a fizetési szolgáltatások piacán megfigyelhető egyre élesebb versenyhez vezetett. A 2560/2001/EK rendelet azonban néhány hiányossággal is bír, például nem határozza meg a „megfelelő összegű fizetés” fogalmát, és nem tartalmaz felülvizsgálati záradékot, amely kérdésekben azonnali intézkedés szükséges.

Zárásképpen ismertetném, hogy támogatjuk a 2560/2001/EK rendelet változtatására és módosítására vonatkozó javaslatot, hiszen kötelességünk a határokon átnyúló fizetéseket egyszerűbbé és gazdaságosabbá tenni.

- Jelentés: Horst Schnellhardt (A6-0087/2009)

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) Szavazatommal támogattam a Schnellhardt úr által a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre vonatkozó egészségügyi előírások megállapításáról szóló rendeletről készített jelentést, úgy gondolom ugyanis, hogy a dokumentumban található javaslatok lényegesen biztonságosabbá teszik e termékek felhasználását, különösen azáltal, hogy a kezelési folyamat egésze során biztosítják a nyomon követhetőséget. Ennek köszönhetően az EU-n belül megerősödik az élelmiszerbiztonság és a fogyasztóvédelem.

Véronique Mathieu (PPE-DE), írásban. – (FR) A jelentésnek köszönhetően pontosabb jogalkotási keret áll majd az Európai Unió rendelkezésére, amellyel az élelmiszer-gyártási és -forgalmazási lánc egésze biztonságosabbá tehető. A szöveg érdemei közé tartozik, hogy egy sokkal inkább a kockázat és ellenőrzés elve alapján működő módszert javasol, és következetesebbé teszi az állati melléktermékekről szóló rendeletet, illetve a higiéniai jogszabályokat, miközben további előírásokat vezet be az állati melléktermékek nyomon követhetőségére vonatkozóan.

Elmondhatom továbbá, hogy Schnellhardt úr korábbi, az élelmiszerek higiénijáról szóló 2002. évi jelentése igen pozitív hatást gyakorolt a tekintetben, hogy tudatosította az európai vadhús ágazat szereplőiben saját feladataikat. E rendeletnek a nemzeti jogszabályokba történő átültetése a gyakorlatban is kedvező eredménnyel járt, például a hétmillió európai vadász képzésének javítása terén, akik azáltal, hogy folyamatosan ebben a környezetben tevékenykednek, gyorsan és hatékonyan észlelhetik a vadállományt érintő egészségügyi problémákat.

Támogatom tehát a jelentést, amely lehetővé teszi az Európai Unió számára az állati eredetű termékekkel kapcsolatos esetleges élelmiszerkárosok hatékonyabb előrejelzését és kezelését.

Rovana Plumb (PSE), írásban. – (RO) Megszavaztam a jelentést, ugyanis Romániában, csakúgy, mint más tagállamokban időről-időre szembe kell néznünk az állati eredetű termékekkel kapcsolatos, a közegészséget és az állategészséget veszélyeztető válságokkal, például a fertőző szivacsos agyvelőgyulladással, a dioxinnal, a sertéspestissel és a száj- és körömfájással. Az ilyen válságok szélesebb körű hátrányos következményekkel járnak a gazdák társadalmi-gazdasági helyzetére, illetve az érintett ipari ágazatokra nézve, például annak következtében, hogy megrendül a fogyasztóknak az állati eredetű termékek biztonságába vetett bizalma. A járványok kitörése a környezetet is veszélyeztetheti: a tetemek eltávolítása és a biológiai sokféleség tekintetében. Jogalkotási szempontból szükség volt a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekről szóló rendelet felülvizsgálatára.

Így megoldódnak a rendelet hatáskörének különböző értelmezéseihez fűződő, valamint az ezen eltérés által okozott problémák, név szerint: a verseny torzítása, valamint az emberi és állati egészségre veszélyt jelentő tényezőkkel szembeni eltérő szintű védelem; az állati melléktermékek fokozottan kockázat alapú besorolása; az eltérések tisztázása (pl.: az állati melléktermékek hatása a kutatásra, járványok, természeti katasztrófák); az adminisztratív terhek csökkentése az egyes gazdasági egységek számára szóló kettős engedélyek megszüntetésének köszönhetően.

A felülvizsgálat fenntartja az EU-n belül a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékek felhasználására, eltávolítására, nyomon követhetőségére és forgalmazására vonatkozó szabályozási elveket, és ezáltal gondoskodik a magas szintű élelmiszerbiztonságról és fogyasztóvédelemről.

- Jelentés: Benoît Hamon (A6-0244/2009)

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) A jelentés tárgya az Európai Parlament által a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK irányelv módosításáról szóló tanácsi irányelv iránti javaslatról készített állásfoglalás-tervezet.

Megszavaztam a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló jelentést, ugyanis az megerősíti az átláthatóság és a pénzügyi igazságosság elvét.

Robert Goebbels (PSE), írásban. – (FR) A Hamon-jelentés az információcsere általános használata mellett érvel, amely egy bürokratikus és teljesen rossz hatásfokkal működő rendszer. Jómagam a forrásadóztatást részesítem előnyben, amely ésszerű adóösszeg (20 vagy akár 25%) fizetése mellett lehetővé teszi a polgárok számára, hogy adójuk teljes összegét abban a tagállamban fizessék, amelynek adófizetői. Ez az adó természetes és jogi személyek esetében egyaránt alkalmazandó, a forrás helyszínén a pénzt (értékpapírokat, kötvényeket stb.) kezelő pénzügyi szervezetnek kell beszednie, majd továbbítani kell az adófizető adóügyi minisztériumához. Ideális esetben az összeg közösségi forrásként kerül felhasználásra.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) Elengedhetetlen, hogy az EU tagállamaiban megoldást találjunk az adócsalás problémájára. A Bizottság javaslata és a bizottsági jelentés azonban számos olyan szövegelemet tartalmazott, amelyek, amennyiben megszereznék a Parlament támogatását, csupán az uniós együttműködés túlszabályozottságát fokoznák.

A jelentés egésze ellen szavaztunk, és kérjük a teljes jogszabályi javaslat átfogó felülvizsgálatát.

David Martin (PSE), írásban. – Támogatom a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló javaslatot abban a reményben, hogy elősegíti majd a joghézagok megszüntetését és az adócsalás kiküszöbölését. A tapasztalatok azt mutatják, hogy a jelenlegi irányelv megkerülhető, és a leggazdagabbak számára lehetővé teszi az adófizetés elkerülését, míg a jóval kevesebb jövedelemmel rendelkezők továbbra is befizetik adójukat; ez a javaslat véget vet az effajta gyakorlatnak.

Peter Skinner (PSE), írásban. – A jelentés figyelembe veszi a világ vezetőinek azon észrevételét, amely szerint az adóparadicsomok a világgazdaság részét képezik, és szélesebb érdekeket is ki kellene szolgálniuk. A forrásadóval kapcsolatban már számos intézkedés történt, e jelentésnek köszönhetően pedig tovább erősödik az adóparadicsomok megtakarításai és tranzakciói átláthatóságának növelése iránti igény. Mindez különösen fontos a vállalati és az egyéni szintű adóelkerülés problémája szempontjából.

- Jelentés: Cornelis Visser (A6-0189/2009)

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) Az adócsalás megelőzése érdekében nagy van szükség jól működő rendszerek létrehozására. Ez különösképpen vonatkozik a héára. Ugyanakkor meggyőződésünk, hogy jelenlegi formájában a Bizottság javaslata, valamint az elkészült jelentés több kérdést vet fel, mint amennyi választ kínál. Az EU-nak hosszú távú célja a szabályozási terhek csökkentése. A Bizottság javaslata, úgy tűnik, éppen az ellenkező irányban halad, és azzal a veszéllyel járhat, hogy növeli az adminisztratív terheket, különösen az európai kisvállalkozások számára. A javaslat szövege szintén olyan elemeket tartalmaz, amelyek nagy változásokat jelentenének a svéd jogalkotásban.

Úgy döntöttünk, első olvasatban elutasítjuk a javaslatot, mindazonáltal reméljük, hogy a Bizottság eredeti javaslatát illetően építő jellegű módosítások születnek majd.

Peter Skinner (PSE), írásban. – Az EPLP örömmel fogadta Visser úr jelentését az importhoz, illetve egyéb határokon átnyúló tranzakciókhoz köthető adócsalásról. Bár a héa esetenként igen összetett, határokon átnyúló hatásai konkrét problémákhoz vezethetnek, amelyeknek meghatározásában és tisztázásában a jelentés segítséget nyújt.

- Középtávú pénzügyi támogatási mechanizmus a tagállamok fizetési mérlegéhez (B6-0256/2009)

Peter Skinner (PSE), írásban. – Az EPLP támogatja a jelentést a tekintetben, hogy az szélesebb körű lehetőséget biztosít a tagállamok számára a jelenlegi gazdasági válság során való gazdasági fellépésre. Míg az eurokötvények hasznos ötletnek tekinthetők, hiszen forrást biztosítanak a kormányok számára, a megvalósításhoz nincs meg a szükséges jogalap, így az elgondolás gyakorlati bevezetésére igen kevés az esély.

- Jelentés: Carl Schlyter (A6-0255/2009)

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) Szavazatommal támogattam a nanoanyagokról szóló jelentést, ugyanis a nanotechnológiák fantasztikus eredményekkel kecsegtetnek, különösen az energiaügy és a biomedicinák fejlesztése terén. Úgy gondolom azonban, hogy piaci bevezetésüket megelőzően mindenképpen gondoskodni kell e termékek biztonságos voltáról, figyelembe véve, hogy a nanotechnológiák jelenleg csupán részlegesen ismert kockázatokat rejtenek magukban.

Adam Gierke (PSE), írásban. – (PL) A 10^{-9} méter méretű részecskékből álló anyagokat nanoanyagoknak nevezzük. Természetes formájukban vagy nanorészecske-kibocsátás formájában más anyagok mátrixaiban, például ötvözetekben fordulnak elő.

Ezek a „felülről lefelé irányuló” technológiával és a nagyenergiájú őrlés felhasználásával készülő nanoanyagok.

A nanorészecskék nagy felülettel és jelentős felületi energiával rendelkeznek, amelyeknek köszönhetően az alábbi jellemzőkkel bírnak:

- kémiai reakciók katalizációjának képessége;
- jelentős reakcióképesség;
- könnyen behatolnak az élő sejtekbe.

A szabad nanorészecskék ellenőrzés nélküli környezetbe engedése ártalmas lehet az egészségre. Egyes anyagok szabad nanorészecskéi az élő sejtekbe jutva karcinogén kémiai reakciókat válthatnak ki, ez azonban jelenleg még nem bizonyított.

A környezetbe jutó nanorészecskék forrásai lehetnek többek között:

- a „felülről lefelé irányuló” módszerrel gyártott termékek, például az UV-sugárzás ellen védő krémekben használt cink-oxid nanorészecskék, illetve a baktériumölő tulajdonságú adalékanyagok, például az ezüst nanorészecskék;
- nanorészecske formátumú nem kívánt melléktermékek, például égetés, gumibroncs-súrlódás és más ellenőrizetlen folyamatok eredményeképpen, amelyek során a Brown-féle mozgás által nanoaeroszok keletkeznek.

Vajon a naptejekben használt, és az ultraibolya sugárzás megakadályozására szolgáló nanorészecskék veszély jelentenek egészségünkre? Ezt meg lehet, és meg is kell vizsgálni.

Vajon a minket körülvevő légnemű nanorészecskék katalitikus reakciója veszélyezteti egészségünket? Az ezzel kapcsolatos tudományos kutatásokat is minél hamarabb meg kell kezdeni, amelyeknek végrehajtását azonban fizikai és kémiai okok is nehezítik.

- A szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének európai térségében elért haladásról szóló éves vita (B6-0192/2009)

Koenraad Dillen (NI), írásban. – (NL) Az állásfoglalás kétségtelenül tartalmaz néhány pozitív elemet, például a Frontex feladatkörének megerősítésére való felhívást, illetve a nemzeti biztonsági tervek kiegészítésére szolgáló európai belső biztonsági politikára irányuló kezdeményezést. Végül mégis úgy döntöttem, ellene szavazok, ugyanis teljességgel elfogadhatatlannak tartom, hogy a Parlament, amelynek feladata végeredményben az európai polgárok képviselése, kitartóan ragaszkodik a Lisszaboni Szerződéshez. Szintén nem nyerte el a tetszésem az a felhívás, amelynek értelmében a lehető legkorábban be lehetne nyújtani a külföldi munkavállalók fogadását megkönnyítő javaslatokat, és amelyet ezért, véleményem szerint, el kellett utasítani.

Frank Vanhecke (NI), írásban. – (NL) Jóllehet az állásfoglalás ellen szavaztam, egyértelművé kívántam tenni, hogy kétségtelenül tartalmaz számos pozitív elemet is, különösen a Frontex megerősítése és egy jobb, kiegészítő jellegű európai belső biztonsági politika tekintetében. Számomra azonban a legfőbb probléma továbbra is az, hogy a Parlament kitartóan ragaszkodik a Lisszaboni Szerződéshez, mintha csak mindenre az jelentené a megoldást. Nyilvánvaló, hogy így nem jutunk előrébb. Befejezetlen küzdelemről van szó, amelynek eredményeképp végül nem történik más, minthogy veszélybe kerül a demokrácia, illetve a demokratikus Európa hitele. Magától értetődő, hogy határozottan ellenzem a „kék kártya” rendszer használatának kiterjesztését. A kezdetektől fogva tartottam ettől, és ez a félelem ma valósággá vált. Mint mindig, most is el kell fogadnunk a tipikus európai szalámi-politikát, amelynek során a döntéseket apránként hozzák, közben pedig az egymást követő döntések hatását titokban tartják.

- A G20 csúcstalálkozó következtetései (RC-B6-0185/2009)

Luís Queiró (PPE-DE), írásban. – (PT) A G20 csúcstalálkozó, valamint a jelenlegi világgazdasági helyzetben való összehangolt és együttműködésen alapuló fellépés szükségességének felismerése a globalizáció pozitív oldalának kifejeződése. Nincsenek többé magányos hatalmak, független gazdaságok és nélkülözhető globalizált országok. Más részről azonban azok az országok, akik a válság eme „áldozatai”-nál jóval súlyosabb helyzetben vannak, ám kimaradtak a globalizációból – mint ahogyan például a legtöbb afrikai ország is – továbbra is küzdenek saját problémáikkal, a megoldások azonban rájuk nem vonatkoznak. Ez az a probléma, amelyre megoldást kellene találni.

A másik nagy lecke, amelyet az utóbbi időben megtanulhattunk az, hogy a piacgazdaság egyetlen alternatívája a hatékonyabban működő piacgazdaság. Ezen az úton kell tovább mennünk.

Végezetül ki szeretném emelni, hogy a válságban való fellépés képessége nagymértékben attól függ, vajon meg tudjuk-e reformálni a nemzeti gazdaságokat, és meg tudjuk-e teremteni a rugalmasság feltételeit. A pénzügyi válságra adott válaszlépésekkel egy időben a világgazdaságban bekövetkező paradigmaváltásra is reagálnunk kell. Más különben mély és rendszeresen visszatérő válságba sodródunk, anélkül, hogy gazdaságaink szerkezeti hiányosságait orvosolnánk.

Peter Skinner (PSE), írásban. – Egyetértek az állásfoglalásból eredő ajánlásokkal, amelyre a pénzügyi válság problémájának megoldása érdekében jelenleg sürgető szükség van.

Először is meg kell említeni, hogy a válságnak még nincs vége, és a hatóságok nem dőlhetnek hátra azt gondolván, most már majdcsak túl leszünk rajta.

Számos fontos kérdésben kell cselekednünk.

Elsőként, meg kell oldanunk a „rendszerkockázatok” problémáját: a nemzetközi intézményeket meg kell erősíteni annak érdekében, hogy sikeresebben nézhessenek szembe a jövőbeli veszélyekkel. Az EU-n belül egy kizárólagos hatóságot, például az EKB-t kell megjelölni a sürgős helyzetekben szükséges átfogó intézkedéseket koordináló intézményként.

Másodszor, a meglévő jogszabályok átalakítása, valamint új, a pénzügyi szolgáltatási ipar ágazatainak sajátos igényeit figyelembe vevő jogszabályok, elsősorban a Szolvencia II és a tőkekövetelményekről szóló irányelv bevezetése nélkülözhetetlen elemek, amelyek elősegítik a kockázatok kezelését. Ezenkívül a hitelminősítő intézetek szabályozására is sor kerül.

A tagállamok által jelenleg kilátásba helyezett pénzügyi intézkedések tekintetében fontos, hogy továbbra is ésszerű, kiegyensúlyozott megközelítést alkalmazzunk, amelyek nem erősítik a protekcionizmust.

Növekvő munkanélküliségre és csökkenő fogyasztásra lehet számítani. A szociális politikáknak is tükrözniük kell az európai polgárok aggodalmait, és a jelenlegi ajánlásokban megfogalmazottaknál nagyobb jelentőséget kell nekik tulajdonítanunk.

- Jelentés: Anna Ibrisagic (A6-0212/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) A nyugat-balkáni régió évekig a legkegyetlenebb mészárlások helyszíne volt Európában. A várható uniós tagság jelen állás szerint a stabilitás és a reform legfőbb garanciája a térség számára.

Néhány területen azonban további fejlődés szükséges: nem szabad elfelejtenünk, hogy a szomszédsági és együttműködési politikák határozzák meg a régióknak az uniós tagság felé tett lépéseit, és hogy a nyugat-balkáni régióban a különböző, közösségi és közösségen kívüli országokkal fennálló kétoldalú problémákra még megoldást kell találni.

Az EU befolyása és közvetítőként játszott szerepe azonban, amelyek révén támogatja a Balkánon zajló reformokat, lehetővé teszi majd ezen államok számára, hogy maradéktalanul teljesíteni tudják a koppenhágai kritériumokat és teljes jogú tagként csatlakozhassanak az Európai Unióhoz.

A fokozódó integrációnak elsősorban a fiatalok körében történő támogatása érdekében kötelességünk növelni a nyugat-balkáni diákok és kutatók számára elérhető uniós tanulmányi ösztöndíjak számát és finanszírozási összegeit az Erasmus Mundus program keretén belül. Ez nem csupán tanulmányi lehetőséget jelent majd sok fiatal számára, de azt is lehetővé teszi, hogy személyesen megismerkedjenek más, korukbeli uniós diákokkal és teljes jogú európai polgároknak érezhessék magukat, akik egyedi identitással rendelkeznek, de különbözőségükben mégis egységet alkotnak.

Koenraad Dillen (NI), írásban. – (NL) Mindent egybevéve az állásfoglalás kiegyensúlyozott eredménnyel készült el. Ennek ellenére elutasítottam, ugyanis az „igen” azt jelentette volna, hogy támogatom a Lisszaboni Szerződést és az összes nyugat-balkáni ország csatlakozását. Saját pártom és az európaiak abszolút többsége egyaránt elutasítja a Lisszaboni Szerződést – ha lehetőséget kapnának rá, hogy e véleményüknek szavazással adjanak hangot – csakúgy, ahogyan a további bővítést is. A Parlament talán figyelmen kívül hagyhatja az európai polgárok kívánságait és panaszait, én azonban semmiképpen nem teszem ezt.

Maria Eleni Koppa (PSE), írásban. – (EL) Az Európai Parlament PASOK képviselőcsoportja megszavazta a Nyugat-Balkánról szóló jelentést, ugyanis fontos jelentésről van szó, amennyiben világosan meghatározza a balkáni országok európai kilátásait, amely egyezik a PASOK általános véleményével. A jelentés ugyanakkor kiemeli, hogy a kétoldalú nézeteltérések megoldása a jószomszédi kapcsolatok keretén belül valósulhat meg, és hogy e megoldás előfeltétele kell, hogy legyen a csatlakozási tárgyalások megkezdésének, illetve lefolytatásának.

Frank Vanhecke (NI), írásban. – (NL) Két főbb oka volt annak, hogy nem támogattam az állásfoglalást. Először is úgy gondolom, Horvátország csatlakozását kivéve teljes körűen be kell szüntetnünk a további bővítést. Először meg kellene próbálnunk a jelenlegi 25-26 tagállamot a helyes irányba terelni, és biztosítani hatékony működésüket. A bővítések, valamint az antidemokratikus módszerekkel létrejött Lisszaboni Szerződés sürgetése biztosan nem a megfelelő irány. A közelgő európai választások során minden bizonnyal ismét megtapasztalhatjuk majd a választópolgároknak az európai ügyekkel kapcsolatos nagyfokú érdektelenségét. De mit is várnánk, amikor a szavazók azt látják, hogy az ő véleményük tulajdonképpen nem számít?

- Bosznia-hercegovinai helyzet (B6-0183/2009)

Koenraad Dillen (NI), írásban. – (NL) A jelentést nem támogattam. Végeredményben az a bekezdés, amely kijelenti, hogy az európai integráció a Nyugat-Balkán teljes lakosságának érdeke, és sajnálatát fejezi ki azt illetően, hogy Bosznia-Hercegovina politikusai rövidlátó és nacionalista indíttatásból állítják, hogy

szándékukban áll az EU-hoz csatlakozni, tulajdonképpen azt jelzi, hogy az állásfoglalás támogatása egyben Bosznia EU-csatlakozásának elfogadása lenne.

Mivel véleményem szerint Európában sürgősen le kell állítani a további bővítést, az állásfoglalást elutasítottam.

Erik Meijer (GUE/NGL), írásban. – (NL) Bosznia-Hercegovina lakosságának nagy része három népcsoportból áll, amelyek egyike sincs többségben az országban. Közülük néhányan erősen kötődnek Szerbiához, mások Horvátországhoz, a harmadik népcsoport pedig szeretné kialakítani saját független boszniai identitását. Valójában egy tenyérnyi méretű Jugoszláviáról van szó, olyan szövetségről, amelyben különböző nemzetiségű emberek döntésén múlik, hogy a békés egymás mellett élést választják, vagy a területükön vívott háborúban keresnek megoldást belső problémáikra.

Jugoszlávia 1992-es széthullását követően több kísérlet történt egy egységes bosznia-hercegovinai állam létrehozására, mindaddig hiába. Számításaim szerint erre sem a közeli, sem a távoli jövőben nem lesz lehetőség. A három népcsoport és politikai vezetőik csak akkor juthatnak megállapodásra a hatékony kormányzás tekintetében, ha egyikük sem érzi magát fenyegetve a többiek vagy a külső világ által.

Kompromisszumra csak azt követően kerülhet sor, hogy az Európai Unió főképvisele és a külföldi csapatok kivonultak az országból. Addig a jelenlegi stagnálás továbbra is fenn fog maradni. Ezért nem értek egyet az országra vonatkozó javasolt állásfoglalással, amely csupán a védnökség fennállását erősíti, és következképpen stagnáláshoz vezet.

- Jelentés: Angelika Beer (A6-0234/2009)

Glyn Ford (PSE), írásban. – Támogattam a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló Beer-jelentést, ideértve az 5. és 8. módosítást is, amelyek Európát nukleáris fegyverektől mentes övezetként kívánják látni, ugyanis egyetértek a nukleáris leszereléssel. E tekintetben üdvözlöm Obama elnök kezdeményezését. Ennek ellenére az USA és mások továbbra is tagadnak, elsősorban Izrael hatalmas nukleárisfegyver-készleteinek meglétét, amely Irán elsődleges indoka arra, hogy nukleáris nagyhatalommá váljon.

Másodszor, az elmúlt évtizedekben nem Phenjanban, hanem Pakisztánban folyt a világon a legintenzívebb nukleáris fegyverkezés. A. Q. Khan és Pakisztán vezetői, akik elvileg a nyugat szövetségesei, többet tettek azért, hogy ez a világ veszélyes helyé váljon, mint bármelyik „veszélyes állam”, illetve az egész „gonosz tengelye” együttvéve.

Richard Howitt (PSE), írásban. – A munkáspárti képviselők kitanak a leszerelésre vonatkozó elkötelezettségük és az atomsorompó-szerződés (NPT) 6. cikkének vállalásai mellett, amely szerződés a globális nukleárisfegyverkezés-ellenes és -leszerelési rendszer sarokköve. A munkáspárti képviselők határozott elképzelése egy olyan világ megteremtése, amelyben nincs szükség nukleáris fegyverekre.

Bár elismerjük a nukleáris fegyverekről szóló egyezmény iránti javaslatot, Nagy-Britannia azt szeretné, ha jelenleg nem vonnánk el a figyelmet az atomsorompó-szerződésről, illetve nem ásnánk alá annak jelentőségét, ezért örömkre szolgál, hogy az Európai Parlament állásfoglalása ismét megerősítette a Parlamentnek a szerződésre vonatkozó támogatását. Nagy örömmel üdvözljük Obama elnök és Gordon Brown miniszterelnök közelmúltbeli nyilatkozatait, amelyekben a nukleáris fegyverkezés visszaszorítására szólítanak fel, a munkáspárti európai parlamenti képviselők pedig továbbra is határozottan támogatják a nukleáris fegyverkészletek csökkentésére és a fegyverkezés elkerülésére tett erőfeszítéseket, valamint továbbra is minden államtól számon fogjuk kérni az atomsorompó-szerződésben vállalt kötelezettségeik teljesítését.

Alexandru Nazare (PPE-DE), írásban. – (RO) Jogos kívánságunkon túl, hogy a világot és kontinensünket nukleáris fegyverektől mentesen láthassuk, jelét kell adnunk, hogy képesek vagyunk a körülöttünk lévő valóságot felelős és érett módon értékelni. Egyértelmű, hogy két főbb veszélyforrással kell számolnunk: az elszámolással senkinek nem tartozó antidemokratikus rezsimok kezében lévő nukleáris fegyverekkel, illetve a polgári nukleáris erőforrások feleltlen felhasználásával. Az atomsorompó-szerződés megfelelő keretet biztosít, amelyen belül már korábban is foglalkoztunk ezekkel a kérdésekkel, és amelyre a jövőben is építhetünk.

Elfogadtam Beer asszony jelentését, és hangsúlyozni szeretném, hogy a dokumentum éppen azért ennyire nagy jelentőségű, mert a polgári célokra felhasznált nukleáris energia mennyiségét egyértelműen növelni kell. Mindannyian tisztában vagyunk a független energiaellátás hiányából fakadó problémákkal. Legalább ennyire tisztában vagyunk azzal is, hogy tiszta energiaforrásként milyen nagy szerepet játszik a nukleáris

energia a globális felmelegedés elleni küzdelemben. Napjainkban kizárólag a nukleáris energia felhasználásával lehet nagy mennyiségben tiszta energiát előállítani. Remélem, hogy ennek biztonságos felhasználásához biztosítani tudjuk a szükséges keretet, hogy kielégíthessük a fejlődő gazdaságok és az európai polgárok igényeit.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), írásban. – A konzervatívok rendíthetetlen támogatói az atomsorompó-szabályozásnak és a nukleárisfegyverkezelés-csökkentés többoldalú megközelítésének, ennek megfelelően az egyoldalú nukleáris leszerelésre tett bármilyen javaslatot határozottan elutasítunk. Üdvözljük az atomsorompó-szerződés továbbfejlesztésére irányuló szándékot, ideértve a Biztonsági Tanács határozatát, amelynek célja, hogy megszüntesse a meglévő jogszabályi keretben található jöghézagokat. Ugyanakkor elutasítjuk azt a javaslatot, amely szerint a főbb tagállamok helyett a továbbiakban az Európai Unió lenne a folyamatban részt vevő legfőbb szereplő. Csupán két uniós tagállam rendelkezik atomfegyverrel, és további négy vesz részt a NATO atomfegyver-megosztási programjában. Nem támogatjuk azt a javaslatot sem, amelynek értelmében az Egyesült Királyságnak meg kellene szüntetnie hasadóanyag-gyártást folytató létesítményeit. A jelentés nem szentel elegendő figyelmet a terroristák és banditaállamok nukleáris fegyverkezése által jelentett veszélynek, a jelenlegi öt, atomfegyverrel rendelkező állam által a nukleáris fegyverek megtartására vagy cseréjére irányuló törekvéseivel szemben. Számos módosítás jelentősen rontotta volna a jelentést, köztük az, amelynek javaslata szerint az EU-nak nukleáris fegyverektől mentes övezetté kellene válnia. A felsorolt okok miatt, figyelembe véve, hogy a jelentés számos olyan elemet is tartalmaz, amelyet támogatunk, a brit konzervatívok küldöttsége tartózkodott a szavazáskor.

- Jelentés: Monica Frassoni (A6-0245/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Jogi Bizottság.

Köszönöm, elnök asszony, támogatom a Frassoni-jelentést, amely emlékeztet bennünket arra, milyen központi szerepet kell játszania az Európai Parlamentnek, a nemzeti parlamenteknek és a nemzeti bíróságoknak a közösségi jog alkalmazásában.

Egyetértek azzal, hogy emlékeztetnünk kell a Bizottságot egy olyan rendszer létrehozásának a lehetőségére, amely egyértelműen ismerteti a polgárok által igénybe vehető különböző eszközöket. Ez a rendszer megvalósulhat egy közös uniós portál vagy egy egyszerű online kapcsolati pont formájában, ahol a polgárok segítséget kaphatnak.

A polgárok számára a Szerződés alapján ugyanolyan mértékű átláthatóságot kell biztosítani akár hivatalos panaszt nyújtanak be, akár a petíciók beadására vonatkozó jogukkal élnek; éppen ezért a Petíciós Bizottság számára pontos információkat kell biztosítani a függőben lévő petíciókat érintő jogsértési eljárások haladási állapotáról. Az aláírókat az előre meghatározott határidők időpontjában teljes körűen tájékoztatni kell panaszaik állapotáról.

Az esetekről összefoglalókat kell készíteni, és azokat az egységes hozzáférési ponton keresztül közzé kell tenni a nyilvánosság számára. Ezen összefoglalókat továbbá a jogalkotási eljárás lezárását követően is meg kell őrizni, hiszen a nyilvánosság és a vállalkozások számára éppen ettől a ponttól kezdve bírnak nagyobb jelentőséggel.

9. Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok: lásd a jegyzőkönyvet

10. Kérelem a parlamenti mentelmi jog felfüggesztésére : lásd a jegyzőkönyvet

11. Dokumentumok benyújtása: lásd a jegyzőkönyvet

12. Nyilatkozat pénzügyi érdekeltségekről: lásd a jegyzőkönyvet

13. A jelen ülésen elfogadott szövegek továbbítása: lásd a jegyzőkönyvet

**14. Nyilvántartásba vett írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 116. cikke):
lásd a jegyzőkönyvet**

15. A következő ülések időpontjai: lásd a jegyzőkönyvet

16. Az ülészak megszakítása

Elnök. – Az Európai Parlament ülését berekesztem.

(Az ülést 13.15-kor berekesztik.)

MELLÉKLET (Írásbeli válaszok)

A TANÁCSHOZ INTÉZETT KÉRDÉSEK (Az alábbi válaszokért az Európai Unió Tanácsának soros elnöksége kizárólagos felelősséget visel)

11. kérdés, előterjesztette: Claude Moraes (H-0148/09)

Tárgy: Az EU válasza a pénzügyi és gazdasági válságra

A jelenlegi globális pénzügyi válság és gazdasági visszaesés Európa számára komoly próbatétel, amely összehangolt és hatékony választ követel. Ennek felismerése nyomán a 2008. decemberi európai tanácsi ülésen megállapodás született az európai gazdasági fellendülési tervről.

Milyen szerepet játszott az EU a jelenlegi válságra való reagálásban, különösen azon a vádak tekintetében, miszerint a tagállamok átveszik a vezető szerepet ebben az esetben?

Az olyan intézményeket, mint az Európai Beruházási Bank és az Európai Központi Bank, valamint az olyan uniós pénzügyi programokat, mint az Európai Szociális Alap és a strukturális alapok, hogyan vonták be az európai fellendülési tervbe, különösen a válság által leginkább érintetteknek való segítségnyújtás tekintetében?

A Tanács meg van győződve arról, hogy az európai polgárok az EU reagálását hatékonnak tartják?

Válasz

(CS) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. áprilisi strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

2008. december 11-i és 12-i ülésén az Európai Tanács elfogadta a Bizottság által novemberben benyújtott európai gazdasági fellendülési tervet. A terv 200 milliárd euro összegű azonnali költségvetési intézkedéseket tartalmaz, amely egyrészt 30 milliárd euro összegben közösségi szintű intézkedéseket, másrészt 170 milliárd euro összegű nemzeti intézkedéseket foglal magában. Ezen intézkedéseken kívül az EU-nak a lisszaboni stratégia keretében számos kiemelt intézkedést is kell hoznia, amelyek célja az uniós gazdaság hosszú távú kihívásokhoz való hozzáigazítása, a növekedési lehetőségek fokozása és a strukturális reformok végrehajtása.

Az ECOFIN-Tanács mindig nagy hangsúlyt helyezett a tagállamok által a jelenlegi gazdasági helyzetre való reagálás érdekében hozott intézkedések szoros koordinálására, beleértve a pénzügyi ágazat támogatása érdekében hozott intézkedéseket, azokban az esetekben, amikor figyelembe kellett venni az ilyen intézkedések lehetséges határokon átnyúló hatásait (lásd a 2008. november 8-i ECOFIN-Tanács következtetéseit), vagy a pénzügyi ösztönző intézkedések esetében (lásd például a 2008. december 2-i ECOFIN-Tanács következtetéseit), amelyek koordinálása az uniós gazdaságra gyakorolt nagyobb hatás biztosítása és a piacok bizalmának fokozása érdekében elengedhetetlen.

2009. március 19-i és 20-i ülésén az Európai Tanács értékelte a helyreállítási terv végrehajtásának módszerét: a költségvetési támogatás általános szintje, beleértve a kormányok diszkrecionális intézkedéseit és az automatikus gazdasági stabilizátorok hatásait, eléri az uniós GDP 3,3%-át (több mint 400 milliárd eurót), amely segít a beruházások ösztönzésében, a kereslet támogatásában, új munkahelyek teremtésében és az EU alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaság felé való orientálásában. Ezek az intézkedések tényleges hatásukat azonban csak később fogják kifejteni.

Ami a közösségi szintű intézkedéseket illeti, az Európai Tanács decemberi ülése támogatta azt az elképzelést, hogy az Európai Szociális Alapnak sürgős intézkedéseket kell hoznia a foglalkoztatás támogatására, különösen a polgárok leginkább fenyegetett csoportjai vonatkozásában. Ilyen intézkedések lehetnek a gyakoribb előrefizetések és az eljárások egyszerűsítése. Az Európai Tanács az eljárások egyszerűsítésére és a strukturális alapokból finanszírozott programok gyorsabb végrehajtására is felszólított, amelynek célja az energiaágazatban az infrastrukturális beruházások fokozása.

Ezzel összhangban a hatályban lévő jogszabályok számos módosítási tervezetét készítették el. Először is megszületett az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló 1083/2006/EK rendeletnek a pénzügyi irányítással kapcsolatos egyes rendelkezések tekintetében történő módosításáról szóló 2009/284/EK tanácsi rendelettervezet. E tervezet felgyorsítja a pénzügyi forrásokhoz való hozzáférést.

Másodszor, az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló 1080/2006/EK rendelet módosítására vonatkozó európai parlamenti és tanácsi rendelettervezet, amely a lakásépítési ágazatban az energiaprojektek és a megújuló energia terén történő beruházások támogathatóságára vonatkozik, valamennyi tagállam számára lehetővé teszi ezen ágazat beruházásainak fellendítését. Végül az Európai Szociális Alapról szóló 1081/2006/EK rendeletet módosító európai parlamenti és tanácsi rendelettervezet, melynek célja az Európai Szociális Alap (ESZA) hozzájárulásai esetében a támogatható kiadások típusainak kiterjesztése. A cél az igazgatási eljárások egyszerűsítése és a finanszírozott projektek körének kibővítése.

A 2009. március 1-jei nem hivatalos találkozásukon az állam- és kormányfők szintén hangsúlyozták, hogy a pénzügyi válság foglalkoztatásra gyakorolt negatív hatásának enyhítésében a meglévő eszközök, például az ESZA-n alapuló intézkedések fontos szerepet játszanak.

A 2009. március 19-i és 20-i ülésén az Európai Tanács kijelentette, hogy bízik abban, hogy az EU képes a pénzügyi és gazdasági válság megoldására. Felülvizsgálta az uniós gazdaságban jelenleg alkalmazott fontos pénzügyi ösztönző intézkedéseket (amelyek több mint 400 milliárd eurót tesznek ki), és hangsúlyozta, hogy a közös fellépés és koordináció a gazdasági fellendülést célzó európai stratégia alapvető eleme, és hogy Európa mindent megtesz a növekedés visszaállításának érdekében.

A Tanács az európai egységes piacon tapasztalható recesszió lerövidítése és enyhítése érdekében kifejtett erőfeszítések terén játszott szerepét is kiemelte. Hangsúlyozta, hogy helyre kell állítani a vállalkozások és a háztartások számára nyújtott hitelfolyósításokat, és a pénzügyi ágazattal kapcsolatban az eddig tárgyalt jogalkotási javaslatokra vonatkozó megállapodások felgyorsításáról döntött. Júniusban a Tanács el fogja fogadni az uniós pénzügyi ágazat szabályozásának és ellenőrzésének megerősítéséről szóló első határozatot. A határozat a bizottsági javaslatokon, valamint a Tanácsban a Jacques de Larosière által vezetett csoport által készített jelentés részletes vitáján alapul.

AZ EU saját tapasztalatai, valamint azon törekvése alapján, miszerint jelentősen hozzá kíván járulni a pénzügyi ágazat jövőbeni nemzetközi szabályozásának létrehozásához, az Európai Tanács kialakította az Unió álláspontját a G20-as csúcstalálkozóval kapcsolatban, amelyre április 2-án Londonban került sor.

A Tanács üdvözölte továbbá a különösen a strukturális alapokból és a Kohéziós Alapból származó előlegfizetések kérdésében elért fejlődést, a csökkentett héa-kulcsok önkéntes alkalmazásáról szóló megállapodást és az Európai Beruházási Bank intézkedéseit, amelyek célja a kis- és középvállalkozások finanszírozási lehetőségeinek ösztönzése. Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap módosítására vonatkozó megállapodás gyorsabb ütemben történő elfogadására szólított fel.

Az elnökség egyetért azzal, hogy a gazdasági válság leküzdését célzó uniós intézkedések terén általános bizalom megszerzésére van szükség, és hogy továbbra is nyomon követi a helyzetet. Az EU intézményei eltökéltek abban, hogy a jelenlegi problémákat meg kell oldani, különösen a vállalkozások és a háztartások számára megfelelő mennyiségű hitel biztosítása és a piacokon az általános bizalom helyreállítása vonatkozásában.

*
* *

12. kérdés, előterjesztette: Silvia-Adriana Țicău (H-0151/09)

Tárgy: Az épületek nagyobb energiahatékonyságát célzó ösztönző eszközök

Az energiahatékonyság javításához sajátos eszközöket kell bevezetni, amelyek megfelelő ösztönzést jelentenek, például adott szolgáltatásokra és termékekre vonatkozó héa-engedmények, az otthonokban az energiahatékonyság és a megújuló energia terén a beruházásokra vonatkozó ERFA-előirányzatok arányának növelése, valamint egy európai energiahatékonysági és megújuló energia-alap létrehozása. Az EU a 20-20-20%-os célt tűzte ki magának. Az európai gazdasági fellendülési tervről szóló bizottsági közlemény (COM(2008)0800) az épületek energiahatékonyságára 5 milliárd euro előirányozását ajánlja. A gazdaságélénkítést támogató program létrehozásáról szóló rendeletre vonatkozó javaslat (COM(2009)0035) azonban az épületek energiateljesítményét érintő projektek tekintetében nem tartalmaz konkrét intézkedéseket.

Az épületek energiahatékonyságának előmozdítására milyen intézkedéseket terveznek? Ezek az intézkedések tartalmazzák-e egy európai energiahatékonysági és megújuló energia-alap létrehozásának lehetőségét, valamint annak lehetőségét, hogy az otthonokban az energiahatékonyság és a megújuló energia terén a beruházásokra vonatkozó ERFA-előirányzatok arányát 3%-ról 15%-ra növelik?

Válasz

(CS) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. áprilisi strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács osztja a képviselő véleményét, hogy az épületek energiateljesítménye fontos a fokozott energiahatékossággal szembeni közösségi célkitűzések elérése, valamint más területek, például az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentése és az ellátás biztonságának növelése szempontjából, mivel a közösségi energiafogyasztás körülbelül 40%-áért az épületek felelősek. Ez év március 2-i következtetéseiben a Tanács különösen kiemelte az épületek energiateljesítményének növelését célzó intézkedéseket, például a környezetbarát technológiák támogatását, az energiahatékony termelési rendszerek és anyagok fejlesztését, az energiahatékosságot szolgáló piaci eszközöket, a strukturális alapok operatív programjainak módosításait és az innovatív finanszírozási modelleket.

Az épületek energiateljesítményének fokozására jelenleg alkalmazott intézkedéseket a hatályos közösségi jogszabályok, különösen az épületek energiateljesítményéről szóló, 2002. december 16-i 2002/91/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁴⁾ alapján hozták meg. 2008. november 17-én a Bizottság benyújtotta a Tanácsnak ezen irányelv átdolgozott változatának tervezetét; a képviselő e tervezet előadója. A Tanács nagy figyelmet szentel a tervezetnek, amely az energiahatékonsági csomag részét képezi. Az energiahatékonság területén a négy jogalkotási javaslatra vonatkozó előrehaladási jelentést júniusban nyújtják be a Tanácsnak.

Ami a kérdés második részében kifejtett részleteket illeti, a Tanács 2009. február 19-i következtetése megemlítették és megerősítették az üvegházhatást okozó gázkibocsátás és az energiahatékonság területén a 2007. márciusi európai tanácsi ülésen meghatározott kötelezettségvállalásokat, valamint megemlítették és megerősítették az éghajlatváltozásra és energiára vonatkozó intézkedéscsomagról szóló 2008. decemberi megállapodást. A Tanács kiemelte, hogy rövid távú és hosszú távú prioritási intézkedésekre van szükség. Ebben az összefüggésben kijelentette, hogy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású, energiahatékony rendszerek a 2010 utáni európai energiapolitikai cselekvési terv fontos elemei.

A Tanács ezért felhívta a Bizottságot, hogy határozza meg az alapvető jogszabályi és nem jogszabályi intézkedéseket, valamint a megfelelő pénzügyi forrásokat, és a pénzügyileg fenntartható energiára vonatkozó kezdeményezést dolgozzon ki; e kezdeményezés, amely a Bizottság és az Európai Beruházási Bank közös projektje lesz, a tőkepiacokról jelentős pénzügyi befektetési források mobilizálását célozza, és ezzel kapcsolatban figyelembe kell venni az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank, valamint más nemzetközi pénzügyi intézmények szakértői vizsgálatait.

Ami a lakóépületekben az energiahatékonság és a megújuló energiaforrások terén az ERFA által finanszírozott beruházások arányának 3%-ról 15%-ra való emelését illeti, fontos megjegyezni, hogy egy tanácsi megállapodás eredményeként a lakóépületekben az energiahatékonságot és a megújuló energiaforrásokat érintő beruházások teljes összege az ERFA által biztosított teljes összeg 3%-áról 4%-ra emelkedett⁽⁵⁾.

Nehéz tárgyalásokat követően ezt a korlátot kompromisszumos megoldásként COREPER szinten valamennyi tagállam elfogadta (2008 decemberében), majd ezt követően az Európai Parlament első olvasatban elfogadta (2009 áprilisában). A strukturális intézkedések területén tevékenykedő szakértők megállapításai szerint ez a küszöbérték a meglévő lakóházak egy része esetében az energiahatékonság tényleges növeléséhez – amelynek célja a társadalmi kohézió támogatása – megfelelő szintű finanszírozást jelent. Hozzá kell tenni, hogy az EU-hoz 2004. május 1-je után csatlakozott tagállamok az ERFA-t az ebből az alapból származó támogatások 2%-ig másra is felhasználhatják, amelybe beletartozik a környezet javítása azokon a területeken, ahol az épületek fizikai romlása és a társadalmi kirekesztés bekövetkezett vagy bekövetkezhet. Az elismert költségek közé tartoznak ezeken a helyeken a meglévő lakóépületek energiatakarékossági beruházásai is.

⁽⁴⁾ Hivatalos Lap L 1., 2003.1.4., 65–71. szakasz

⁽⁵⁾ Lásd az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló 1080/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosítására vonatkozó rendelettervezetet a lakásépítési ágazatban az energiahatékonság és a megújuló energia terén történő beruházások támogathatóságára vonatkozóan (COM(2008)0838 – C6-0473/2008 – 2008/0245(COD) – 2009. április 2.).

Az új korlátok vonatkozásában az uniós lakhatási támogatást lehetővé tévő új intézkedések teljes mértékben relevánsak, elegendőek és üdvözlendők. Befejezésül szeretnénk még hozzátenni, hogy a fellendülési terv e részét valószínűleg az elkövetkezendő hetekben fogják elfogadni.

*
* *

13. kérdés, előterjesztette: Chris Davies (H-0153/09)

Tárgy: A jogszabályok végrehajtása

A Tanács nyilatkozni fog-e arról, hogy 2008-ban mely miniszteri értekezleteken terjesztették elő a hatályos jogszabályok végrehajtásának és alkalmazásának kérdését, és a miniszterek mely következő ülésen fognak tárgyalni erről a témáról?

Válasz

(CS) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. áprilisi strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács a képviselőnek adott válaszában szeretné hangsúlyozni, hogy az EK-Szerződés 211. cikkének (1) bekezdése alapján a Bizottság feladata a közösségi jog valamennyi tagállamban történő alkalmazásának biztosítása. A képviselő ez ügyben tanulmányozhatja a közösségi jog alkalmazásának ellenőrzéséről szóló legutóbbi éves jelentést (2007), amelyet a Bizottság a Parlamentnek 2008. november 18-án nyújtott be⁽⁶⁾.

A Tanács fel szeretné továbbá hívni a képviselő figyelmét az EK-Szerződésnek az Európai Bíróság hatásköréről szóló 220., 226., 227. és 234. cikkére.

Ennél fogva tehát a Tanácsnak nem közvetlen feladata, hogy a hatályos jog érvényesítésével és alkalmazásával foglalkozzon.

A fent említettekre tekintettel a Bizottság rendszeresen tájékoztatja a Tanácsot a belső piaci irányelvek nemzeti jogban történő alkalmazásának jelenlegi helyzetéről és e kötelezettség nem teljesítésével kapcsolatos folyamatban lévő eljárásokról. A Tanács e tájékoztatást (amely belső piaci eredménytáblaként ismert) 2008. február 25-én és szeptember 25-én, valamint legutóbb 2009. március 5-én kapta meg⁽⁷⁾.

A közös halászati politikát érintő konkrét téma vonatkozásában arról is tájékoztatni tudom a képviselőt, hogy a témáról a közösségi halászat védelmének szabályaira vonatkozó ellenőrzési, felügyeleti és szankcionálási rendszerekről szóló 7. számú számvevőszéki külön jelentéssel kapcsolatosan az e területen az ellenőrzési és érvényesítési szabályok kérdéséről tartott nem hivatalos találkozó keretében az illetékes miniszterek 2008. február 18-án tárgyaltak.

*
* *

14. kérdés, előterjesztette: Frank Vanhecke (H-0159/09)

Tárgy: A tibeti helyzet

2009. március 10-én lesz ötven éve, hogy a dalai lámát országa elhagyására kényszerítették.

A nemzetközi közjog szerint egy állam évtizedeken keresztül tovább létezhet annak ellenére, hogy egy megszálló hatalom magához csatolta. Ezzel összefüggésben nagyon fontos, hogy harmadik országok ne ismerjék el ezt a jogellenes helyzetet. Például a nyugati országok hivatalosan soha nem ismerték el, hogy a Szovjetunió a balti államokat jogellenesen bekebelezte. 1991-ben ezek a köztársaságok kijelentették, hogy ők ugyanazok az államok, mint amelyek a két háború közötti időszakban is léteztek (jogfolytonosság elve), és ezért nem új államok. Ezt az EK (az akkori felállásban) 1991. augusztus 27-i nyilatkozatában elismerte.

⁽⁶⁾ A módosított COM (2008) 777 dokumentum.

⁽⁷⁾ A módosított SEC(2008) 76, SEC(2008) 2275 és SEC(2009) 134 dokumentum.

A Tanács úgy ítéli-e meg, hogy Tibet elfoglalása és bekebelezése ellentétben áll a nemzetközi joggal? Nem találja-e úgy, hogy a tibeti állam eltűnésének megakadályozása érdekében a dalai láma menekülésének 50. évfordulója megfelelő pillanat Tibet jogfolytonossága elvének megerősítésére?

Válasz

(CS) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. áprilisi strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Harmadik országok elismerésének kérdése az egyes tagállamok ügye. Ezért a Tanács e kérdésben nem foglal állást.

Ezen kívül a Tanács Tibet kérdésével kapcsolatban főként az emberi jogi politikák keretében foglalkozik. Az EU az emberi jogokról folyó párbeszédet (amelynek célját 2001-es és 2004-es tanácsi következtetések határozták meg) a Kínával folytatott átfogó partnerség keretében folytatja, amelyben az emberi jogok kérdése Tibettel kapcsolatban rendszeresen megjelenik. Az emberi jogok témája a politikai párbeszéd keretében tartott megbeszéléseken és más magas szintű találkozókra is felmerül, és ez a továbbiakban is így lesz.

2008. március 19-én az elnökség az EU nevében nyilvános nyilatkozatot tett közzé, amelyben az EU önmérsékletre szólított fel, és felhívta a kínai kormányt, hogy az emberi jogok kérdésével összefüggésben oldja meg a tibetiek problémáját, valamint felszólította a kínai hatóságokat, valamint a dalai lámát és képviselőit, hogy kezdjenek megfelelő és építő párbeszédet egy olyan fenntartható megoldás elérése érdekében, amely valamennyi fél számára elfogadható, és amely eközben teljes mértékben tiszteletben tartja a tibeti kultúrát, vallást és identitást. Az ENSZ Emberi Jogi Bizottságának 2009. március 17-i genfi ülésén az EU nevében tett elnökségi nyilatkozat ismét hangsúlyozta, hogy Kínában, Tibetet is beleértve, mindenki számára biztosítani kell, hogy nyugodtan, megtorlástól való félelem nélkül nyilváníthassa ki véleményét. Egy rendszeres általános áttekintés keretében számos uniós tagállam Tibettel kapcsolatos ajánlásokat fogalmazott meg, amelyet átadtak a kínai kormány képviselőinek.

*
* *

15. kérdés, előterjesztette: Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0162/09)

Tárgy: Recessziós fenyegetés Délkelet-Európában és az európai gazdaságra gyakorolt hatások

Nemzetközi pénzügyi intézmények és hitelminősítő intézetek legutóbbi elemzései szerint Délkelet-Európában nagymértékű recesszió várható. Különösen kiemelik a fogyasztók és a vállalkozások részéről a hitelek visszafizetési késedelmének veszélyét.

Érezhetők-e már ennek hatásai az uniós tagállamokban, tekintettel arra, hogy a nyugat-európai vállalkozások és bankok Délkelet-Európában komoly beruházásokkal rendelkeznek, és az elnökség milyen közös intézkedéseket kíván tenni? Támogatja-e a délkelet-európai országok bankjainak megsegítését – az európai szomszédságpolitika részét képező nemzeti cselekvési programok alapján – ezekkel az országokkal és esetlegesen az Európai Beruházási Bankkal együttműködésben? Az elnökség milyen további intézkedéseket kíván tenni különösen a csatlakozni szándékozó és az esetlegesen csatlakozni szándékozó balkáni országok stratégiai csatlakozási célkitűzéseinek biztosítása érdekében?

Válasz

(CS) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. áprilisi strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A globális recesszió különösen súlyosan érinti a délkelet-európai országokat. Ezen országok mindegyikének magasabb refinanszírozási költségekkel, alacsonyabb adóbevételekkel, kevesebb közvetlen külföldi befektetéssel és alacsonyabb összegű külföldi átutalással kell számolnia. Egyes országok azonban másoknál jobban érintettek. Ebben az összefüggésben az egyik fontos tényező, hogy a háztartások és a vállalkozások milyen mértékben vettek fel a nemzeti pénznemtől eltérő pénznemben hiteleket, miközben ezeket a hiteleket nemzeti pénznemben kell törleszteniük. Mivel számos délkelet-európai ország devizája gyengült, a hitelfelvevők egyre nehezebben teljesítik visszafizetési kötelezettségüket, és egyes esetekben le is álltak hiteleik visszafizetésével.

Az elnökség pontosan ismeri ezt a problémát, és a külügyminiszterek legutóbbi, 2009. március 27-én és 28-án Hluboka nad Vltavou-ban megrendezett találkozója (Gymnich) keretében az európai ügyekért felelős miniszterelnök-helyettes, Alexandr Vondra és a nyugat-balkáni országok külügyminiszterei részvételével tartott munkaregget a régió gazdasági helyzetének szentelték.

Az EU a délkelet-európai gazdasági és társadalmi konszolidáció támogatására, valamint a globális gazdasági és pénzügyi válság negatív hatásainak enyhítésére számos intézkedést fogadott el. Egyedi intézkedések formájában valamennyi ágazat számára növelte a kölcsönök szintjét, további erőfeszítéseket tett a bankszektor likviditásának növelésére, az előcsatlakozási támogatási eszköz keretében a „válságreakálási” csomagon keresztül növelte a támogatást és a nyugat-balkáni beruházási keretrendszerrel összefüggésben fokozott erőfeszítéseket tett az Európai Bizottság és a nemzetközi pénzügyi intézmények közötti koordinációra.

A Bizottság 120 millió euro értékben válságreakálási csomagot hozott létre, amely kölcsönök formájában 500 millió eurót mozgósít különböző nemzetközi pénzügyi intézményektől. Az intézkedések célja az energiahatékonyság növelése, valamint a kis- és középvállalkozások támogatása. A végrehajtást ez év szeptemberében kell elindítani.

Ezenkívül az Európai Beruházási Bank támogatta a Világbanknak, valamint az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Banknak a közép- és kelet-európai bankszektor refinanszírozásával kapcsolatos erőfeszítéseit, beleértve a fogadó és a hazai felügyeleti és a szabályozási szervek közötti koordináció megkönnyítését.

A nemzetközi pénzügyi intézmények 2009 folyamán a nyugat-balkáni országok és Törökország számára, a bankszektor refinanszírozása céljából 5,5 milliárd euro értékű hitelkeretet bocsátanak rendelkezésre. Az Európai Beruházási Bank ebből az összegből 2 milliárd eurót biztosít, a maradék nemzetközi pénzügyi intézményektől származik.

Az európai gazdasági fellendülési terv keretében az európai bankoknak nyújtott megemelt kölcsönök is hozzájárulnak ahhoz, hogy a délkelet-európai leányvállalatok nagyobb kölcsönökhöz jussanak.

Ezenkívül az Európai Tanács márciusi ülésén üdvözölte a Bizottság azon szándékát, hogy a fizetési mérleg-gondok megoldása érdekében az uniós támogatási rendszer értékhatárát 50 milliárd euróra történő emeléssel meg kívánja duplázni.

A Tanács ismételtén kifejezte, hogy teljes mértékben támogatja a nyugat-balkáni államok európai perspektíváit, amelyek végső célja az európai uniós tagság, feltéve, hogy ezek az országok teljesítik az alapvető feltételeket és követelményeket. Nem szabad megengedni, hogy a jelenlegi globális gazdasági és pénzügyi válság érintse ezt a perspektívát.

A Tanácsnak az a véleménye, hogy a meglévő eszközök, rendszerek és eljárások megfelelőek, de továbbra is folyamatosan nyomon fogja követni a helyzetet, és biztosítja, hogy valamennyi átmeneti gazdasági egyensúlyhiányban szenvedő ország megfelelő támogatást kapjon. Az intézkedések legmagasabb szintű kiegészítő jellege és kölcsönös kohéziója elérése érdekében alapvető fontosságú valamennyi rendelkezésre álló eszköz és forrás megfelelő koordinációja.

*

* *

16. kérdés, előterjesztette: Dimitrios Papadimoulis (H-0166/09)

Tárgy: A Koszovóval kapcsolatos fejlemények

Az Egyesült Nemzetek főtitkára hatpontos dokumentumot fogalmazott meg az Egyesült Nemzetek Koszovói Missziójának átszervezéséről, amely a jogállamiság, a vámhatóság, az igazságszolgáltatás, a közlekedés és az infrastruktúra, a határigazgatás és a szerb kulturális örökség kérdésével foglalkozik.

A Tanács hogyan értékeli ezt a tervet? Szem előtt tartva, hogy a tervet Koszovóval ellentétben Szerbia elfogadta, szándékában áll-e lépéseket tenni annak érdekében, hogy mindkét fél elfogadja a tervet? A Tanács úgy ítéli-e meg, hogy az Albánia és Koszovó által tervezett közös vámellenőrzési hálózat kialakítása összefüggésben van az ENSZ főtitkárának javaslatával? Mi tartozik az Albánia-Koszovó közös vámellenőrzési hálózatba?

Válasz

(CS) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. áprilisi strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

2008. november 24-én az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1244 sz. határozatával összhangban az ENSZ főtitkára benyújtotta rendszeres negyedéves jelentését az Egyesült Nemzetek Koszovói Missziója megbízásának teljesítéséről. E jelentés tartalmazza az Egyesült Nemzetek Koszovói Missziója és Belgrád/Pristina között a jelentésben leírt hat területről, azaz a rendőrségről, a vámhatóságról, az igazságszolgáltatásról, a közlekedésről és az infrastruktúráról, a határokról és a szerb kulturális örökségről folyó párbeszédben való előrehaladás értékelését.

Az ENSZ főtitkára e jelentésben megállapította, hogy a szerb kormány elfogadta a jelentésben említett párbeszéd eredményeit, miközben Pristina egyértelműen kifejezte, hogy azokkal nem ért egyet.

A Tanács az ENSZ főtitkárának jelentésével kapcsolatban nem foglalt állást. A Tanács nem tud az Albánia és Koszovó közötti közös vámellenőrzési hálózatra vonatkozó javaslatról.

*
* *

17. kérdés, előterjesztette: Kathy Sinnott (H-0167/09)**Tárgy: A gazdasági válság rászoruló csoportokra gyakorolt hatása**

A jelenlegi nehéz gazdasági környezet ellenére fontos, hogy elsősorban ne társadalmunk rászoruló csoportjai, például az idős, beteg rokont otthon ápoló személyek, az idős korúak, a fogyatékkal élők és a gyermekek legyenek azok, akiket ez érint. Tud-e a Tanács biztosítékot nyújtani arra, hogy hathavi munkaterve alapján továbbra is prioritást kap a hátrányos helyzetű csoportok integrációja?

Válasz

(CS) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. áprilisi strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács osztja a képviselő aggodalmát azzal kapcsolatban, hogy olyan összehangolt válságpolitikákat kell kidolgozni, amelyek képesek a válság közvetlen társadalmi hatásainak, különösen a polgárok legveszélyeztetettebb csoportjaira gyakorolt hatások kezelésére.

Ezeket a prioritásokat a szociális védelemről és a társadalmi integrációról szóló közös jelentés, valamint a kulcskérdésekről szóló dokumentum határozza meg, amelyet a Tanács 2009. március 9-én fogadott el, és az Európai Tanács tavaszi ülésén nyújtott be. A 2000-ben elfogadott lisszaboni stratégiai célévhez közeledve, valamint a jelenlegi gazdasági válság figyelembevételével egyre nagyobb szükség van egy olyan határozott politikai kötelezettségvállalás elfogadására, amelynek célja a szociális védelem és a társadalmi integráció közös célkitűzéseinek elérése, ugyanakkor a tagállamok hatáskörének tiszteletben tartása.

A közös jelentés hangsúlyozta, hogy támogatni kell a szegénység elleni küzdelmet és a gyermekek társadalmi integrációját, beleértve a hozzáférhető és megfizethető magas minőségű gyermekgondozást célzó átfogó stratégia megvalósítása érdekében kifejtett tagállami erőfeszítéseket. Továbbra is törekedni kell a hajléktalanság és a kirekesztés legsúlyosabb formáinak megoldására, valamint a migránsok társadalmi integrálására. Különös figyelmet kell szentelnünk annak a ténynek, hogy új veszélyeztetett csoportok, például fiatal munkavállalók és a munkaerőpiacra belépő személyek, valamint új kockázati tényezők jelenhetnek meg.

Mindezeket a megfontolásokat a 2010-ben, a Szegénység és a Társadalmi Kirekesztés Elleni Küzdelem Európai Évében megszülető nyilatkozat újra meg fogja erősíteni.

*
* *

18. kérdés, előterjesztette: Johan Van Hecke (H-0170/09)**Tárgy: Pénzügyi támogatás a Sierra Leone-i különleges bíróságnak**

A Sierra Leone-i különleges bíróság a már elítélt vagy még bírósági eljárás alatt álló személyekkel szembeni megfelelő intézkedések meghozatalakor komoly kihívásokkal találkozik. Mivel jelenleg politikai, biztonsági és intézményi szempontból elképzelhetetlen, hogy az elítéltek büntetésüket magában Sierra Leonében töltsék le, alternatív megoldást kell keresni, ha a nemzetközi közösség el akarja kerülni a büntetlenség elleni harc hatékony végrehajtása érdekében tett erőfeszítések aláaknázását. Egyes afrikai államokban megvan a politikai akarat és az intézményi kapacitás ahhoz, hogy az elítéltek büntetésüket a nemzetközi előírásoknak megfelelően letöltsék, de hiányoznak a pénzügyi eszközök ahhoz, hogy ezt nemzetközi támogatás nélkül megtegyék.

Tudnak-e a tagállamok további pénzügyi támogatást nyújtani a Sierra Leone-i különleges bíróság számára annak érdekében, hogy a Sierra Leone-i különleges bíróság által elítéltek büntetésüket azokban az afrikai államokban tölthessék le, amelyek rendelkeznek a büntetés-végrehajtás nemzetközi szabványokkal összhangban történő érvényesítéséhez szükséges kapacitással, de ehhez hiányoznak a pénzügyi eszközök?

Válasz

(CS) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. áprilisi strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Sierra Leone-i különleges bíróságot a nemzetközi közösség önkéntes hozzájárulásain keresztül finanszírozzák. 2009. március 11-én a Tanács illetékes előkészítő szervét a Sierra Leone-i különleges bíróság bírósági hivatala vezetőjének képviselője tájékoztatta a bíróság jelenlegi helyzetéről. Az előkészítő szerv azt az információt kapta, hogy sürgősen 6 millió dollárra van szükség, és 31 millió dollár hiányzik ahhoz, hogy a bíróság teljesítse megbízatását. A Sierra Leone-i különleges bíróság eddigi tevékenységét pozitívan értékelték.

A különleges bíróság további finanszírozásához szükséges lehetséges hozzájárulásokról az egyes uniós tagállamok döntenek.

A különleges bíróság tevékenységének megkezdése óta az uniós tagállamok összesen több mint 78 millió USA-dollárt fizettek. Az Európai Bizottság további 2,5 millió eurót fizetett, és arról is határozott, hogy a 10. Európai Fejlesztési Alapon keresztül további 1 millió eurót fizet. A különleges bíróság a nemzetközi közösségtől (az EU-t is beleértve) összesen közel 160 millió USA-dollár összegű hozzájárulást kapott.

*
* *

19. kérdés, előterjesztette: Luisa Morgantini (H-0176/09)**Tárgy: 88 lakóegység lerombolása Kelet-Jeruzsálemben**

Jeruzsálem város önkormányzata a Silwanban – Kelet-Jeruzsálemben fekvő Al-Bustan negyedben található 88 lakóegység, köztük mintegy 1 500 palesztin lakos által lakott 114 ház lerombolásáról határozott. Az Abbasieh negyedben és a Shu'fat menekülttáborban más palesztin családok újabb lebontásokról és kilakoltatásokról kaptak értesítést, ami azt jelenti, hogy összesen 179 palesztin ház lerombolását tervezik.

A B'Tselem szerint az izraeli hatóságok 2004 óta Kelet-Jeruzsálemben körülbelül 350 házat romboltak le. A Peace Now beszámolója szerint Ciszjordániában legalább 73 300 új izraeli lakóegységet fognak építeni. Húsz izraeli író és kutató, köztük Amos Oz és David Grossman arra szólította fel Jeruzsálemet, hogy vonja vissza a rendelkezéseket, mivel az ilyen politikák sértik „a legalapvetőbb emberi jogokat”. Még egy bizalmas uniós jelentés is kijelenti, hogy „Izrael Jeruzsálemben és Jeruzsálem körüli intézkedései jelentik az izraeli-palesztin békefolyamat számára az egyik leg súlyosabb kihívást”.

A Tanács nem érzi-e úgy, hogy e politikák megállítása érdekében a rendelkezésére álló valamennyi eszköz alkalmazásával, többek között az Izraellel kötött euro-mediterrán társulási megállapodásnak az e megállapodás 2. cikkével összhangban történő felfüggesztésével fel kell lépnie? A Tanács véleménye szerint ezen intézkedés nem nyújt-e elegendő alapot az Izraellel folytatott kapcsolatok továbbfejlesztésének befagyasztására?

Válasz

(CS) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. áprilisi strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács aggodalommal tekint arra a veszélyre, amely a kelet-jeruzsálemi óváros közelében található Al-Bustan/Silwan szomszédságában fekvő 90 ház lerombolásával fenyeget, valamint annak az értesítésnek a megjelenésére, hogy számos palesztin családot erőszakkal el akarnak költöztetni. Az elnökség az EU nevében az izraeli hatóságoknál aggodalmának adott hangot, és emlékeztette őket az ütemtervből és nemzetközi jogból eredő kötelezettségeikre. Arra is felszólította Izraelt, hogy azonnal állítsa le ezeknek az értesítéseknek a kiküldését. Az elnökség ezen aggályainak mindkét kérdés vonatkozásában nyilvános nyilatkozatban is hangot adott.

Az EU és Izrael számos területen több éve alakítja a kölcsönös kapcsolatokat. Egyértelmű, hogy a kapcsolatok további elmélyítése a közös érdekektől és célkitűzésektől függ, amelyekbe különösen beletartozik az izraeli-palesztin konfliktus ésszerű megoldása, amely két állam békében és biztonságban való együttélésén alapul.

Az elnökség az izraeliek számára több alkalommal világossá tette, hogy az izraeli fellépések folytatása Kelet-Jeruzsálemben és a környező területen jelentősen korlátozza a békefolyamatban való előrehaladás elérését, és veszélyezteti az életképes palesztin állam kilátásait.

*
* *

20. kérdés, előterjesztette: Bernd Posselt (H-0178/09)**Tárgy: EULEX Koszovói Misszió**

Mi a Tanács véleménye az EULEX jogállamiság megteremtését célzó uniós misszió jelenlegi előkészítési szintjéről, beleértve az észak-koszovói Mitrovica régióban történő bevezetését, politikai, igazgatási, pénzügyi és jogi szempontból?

Válasz

(CS) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. áprilisi strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

2008. december 9-én, a kezdeti műveleti képesség Koszovó egész területén, az Egyesült Nemzetek Koszovói Missziójának megfelelő számban történő sikeres megteremtését követően, az EULEX misszió személyzetének telepítése tovább folyt, és 2009. április 6-án bejelentették a teljes műveleti képességet.

A misszióban jelenleg részt vevő nemzetközi személyzet tagjainak száma körülbelül 1 700, miközben a teljes létszámnak el kellene érnie a közel 2 500 főt. 25 tagállam képviselteti magát, és a misszióban hat további más ország is részt vesz (az USA, Norvégia, Törökország, Horvátország, Svájc és Kanada).

A tervezési dokumentumoknak megfelelően a misszió tagjait helyi, azonos beosztásban lévő kollégáikkal együtt az illetékes minisztériumokban, rendőrségekben, bíróságokon, kormányhivatalokban, büntetés-végrehajtási intézetekben és más kijelölt igazgatási szerveknél, például a pénzügyi és vámhatóságoknál helyezték el.

A misszió bevetése megbízásának tényleges teljesítését decembertől teszi lehetővé nemcsak az ellenőrzés és a szakértői iránymutatás és tanácsadás területén felmerülő feladatok végrehajtásán, hanem a misszió végrehajtási megbízásának teljesítésén keresztül is. A megbízás keretében a misszió sikeresen teljesíti a biztonsággal összefüggő feladatokat, például képzett rendőri egységek és integrált rendőri egységek alkalmazásán, mint biztonsági válaszadás második elemén keresztül, mindezt időben és annak a közvetlen fenyegetésnek megfelelő számban, amely az Újév körüli időszakban jelen volt.

A misszió az első naptól kezdve tényleges jelenlétet biztosított az északi körzet rendőrőrsén, az 1. és a 31. kapuknál, valamint a mitrovicai bíróságon. Az északi körzetben a törvényes helyzethez kapcsolódó valamennyi operatív tevékenység felügyeletét átvette az Egyesült Nemzetek Koszovói Missziójától. Északon naponta 120 fő bevetésére kerül sor az EULEX személyzetből, beleértve a következőket:

– vámtanácsadók állandó jelenléte az 1. és 31. kapunál (kereskedelmi adatokat gyűjtenek, amelyeket a belgrádi és pristinai hatóságoknak továbbítanak);

– a vámtanácsadók e kapuknál való jelenlétén felül a határegységektől a helyzetet nyomon követő tanácsadói, valamint különleges rendőri egységek tagjai is állandóan jelen vannak;

– az északi körzet négy rendőrsén körülbelül 15 rendőrségi tanácsadó;

– látható rendőrségi jelenlét, amelyet Mitrovicában és az ottani bíróságon különleges rendőrségi őrk biztosítanak; ezek az őrk kísérik és védik a mitrovicai bíróságon tevékenykedő, az EULEX misszióhoz tartozó hét bírót és állami képviselőt, valamint számos ügyvédet. Ezek az EULEX misszióhoz tartozó bírók és állami képviselők indították el a büntetőeljárásokat és bírósági határozathozatalokat, különösen a közelmúltbeli eseményekkel összefüggésben.

Közvetlenül a misszió ellen irányuló jelentős biztonsági eseményt nem jelentettek, valamint a misszió jelenlétének konszolidációja és stabilizációja, megbízásának teljes mértékű végrehajtásával összefüggésben, folyamatban van.

A jogi keretrendszer tekintetében most dolgozzák ki a részleteket, különösen az északi körzet vonatkozásában, úgy, hogy a misszió a helyi szervek által alkalmazott hatályos jogszabályok konszolidációján és fejlesztésén alapuló egyetlen jogi és vám-keretrendszer alapján tudjon működni.

A misszió előtt áll néhány fontos feladat, különösen a mitrovicai bíróságon a helyi személyzet újbóli integrálása, valamint az Ibar folyótól délre körülbelül 300 koszovói szerb rendőrségi tisztviselő újbóli integrálása, akik február 17-e óta nincsenek szolgálatban, de a misszió jelenlegi helyzete alapján feltételezhető, hogy megbízásának sikeres végrehajtása Koszovó területén belül lehetséges lesz.

Az EULEX misszió előkészületei nem járhattak volna sikerrel az uniós tervezői csapat létrehozása nélkül, amely saját költségvetéssel rendelkezett, és amely lehetővé tette a tervezési szakaszban a szükséges jelentős számú személyzet alkalmazásának, valamint maga a misszió kezdeti bevetésének finanszírozását is. Tekintettel a késedelmes bevetésre, a misszió első évében nem lesz szükség a 2008 februárjában megkezdett közös műveletre kiosztott 250 millió eurós pénzügyi forrás elköltésére; a jelenlegi, 120 millió eurós EULEX költségvetés elegendő lesz a misszió 2009 nyaráig felmerülő költségeinek fedezésére.

Ami az igazgatási oldalt illeti, az EULEX misszió kialakítása az Egyesült Nemzetek Koszovói Missziója berendezéseinek és épületeinek átvételéhez kapcsolódó bizonytalanságok, valamint a keretvállalkozó részéről a páncélozott járművek szállítási késedelmé miatt jelentős problémákba ütközött. A misszió logisztikai igényeinek teljesítését is jelentősen megnehezítette, hogy az európai biztonsági és védelmi politika keretén belül az EULEX az első polgári misszió, amely végrehajtási megbízást kapott, valamint az a tény, hogy Észak-Koszovóban érzékeny politikai helyzet alakult ki. Mára azonban e problémák többségét sikerült kezelni.

*

* *

21. kérdés, előterjesztette: Lambert van Nistelrooij (H-0182/09)

Tárgy: Uniós és tagállami kutatási költségvetések

Jelenleg Európában az állami kutatási pénzeszközöket nemzeti szinten anélkül költik el, hogy a különböző tagállamok programjai között nemzetközi együttműködés vagy a tagállamok kutatói között verseny lenne. A nemzeti programok gyakran szükségtelenül egymással párhuzamosan folynak, vagy nem megfelelő a kutatások területe vagy mélysége, amelyek e fő kihívásokra jelentős hatást gyakorolnának. A fő társadalmi kihívásokkal, például a megújuló energiákkal, az éghajlatváltozással vagy az agyi megbetegedésekkel foglalkozó nemzeti kutatások nagyobb hatást fejtenének ki, ha az erőfeszítéseket európai szinten egyesítенék.

Egyetért-e a Tanács azzal, hogy a nemzeti programok közös kutatási programba történő egyesítése biztosítaná az ennek eléréséhez szükséges kritikus tömeget, amely az európai polgárok javát szolgálná?

A Tanács úgy ítéli-e meg, hogy a 169. cikk kezdeményezéseinek tagállami és bizottsági meghatározását célzó közös programozás a válasz a 27 tagállamban kifejtett kutatási erőfeszítések párhuzamosságától való félelemre?

Válasz

(CS) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. áprilisi strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács egyetért abban, hogy a képviselő által felvetett kérdések fontosak, és ismételten hangsúlyozza, hogy az Európai Közösség és a tagállamok számára fontos, hogy a kutatás és a technológiai fejlődés terén tevékenységeiket jobban koordinálják és biztosítsák, hogy a tagállami politikák és a közösségi politikák kapcsolódjanak egymáshoz.

Ebben az összefüggésben a Tanács a közös európai kutatástervezésről szóló, 2008. december 1-jei és 2-i ülésének következtetéseiben a jelentős társadalmi változásokra válaszul hangsúlyozta a közösségi kutatási és technológiai fejlesztési keretprogram és az ahhoz kapcsolódó eszközök, például az ERA-NET, ERA-NET+ és az EK-Szerződés 169. cikke szerinti vonatkozó kezdeményezések jelentős szerepét a tagállamok tudományos és pénzügyi forrásainak mobilizációjában, amelyek célja, hogy a kutatás és fejlesztés területén közös érdekű kezdeményezéseket valósítsanak meg. Ezenkívül a Tanács elismeri a meglévő tevékenységek jelentőségét, amelyek célja, hogy több tagállamban és régiós szinten e terület nemzetközi szervezetein, valamint határokon átnyúló és kormányközi kezdeményezésein (EUREKA, COST) keresztül koordinálják a nemzeti ügynökségek és kutatói szervezetek által végrehajtott programokat. A Tanács arra is felhívja a tagállamokat, hogy adott esetben fontolják meg belső programjaik nyitottabbá tételét.

A 2008. december 1-jei és 2-i ülésen a közös tervezésről elfogadott következtetésben a Tanács felszólította a tagállamokat, hogy hozzanak létre egy közös magas szintű tervezési csoportot, amelynek célja azoknak a témaköröknek a meghatározása, amelyek esetében a főbb társadalmi kihívásokra történő reagálás érdekében közös tervezésre van szükség.

A versenyképesség és az innováció területén a kulcsfontosságú kérdésekről szóló dokumentum, amelyet a Tanács március 5-én fogadott el, és az Európai Tanács tavaszi ülésén nyújtott be, a tagállamokat felszólította arra, hogy a főbb társadalmi kihívások azonosításának lehetővé tétele és azoknak a közös tervezés keretében történő megoldása érdekében működjenek együtt ezzel a magas szintű csoporttal. Annak érdekében, hogy a Tanács a kezdeményezéseket legkésőbb 2010-ig el tudja fogadni, a témaköröket valamennyi érdekelt féllel történő aktív konzultáció során kell kidolgozni.

*
* *

22. kérdés, előterjesztette: Marie Anne Isler Béguin (H-0185/09)**Tárgy: Uránkitermelés Nigerben**

Észak-Nigerben európai vállalatok uránkitermeléssel foglalkoznak. Niger az egyik legkevésbé fejlett ország. Lakosai azonban e tevékenységek előnyeit nem élvezik. Ellenkezőleg, az uránkitermelés környezeti és egészségügyi katasztrófát okoz: a bányák radioaktivitása magas szintű, és a bányászati hulladék egészségügyi kockázatot jelent a bányák mellett élő emberekre. Ezenkívül a lelőhelyek feltárásához a talajvizet elvezették. Az EU-nak biztosítania kell, hogy az Afrikában létrejött európai vállalkozások viseljék a felelősséget.

Mi a Tanács álláspontja annak biztosításával kapcsolatban, hogy az európai uránbányászati vállalatok Nigerben vegyék figyelembe a helyi lakosok egészségét és a talajvíz védelmének szükségességét? A Tanács biztosítani tudja-e, hogy a helyi lakosok részesedjenek a bányászat gazdasági hasznából, különösen az EU és Niger közötti kereskedelmi megállapodásokon keresztül?

Válasz

(CS) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. áprilisi strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az EU és Niger általános politikai párbeszédet folytatnak egy fórumon keresztül, a Cotonou-i Megállapodás 8. cikke alapján. A párbeszéd keretében tartott első találkozóra 2009. március 17-én került sor a nigeri Külügyi és Együttműködési Minisztériumban. A párbeszéd mindkét fél által elfogadott kulcspontjai közé tartozott a gazdasági és társadalmi helyzet (beleértve a szegénység csökkentését és a társadalmi fejlődést célzó folyamatot, a gazdasági növekedést, az élelmiszerhelyzetet és a korrupció elleni harcot), a közügyek

és az alapvető jogok megfelelő igazgatása, a demokratizáció, valamint a regionális és szubregionális integráció (beleértve a gazdasági fejlődést és infrastruktúrát).

A párbeszéd folytatódik és a cseh elnökség lejártá előtt más megbeszéléseket is terveznek, különösen a közelgő választások előkészületeivel összefüggésben. A 8. cikk szerinti párbeszéd azonban az európai parlamenti képviselők által felvetett, köztük a bányászatban a nyersanyag-kitermelő iparágak átláthatóságát célzó kezdeményezés – amelyhez Niger 2005-ben csatlakozott – elvének alkalmazását érintő kérdés megoldásához is megfelelő fórumot biztosít.

A Nigerre vonatkozó stratégiai dokumentum (a 10. Európai Fejlesztési Alap) megállapítja, hogy a nigeri kormány 2006 vége előtt megerősítette arra vonatkozó szándékát, hogy – a bányászatról szóló jogszabályok felülvizsgálatán keresztül – a bányaregálék 10%-át a bányászattal érintett régiókban a helyi fejlesztésre fordítja.

Sysmin programján keresztül az EU a 9. Európai Fejlesztési Alap keretén belül 35 millió eurós hozzájárulást biztosít, amelynek célja többek között a bányászati ágazatban a munkakörülmények és a munkahelyi biztonság javítása.

Ezenkívül az EU most tárgyal egy általános tervről, amely különös hangsúlyt helyez a biztonsági és fejlesztési szempontokra, és amelynek célja a Nigert érintő komoly problémák magával az országgal és a régió más országaival együttesen történő megoldása. Ebben az összefüggésben az ország északi részében élő lakosok társadalmi-gazdasági körülményeit részletesebben fogják tanulmányozni.

*
* *

23. kérdés, előterjesztette: Jens Holm (H-0187/09)

Tárgy: A hamisítás elleni kereskedelmi megállapodásra (ACTA) vonatkozó tárgyalási megbízás

A Bizottság többoldalú, hamisítás elleni kereskedelmi megállapodásra vonatkozó, 2008. március 26-i tárgyalási megbízásának megfelelően az ACTA-tárgyalásokat „szellemi tulajdon-csoporttal” egészítik ki. Ez az információ a svéd médiában (például a Dagens Nyheter-ben és az Europaportalen-ben) jelent meg, amely idézett a tárgyalási megbízásból. Kik lesznek ennek a csoportnak a tagjai? A Tanács fog-e részletekkel szolgálni valamennyi érintettől (egyénekről, vállalkozásokról, civil szervezetekről)? Más szakértői vagy tanácsadói csoportok is kapcsolódnak az ACTA-tárgyalásokhoz? Kik ezeknek a csoportoknak a tagjai?

Válasz

(CS) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. áprilisi strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A közös kereskedelmi politika területén a Bizottság a Tanács megbízása alapján tárgyalásokat folytat, amelyek során konzultációt folytat a különbizottsággal, amelyet a Tanács annak érdekében jelölt ki, hogy feladatai teljesítésében segítse a Bizottságot. A megbízás Tanács által elfogadott szövegét még nem tették közzé, mivel a tárgyalások hatékonysága érdekében meg kell őrizni a bizalmi jelleget. A tanácsi egyeztető bizottság általában a 133. cikk szerinti bizottság. Az ACTA-megállapodás létrehozása más tanácsi munkacsoportokat is érint, beleértve a szellemi tulajdonnal foglalkozó munkacsoportot is.

A Tanács előkészítő szervei a tagállamok kormányainak képviselőiből állnak. Nevük és elérhetőségük a Tanács főtárgyalási listájában található. Az ilyen típusú dokumentumokhoz való hozzáférés feltételeit a 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet határozza meg⁽⁸⁾. Az e szervek által javasolt megbeszélések napirendjének többsége a Tanács nyilvános regiszterén keresztül hozzáférhető.

A nyilvánosság részvételét illetően az átláthatóság érdekében, a bizottsági politikának megfelelően a nyilvános vitákat teljes egészében korlátlan részvétel mellett kell lebonyolítani. Ugyanez érvényes a tagállamok részvételére is.

*
* *

(8) HL L 145., 2001.5.30., 43. szakasz.

24. kérdés, előterjesztette: James Nicholson (H-0191/09)**Tárgy: Tejárak**

Tekintettel arra, hogy a tejárak hosszú ideig a termelési költségek alatt voltak, mit javasol a Tanács annak érdekében, hogy ismét bizalmat kapjon az iparág?

Válasz

(CS) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. áprilisi strasbourg-i ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács osztja a képviselőnek a tejpiacra fennálló nehéz helyzet miatti aggodalmát. Miután a tej és a tejtermékek ára 2007-ben és 2008 elején példátlan rekordot döntött, az európai termelők ma gyenge és bizonytalan piaccal találják szemben magukat, amelyet a tejtermékek árának globális mértékű, meredek csökkenése jellemez.

A Tanács március 23-i ülésén átfogó eszmecsere folytatta a tejpiacot érintő nehéz helyzetről és egy, számos delegált által támogatott memorandumot is figyelembe vettek.

Ebben az összefüggésben elmondható, hogy a tej és tejtermékek piacát szabályozó jogi keretrendszer az elmúlt két évben, miután a Tanács 2007 szeptemberében elfogadta a „mini-tejcsomagot”, jelentős változáson ment keresztül. 2008. április 1-jétől a nemzeti tejkvótákat 2%-kal növelték, és 2009 januárjában „Egészségügyi ellenőrzés” címen elfogadtak egy csomagot.

Az új jogi keretrendszert azzal a céllal hozták létre, hogy az európai termelők hosszú távú versenyképességét megteremtsék. A piaci verseny hatásait a piactámogatási intézkedések keretén belül a meglévő eszközökkel kell ellensúlyozni.

Ebben a tekintetben a képviselő biztosan tudja, hogy a Bizottság már fogadott el piactámogatási intézkedéseket, beleértve a vaj és a sovány tejpor magánraktározási helyei támogatásának bevezetését, valamint a tejtermékekre vonatkozó exporttámogatások ismételt bevezetését. A Bizottság a Tanácsnak rendszeres tájékoztatást küld a tejpiaci helyzetről.

A Bizottságnak e kérdésben további javaslatokat kell benyújtania a Tanács felé. Ebben a tekintetben a Bizottság kijelentette, hogy kész megvizsgálni, hogy az iskolák tejjel történő ellátási rendszere keretében mely tejtermékekre terjeszthető ki a támogatás. Ugyanakkor bejelentette, hogy az „Egészségügyi ellenőrzési” csomagról szóló vitát nem kívánja újraindítani.

*
* *

25. kérdés, előterjesztette: Athanasios Pafilis (H-0195/09)**Tárgy: A Szudán elleni izraeli légitámadás**

A nemzetközi sajtó tudósításai szerint 2009 első néhány hónapjában az izraeli légierő három támadást indított szudáni célpontok ellen, amelyek állítólagosan fegyvereket szállítottak a Gázai-övezetbe. Ezek a támadások elsüllyesztettek egy hajót és olyan teherkocsikat találtak el, amelyek illegális bevándorlókat, nem pedig fegyvereket szállítottak, valamint a szudáni civil lakosság közül is szedtek áldozatokat.

Tud-e a Tanács ezekről az eseményekről, és elítéli-e ezeket az izraeli támadásokat, amelyek a nemzetközi jog nyilvánvaló megsértését jelentik?

Válasz

(CS) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. áprilisi strasbourg-i ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács továbbra is azt az elvet vallja, hogy nem nyit vitát a médiában megjelenő meg nem erősített beszámolókról, amelyek közé tartoznak az ez év januári kelet-szudáni légitámadásról szóló, közelebbről meg nem határozott tudósítások, amelyre a képviselő e kérdésben hivatkozott.

*
* *

26. kérdés, előterjesztette: Georgios Toussas (H-0201/09)

Tárgy: Terrorista szervezetek támogatásával vádolt dán állampolgárok elítélése

Néhány nappal ezelőtt a dán Legfelsőbb Bíróság hat dán polgárt a kolumbiai FARC és a palesztin PFLP (Népi Front Palesztina Felszabadításáért) szervezetek logóit megjelenítő pólókat gyártott „Harcosok és szeretők” (Fighters and Lovers) csoporthoz fűződő kapcsolataik miatt, „terrorista” szervezetek támogatásának vádjában bűnösnek talált. Az érintett egyének elleni jogi eljárásokat azután kezdeményezték, hogy a kolumbiai kormány közvetlenül képviseltette magát a dán hatóságoknál. A vádlottak az ítélet ellen az Emberi Jogok Európai Bíróságánál már be is nyújtották fellebbezésüket.

Mi a Tanács álláspontja a kolumbiai kormány provokatív fellépéséről, amelyben uniós polgárok elleni büntetőeljárást szorgalmaztak? Megváltoztatja-e „terroristaellenes” jogszabályait, és különösen visszavonja-e a „terrorista” szervezetek általa kidolgozott, elfogadhatatlan „feketelistáját”, amely számos népi felszabadítási mozgalmat tartalmaz, annak érdekében, hogy véget vessen az efféle jogi eljárásoknak, amelyek az érintettek alapvető demokratikus jogait súlyosan sértik, beleértve az érintett emberekkel való szolidaritásuk kifejezéséhez való jogait is?

Válasz

(CS) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. áprilisi strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Nem lenne helyénvaló, ha a Tanács az egyik tagállamban hozott bírósági ítéletekről mondana véleményt. Megítélése szerint azonban a 2001/931/KKBP közös álláspont 1. cikkének (6) bekezdése alapján a terrorizmus elleni harc tekintetében a különös intézkedések alá tartozó egyének és jogalanyok listáját rendszeresen, félévente legalább egyszer ellenőrzik.

*
* *

27. kérdés, előterjesztette: Britta Thomsen (H-0203/09)

Tárgy: Az Európai Közösség csatlakozása a fogyatékkal élők jogairól szóló ENSZ-egyezményhez és fakultatív jegyzőkönyvéhez

Hogyan alakul a fogyatékkal élők jogairól szóló ENSZ-egyezményhez való európai közösség csatlakozás ütemterve?

A fakultatív jegyzőkönyv elfogadása egybeesik-e az Egyezmény elfogadásával? Amennyiben nem, mely országok késleltetik a folyamatot és miért, valamint hogyan fogják ezt orvosolni?

Mi a Tanács álláspontja az Egyezmény Európai Közösség által történő elfogadásáról szóló tanácsi határozati javaslatban a Bizottság által javasolt közösségi hatáskörök listájáról?

Az Egyezmény megkötésére vonatkozó munka során az elnökség hogyan működik együtt a fogyatékkal élőket képviselő európai szervezetekkel?

Válasz

(CS) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. áprilisi strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács most készíti a fogyatékkal élők jogairól szóló ENSZ-egyezményhez történő csatlakozásról szóló tanácsi határozat tervezetét.

A Tanács álláspontját az opcionális jegyzőkönyv és a bizottsági javaslatban meghatározott közösségi hatáskörök listájának elfogadásáról még nem hagyták jóvá.

Az elnökség „Akadálymentes Európa” jelmondata szellemében a fogyatékkal élők valamennyi képviselőjét meghívta az általa szervezett eseményekre. Az elnökség támogatásával számos, fogyatékkal élők szervezetei

által szervezett eseményre került sor. Ezen események sorába tartozott az Európai Fogytékossági Fórum, amelyet 2009. február 28. és március 1-je között Prágában rendeztek meg.

Az „Akadálymentes Európa” elnevezésű, közelgő nemzetközi konferenciára, amelyet a Fogytékkal Élők Cseh Nemzeti Tanácsa április végén rendez, a cseh munkaügyi és szociálisügyi miniszter, Petr Nečas támogatásával kerül sor. A fogytékkal élők jogairól szóló ENSZ-egyezmény biztosan szerepelni fog a konferencia napirendjén.

Az említett szerződéstervezet előkészítésével már elkezdődött a fogytékkal élők európai szervezetének képviselőivel folytatott szoros együttműködés, amely a szerződés ratifikálásával és a végrehajtás elindításával új lendületet kap.

A fogytékosságok területén tevékenykedő magas szintű munkacsoport második jelentését, amely a fogytékkal élők jogairól szóló ENSZ-egyezmény végrehajtásával foglalkozik, a foglalkoztatásról, a szociális politikáról, az egészségügyről és a fogyasztóvédelemről tárgyaló Tanácsnak 2009 júniusában mutatják be. A dokumentum a tagállamok, a Bizottság és az önkéntes szervezetek szemszögéből tartalmaz információkat a szerződés végrehajtását érintő jelenlegi helyzetről.

*
* *

A BIZOTTSÁGHOZ INTÉZETT KÉRDÉSEK

35. kérdés, előterjesztette: Jim Allister (H-0177/09)

Tárgy: Csoportmentességi rendelet

Milyen hatásvizsgálatot végeztek az autósokra és a gépkocsijavító kirendeltségekre vonatkozó csoportmentességi rendelet (1400/2002⁽⁹⁾) eltörlésének következményeiről? Különösen ez utóbbi jár-e pótlólagos költségekkel amiatt, hogy a jelentősebb szereplők által esetlegesen monopolizált információhoz és áruhoz való hozzáférés korlátozottabbá válik?

Válasz

(EN) A Bizottság 2008 májusában a gépjárművekről szóló csoportmentességi rendeletről szóló értékelő jelentést⁽¹⁰⁾ fogadott el. Ebben a jelentésben a Bizottság hangsúlyozta, hogy a műszaki információkhoz és az alternatív tartalék alkatrész-forrásokhoz való hozzáférés elengedhetetlen ahhoz, hogy a független autójavítók versenyezni tudjanak a márkakereskedői hálózattal. Úgy ítélik meg, hogy a gépjárművek tartalék alkatrészeinek piacán a verseny elengedhetetlen a fogyasztók számára történő választási lehetőség, a megbízható javítási szolgáltatások és a megfizethető árak biztosításához.

A Bizottság jelenleg több lehetőséget vizsgál, és figyelembe veszi az általunk szervezett nyilvános konzultációkon kifejtett véleményeket, valamint készek vagyunk annak biztosítására, hogy megfelelő gépjármű-forgalmazási és szerviz-rendszer maradjon fenn, ha a jelenlegi csoportmentesség 2010 májusában lejár.

A Bizottság még nem döntött arról, hogy mely politikát tartja elfogadhatónak. Bármely jövőbeni keretrendszernek azonban meg kell őriznie az autójavítók műszaki információhoz való hozzáférését és az alternatív tartalék alkatrész-forrásokhoz való hozzáférést.

Meg kell jegyezni továbbá, hogy a verseny keretrendszerét érintő jövőbeni politikától függetlenül az Euro 5 és Euro 6 könnyű haszongépjárművek típusjövahagyásáról szóló 715/2007 és a 692/2008 rendelet a független piaci szereplők információkhoz való hozzáférése vonatkozóan részletes rendelkezéseket határozott meg. A nehéz haszongépjárművek típusjövahagyásáról szóló Euro VI jogszabály, amelyet a Tanács hamarosan elfogad, hasonló követelményeket határoz meg, és erre vonatkozóan a Bizottság végrehajtási jogszabályt készít elő.

*
* *

⁽⁹⁾ HL L 203., 2002.8.1., 30. oldal

⁽¹⁰⁾ A gépjármű-forgalmazásról és szervizről szóló 1400/2002/EK rendelet joghatásáról szóló értékelő jelentés

39. kérdés, előterjesztette: Bernd Posselt (H-0179/09)**Tárgy: Felnőtt őssejtek**

Hogyan értékeli a Bizottság a felnőtt őssejtekre vonatkozó eddigi kutatási eredményeket? Mely projekteket támogatja ezen a területen és egyetért-e azzal, hogy e kezdeményezések miatt nem lesz szükség az erkölcsileg elfogadhatatlan embrionális őssejt-kutatások támogatására?

Válasz

(EN) A felnőtt őssejt-kutatás egy olyan aktív terület, amely az új ismeretek rendelkezésre állásával dinamikusan fejlődik, és amelyen Európa hangsúlyosan jelen van. A felnőtt őssejtek már egyes klinikai kezelések alapját képezik, például a csontvelő-átültetés leukémia esetén és a helyreállító kezelések csontsérülések esetén; valamint a közelmúltban európai tudósok beültették az első mesterségesen létrehozott légcsőszövetet, amelyet a beteg saját őssejtjéből állítottak elő.

Az EU a felnőtt őssejtkutatást az egymást követő kutatási keretprogramok, többek között a jelenlegi, az Európai Közöségi kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogramja (2007-2013) (7. keretprogram) keretében finanszírozta. A 7. keretprogram egészségügyi prioritásai alapján az első két pályázati felhívást követően az EU 8. a felnőtt őssejtek gyógyászati célú felhasználását magában foglaló projektet finanszíroz. Ezek a projektek összesen körülbelül 41 millió eurós uniós hozzájárulást képviselnek; a jövőben további projektek is szóba jöhetnek.

A Bizottság tudatában van annak, hogy a tudományos közösség az emberi embrionális őssejteket a regeneratív orvoslás, valamint sérülést vagy betegséget követően szövethelyettesítés számára lehetséges forrásként jelöli meg, különösen, ha a felnőtt sejtek nem megfelelőek vagy nem állnak rendelkezésre. Az emberi embrionális őssejtek referenciamintaként szolgálnak, amikor a minőségre és más típusú sejtek hasznosságára vonatkozóan döntenek. Az emberi embrionális őssejtek és a felnőtt őssejtek kutatását párhuzamosan tovább kell folytatni, és számos uniós projekt foglalkozik a különböző forrásokból származó őssejtek összehasonlításával. Az őssejtek valamennyi forrása annak a kutatási erőfeszítésnek a részét képezi, amelynek célja arra vonatkozó ismereteink bővítése, hogy hogyan működnek a sejtek, mi romlik el betegség esetén, és hogy mi történik az emberi fejlődés első szakaszaiban. Ez összetett ismereteket jelent, ami végül biztonságos és hatékony terápiához vezet.

Intézményi megbízása alapján a Bizottság irányítja a 7. keretprogramot, a Parlament és a Tanács együttdöntésének megfelelően, amely szerint az emberi embrionális őssejtek felhasználásával történő kutatás szigorú erkölcsi feltételek alapján uniós finanszírozásban részesülhet.

Az emberi őssejteket érintő uniós kutatási javaslatokat kettős, nemzeti (vagy helyi) és európai szintű etikai ellenőrzésnek vetik alá, és egy tagállami szabályozási bizottságnak kell benyújtani, amely biztosítja, hogy a rendszeren keresztülfutó projektek etikai és tudományos szempontból megbízhatóak. A tudomány és az új technológiák etikájával foglalkozó európai csoport Barroso elnök kérését követően véleményt adott ki a 7. keretprogram emberi embrionális őssejt-projektek etikai felülvizsgálatáról⁽¹¹⁾.

Felnőtt őssejteket használó uniós projektek (7. keretprogram egészségügyi program 1. és 2. felhívása)

Megnevezés

Cím

OPTISTEM

Őssejtterápia optimalizálása degeneratív bőr- és izombetegségek klinikai vizsgálatára

CASCADE

Tenyésztett felnőtt őssejt a sérült szövet helyettesítésére

STAR-T REK

Többszörös őssejt-megközelítés létrehozása és összehasonlítása vese helyreállítására

NEUROSTEMCELL

⁽¹¹⁾ http://ec.europa.eu/european_group_ethics/activities/docs/opinion_22_final_follow_up_en.pdf

Őssejtterápiával foglalkozó európai konzorcium neurodegeneratív betegségek kezelésére

CARDIOCELL

Klinikai szívizomsejt-helyettesítési stratégia fejlesztése

INFARCT THERAPY

Szívinfarktus utáni terápia: reperfúzió okozta károsodás megelőzése és őssejtátültetéssel történő helyreállítás

STEMEXPAND

Őssejt-tenyésztés – vérképzőszervi és mesenchymális őssejtek tenyésztése és átültetése

PURSTEM

mesenchymális őssejtek felhasználása egységes, szérumentes tenyésztési feltételek és a sejt jellemzésére szolgáló eszközök kifejlesztéséhez

*
* *

40. kérdés, előterjesztette: Lambert van Nistelrooij (H-0183/09)

Tárgy: Az EU és a tagállamok kutatási költségvetése

Jelenleg az európai kutatási közfinanszírozás 85%-át nemzeti szinten, a programok közötti nemzetközi együttműködés vagy a különböző tagállamok kutatói közötti verseny nélkül költik el. A nemzeti programok gyakran szükségtelenül egymással párhuzamosan folynak, vagy nem megfelelő a kutatások területe vagy mélysége, amely a fő kihívásokra jelentős hatást gyakorolna. A fő társadalmi kihívásokkal, például a megújuló energiákkal, az éghajlatváltozással vagy az agyi megbetegedésekkel foglalkozó nemzeti kutatások nagyobb hatást fejtenének ki, ha az erőfeszítéseket európai szinten egyesítjük.

Egyetért-e a Bizottság azzal, hogy a nemzeti programok közös kutatási programba történő egyesítése biztosítaná az ennek eléréséhez szükséges kritikus tömeget, amely az európai polgárok javát szolgálná?

A Bizottság úgy ítéli-e meg, hogy a 169. cikk kezdeményezéseinek tagállami és bizottsági meghatározását célzó közös programozás a válasz a 27 tagállamban kifejtett kutatási erőfeszítések párhuzamosságától való félelemre?

Válasz

(EN) Az EU előtt ma olyan kihívások állnak, amelyeket egyetlen állam vagy régió sem tud egyedül kezelni. Gondoljunk csak az élelmiszerhiány, valamint az éghajlati és energiaválság elleni küzdelemre. Egyetlen tagállam sem tud hatékonyan foglalkozni ezekkel a kihívásokkal – európai, hacsak nem globális szintű közös és összehangolt fellépésre van szükségünk.

Mindazonáltal napjainkban az európai közfinanszírozású polgári kutatás és fejlesztés alig 15%-át finanszírozzák partnerségben, és koordinálják a tagállamok között a közösségi keretprogramban vagy olyan kormányközi partnerségekben mint például az ESA, a CERN vagy az EUREKA – az európai kutatási közfinanszírozás maradék 85%-át nemzeti szinten határozzák meg és költik el. A kutatási tevékenységek megosztása, amelyet közösen határoznak meg vagy valósítanak meg, továbbra is elégtelen, napjaink közös kihívásainak hatékony kezeléséhez hiányzik a stratégiai összpontosítás, valamint a volumen és a területek meghatározás.

Ezért van szükség szorosabb együttműködésre, és a Bizottság ezért adta ki a közös kutatásprogramozásról szóló közleményét⁽¹²⁾. A közös programozás célja, hogy az európai kutatás stratégiai jellegét erősítse, jobban fókuszálja és hatékonyabbá tegye.

A közös programozás célja nem az, hogy a Bizottság átvegye a nemzeti kutatási programok és költségvetések feletti ellenőrzést. Célja a tagállamok közötti partnerség létrehozása, valamint az erőforrások – pénz és szaktudás – legjobb felhasználása. Azon alapul, hogy a tagállamok összegyűlnek annak érdekében, hogy

⁽¹²⁾ http://ec.europa.eu/research/press/2008/pdf/com_2008_468_en.pdf

közös elképzeléseket dolgozzanak ki a fő társadalmi kihívások kezelésének módjára, és hogy stratégiai kutatási programokat határozzanak meg és valósítsanak meg.

A kutatási erőfeszítések párhuzamosságának elkerülésére vonatkozó második kérdés vonatkozásában el kell mondani, hogy az erőfeszítések bizonyos párhuzamossága jó lehet, ha a különböző kutatási csoportok ugyanazon cél elérése érdekében versenyeznek egymással. Bizonyos területeken azonban több ország egymástól függetlenül hasonló projektek szízeit finanszírozza és ellenőrzi. A közös programozás célja egy olyan folyamat létrehozása, amely a rendelkezésre álló eszközök tárházában erősíti a stratégiai jelleget és a koordinációt. Célja a nemzeti pénzeszegek hatékonyabb és eredményesebb felhasználása. A jövőbeni közös programozási tevékenységek prioritást élvező témaköreinek közös meghatározása érdekében a tagállamok képviselőket jelöltek egy közös programozással foglalkozó magas szintű csoportba. A Bizottság tervei szerint ez a folyamat 2009 vége előtt befejeződik.

A közös programozás a tagállamok által vezetett folyamat, amelyhez azonban a Bizottság a nemzeti erőforrások közös befektetése által elérhető hatások maximalizálása érdekében saját eszközei, nevezetesen a 7. keretprogram függvényében támogatását nyújtja és azonosítja a lehetséges többletértékeket.

A közös programozás és a 169. cikk szerinti kezdeményezések közötti kapcsolat azt jelenti, hogy a közös programozás egy olyan folyamat, amely a végrehajtáshoz szükséges megfelelő (nemzeti vagy közösségi szintű) eszközök és források kiválasztása és kombinációja tekintetében hozott döntések felett áll. A közös jövőkép, a közös kutatási program és az illetékes hatóságok megfelelő kötelezettségvállalása e folyamat középpontjában áll, ami jellegükben igen eltérő közös programozási kezdeményezéseket eredményezhet. Miközben a közös programozás az Európai Kutatási Térség-hálózatok (a tagállamok hasonló kutatás-fejlesztési programjai közötti együttműködés) tapasztalatra és a 169. cikk szerinti kezdeményezésekre (meghatározott témára vonatkozó közös programra) épít, azokon túl is mutat azáltal, hogy azokat a közös célkitűzések elérése érdekében kiegészíti az előrelátás, a stratégiai programtervezés és a különböző nemzeti és regionális források egymáshoz igazításának elemével. Természetesen egy, a 169. cikk szerinti kezdeményezés vagy egy európai kutatási infrastruktúra, illetve a 7. keretprogram bármely más eszköze a közös programozás végrehajtásának részét képezheti, de fő célja a nemzeti erőforrások összehangolása és összekapcsolása.

A közös programozás az európai kutatás területén óriási lehetőségeket rejt, és képes a kutatásról való elképzelések és a kutatási módok megváltoztatására. Ebben az értelemben az Európai Kutatási Térség 2020 jövőképehez precedensként szolgál.

*
* *

43. kérdés, előterjesztette: Jim Higgins (H-0157/09)

Tárgy: Kezdeményezések az Európaról szóló kommunikáció keretében

A Bizottság nyilatkozna-e arról, hogy kedvezően fogadná-e azt az elképzelést, hogy létre kellene hozni egy éves díjat azon polgárok számára, akik új módszereket találtak az uniós intézmények és lakosság közötti korlátok megszüntetésére? Egy ilyen rendszer ösztönzést jelentene számos olyan kis- és középméretű rendszer számára, amelyek célja, hogy a helyi érdekek figyelembevételével történő nagyobb információáramlás létrehozása érdekében elősegítsék az EU és az európai parlamenti képviselők munkájáról szóló tájékozódást.

Válasz

(EN) A Bizottság fel szeretné hívni a képviselő figyelmét az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság már elindított, a szervezett civil társadalom díjazására irányuló kezdeményezésére, amelynek célja, hogy jutalmazza, illetve ösztönözze azokat az eredményeket vagy kezdeményezéseket, amelyek jelentősen hozzájárulnak az európai identitás és integráció előmozdításához.

Miközben a Bizottság az uniós intézmények és polgárok közötti korlátok lerombolása érdekében ösztönzi és támogatja az új és innovatív rendszereket, nevezetesen a folyamatban lévő „Vitassuk meg Európát” kezdeményezésen keresztül, nincs meggyőződve arról, hogy egy új, hasonló díj létrehozása a legmegfelelőbb eszköz.

*
* *

44. kérdés, előterjesztette: Maria Badia i Cutchet (H-0190/09)

Tárgy: Célzott kommunikáció a közelgő európai parlamenti választásokra vonatkozóan

A 2008. augusztusi Eurobarometer szerint a választók mindössze 16% tudja, hogy 2009 júniusában európai parlamenti választások lesznek. Ez azt mutatja, hogy a Bizottság által 2005-ben bevezetett kommunikációs politika nem egészen sikeres, és hogy a Bizottság talán nem biztosított elegendő forrást a helyi és regionális szinten történő üzenetközvetítésre ahelyett, hogy ezt új európai csatornák létrehozásán keresztül tette.

Tekintettel arra, hogy a jelenlegi nemzetközi színtéren kulcsszerepet játszik, hogy a választások küszöbön állnak, hogy a polgárok globális válság elleni szavazatának értéke van, valamint hogy a világ regionális uniói és az országok között összehangolt globális fellépésre van szükség, a Bizottság tervezi-e, hogy a lakosság bizonyos rétegei, például a fiatalok, az idősek, a mezőgazdasági termelők, a nők vagy bizonyos szakmák számára célzott kampányokat szervez annak érdekében, hogy arra ösztönözze a 27 uniós tagállam 375 millió szavazóját, hogy adják le szavazatukat?

Jelenleg mi bizonyult az új választókkal, különösen a fiatalokkal való kapcsolatfelvétel legjobb módszerének?

A többi intézménnyel, mindenekelőtt a nemzeti és regionális kormányokkal szemben mely együttműködési módszert részesítik előnyben?

Válasz

(EN) A Bizottság európai és helyi szintű, különféle tematikus felvilágosító tevékenységekkel támogatja és kiegészíti a Parlament és a nemzeti hatóságok kommunikációs erőfeszítéseit. Jelentős közös kommunikációs munkát szerveztek, de az érdekelt felek saját fellépéseire is lehetőség van.

A bizottsági üzenetek az EU-ra mint egészre koncentrálnak, és azt mutatják be, hogy az EU pontosan mit ért el a polgárok életére közvetlen befolyást gyakorló politikai területeken. Kiemelik az európai szintű közös fellépés valódi többletértékét, és bemutatják, hogy vannak olyan kérdések, amelyeket a tagállamok nem képesek egyedül kezelni (éghajlatváltozás és környezet, a fogyasztók biztonsága és egészségügy, bevándorláspolitikai, a terrorizmus fenyegetései, biztonságos energiaellátás stb.).

A felvilágosító tevékenységek célközönsége valamennyi tagállam és valamennyi, a választójogi korhatárt elért polgár. A tevékenységek általános egységességének tiszteletben tartása mellett a témákat és az üzeneteket az egyes tagállamok sajátos helyzetéhez szabták. A legtöbb ember azonban azt szeretné látni, ha a mindennapi életet érintő gazdasági kérdésekre (munkanélküliség, növekedés, vásárlóerő) koncentrálnának. Jelentős érdeklődést tanúsítanak a biztonsághoz és az éghajlatváltozáshoz kapcsolódó kérdések iránt is.

A legutóbbi (2008 októberében/novemberében készített) Eurobarometer szerint azonban a választók 26%-a ismerte az európai parlamenti választások időpontját, és mindössze 30%-uk nyilatkozott úgy, hogy szavazni akar. Ezért az alacsony érdeklődési szintet és részvételi szándékot mutató társadalmi csoportok eléréséhez célzott intézkedésre van szükség. Ezek a csoportok országról országra változnak, de általában ide tartoznak a fiatalok, a nők, és az alacsony iskolázottsági szinttel rendelkezők.

A Bizottság a polgárok által kedvelt kommunikációs eszközöket alkalmaz, beleértve az audiovizuális médiát (rádiót és televíziót), valamint az internetet. A televíziós és rádiós klipek az európai parlamenti választások prioritást élvező témáit mutatják be. A fiatalok számára készült multimédiás akció célja a fiatalok ösztönzése a szavazásra. Ezenfelül a Bizottság (az Európai Zsurnalisztikai Központtal együttműködésben) támogat egy blogprojektet, amelyben a 27 tagú Európai Unió 81 fiatal újságírója vesz részt, és amely európai parlamenti választási kérdésekkel foglalkozik⁽¹³⁾.

Számos tevékenység a női választókat célozta meg: Eurobarometer⁽¹⁴⁾ arról, hogy a nők mit gondolnak az EU-ról, egy brosúra⁽¹⁵⁾, amely különösen a nőket érdeklő uniós tevékenységeket fejt ki, egy sajtócsomag⁽¹⁶⁾ újságírók számára, női magazinok kiadói számára rendezett szemináriumok és különböző események, beleértve a nemzetközi nőnap megünneplését.

⁽¹³⁾ <http://www.thinkaboutit.eu/>

⁽¹⁴⁾ http://ec.europa.eu/public_opinion/index_en.htm

⁽¹⁵⁾ http://ec.europa.eu/publications/booklets/others/80/index_en.htm

⁽¹⁶⁾ http://europa.eu/press_room/index_en.htm

*
* *

45. kérdés, előterjesztette: Proinsias De Rossa (H-0199/09)

Tárgy: A Lisszaboni Szerződésre vonatkozó tárgyi pontosság

Az ír kormány a Lisszaboni Szerződés írországi visszautasítása után egy kutatásra adott megbízást, amely megállapította, hogy a Lisszaboni Szerződés tartalmát széles körben félreértették. Ez az általános félreértés az ír nyilvánosságot az igazság elferdítése, valamint cinikus és hamis euroszeptikus propaganda áldozatává tette.

A Bizottság milyen intézkedéseket tesz az ír nyilvánosság tájékoztatása és a Lisszaboni Szerződésre vonatkozó tárgyi pontosság ösztönzése érdekében?

Válasz

(EN) Az Eurobarometer közvélemény-kutatás kimutatta, hogy más uniós tagországokkal összehasonlítva Írországból az EU ismerete a 27 tagú EU átlaga alatt van (például alacsonyabb mint Franciaországban, Dániában és Hollandiában, amelyek szintén népszavazást tartottak az uniós kérdésekről). Ezért a Bizottság továbbra is azon dolgozik, hogy Írországból hozzájáruljon az európai kérdésekkel kapcsolatos kommunikáció és tájékoztatás javításához.

A Bizottság írországi kommunikációs tevékenységei választ jelentenek az Oireachtas (az Ír Köztársaság parlamentje) albizottságának 2008. novemberi jelentésében található következtetésekre, amelyek komoly hiányokat állapítottak meg az Európára vonatkozó írországi kommunikáció terén, valamint választ jelentenek az Oireachtas jelentésére szintén választ adó ír hatóságok kérésére. E tevékenységek a tervek szerint egy hétéves időszakra vonatkoznak, és céljuk az Európai Unióval kapcsolatos ismeretek hiányában jelentkező hosszú távú probléma kezelése Írországból.

Ismételten hangsúlyozni kell, hogy a Lisszaboni Szerződés ratifikálásáért az ír kormány felel, és így a népszavazási kampány lefolytatása is az ír kormány feladata.

Az ír kormány, a Parlament és a Bizottság 2009. január 29-én aláírta a Partnerség az Európáról szóló kommunikációért egyetértési megállapodást. Ennek ösztönzése érdekében, hogy a nyilvánosság jobban megértse az Európai Uniót, a megállapodás partnerségbe foglalja az Írországot, valamint a Parlament és a Bizottság között meglévő együttműködést. Az egyetértési megállapodás a más tagállamokkal kötött megállapodásokhoz hasonló.

E partnerség fő célja, hogy Írországból növelje az Európai Unió megértését. A három partner arra törekszik, hogy az Európai Unió célkitűzéseivel kapcsolatos lakossági tudatosság fokozása érdekében ezt információterjesztésen keresztül érje el. A fő célközönség, általánosságban a lakosság mellett, a nők, a fiatalok és azok a társadalmi-gazdasági csoportok, amelyeknek kevésbé szoros az EU-val való kapcsolatuk. Ezeket a csoportokat több felmérés is kiemelte, miszerint az uniós kérdésekről különösen kevés ismerettel rendelkeznek.

A partnerség a partnereket saját független információs tevékenységükben nem akadályozza. A résztvevők kommunikációs tevékenységeik és fellépéseik kölcsönös támogatását azáltal is maximalizálják, hogy valamennyi illetékes intézménnyel és szervvel (Europe Direct hálózatokkal, az Európai Unió egyéb hálózataival, regionális és helyi kormányzati struktúrákkal és csoportokkal, nem kormányzati szervezetekkel stb.) is együttműködnek.

*
* *

46. kérdés, előterjesztette: Mairead McGuinness (H-0128/09)

Tárgy: Az EU pénzügyi ágazatának jövőbeni felügyelete

A Bizottság kifejtené-e, hogy a mai napig milyen előrehaladás történt a korábbi problémák és a jövőbeni kihívások európai szinten történő megközelítésében történő megállapodás terén? A Bizottság megítélése szerint szüksége van-e az Európai Unió pénzügyi ágazatának jövőbeni felügyeletével kapcsolatban tagállami megbízásra?

Különösen, a Bizottság szükségesnek tartja-e hogy képes legyen a múltbeli és a jövőbeni banki műveletek vizsgálatára?

A Bizottság ismertetné-e, hogy véleménye szerint mik voltak az április eleji londoni G20-as csúcstalálkozó kulcsfontosságú eredményei, és milyen aspektusok hozzák rendbe azokat a szabályozási hiányosságokat, amelyek előidézték a jelenlegi pénzügyi válságot?

Válasz

(EN) 1. A jövőbeni stabil és megbízható pénzügyi piacok helyreállítása érdekében a 2009. március 4-én közzétett, az Európai Tanács tavaszi ülészakához szóló közlemény⁽¹⁷⁾ a változás ambiciózus menetrendjét állította fel, kezdve azzal, hogy egy olyan uniós ellenőrző keretrendszert kell létrehozni, amely időben felismeri a lehetséges kockázatokat, hatásuk kifejtése előtt hatékonyan kezeli azokat, és megfelel az összetett nemzetközi piacok kihívásának. A program egyéb elemei a következők:

a nemzeti vagy az európai elégtelen vagy hiányos szabályozás joghézagainak kitöltése az „első a biztonság” megközelítés alapján,

a fogyasztók és a kisvállalkozások védelmének megerősítése;

a díjazás és az ösztönzések kiválasztása;

a szankciók elrettentő erejének növelése.

A felügyelettel kapcsolatban, a de Larosière-jelentés⁽¹⁸⁾ következtetései alapján a Bizottság május vége előtt egy megerősített pénzügyi felügyeleti keretről szóló közleményt fog benyújtani, amelyet a júniusi Európai Tanács vitat majd meg. Ezt ősszel jogalkotási javaslat követi. E keret a következőket tartalmazza:

makroprudenciális oldalról az Európai Rendszerszintű Kockázati Tanács (European Systemic Risk Council (ESRC)) létrehozására vonatkozó intézkedések és

mikroprudenciális oldalról az Európai Pénzügyi Felügyeleti Rendszer (European System of Financial Supervisors (ESFS)) létrehozására vonatkozó javaslatok.

Az ESRC különösen a következőkért felelne:

a pénzügyi stabilitásra vonatkozó információk összegyűjtése és elemzése;

a kockázatok azonosítása és fontossági sorrendjének felállítása;

a kockázatra vonatkozó figyelmeztetések kiadása és tanácsadás az azonosított kockázatokra való reagáláshoz szükséges megfelelő intézkedésekhez (amelyek esetében a hatékony nyomon követés biztosítása érdekében valamiféle mechanizmusra lenne szükség).

2. A mikroprudenciális felügyeletre vonatkozóan, a Bizottság közelmúltban elfogadott intézkedéseinek célja, hogy megerősítse a meglévő európai bankbizottság, értékpapír-bizottság, valamint biztosítási és foglalkoztatáinyugdíj-bizottság működését: i) a bizottsági tevékenységek egyértelműbb keretrendszerének létrehozásával és a pénzügyi stabilitási megállapodások megerősítésével ii) a közösségi költségvetésből a bizottságok számára közvetlen finanszírozást biztosító közösségi program létrehozására vonatkozó javaslattal. A bizottságok döntéshozatali eljárásának javítása érdekében a határozatok minősített többségi szavazást vezetnek be, ha konszenzus nem érhető el.

E tökéletesítések ellenére a Bizottság véleménye szerint a jelenlegi bizottságok mostani státusza tekintetében elérhető lépéseket megtették. A Bizottság azonban úgy ítéli meg, hogy az uniós pénzügyi piacoknak jóval hatékonyabb mechanizmusokra van szüksége annak biztosítása érdekében, hogy a felügyelők az integrált piac realitásával összeegyeztethető módon működjenek együtt.

A Bizottság nyilvánvalóan érdekelt abban, hogy az ESFS és az ESRC összetételéről és hatásköréről a lehető legszélesebb és legátfogóbb vita alakuljon ki, ezért 2009. március 10-én a felügyelet javasolt tökéletesítéséről

(17) Közlemény az Európai Tanács tavaszi ülészakához – Impulzusok az európai gazdaság élénkítéséhez/COM/2009/0114 végleges.

(18) Hozzáférhető a következő címen: http://ec.europa.eu/internal_market/finances/docs/de_larosiere_report_en.pdf

szóló konzultációt indított el, amelynek határideje 2009. április 10⁽¹⁹⁾. A Bizottság 2009. május 7-én Brüsszelben egy magas szintű konferenciát is szervez a de Larosière-jelentés nyomán követéséről.

A legutóbbi, 2009. március 19-i és 20-i európai tanácsi következtetésekből az EU állam- és kormányfői hangsúlyozták, hogy a szabályozás és a felügyelet tökéletesítésére van szükség, és hogy a de Larosière-jelentés képezi a fellépés alapját.

3. A G20-ak vonatkozásában, a G20-as folyamat által elért eredmények valóban példátlanok. Első alkalommal történt meg, hogy a vezetők a nemzetközi pénzügyi politikák és szabályozások átfogó, részletes koordinációjában meg tudtak állapodni. A Bizottság megtette az általa már régóta szorgalmazott globális szabályozási konvergencia felé vezető tényleges és lényeges első lépést. Az EU ebben a folyamatban vezető szerepet töltött be, és az EU-n belül a Bizottság álláspontját szorosan összehangolta.

A tartalom vonatkozásában a Bizottság elégedett, hogy átfogó és ambiciózus reform-menetrendet sikerült biztosítani:

kötelezettségvállalás a banktőkére és a likviditási tartalékokra vonatkozó követelmények javítására, valamint a tőkeáttétel bővülésének korlátozására vonatkozó intézkedések;

felügyeleti kollégiumok létrehozása a határokon átnyúló nagy bankok esetében;

ambiciózusabb hozzáállás a hitelminősítő intézetek szabályozása érdekében, beleértve az IOSCO magatartási kódexének való megfelelést;

a pénzügyi intézményekben a díjazásra és a költségtérítésre vonatkozó szigorú közös elvek elfogadására vonatkozó megállapodás;

megállapodás a számviteli standardok tökéletesítéséről, különösen az értékelés és a céltartalékképzés – a ciklikusság enyhítését szolgáló két kulcsfontosságú kérdés – vonatkozásában;

a szabványosítás és a multilaterális klíringmegállapodások előmozdításával a származékos hitelek piacának rugalmasságát fokozó megállapodás;

a fedezeti alapok szabályozása.

Az együttműködést nélkülöző joghatóságokra vonatkozóan a pénzmosás elleni küzdelem, a terroristák finanszírozása és a prudenciális kérdések felülvizsgálati hatókörének kiszélesítésével jelentős eredmények születtek. A Bizottság adott esetben arra is készen áll, hogy szankciókat vezessen be. Ez megfelelő első lépésnek tekinthető annak elérésére, hogy a globális pénzügyi rendszer megszabaduljon a jogosulatlanul előnyhöz jutóktól.

Végül, a munka még nem fejeződött be, csak elkezdődött. A Bizottság most egy olyan új döntő szakaszba lép, amelyben a szabályozási kötelezettségvállalásokat konkrét fellépésre kell váltani. E célkitűzés elérésében a Bizottság az eddigiekhez hasonlóan továbbra is aktív szerepet játszik.

*
* *

47. kérdés, előterjesztette: Armando França (H-0129/09)

Tárgy: Az El Salvadorral folytatott együttműködés megerősítése

Az EU és El Salvador közötti megállapodás 1993 óta érvényben van, és azóta az Unió az ország legfontosabb segélyezés-finanszírozási forrása. A polgárháború befejezéséig az együttműködés alapvetően a nemzeti szükséghelyzet kezelésének kérdésére korlátozódott, így élelmiszersegélyre és a menekültek támogatására összpontosult. Napjainkban az uniós segélyek szélesebb területre terjednek ki, beleértve az emberi jogokat, a gazdasági együttműködést, a volt harcosok leszerelését és integrációját, valamint a vidékfejlesztést. Ugyanakkor új problémák jelentek meg a munkanélküliség, a társadalomban megjelenő erőszak, az emberi tőkébe való elégtelen befektetés és a fiatal munkavállalók támogatásának szükségessége formájában. Milyen intézkedéseket tervez a Bizottság az El Salvadorral folytatott együttműködés megújítása és megerősítése érdekében?

⁽¹⁹⁾ Hozzáférhető a következő címen: http://ec.europa.eu/internal_market/finances/committees/index_en.htm.

Válasz

(EN) Az El Salvadornal folytatott jelenlegi együttműködés a 2007-2011-es országos stratégiai dokumentumon alapul, amely két központi területet határoz meg: 1. a társadalmi kohézió és az emberi biztonság támogatása, 2. gazdasági növekedés, regionális integráció és kereskedelem. Ezek a területek jól lefedik azokat a kihívásokat, amelyekkel ma El Salvadornak szembe kell néznie.

Az erőszak elleni harc és az emberi tőkébe történő befektetés e két prioritást élvező terület különösen fontos fókuszpontja, amelyre együttműködésünk számos fellépése irányult.

A munkahelyteremtést már a 2002-2006-os országos stratégiai dokumentum, „a gazdaság és a foglalkoztatás méltányos és kiegyensúlyozott növekedésének támogatása” központi területi prioritásként határozta meg. A FOMYPE projekt, amelynek költségvetése 24 millió euró, a kis- és középvállalkozások megerősítésére koncentrált. A jelenlegi országos stratégiai dokumentum a „Gazdasági növekedés, regionális integráció és kereskedelem” prioritást élvező terület keretében a minőségügyi rendszer megerősítését célzó intézkedést határoz meg, amelynek célja, hogy a kis- és középvállalkozások jobban ki tudják használni a jelenlegi általános preferenciális rendszer (GSP+) előnyeit, valamint a regionális integráció és a jelenleg tárgyalás alatt álló társulási megállapodás által kínált lehetőségeket. Széles körben elismert, hogy a kis- és középvállalkozások jelentős szerepet játszanak a foglalkoztatás előmozdításában és hozzájárulhatnak a jelenlegi válság negatív hatásainak enyhítéséhez.

Egy több mint 20 millió eurós széles körű program („Projuvenes”) különösen a fiatalokat célozza meg, és az országot érintő biztonsági problémákra összpontosít. Ugyanakkor a bűnmegelőzésre, a fiatalok társadalmi beilleszkedésére is vonatkozik, és az új oktatási és szociális munka végrehajtásában támogatja az intézményeket. Ezt a projektet egészíti ki a PROEDUCA program, amely a fiatalok munkalehetőségének megteremtését, és így a műszaki oktatáson keresztül a bűnmegelőzést erősíti.

A jelenlegi országos stratégiai dokumentum prioritásai valószínűleg továbbra is érvényben maradnak, bár annak érdekében, hogy az ország szükségletei jobban tükröződjenek, a 2007-2013-as El Salvador-i országos stratégiai dokumentum mostani felidős értékelése módosíthatja azokat. Ezen értékelés megállapításai 2010 elején lesznek hozzáférhetőek, és e folyamatban a Parlamenttel konzultáció folyik majd.

A Bizottság ezenkívül az EK és El Salvador közötti 1998-2008-as együttműködésről egy független országos szintű értékelést is elindított. Ez a folyamatban lévő vizsgálat a jelenlegi és a jövőbeni biztonsági stratégiák és programok javítása érdekében le fogja vonni a főbb következtetéseket.

*
* *

48. kérdés, előterjesztette: Manuel Medina Ortega (H-0133/09)

Tárgy: A banán vámtarifája

A multilaterális kereskedelmi tárgyalások dohai fordulóján kívül a Bizottság tett-e engedményeket vagy szándékában áll-e, hogy engedményeket tegyen a banán vámtarifájára vonatkozóan?

Válasz

(EN) A leginkább kedvezményes elbánásban részesülő országokból származó banán importjával kapcsolatban az EK által alkalmazott vámtarifák ellen Ecuador által indított ügyről szóló, a Világkereskedelmi Szervezet (WTO) fellebbezési testületi jelentésének elfogadását követően az EK-nak be kell tartania a WTO vitarendezési testületének ajánlásait és döntéseit.

A Bizottság régóta szorgalmazza egy olyan megállapodás megkötését, amely valamennyi függőben lévő kérdésre kiterjedne: e jogvitarendezésről szóló WTO-jelentésnek való megfelelésre, a 27 tagállamra kibővült EU következményeire és a WTO-tárgyalások új fordulójából eredő tarifátárgyalásokra. Ennek érdekében a Bizottság számos, banánt szállító latin-amerikai országgal tárgyal az EK által vállalt, banánra vonatkozó vámengedmények módosításáról, figyelembe véve más érdekeket, köztük az AKCS-országok érdekeit is. Annak ellenére, hogy mindeddig nem sikerült megállapodást elérni, a Bizottság továbbra is teljes mértékben elkötelezett egy ilyen, valamennyi érintett érdekelt fél számára elfogadható végeredményt mutató megállapodás elérése iránt.

Ideális esetben erre a megállapodásra rövid időn belül, a dohai forduló keretében sor kerül. Ugyanakkor a Bizottság kész arra, hogy a dohai forduló által meghatározott szabályok elfogadását megelőzően tárgyaljon

a megállapodásról, feltéve, hogy egy későbbi időpontban e megállapodás is bekerül a dohai forduló végeredményébe.

*
* *

49. kérdés, előterjesztette: Liam Aylward (H-0135/09)

Tárgy: Az öngyilkosság megelőzése

2009 februárjában az Európai Parlament második plenáris ülésén szavaztunk az A6-0034/2009 sz. Tzampazi-jelentésről. Vitánk során megtudtuk, hogy az EU-ban évente 59 000 haláleset öngyilkosság miatt következik be, és ezek 90%-a mentális betegségből ered. Kutatási és a helyes gyakorlatból eredő megállapításai alapján a Bizottság milyen többletértékkel tudja segíteni a tagállamokat az öngyilkosság és a mentális betegségek kérdésének országukban történő kezelésében?

Válasz

(EN) Sajnos igaz, hogy évente az EU-ban körülbelül 60 000 ember követ el öngyilkosságot. Az is igaz, hogy az öngyilkosságot elkövetőknek korábban volt mentális egészségügyi problémájuk. Ezek az emberek nem találták meg a szükséges segítséget.

Az EU-ban több ember hal meg öngyilkosság következtében, mint közúti baleset miatt. Miközben a közúti balesetek száma 2000 óta több mint 15%-kal csökkent, az öngyilkosságok száma viszonylag stabil maradt. A jelenlegi gazdasági válsággal még annak kockázata is fennáll, hogy a rövid és hosszú távú mentális egészségügyi problémák nőnek, és ez egyértelműen hat az öngyilkosságok arányára is.

Mivel az Európai Unió elkötelezett a polgárok egészségének és jólétének javítása iránt, nem engedhetjük meg ezt az öngyilkosságok tekintetében magas számot. Fontos azonban annak hangsúlyozása, hogy az öngyilkosságok megelőzése elsősorban a tagállamok feladata.

Unió szinten ugyanakkor támogathatjuk az információk és a helyes gyakorlatok cseréjét. Ezért döntöttünk úgy, hogy a 2008 júniusában indított Európai megállapodás a mentális egészségért és jólétért első számú prioritást élvező témaként a „Depresszió és az öngyilkosság megelőzését” határozzuk meg.

A megállapodás végrehajtásának keretében a Bizottság és a magyar Egészségügyi Minisztérium 2009. december 10-én és 11-én tematikus konferenciát rendez „A depresszió és az öngyilkosság megelőzése” címmel. E konferencián a tagállamok döntéshozói, gyakorlati szakemberek és kutatási szakértők vesznek részt. A konferencia az öngyilkosság megelőzése terén a legsikeresebb megközelítéseket fogja kiemelni. A tagállamokat az igényeiknek leginkább megfelelő intézkedések meghozatalára ösztönzi.

A konferencia az elmúlt 10 év számos európai szintű projekttevékenységére, mint például a sikeres Európai Szövetség a Depresszió ellen projektre is építhet.

A jelenlegi gazdasági helyzet valóban szükségessé teszi, hogy fokozzuk polgáraink egészségvédelme érdekében kifejtett erőfeszítéseinket, különösen olyan területeken, mint a depresszió és az öngyilkosság elleni küzdelem. A Bizottság reményei szerint a konferencia e tekintetben hasznos lépést jelent majd a tagállamok számára.

*
* *

50. kérdés, előterjesztette: Eoin Ryan (H-0139/09)

Tárgy: A hitelkockázat által okozott problémák

A Bizottság rendelkezik-e bármilyen tervvel azoknak a problémáknak a kezelésére, amelyeket egyes tagországokban nemzeti adósságállományuk vonatkozásában az észlelt hitelkockázat okozott? A pénzügyi piacokon fellépő zűrzavart az egyenlőtlen kötvénypiaci hitelkamat-mutatók kulcs tényezőjeként határozzák meg, aminek az a következménye, hogy a kötvényeket egyes tagállamokban a befektetők valamiféle befektetésbiztonsági intézkedési garanciaként tekintik, míg másokat „kockázatuk” miatt elkerülnek. Ez torzítja a kötvénypiaci hitelkamat-mutatókat és bizonyos országokban, például Írországon a bankszakma válságának megoldását egyre nehezebbé teszi, mivel ezeknek az országoknak az észlelt „hitelkockázat” miatt a kölcsönfelvételnél magasabb költségekkel és szankciókkal kell számolniuk.

Válasz

(EN) A jelenlegi pénzügyi és gazdasági válság az euroövezetben a hosszú lejáratú államkötvények piacán magasabb hitelkamat-mutatókat eredményezett, ami egyes tagállamok számára költségesebbé teheti adósságszolgálatuk teljesítését.

Ki kell azonban emelni, hogy ezek a hitelkamat-mutatók (a német kötvények hozamához mérve) általában emelkedtek, a hosszú lejáratú kamatok általános szintje az euroövezetben történeti szempontból nézve különösebben nem magas. Ennek oka, hogy a monetáris politikára vonatkozó fő refinanszírozási műveletek kamatlába példátlanul alacsony szintre esett.

A „hitelkockázat észlelése” elhárításának leghatékonyabb módja továbbra is a szilárd pénzügyi helyzet középtávon történő helyreállítása: az euroövezet és a nagy költségvetési egyensúlyhiánnyal küzdő uniós tagállamok, beleértve Írországot is, középtávon rendezett államháztartást biztosító terveket terjesztettek elő. Ezek a terveket a Tanács a stabilitási és konvergencia programokról szóló véleményében támogatta. A költségvetési egyensúlyhiány középtávú korrekciójához nyújtott támogatás érdekében szükség esetén alkalmazni kell a túlzott hiány esetén követendő eljárást.

*
* *

51. kérdés, előterjesztette: Seán Ó Neachtain (H-0141/09)**Tárgy: Visszaengedett halállományok**

A közös halászati politika szempontjából a halak visszaengedése komoly problémát okoz, amely rossz színben tünteti fel az Európai Uniót, mivel a nyilvánosság meglehetősen jogosan kérdezi, hogy a halászok miért tékozzolják el a jó minőségű halakat, miközben a halállomány igen kicsi és a világon vannak, akik éheznek.

A közös halászati politika felülvizsgálata keretében a Bizottságnak milyen tervei vannak ennek a problémának a kezelésére, valamint a közös halászati politika és az Európai Unió iránti bizalom és ezek hitelességének helyreállítása érdekében?

Válasz

(EN) A Bizottság teljes mértékben egyetért a képviselővel, hogy a visszaengedett halállományok az európai halászati ágazatban olyan problémát jelentenek, amellyel határozottan foglalkozni kell. Ez a probléma igen összetett, hiszen a halállományok visszaengedése különböző okokból történik. Ezért az egyedi sajátosságokat figyelembe vevő megoldás, nemcsak egy, hanem számos kezdeményezést tesz szükségessé.

A Bizottság az európai vizeken folytatott halászat vonatkozásában a nemkívánatos járulékos fogások és a visszadobás gyakorlatának megszüntetésére irányuló politikáról szóló közleményében⁽²⁰⁾ már 2007-ben jelezte, hogy foglalkozni kíván a visszaengedett halállományok problémájával. 2008-ban különböző halászerületeken a halászati erőfelfejtés további korlátozásával, valamint az Északi-tengeren és Skagerrakban lefőlözési tilalom bevezetésével néhány kezdeti, ugyanakkor jelentős lépésre került sor.

Ezek az intézkedések 2009-ben léptek hatályba, bár a halállományok visszaengedésének megszüntetése érdekében sokat kell még tenni, és új lendületre van szükség. A Bizottság ezért nem akarja megvárni a közös halászati politika reformját, és ezt a kérdést mostantól fokozatos megközelítés útján kívánja kezelni. Ez a lépésről lépésre történő megközelítés rövidtávon a szabályozott és más fő kereskedelmi fajokra fog koncentrálni. Olyan intézkedéseket tartalmaz mint például a halállomány visszaengedésének csökkentését gyakorlatban tesztelő kísérleti tanulmányok ösztönzése, új ellenőrzési és technikai intézkedések, szelektívebb halászati felszerelések és javított hálózsembőség előmozdítása, valamint a járulékos halfogás és a halállomány visszaengedésének csökkentésére irányuló, a halászati ágazat szereplőitől eredő kezdeményezések ösztönzése. A Bizottság javaslatot kíván benyújtani arra vonatkozóan, hogy 2010-től a közösségi vizeken tiltsák meg a lefőlözést. A tagállamoknak is ki kell venniük a részüket, és a halászati engedélyeket nemzeti szinten úgy kell kezelniük, hogy csak a megfelelő kvótákkal rendelkező hajók halászhasznak szabályozott fajokat.

Ezek az azonnali intézkedéseken túl a Bizottság a közös halászati politika reformjáról folyó közelgő vitát a szükséges változások létrejöttének támogatására is fel fogja használni. A teljes kifogható mennyiség és a

⁽²⁰⁾ COM(2007) 136 végleges

kvóták jelenlegi rendszere hozzájárul a halállomány visszaengedéséhez, mert az az egyes fajok nemzeti kvótáján alapul. A halállomány visszaengedésének problémája valószínűleg e rendszer jelentős megváltoztatásával oldható meg. Miközben e korai szakaszban időelőtti lenne ezekre a változásokra vonatkozóan egyértelmű álláspontot kialakítani, elengedhetetlen, hogy a közös halászati politika 2012-es megváltoztatásához vezet, a zöld könyvről folyó viták és a további megbeszélések keretében a halállományok visszaengedése problémájának megoldását a figyelem középpontjába állítsák és határozottan foglalkozzanak azzal. A végső cél e gyakorlat megszüntetése.

*
* *

52. kérdés, előterjesztette: Avril Doyle (H-0146/09)

Tárgy: Szabadalmi bejelentés és az oltalmi jogok fenntartási költsége Európában

2000 és 2006 között a kutatás és fejlesztés területén az EU részesedése a világon a bruttó hazai kiadást tekintve 7,6%-kal csökkent és a szabadalmi bejelentések terén részesedése közel ennek kétszeresével, 14,2%-kal esett vissza. A fejlett ázsiai gazdaságok részesedése a szabadalmi bejelentések terén ugyanebben az időszakban 53%-kal emelkedett. Ennek a különbségnek főként a szabadalmi bejelentés és az oltalmi jogok fenntartásának európai költsége az oka, amely jelenleg hatvanszorosa az USA-ban az oltalmi jogok fenntartásáért fizetendő összegnek és tizenháromszorosa a japán szabadalmi hivatalnak fizetendő összegnek. A Bizottság mikor kíván megállapodni és cselekedni ebben a kérdésben? Mivel közeledünk e Parlament megbízatási idejének lejáratához, és úgy tűnik, hogy kevés előrehaladásról lehet beszámolni, mit javasol a Bizottság? Meg tudná-e mondani a Bizottság, hogy megítélése szerint ez a helyzet a szellemi tulajdonjogok és az innováció vonatkozásában mibe kerül Európának?

Válasz

(EN) A Bizottság úgy ítéli meg, hogy Európában a növekedés, a kutatás és fejlesztés területén a befektetések és az innováció ösztönzése szempontjából fontos a hatékony szellemi tulajdonjogi rendszer. Tekintettel arra, hogy Európában a szabadalmak terén a helyzet nem kielégítő, a Bizottság 2006-ban a szabadalmi rendszer jövőjéről széles körű nyilvános konzultációt⁽²¹⁾ indított el. Ez nem hagyott kétséget afelől, hogy sürgősen szükség van egy egyszerű, költséghatékony és magas minőségű szabadalmi rendszerre.

A konzultáció alapján a Bizottság 2007. április 3-án az európai szabadalmi rendszer fejlesztéséről szóló, a Parlamentnek és a Tanácsnak szóló közleményt⁽²²⁾ fogadott el. E közlemény egy hozzáférhetőbb és valamennyi érdekelt fél számára költségmegtakarítást jelentő európai szabadalmi rendszerre vonatkozó opciókat határoz meg. A Bizottság azóta a Tanáccsal együtt azon dolgozik, hogy mind a jelenlegi európai szabadalmakra, mind pedig a jövőbeni közösségi szabadalomra kiterjedő közösségi szabadalmi és a peres eljárások egységes rendszerének fő jellemzőire vonatkozóan konszenzus alakuljon ki a tagállamok között. Jelentős előrehaladás történt, ami lehetővé tette, hogy a Bizottság 2009. március 20-án a Tanácsnak szóló ajánlást fogadjon el, amelyben felhatalmazza a Bizottságot, hogy nyissa meg a tárgyalásokat a szabadalmakkal kapcsolatos jogviták rendezésére vonatkozó egységes rendszer létrehozására vonatkozó megállapodás elfogadásáról⁽²³⁾. Remélhetőleg a Tanács megteszi az e tárgyalások megkezdéséhez szükséges lépéseket, és megtörténik az áttörés a közösségi szabadalmi rendszer és a szabadalmakkal kapcsolatos jogviták rendezésére vonatkozó egységes rendszer létrehozása terén.

*
* *

(21) A konzultáció részleteit lásd a következő címen:

http://ec.europa.eu/internal_market/indprop/patent/consultation_en.htm

(22) A COM(2007) 165 végleges letölthető a következő címen:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2007:0165:FIN:EN:PDF>

(23) A SEC(2009) 330 végleges letölthető a következő címen:

http://ec.europa.eu/internal_market/indprop/docs/patent/recommendation_sec09-330_en.pdf

53. kérdés, előterjesztette: Nils Lundgren (H-0147/09)**Tárgy: Margot Wallström és a 2009. júniusi európai parlamenti választások**

A biztosok feladata, hogy képviseljék az Európai Unió valamennyi polgárát, és a pártpolitika felett kell állniuk. Ennek az elvnek a betartása különösen fontos az ez év júniusi európai parlamenti választásokat megelőzően. Margot Wallström biztos asszony megőrzi politikai semlegességét az európai parlamenti választási kampány során? Margot Wallström érintett volt-e bármilyen olyan helyzetben, amely miatt politikai függetlensége megkérdőjelezhető lehet?

Válasz

(FR) A biztosokra vonatkozó magatartási kódex elismeri, hogy a biztosok politikusok, akik politikai pártok aktív tagjai lehetnek, feltéve, hogy ez nem sérti a bizottsági szolgálatra való rendelkezésre állásukat. Ebben az összefüggésben személyes véleményüknek hangot adhatnak, de ezekért felelősséggel tartoznak, és tiszteletben kell tartaniuk a kollektív felelősség elvére, a titoktartásra és a megfontoltságra vonatkozó, a Szerződésből eredő kötelezettségeiket.

Választási kampányban jelöltként vagy egy választási lista támogatójaként való részvétele esetén a Szerződés 213. cikkében és a biztosokra vonatkozó magatartási kódexben meghatározottak szerint a biztosnak függetlennek kell lennie, és meg kell védenie a közös érdeket.

A Bizottság nagy jelentőséget tulajdonít a közelgő európai választásoknak, amely az Európai Unió számára fontos pillanat. Arra ösztönzi tagjait, hogy vegyenek részt az olyan tevékenységekben mint például a közös európai értékekről való tájékoztatás és ismeretek létrehozása, amelynek célja, hogy szavazásra buzdítsa az európai polgárokat. Ebben az összefüggésben a biztosoknak a politikai csoportok programja tekintetében pártatlanoknak kell maradniuk, bár kifogásolhatják azokat, ha megkérdőjelezi a Bizottság vagy más intézmények munkáját.

Egy biztos közelgő európai választási kampányban való részvétele és egy adott választási lista támogatása esetén a biztos felelőssége, hogy az elnököt tájékoztassa a tervezett részvételi szintről.

Azoknak a biztosoknak, akik a választási kampányban aktív szerepet kívánnak vállalni, fizetés nélküli szabadságot kell kivenniük.

Másrészt, csekély mértékű részvétel miatt a választások idejére nem kell szabadságot kivenniük, feltéve, hogy idejük nagy részét továbbra is biztosi feladatuk ellátásának szánják, és kerülnek az olyan véleménynyilvánítást, amely a Bizottság által elfogadott politika vagy határozat megsértésének tűnhet, vagy amely ellentétben áll a Közösség általános érdekének érvényesítésével. Ezenkívül, ha a biztosok az európai választási kampány keretében nyilvánosan megszólalnak, teljes mértékben világossá kell tenniük, hogy mint a Bizottság tagjai, hivatalos minőségükben nyújtott tájékoztatás érdekében, vagy saját nevükben beszélnek-e.

*

* *

54. kérdés, előterjesztette: Hélène Goudin (H-0150/09)**Tárgy: Margot Wallström részvétele a szociáldemokraták uniós politikájának kialakításában**

2007 márciusában Margot Wallström Jan Eliassonnal együtt megbízást kapott egy olyan csoport vezetésére, amelynek feladata a szociáldemokraták külpolitikájának és uniós politikájának a kialakítása. E tekintetben Margot Wallström feladata összeegyeztethető-e azzal a ténnyel, hogy a biztosok feladata, hogy az EU valamennyi polgárát képviseljék, és a nemzeti pártpolitikák felett kell állniuk?

Válasz

(FR) A biztosok politikai személyiségek. A biztosokra vonatkozó magatartási kódex szerint semmilyen más köztisztviselői állást nem tölthetnek be, de politikai pártok vagy szakszervezetek tagjai lehetnek, feltéve, hogy ez nem sérti a bizottsági szolgálatra való rendelkezésre állásukat.

Ha egy biztos egy politikai párt találkozáján vagy az ahhoz a párthoz kapcsolódó csoport munkájában részt vesz, az nem hasonlítható egy köztisztviselői állás betöltéséhez és összeegyeztethető, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti a bizottsági szolgálatra való rendelkezésre állását, és hogy a kollektív felelősség elvét tiszteletben tartja és a titoktartás betartására vonatkozó kötelezettségét teljes mértékben teljesíti.

A biztosok egyéni politikai tevékenységei semmiképp sem mentik fel a biztosokat azon kötelezettségük alól, hogy feladataikat teljes mértékben függetlenül, az általános érdek szem előtt tartásával kell teljesíteniük, és semmilyen szervezettől vagy szövetségtől sem kérhetnek vagy fogadhatnak el utasításokat.

*
* *

56. kérdés, előterjesztette: Ioannis Gklavakis (H-0156/09)

Tárgy: Közös halászati politika, egészségügyi ellenőrzés - haltenyésztés

A közös halászati politika egészségügyi ellenőrzésének áttekintése során Borg biztos kijelentette, hogy felülvizsgálják a haltenyésztés fejlesztési kilátásait.

Figyelembe véve a tengermelléki régiókban ezen ágazat környezeti, gazdasági és társadalmi jelentőségét, a Bizottság közölné-e, hogy a haltenyésztés fejlesztése érdekében milyen intézkedéseket tervez? A közösségi haltenyésztési termékek nyomkövethetősége vonatkozásában hogyan kíván eljárni? Az uniós versenypolitika részeként hogyan mozdítja elő a közösségi termékek versenyképességét az alacsony költségű harmadik országokból származó hasonló termékekkel szemben? Hoztak-e rendelkezéseket a bio-haltenyésztéssel előállított termékek termelésére, tanúsítására és forgalomba hozatalára vonatkozóan?

Figyelembe véve, hogy a gazdasági válság a haltenyésztési termékek nagy mennyiségű importjával együtt számos egységet érintett, amelyek nem tudják pénzügyi kötelezettségeiket teljesíteni, a Bizottság megmondaná-e, hogy ezen ágazat támogatására tervezi-e egy sajátos támogatási rendszer bevezetését?

Válasz

(EN) Az akvakultúra az Európai Unió számos tengermelléki és szárazföldi régiója számára komoly gazdasági és társadalmi jelentőséggel bír, amelyhez érzékelhető környezeti dimenzió is kapcsolódik.

2009. április 8-án a Bizottság közleményt fogadott el a fenntartható jövő kialakításáról az akvakultúra számára (COM (2009) 162). Ez a kezdeményezés új lendületet ad az uniós akvakultúra fenntartható fejlődésének. E stratégia számos intézkedést határoz meg, amelyek célja az uniós akvakultúra-ágazat előtt álló kihívások kezelése, különösen versenyképességének előmozdítása révén.

A nyomkövethetőség vonatkozásában az akvakultúrából származó -termékekre vonatkozó rendelkezések már meglehetősen kidolgozottak. A 2065/2001 tanácsi rendelet alapján rendelkezéseket határoztak meg annak érdekében, hogy a fogyasztók a tagállami vagy harmadik országbeli előállító országról a fajok forgalomba hozatalának minden szakaszában tájékoztatást kapjanak. A 834/2007/EK tanácsi rendeleten keresztül 2007-ben, a biotermelés szabályainak felülvizsgálata keretében rendelkezést hoztak a bio-akvakultúra-termelésről. Miközben az ellenőrzésre és a címkézésre vonatkozó rendelkezések már hatályban vannak, a részletes termelési előírásokat most dolgozzák ki, és a bizottsági rendelettervezetet várhatóan 2009-ben fogják elfogadni. Addig a nemzeti előírások vagy a tagállamok által elismert egyéni szabványok továbbra is érvényesek.

A Bizottság továbbá az uniós halászati és akvakultúra-ágazat a piaci tendenciákra és az árinformációkra vonatkozó ismereteinek javítása érdekében piaci megfigyelőközpontot kíván létrehozni. Az ellátási lánc különböző szintjein, az első értékesítéstől a kiskereskedelemig felméri a halászati és akvakultúra-termékek mennyiségét és értékét. E projekt segíti az akvakultúra-ágazatot abban, hogy a forgalomba hozatalt a kereslet alakulásához igazítsa, és termékeiért magasabb árat érjen el. Ezenkívül a halászati és akvakultúra-termékekre vonatkozó, 2009-re tervezett piaci politika felülvizsgálata lehetővé teszi az akvakultúra-ágazat sajátos igényeinek, például a termelői szervezetekre, a szakmaközi kapcsolatokra vagy a fogyasztók tájékoztatására vonatkozó igények vizsgálatát és azok kezelését.

A Bizottság azzal is teljes egészében tisztában van, hogy a gazdasági válság fokozta azokat a nehézségeket, amelyekkel egyes vállalkozásoknak, nevezetesen a durbincsféléket tenyésztő ágazatnak már előzőleg is szembe kellett néznie. A Bizottság horizontális szinten számos intézkedést fogadott el, amelyek célja az ágazat szereplőinek támogatása. Többek között a finanszírozásra és a hitelekre vonatkozó intézkedéseket fogadtak el. Ezenkívül az Európai Halászati Alap olyan eszközöket és intézkedéseket biztosít, amelyek segíthetik az akvakultúra-ágazatot a mai nehézségek kezelésében.

Végül, a közleményben az európai akvakultúra fenntartható fejlődésére vonatkozó megújult lendület érdekében meghatározott intézkedések többsége nem jogalkotási jellegű és néhány évig alkalmazandó. Az uniós akvakultúra jövőjét és azt a szerepet, amelyet e tekintetben hosszabb távon a Közösségnek vállalnia

kell, abban a folyamatban kell megvizsgálni és bővebben megtárgyalni, amely most kezdődik a közös halászati politika jövőbeni reformjának előkészítéséről és az uniós finanszírozási eszközök 2013 utáni felülvizsgálatáról.

*
* *

57. kérdés, előterjesztette: Frank Vanhecke (H-0160/09)

Tárgy: Európai ügynökségek

A nagyhírű British Economic Research Council (Brit Gazdasági Kutatási Tanács) szerint az európai ügynökségek többsége a megfelelő nemzeti ügynökségekkel párhuzamos munkát végez, sőt, a magánvállalkozásokat kiszorítja a piacról. A Gazdasági Kutatási Tanács ezért javasolja egyes ügynökségek, például a Közösségi Növényfajta-hivatal megszüntetését. Hasonló kritikákat fogalmaztak meg például az Alapvető jogok Ügynökségére vonatkozóan, mely ebben az esetben az Európa Tanács volt.

Mi a Bizottság válasza ezekre a határozott kritikákra? A Bizottságnak szándékában áll-e a jövőben további ügynökségek létrehozása?

Válasz

(EN) A Bizottság folytonosan hangoztatja, hogy az EU irányításában az ügynökségek szerepére és helyére vonatkozó közös jövőképre van szükség. Az ügynökségek éveken át ad hoc módon történő létrehozását az Unióban nem kísérte helyzetükre vonatkozó általános elgondolás, ez még nehezebbé tette, hogy hatékonyan dolgozzanak, és számos kritikát táplált, például a képviselő által említetteket is.

A Bizottság ezért 2008 márciusában közleményt intézett a Tanácshoz és a Parlamenthez „Európai ügynökségek – A további teendők”⁽²⁴⁾ címmel, amelyben felszólította a két intézményt, hogy folytassanak intézményközi vitát, amelynek célja, hogy az ügynökségek szerepének vonatkozásában közös megközelítést alakítsanak ki. E célból létrehoztak egy intézményközi munkacsoportot, amely a Bizottságból, a Parlamentből és a Tanácsból érkező tagokból áll, akiknek az a megbízatásuk az, hogy megtárgyalják az ügynökségi rendszert érintő számos kulcskérdést – a finanszírozást, a költségvetést, a felügyeletet és az irányítást. E munkacsoport első ülésére politikai szinten 2009. március 10-én került sor, a Parlament strasbourgi plenáris ülése mellett. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a csoport lehetőséget nyújt annak vizsgálatára, hogy az ügynökségekkel szembeni kritikák valóban indokoltak-e, és ha igen, mik legyenek a megfelelő válaszlehetőségek. Következtetések kizárólag ezen intézményközi párbeszéd eredményei alapján vonhatók le.

A meglévő ügynökségek kompetenciájának az ugyanazon a területen tevékenykedő más szereplőkkel való állítólagos átfedések tekintetében a Bizottság hangsúlyozza, hogy e kérdéssel az uniós decentralizált ügynökségi rendszer folyamatban lévő értékelése keretében foglalkoznak. Ezen értékelést a fent említett közleményben jelentették be, és elvégzését külső szerződő partnerre bízták. Megállapításai 2009 novemberében fognak rendelkezésre állni, és hozzájárulnak az intézményközi vitához. Az értékelés befejezése után a Bizottság a lehető legrövidebb időn belül jelentést tesz a Parlamentnek. Eközben a Parlament, éppúgy mint a Tanács, szorosan kapcsolódik az értékelési folyamathoz az úgynevezett referenciacsoportban való részvételén keresztül, amely a vonatkozó dokumentumokra, köztük a zárójelentés tervezetére vonatkozóan tesz észrevételeket.

Az új ügynökségek létrehozása tekintetében a Bizottság emlékeztet az energia és a telekommunikáció területén meglévő javaslatokra, valamint a bel- és igazságügy területén tervezett ügynökségekre, amelyekről már folynak az intézményközi viták.

A Bizottság elkötelezett abban, hogy a Parlamenttel és a Tanáccsal együtt új általános megközelítést alakítson ki, amelynek célja, hogy az ügynökségek koherenciájuk, hatékonyságuk, elszámoltathatóságuk és átláthatóságuk javításával hatékonyabb eszközzé váljanak.

*
* *

(24) COM(2008) 135 végleges, 2008. március 11.

58. kérdés, előterjesztette: Manolis Mavrommatis (H-0161/09)**Tárgy: A gyermekprostitúció és a gyermek-szexturizmus felszámolása**

Az ECPAT („A gyermekprostitúció, a gyermekpornográfia és a szexuális célú gyermekkereskedelem felszámolása”) nem kormányzati szervezet közelmúltbeli jelentése kimutatja, hogy megnőtt a szexuális kizsákmányolásra irányuló gyermekkereskedelem, még az EU országában is. Becslések szerint kilencmillió fiatal lány és egymillió fiú válik szexuális kizsákmányolás áldozatává, különösen olyan országokban mint például Kambodzs, Thaiföld, Indonézia és Oroszország, miközben az UNICEF becslései szerint a gyermekpornográfia és -prostitúció 250 milliárd eurót tesz ki.

Tekintettel arra, hogy a gyermekek elleni erőszak 93,3%-át szállodákban követik el, az EU hogyan kíván segíteni abban, hogy az európai utazási irodák megelőző intézkedéseket hozzanak a prostitúcióra alapuló, visszataszító megállapodások elkerülése érdekében? Az e régiókba utazó európaiak számára szándékában áll-e sajátos tájékoztatást nyújtani? A fejlődő országoknak nyújtott támogatása részeként vannak-e folyamatban tervek a gyermekek prostitúcióra való kényszerítésének felszámolására?

Válasz

(EN) A Bizottságot komolyan aggasztja a gyermekek szexuális zaklatása és szexuális kizsákmányolása, amelyek különböző formákban jelennek meg. Ide tartozik a gyermekprostitúció, a gyermek-szexturizmus és a gyermekpornográfia. A gyermekek ellen – akiknek különleges védelemre és gondoskodásra jogosultak – a bűncselekmények különösen komoly formáit is elkövetik. Amennyiben az erőszak külföldön történik, ahogy a gyermek-szexturizmus esetében is, különösen aggasztó, hogy a büntetőjogi joghatóságra vonatkozó, bizonyos nemzeti szabályozások gyakran azt eredményezik, hogy a szexuális bűntett elkövető személy a gyakorlatban büntetlenséget élvez.

2009. március 25-én a Bizottság javaslatot nyújtott be a gyermekek szexuális zaklatása és szexuális kizsákmányolása, valamint a gyermekpornográfia elleni harcról és a 2004/68/IB kerethatározat hatályon kívül helyezéséről szóló új tanácsi kerethatározatra vonatkozó javaslatot nyújtott be. A javaslat az áldozatok védelme és a jelenség megakadályozása érdekében a jogsértők elleni vádemelés három frontján kiterjedt és szigorú intézkedéscsomagot tartalmaz.

Kifejezetten a gyermek-szexturizmus elleni harc érdekében a javaslat meghatározza a joghatóságra vonatkozó szabályok módosítását, aminek célja annak biztosítása, hogy a gyermekek elleni szexuális zaklatás vagy kizsákmányolás azon elkövetői ellen, akik az EU-ból származnak, akkor is induljon büntetőeljárás, ha a bűncselekményeket harmadik országban követik el. Ennek érdekében a büntetőjogi joghatóságra vonatkozó hatályos szabályozásokat úgy kell módosítani, hogy a joghatóságon túli esetekre is kiterjedjenek és kizárják harmadik országok hatóságainak beavatkozását, amelyek esetleg nem képesek vagy nem kívánnak határozottan fellépni a gyermekek elleni szexuális kizsákmányolás ellen. Így a gyermekek elleni erőszakot külföldön elkövetők visszatérésük után szankciókkal számolhatnak. Ezenkívül a javaslat szerint bűncselekménnyé kell nyilvánítani a szexuális erőszak elkövetésének lehetőségét hirdető anyagok terjesztését, valamint az ilyen célú utazások szervezését is.

Az Egyesült Nemzetek Idegenforgalmi Világszervezete keretében a gyermekek idegenforgalomban való védelmére létrehozta egy munkacsoportot. A munkacsoport a kormány és az idegenforgalmi ágazat, a nemzetközi szervezetek, a nem kormányzati szervezetek és a médiaszövetségek idegenforgalomhoz kapcsolódó kulcsszereplőinek globális cselekvési platformja, amely nyílt végű hálózatként működik. Feladata az idegenforgalomban történő kizsákmányolás valamennyi formájával szemben a gyermekek védelme érdekében kifejtett erőfeszítések támogatása, az idegenforgalomra vonatkozó globális etikai kódex alapján. Bár főként a kiskorúak szexuális kizsákmányolása elleni védelemre koncentrál, a gyermekmunkára, valamint a gyermekekkel és fiatalokkal való kereskedelemre is kiterjed.

A munkacsoport online szolgálatát, az Idegenforgalmi gyermekvédelmi figyelőszolgálatot a WTO indította el a nemzetközi közösség és az idegenforgalmi szervezetek által az idegenforgalmi hálózatokban a gyermekek kereskedelmi célú szexuális kizsákmányolása ellen folytatott harcuk támogatására. A gyermekprostitúciós és idegenforgalmi figyelőszolgálat egy állandóan frissülő nyilvános, a korábbi és jelenlegi tevékenységekről, a partner-idegenforgalmi politikai dokumentumokról, a kapcsolódó tényekről és adatokról, valamint egyéb intézkedésekről tájékoztató szerver.

A Bizottság a fejlesztési együttműködési eszköz, pontosabban a „Befektetés az emberekbe” elnevezésű tematikus program alapján a gyermekkereskedelem elleni harcot és az áldozatok rehabilitációját célzó fellépések támogatásával és helyes gyakorlat terjesztésével foglalkozik a szexuális erőszak, kizsákmányolás

és zaklatás elleni küzdelemben. A program a civil társadalom kapacitásépítésére koncentrál, amelynek célja a gyermekkereskedelemre és a kapcsolódó kérdésekre vonatkozó politikai párbeszéd és hatékony programkészítés előmozdítása.

*
* *

59. kérdés, előterjesztette: Dimitrios Papadimoulis (H-0164/09)

Tárgy: A part menti hajózás állami támogatása

E-5029/08 sz. kérdésemre adott válaszában a Bizottság kijelenti, hogy a görög szigetek számára történő tengeri szállítások közszolgáltatási szerződéseire vonatkozó pályázati felhívások tekintetében eddig nem nyújtottak be panaszt. Szeretném felhívni a Bizottság figyelmét arra a tényre, hogy a görög sajtóban számos cikk hivatkozik a) a Görög Partmenti Hajótulajdonosok Egyesülete elnökének a pályázati eljárások átláthatóságának hiányára vonatkozó panaszára, b) egy hajótulajdonosnak a veszteséges kompszolgáltatások számára nyújtott állami támogatás körüli zsarolásra és megvesztegetésre vonatkozó panaszára, c) a Görög Versenybizottság „Sea Star” vállalattal, az ANEK, állami támogatásban részesített vállalkozást irányító társasággal szemben hozott döntésére és d) az állami támogatás növelésére – 100 millió euro ebben az évben és további 200 millió az elmúlt öt évben –, amelyet közvetlenül, átláthatóság nélkül utaltak ki. Az E-2619/07 sz. kérdésre adott választ sem szabad figyelmen kívül hagyni, amelyben a Bizottság kijelenti, hogy a Kikládokban a kompszolgáltatásokat egyetlen erőfölényben lévő vállalkozás tartja kézben.

A Bizottság szándékában áll-e azoknak a feltételeknek a vizsgálata, amelyek alapján egyes part menti hajózási szolgáltatások állami támogatást kapnak? A görög hatóságok által alkalmazott módszerek biztosítják-e az egészséges versenyt? 2004 óta mekkora összeget kaptak az egyes vállalkozások?

Válasz

(EN) A Bizottság csak ismételten hangsúlyozni tudja, hogy sem a kompokat üzemeltető görögországi vállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra, sem pedig a tengeri kabotázsról szóló 3577/92 rendelet⁽²⁵⁾ szerinti, a közszolgáltatási szerződések megkötésekor az átláthatóságra vonatkozó kötelezettség megsértésére vonatkozó panaszt nem kapott.

Az említett rendelet helytelen végrehajtása miatti, Görögországgal szembeni jogsértési eljárás még nem zárult le, ez azonban olyan témákat érint, amelyek a képviselő által felvetett kérdésben szereplőkhöz nem kapcsolódnak.

Az E-5029/08 sz. kérdésre adott bizottsági válaszban említettek szerint a tagállamok a Bizottságnak nem kötelesek bejelenteni a tengeri kabotázusra és az ahhoz kapcsolódó ellentételezésre vonatkozó közszolgáltatási szerződéseket. A Bizottság ezért nem tudja, hogy a közszolgáltatásnyújtásért a tagállamok milyen összeget fizetnek.

Amennyiben a képviselő úgy ítéli meg, hogy a tengeri kabotázsról szóló rendeletet megsértették vagy jogellenes állami támogatást nyújtottak a hajózási társaságoknak, bármely más polgárhoz hasonlóan hivatalos panaszt nyújthat be, és beszámolhat az állítólagos jogsértés részleteiről és körülményeiről, ami a bizottsági szolgálatok számára lehetővé teszi panasz vizsgálatainak elindítását.

A Bizottságnak nincs konkrét információja arról, hogy a Kikládokban napjainkban a kompszolgáltatásokat egyetlen erőfölényben lévő vállalkozás tartaná kézben. Mindenesetre meg kell jegyezni, hogy az EK-Szerződés 82. cikke csak az erőfölénnyel való visszaélést tiltja, nem magának az erőfölénnynek a létezését. A tagállamok közötti kereskedelemre hatást gyakorló erőfölénnyel való visszaélést a nemzeti versenyhatóság vagy a Bizottság megvizsgálhatja. Ezenfelül, a vonatkozó feltételek teljesülése esetén a tengeri kabotázsról szóló, 1992. december 7-i 3577/92/EGK tanácsi rendeletnek⁽²⁶⁾ megfelelően a nemzeti hatóságok megfelelő intézkedéseket hozhatnak.

⁽²⁵⁾ A Tanács 1992. december 7-i rendelete a szolgáltatásnyújtás szabadsága elvének a tagállamokon belüli tengeri fuvarozásra (tengeri kabotázs) történő alkalmazásáról

HL L 364., 1992.12.12., 7–10. o.

⁽²⁶⁾ HL L 364., 1992.12.12.

*
* *

60. kérdés, előterjesztette: Kathy Sinnott (H-0168/09)

Tárgy: Ír bankgarancia

Amikor az ír kormány 2008 szeptemberében bevezette a bankgaranciát, a Bizottság a garancia jellegére vonatkozóan fenntartásokat fogalmazott meg.

A Bizottság kifejtene mindazokat a pontokat, amelyekkel szemben fenntartásai voltak?

A Bizottság kifejtene, hogy ezekre a fenntartásokra hogyan reagáltak, és hogyan hagyta jóvá a garanciát?

Válasz

(EN) 2008 szeptemberében az ír hatóságok az ír piacon működő egyes bankok jelenlegi és jövőbeni kötelezettségeivel szembeni állami garancia nyújtásával kívánták megerősíteni a hazai pénzügyi rendszer stabilitását. Abban az időben a Bizottság a pénzügyi piacok stabilitását célzó, ugyanakkor a többi bankkal folytatott verseny szükségtelen torzítását és a többi tagállamban a negatív következmények elkerülését biztosító garanciarendszerrel kapcsolatosan számos pontosítást és módosítást kért.

Egy sor építő jellegű és pozitív változtatást követően az ír kormány 2008. október 12-én a Bizottságnak jóváhagyásra benyújtotta a véglegesített rendszert. Konkrétan a véglegesített rendszer biztosította a következőket:

az ír gazdaságra rendszeresen ható bankok megkülönböztetés-mentes bevonása, származási országuktól függetlenül;

a rendszer finanszírozási költségeit magában foglaló és a kedvezményezett bankok által idővel nyújtott tisztességes hozzájárulást biztosító árrendszer;

a rendszerrel való visszaéléssel szembeni megfelelő védintézkedések, beleértve a kereskedelmi magatartásra vonatkozó megszorításokat és a mérlegfőösszeg növekedésének korlátozását;

egyes bankok strukturális hiányának kezelését célzó kapcsolódó intézkedések, különösen, ha a garanciát igénybe kell venni;

a garantált hátrasorolt tartozások használatára vonatkozó védintézkedések (alacsonyabb 2. szintű tőke), különösen a kedvezményezett bankok szolvenciamutatója tekintetében;

a pénzügyi feltételek változásának fényében hathavonta a rendszer további szükségességének felülvizsgálata.

Az EK-Szerződés állami támogatásokra vonatkozó előírásai alapján a Bizottság 2008. október 13-án jóváhagyta a véglegesített rendszert.

*
* *

61. kérdés, előterjesztette: Carl Schlyter (H-0169/09)

Tárgy: Felső határ meghatározása a mobiltelefonálás árára

A mobil telefonálás roamingköltségeire vonatkozó, a barangolásról (roaming) szóló, 2007. júniusi rendeletnek megfelelően a kimenő hívások költsége percenként nem haladhatja meg a 0,49 eurót (és 2009-re 0,43 euróra kell csökkennie). A bejövő hívások percenként legfeljebb 0,24 euróba (2009-re 0,19 euróba) kerülhetnek. Jelenleg különböző szerződések kapcsolási díjat számolnak fel, ami azt jelenti, hogy a maximált árat túllépik. A kapcsolási díj egy önkéntes szerződés része, ami percenként kevesebb költséget jelent, viszont a rövid ideig tartó hívások esetén a költségek túllépik a maximált árat.

Ez a helyzet összeegyeztethető-e a barangolásról szóló rendelettel? Amennyiben nem, a Bizottság mit kíván tenni a maximált árra vonatkozó szabályozásnak való megfelelés biztosítása érdekében?

Válasz

(EN) A barangolásról (roaming) szóló hatályos rendelet⁽²⁷⁾ 4. cikke alapján a mobilszolgáltatóknak valamennyi barangolást végző ügyfelük részére eurotarifát kell kínálniuk. Az eurotarifa nem vonhat maga után semmilyen ezzel kapcsolatos előfizetést vagy más rögzített, illetve rendszeres díjat, és valamennyi kiskereskedelmi díjszabással kombinálhatónak kell lennie. A szolgáltatók az eurotarifán kívül más barangolási díjszabást is felkínálhatnak, amelynek felépítése eltérhet az eurotarifától, és ezért tartalmazhat kapcsolási díjat. Az eurotarifa esetében azonban a percenkénti díj nem haladhatja meg a rendeletben előírt felső határt.

Egy kapcsolódó pontra vonatkozóan a képviselő talán tudja, hogy a barangolásról szóló rendelet bizottsági felülvizsgálata megállapította, hogy a barangolások hívásokra vonatkozó percalapú számlázás a legelterjedtebb gyakorlat a tagállamok többségében. Ez azt jelenti, hogy a szolgáltatók legalább percalapon számláznak, még akkor is, ha a hívás időtartama egy percnél rövidebb. Az európai szabályozók csoportjának becslése szerint e gyakorlat következtében a fogyasztók a fogadott és a kezdeményezett hívásokért körülbelül 19%-kal, illetve 24%-kal fizetnek többet, és megállapította, hogy e „rejtett díj” kezelése érdekében sürgős intézkedésre van szükség.

A percalapú számlázás gyakorlata a rendelet kívánt hatásának felhígulását jelenti. Az eurotarifa egy felső határ és célja, hogy a fogyasztók számára biztosítékot nyújtson arra, hogy mit fognak fizetni. A mobilszolgáltatók által az eurotarifára alkalmazott eltérő számlázási gyakorlatok aláássák a rendelet eredeti célját, amely az volt, hogy a Közösségen belül közös maximált árat biztosítson.

A barangolásról szóló rendelet kiterjesztésére vonatkozó javaslatában⁽²⁸⁾ a kiskereskedelmi és nagykereskedelmi barangolások hívások esetében a Bizottság javasolta a másodpercalapú számlázásra való áttérést. A Bizottság megítélése szerint ez az eurotarifa maximált ár hatékony harmonizációjának felhígítása és hiánya kezeléséhez jelentős lépést jelent. A barangolások hívás kezdeményezésével kapcsolatban a Bizottság úgy ítéli meg, hogy kiskereskedelmi szinten elfogadható egy legfeljebb 30 másodperces minimális kezdő díjazási időtartam annak érdekében, hogy a szolgáltatók fedezni tudják a híváskezdeményezéssel összefüggő állandó kiskereskedelmi költségeket.

A Bizottság reméli, hogy a barangolásról szóló rendelet kiterjesztésére vonatkozó javaslatát, beleértve a számlázási egységekre vonatkozó új intézkedéseket, a Parlament és a Tanács időben elfogadja annak érdekében, hogy a fogyasztók már e nyáron élvezhessék ennek előnyeit.

*
* *

63. kérdés, előterjesztette: Ewa Tomaszewska (H-0180/09)

Tárgy: A gyümölcsökre és zöldségekre vonatkozó alacsonyabb héa

Az elhízás, különösen a gyermekek körében jelentkező elhízás veszélyéről szóló viták során (a Niels Busk által előterjesztett, az iskolai gyümölcs-rendszerre vonatkozó jelentésről szóló, 2028. november 18-i vita) javaslat hangzott el a gyümölcsökre és zöldségekre vonatkozó héa mértékének csökkentéséről, amelynek célja az egészségesebb étrend előmozdítása.

A Bizottság figyelembe vette-e ezt a javaslatot, és ki fog-e dolgozni egy javaslatot az adójogszabályok ennek megfelelő módosítására?

Válasz

(FR) Kérjük, hogy a képviselő nézze meg a Marios Matsakis által előterjesztett E-5202/07 sz. írásbeli kérdésre adott bizottsági választ⁽²⁹⁾.

*
* *

⁽²⁷⁾ A Parlament és a Tanács 2007. június 27-i 717/2007/EK rendelete a Közösségen belüli nyilvános mobiltelefon-hálózatok közötti barangolásról (roaming), valamint a 2002/21/EK irányelv módosításáról

⁽²⁸⁾ COM(2008)580 végleges

⁽²⁹⁾ HL ...

64. kérdés, előterjesztette: Magor Imre Csibi (H-0181/09)**Tárgy: Testtömegcsökkentésre szolgáló termékek**

Számos gyártó olyan rendkívüli kijelentéseket tesz termékeiről, amelyek félrevezethetik a fogyasztókat és a betegeket, valamint hozzájárulhatnak az úgynevezett yo-yo effektushoz. Egyes termékek „gyógyszerek”, amelyek engedélyezettek, valamint klinikai vizsgálatokon és szigorú teszteken kell keresztülmenniük, miközben másokra például az „étrend-kiegészítőkre” vagy az „orvostechnikai eszközökre vonatkozó jogszabályok” vonatkoznak, amelyek hatékonysági követelményekkel nem vagy csak korlátozott mértékben rendelkeznek.

A Bizottság tudja-e, hogy az uniós polgárok hány százaléka használ testtömegcsökkentésre szolgáló termékeket és szolgáltatásokat annak érdekében, hogy egészséges testtömeget érjen el? A Bizottság tervezi-e a testtömegcsökkentésre szolgáló termékekre vonatkozó uniós jogi keret hatályának felülvizsgálatát és annak szűkítését, figyelembe véve az e termékek gyártására, értékesítésére és forgalomba hozatalára irányadó különböző uniós szabályozási rendszereket? A Bizottság milyen intézkedéseket tesz annak megakadályozására, hogy a veszélyeztetett fogyasztókat a gátlástalan gyártók félrevezessék?

Válasz

(EN) A Bizottság nem rendelkezik számadatokkal arról, hogy az uniós polgárok hány százaléka használ a testtömeg csökkentésére szolgáló termékeket, mivel ezek a termékek lehetnek akár központi, akár nemzeti szinten engedélyezett, vényköteles vagy nem vényköteles gyógyszerek, étrend-kiegészítők vagy akár orvostechnikai eszközök.

Ha a testtömegcsökkentésre szolgáló termékek gyógyszerek, azoknak éppúgy mint bármely gyógyszer esetében, az uniós jogszabályoknak (2001/83/EK irányelv és 726/2004/EK rendelet) megfelelően az uniós piacon való forgalomba hozatal előtt forgalomba hozatali engedéllyel kell rendelkezniük. Ezt közösségi szinten az Európai Gyógyszerügynökség (EMA) értékelését követően a Bizottság, vagy nemzeti szinten a tagállam engedélyezheti.

A forgalomba hozatali engedély megadása előtt végzett vizsgálatok azon a tudományos vizsgálaton alapulnak, hogy az érintett termékek megfelelnek-e az uniós jogszabályokban előírt, szükséges minőségi, biztonsági és hatékonysági követelményeknek. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az uniós jogszabályokban meghatározott követelmények megfelelőek annak biztosítására, hogy e termékek piacra kerülésük után a betegek javát szolgáló pozitív kockázat-előny mérleget mutassanak.

E gyógyszerek tesztelésére az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek bizottsága által 2006-ban elfogadott tudományos „Iránymutatás a testtömegkontrollban használt gyógyszerek klinikai vizsgálatára” vonatkozik. Az iránymutatás célja, hogy a túlsúlyos felnőtt betegek esetében a testtömegcsökkentés elősegítésére használt gyógyszerek klinikai értékelésére iránymutatással szolgáljon. E gyógyszerek hatékony tesztelését ezen iránymutatás világosan meghatározza. Ezért a Bizottság nem tervezi az elhízás elleni gyógyszerekre vonatkozó uniós jogi keret hatályának felülvizsgálatát és annak szűkítését.

A testtömegcsökkentésre szolgáló gyógyszereket vényköteles és nem vényköteles gyógyszerként is forgalmazzzák. Az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek reklámozására vonatkozó szabályok az 2001/83/EK irányelv 86-100. cikke alapján harmonizáltak. Az uniós jogszabályok tiltják a vényköteles gyógyszerek fogyasztónak szóló közvetlen reklámozását, kizárólag a nem vényköteles gyógyszerek reklámozását engedélyezik. Ez a helyzet a jelenlegi javaslattal (COM/2008/663) nem változott.

Ami az orvostechnikai eszközöket illeti, néhány ritka esetben a testtömegcsökkentésre szolgáló termékek az orvostechnikai eszközökről szóló rendelet hatálya alá eshetnek. Az orvostechnikai eszközökről szóló jogszabály előírásokat határoz meg annak biztosítására, hogy az eszköz ne veszélyeztesse a betegek, felhasználók vagy adott esetben más személyek klinikai kórképét vagy biztonságát. Ezen előírások részeként az orvostechnikai eszköznek el kell érnie a gyártó szándékai szerinti teljesítményt. Ezenkívül előírás, hogy a jogszabályi előírásoknak való megfelelést a 93/42/EGK irányelv X. mellékletével összhangban klinikai értékeléssel kell bizonyítani.

A csökkentett energiatartalmú, testtömegcsökkentésre szolgáló étrendben történő felhasználásra szolgáló élelmiszerek különleges összetételű élelmiszerek, amelyek a gyártó által előírt módon történő felhasználás esetén egészben vagy részben a teljes napi étrend helyébe léphetnek. Ezek a különleges táplálkozási célokra szánt élelmiszerek (diétás élelmiszerek) csoportjába tartoznak, amelyek összetételére és címkézésére vonatkozó különleges rendelkezéseket egyedi irányelv (a testtömegcsökkentésre szolgáló, csökkentett energiatartalmú

étrendben történő felhasználásra szánt élelmiszerekről szóló 96/8/EK irányelv⁽³⁰⁾ határozza meg; az ezen élelmiszerek által nyújtott energiára, valamint fehérje-, zsír-, rost-, vitamin-, ásványi anyag- és aminosavtartalmára vonatkozó előírásokat az élelmiszerügyi tudományos bizottsággal való konzultációt követően határozták meg. E termékek címkézése, reklámozása és kiszemelése semmilyen módon nem utalhat a használatuk révén elérhető testtömegcsökkenés arányára vagy nagyságára.

A 96/8/EK irányelv sérelme nélkül „a fogyásra vagy testtömeg-kontrollra, illetve az éhségérzet csökkenésére vagy a jóllakottság érzésének növekedésére, illetve az étrendből származó energiamennyiség csökkenésére” hivatkozó, egészségre vonatkozó állításokra az élelmiszerekkel kapcsolatos, tápanyagösszetételre és egészségre vonatkozó állításokról szóló 1924/2006/EK rendeletben⁽³¹⁾ meghatározott szabályok vonatkoznak, és azoknak általánosan elfogadott tudományos bizonyítékon kell alapulniuk és azokat e bizonyítékkal kell bizonyítani.

Következésképpen a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a hatályos jogi keret biztosítja a testtömegcsökkentésre szolgáló termékek biztonságos forgalomba hozatalát és felhasználását. A Bizottságnak ezért e termékek vonatkozásában nem áll szándékában további intézkedéseket hozni. Hangsúlyozni kell azonban, hogy elsődleges fontosságú, hogy a vonatkozó uniós jogszabályokat a tagállamokban pontosan végrehajtsák, és azokat a későbbiekben az illetékes hatóságok nyomon kövessék. Amennyiben a képviselő tud arról, hogy a végrehajtás nem megfelelő, a Bizottság azt meg fogja vizsgálni, és adott esetben megteszi a szükséges intézkedést.

*
* *

65. kérdés, előterjesztette: Małgorzata Handzlik (H-0184/09)

Tárgy: Európai hamisítás-megfigyelőközpont

A hamisított áruk jelentősen veszélyeztetik az európai ipar versenyképességét. Sőt, ezen túlmenően gyakran veszélyeztetik a fogyasztók egészségét. Az árukat egyre szélesebb körben hamisítják – nemcsak a luxuscikkeket, hanem az élelmiszert, a játékokat, gyógyszereket és elektronikus berendezéseket is. A hamisítás és a kalózkodás elleni harc érdekében kifejtett erőfeszítések részeként az Európai Tanács elhatározta, hogy létrehoz egy európai hamisítás-megfigyelőközpontot. Ezzel a határozattal összefüggésben a Bizottság meg tudná-e mondani, hogy a központ hogyan fog működni, és miből áll, milyen a szervezeti felépítése és mi lesz a megbízatása? A Bizottság a közeljövőben milyen egyéb lépéseket kíván tenni a hamisítás és a kalózkodás elleni harc érdekében?

Válasz

(EN) A megfigyelőközpont elsősorban a szellemi tulajdonjogok megsértéséhez kapcsolódó információk és adatok összegyűjtésének, ellenőrzésének és jelentésének központi forrásául szolgál. Ugyanakkor az elképzelések, tapasztalatok és a helyes gyakorlat cseréjének fórumaként is szolgál majd. Ennek eredményeként az üzleti vállalkozások és a végrehajtó tevékenységet folytató hatóságok számára elismert információforrássá és központi forrássá válik.

Két kezdeti célja az elképzelések rendszeres cseréjének és a helyes gyakorlat megosztásának előmozdítása érdekében a szellemi tulajdonjogok végrehajtásával foglalkozó döntéshozók, hatóságok és érdekelt felek tömörítése, valamint a problémák és a hamisítók által használt módszerek jobb megértése és a célzott erőforrások hatékonyabb felhasználásának elősegítése érdekében az információk és adatok összegyűjtése.

A két funkció szorosan kapcsolódik egymáshoz, mivel céljuk a tudásbázis javítása, amely az állami és magánszervezetek közötti szoros munkakapcsolatot kíván.

A megfigyelőközpont az információk és adatok összegyűjtésének és felhasználásának javításával, a hatóságok körében a helyes gyakorlat előmozdításával és terjesztésével, a sikeres magánágazati stratégiák felderítésével és terjesztésével, valamint a lakossági tudatosság növelésével megszünteti a tudásbázis jelenlegi hiányosságait.

Ez a munka az Európai Unión belüli gyenge pontok azonosítását, a kihívások és fenyegető veszélyek kiemelését, valamint a fő munkaterületekre vonatkozó konkrét információk biztosítását célzó általános és

⁽³⁰⁾ HL L 55., 1996.3.6., 22. o.

⁽³¹⁾ HL L 401., 2006.12.30., 1. o.

ágazatspecifikus jelentések alapjául szolgál. A jelentések szilárd tudásbázist biztosítanak, amely alapján stratégiák alakíthatók ki. A prioritások meghatározása és a fejlődés mérése terén is központi eszközként szolgálhatnak.

A megfigyelőközpont irányítását a Bizottság végzi, a Belső Piaci és Szolgáltatási Főigazgatóság kijelölt egységének koordinálásával (külső szerződéses partnerek segítségével).

A hamisítás és kalózkodás elleni harc érdekében hozott egyéb lépések vonatkozásában meg kell továbbá jegyezni, hogy az Európai Uniónak a szellemi tulajdonjogok megsértése elleni küzdelemre irányuló 2009-2012-es vámügyi cselekvési tervét az Európai Tanács 2009. március 16-án elfogadta és hivatalosan jóváhagyta⁽³²⁾.

*
* *

66. kérdés, előterjesztette: Marie Anne Isler Béguin (H-0186/09)

Tárgy: Uránkitermelés Nigerben

Észak-Nigerben európai vállalatok uránkitermeléssel foglalkoznak. Niger az egyik legkevésbé fejlett ország. Lakosai azonban e tevékenységek előnyeit nem élvezik. Ellenkezőleg, az uránkitermelés környezeti és egészségügyi katasztrófát okoz: a bányák radioaktivitása magas szintű, és a bányászati hulladék egészségügyi kockázatot jelent a bányák mellett élő emberekre. Ezenkívül a lelőhelyek feltárásához a talajvizet elvezették. Az EU-nak biztosítania kell, hogy az Afrikában létrejött európai vállalkozások viseljék a felelősséget.

Mi a Tanács álláspontja annak biztosításával kapcsolatban, hogy az európai uránbányászati vállalatok Nigerben vegyék figyelembe a helyi lakosok egészségét és a talajvíz védelmének szükségességét? A Tanács biztosítani tudja-e, hogy a helyi lakosok részesedjenek a bányászat gazdasági hasznából, különösen az EU és Niger közötti kereskedelmi megállapodásokon keresztül?

Válasz

(FR) A Bizottság szorosan figyelemmel kíséri a nigeri helyzetet, ahol az uránkitermelés az ország életének számos aspektusát befolyásolja. Mindenekelőtt nem szabad elfelejtenünk, hogy ez a nyersanyag elsőrendű fontosságú egy olyan ország költségvetésében, amely a világon az egyik legkevésbé fejlett ország. Az országban található egyéb ásványi nyersanyagokhoz hasonlóan a költségvetéshez való hozzájárulása a számos európai, ázsiai és amerikai nemzetközi vállalatok tevékenységének köszönhetően jelentős.

E kitermelés jelentős környezeti hatással jár, és olyan körülmények között történik, amelyekben számos, gyakran jelentős kihívással kell szembenézni. Elég csak megemlíteni az elsivatagosodást, az erdőirtást és a vízzel kapcsolatos problémát. Az e kérdésekkel foglalkozó, nigeri környezetvédelmi jogszabályok teljes mértékben elfogadhatóak. A végrehajtási rendelkezések azonban igen gyakran hiányoznak, és a közszolgálatok személyzete központi szinten és az ország belső területein is gyakran nem megfelelő, aminek következtében a stratégiák és szabályozások nagyon ritkán végrehajthatók. A vidékfejlesztésre és a költségvetés támogatására a 10. Európai Fejlesztési Alapból (EFA) jelentős források járulnak hozzá ehhez az erőfeszítéshez, valamint a 8. EFA-ból konkrét projektek, például a Bányászati Minisztérium támogatása vagy Arlitban a csatornaépítés és szennyvízkezelés még folyamatban vannak.

Az ásványi nyersanyagok, különösen az urán kitermelése belső konfliktusok forrása is, különösen az ország északi részén. A Bizottság a régió fejlesztési és biztonsági kérdéseivel kapcsolódó problémákról megbeszéléseket kezdett a Tanáccsal, és a helyi lakosság részvételét az erőforrások kezelésében a béketeremtéshez elengedhetetlennek tartja, különösen a decentralizáción keresztül, amelyet határozottan támogat, és amelynek megvalósítása elkezdődött. A helyi természeti erőforrások kezelésének jelentős javítását ezen az alapon kell kezdeni, bár a helyi szakértelem még mindig nagyon gyenge.

Az állami alapok és az ásványi nyersanyagok kezelésének átláthatósága tekintetében a Bizottság támogatja a Nyersanyag-kitermelő Iparágak Átláthatósági Kezdeményezésével (EITI) kapcsolatos nigeri kötelezettségvállalást, amely kezdeményezésben Niger aláíró országgént szerepel. A Cotonou-i Megállapodás alapján e kérdéseket egyrészt az EFA végrehajtásának keretében fogják nyomon követni, tekintettel a 10. EFA irányítási kérdéseinek jelentőségére, másrészt ezek a kérdések a Cotonou-i Megállapodás 8. cikke szerinti politikai párbeszéd keretében is felmerülhetnek.

⁽³²⁾ HL C 71., 2009.03.25., 1. o.

Az európai vállalkozásokkal szembeni lehetséges intézkedés vonatkozásában, illetve az e vállalkozások és a nigeri hatóságok közötti kereskedelmi megállapodásokkal összefüggésben a Bizottságnak e területen nincs sem tényleges hatásköre, sem szankcionálási joga, de támogatja az olyan magatartási kódexekhez való csatlakozást, mint például a fent említett EITI.

*
* *

67. kérdés, előterjesztette: Jens Holm (H-0188/09)

Tárgy: A hamisítás elleni kereskedelmi megállapodásra (ACTA) vonatkozó tárgyalási megbízás

A Bizottság többoldalú, hamisítás elleni kereskedelmi megállapodásra vonatkozó, 2008. március 26-i tárgyalási megbízásának megfelelően az ACTA-tárgyalásokat „szellemi tulajdon-csoporttal” egészítik ki. Ez az információ a svéd médiában (például a Dagens Nyheter-ben és az Europaportalen-ben) jelent meg, amely idézett a tárgyalási megbízásból. Kik lesznek ennek a csoportnak a tagjai? A Bizottság fog-e részletekkel szolgálni valamennyi érintettől (egyénekről, vállalkozásokról, civil szervezetekről)? Más szakértői vagy tanácsadói csoportok is kapcsolódnak az ACTA-tárgyalásokhoz? Kik ezeknek a csoportoknak a tagjai?

Válasz

(EN) A többoldalú, hamisítás elleni kereskedelmi megállapodás (ACTA) Bizottság általi megtárgyalására vonatkozó tanácsi irányelvek az ACTA-tárgyalások folytatásához nem írják elő „szellemi tulajdonjogi csoport” (sem más, nem kormányzati jellegű, a tárgyalásokhoz kapcsolódó szakértői vagy tanácsadói csoport) létrehozását. A tárgyalási megbízással összhangban azonban a Bizottság a tárgyalásokat az EU Miniszterek Tanácsa illetékes rendes bizottságaival, különösen a 133. cikk szerinti bizottsággal, valamint a Tanács szellemi tulajdonnal foglalkozó munkacsoportjával konzultálva fogja folytatni. Ez utóbbi a Tanácson belüli rendes szerv, amely a 27 uniós tagország kormányainak képviselőiből áll, és amely rendszeres üléseket tart a szellemi tulajdonjogokhoz kapcsolódó kérdések megvitatására.

A civil társadalom ACTA-tárgyalások folyamatába történő bevonása érdekében a Bizottság az érdekelt felek részvételével konzultációs találkozót is szervez. Az első ilyen találkozót 2008 júniusában tartották, a másodikra pedig 2009. április 21-én került sor. Ezek a találkozók a nyilvánosság (egyének, vállalkozások, szövetségek, sajtó, nem kormányzati szervezetek stb.) előtt nyitottak, és ezeket széles körben hirdetik. Ezenfelül a Bizottság felszólította azokat az érdekelt feleket, amelyek nem tudtak részt venni a találkozón, hogy indítványaikat írásban nyújtsák be.

Más kérdés a Megállapodás aláírását és hatályba lépését követően az érdekelt felek bevonását célzó valamiféle mechanizmus biztosítása az ACTA számára. Mivel a szellemi tulajdonjogok jellegüknél fogva magánjogok, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az érdekelt felek szempontjából fontos lehet annak biztosítása, hogy kapcsolódhassanak az ACTA működéséhez. Erről a kérdésről, mint ahogy az ACTA jövőbeni intézményi struktúrájának más aspektusairól azonban még folynak a tárgyalások, és még nem született meg a végső döntés.

*
* *

68. kérdés, előterjesztette: Brian Simpson (H-0189/09)

Tárgy: A számítógépes helyfoglalási rendszerek (CRS) ügyviteli szabályzatának végrehajtása

A Bizottság meg tudja-e erősíteni, hogy a Nemzetközi Légifuvarozási Szövetség (IATA) véleménye szerint a forgalmazási, helyfoglalási és értékesítési adat-termékekben az utazási iroda identitásának felfedésére vonatkozó fenti jogszabály 7. cikkének (3) bekezdése a légitársaságokra nem vonatkozik?

Meg tudja-e továbbá erősíteni, hogy az IATA tájékoztatta a Bizottságot, hogy ezekben a termékekben nem fogja elfedni az egyes utazási irodák identitását, még akkor sem, ha az IATA nem rendelkezik az irodáknak identitásuk IATA adatainak (az IATA megnevezése szerint Passenger Intelligence Services) történő felfedésére vonatkozó kifejezett hozzájárulásával?

Harmadszor, a Bizottság meg tudja-e erősíteni, hogy csak a 2009. március 29. utáni, a 7. cikk (3) bekezdésével védett anonimitáshoz való jogokra vonatkozó megállapodások lesznek érvényesek? A Bizottság mit kíván tenni annak érdekében, hogy az IATA betartsa a jogszabályokat?

Válasz

(EN) A számítógépes helyfoglalási rendszerek (CRS) ügyviteli szabályzata 7. cikkének (3) bekezdése az üzleti adatok védelme kérdésében igen világos. Előírja, hogy a CRS forgalmazási eszközeinek a közösségi utazási iroda által történő használatából eredő forgalmazási, foglalási és értékesítési adatok sem közvetlenül, sem közvetve nem tartalmazhatják az adott utazási iroda azonosítási adatait. Ez az előírás érvényes, kivéve, ha az utazási iroda és a CRS megállapodik ezen adatok felhasználásának feltételeiről. Ez vonatkozik továbbá arra az esetre, ha a CRS az ilyen adatokat harmadik fél által történő felhasználásra továbbítja, kivéve a számlázás rendezését.

Ezért a Bizottság a képviselő felé meg tudja erősíteni, hogy a forgalmazási, helyfoglalási és értékesítési adat-termékekben az utazási iroda identitásának felfedésére vonatkozó fenti jogszabály 7. cikkének (3) bekezdése vonatkozik a légitársaságokra.

A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az üzleti adatok védelme az ügyviteli szabályzat alapvető pontja. Ezért e kérdésben szoros kapcsolatban áll a Nemzetközi Légitfuvarozási Szövetséggel (IATA), a CRS-sel és az utazási irodákkal.

Ezen a ponton a Bizottság nem tud arról, hogy az IATA elutasítja ezekben a termékekben az egyes utazási irodák identitásának elfedését, ha nem rendelkezik az irodáknak identitásuk IATA adattermékekben történő felfedésére vonatkozó kifejezett hozzájárulásával.

A Bizottság megerősíti, hogy az ügyviteli szabályzat alapján csak a 7. cikk (3) bekezdésével védett anonimitáshoz való jogokat tiszteletben tartó és 2009. március 29. után érvénybe lépett megállapodások lesznek érvényesek. A Bizottság minden szükséges intézkedést meg kíván tenni annak érdekében, hogy valamennyi szereplő tiszteletben tartsa az ügyviteli szabályzatot. Ez vonatkozik az IATA-ra és másokra is.

*
* *

69. kérdés, előterjesztette: James Nicholson (H-0192/09)**Tárgy: A juhok elektronikus jelölése**

Figyelembe véve, hogy a nyomonkövethetőség vonatkozásában nem következik be javulás, a Bizottság felül fogja-e vizsgálni a juhok elektronikus jelölésére vonatkozó javaslatának végrehajtására vonatkozó határozatát, mivel a költségek megfizethetetlenek és számos juhtenyésztőt üzleti szempontból ellehetetlenítenek?

Válasz

(EN) A juh- és kecskefélék egyedi azonosítására és nyomon követhetőségére vonatkozó hatályos közösségi szabályokat az egyesült királyságbeli 2001-es szájszáj- és körömfájás okozta válság, valamint a Parlament, a Számvevőszék és az angol alsóház úgynevezett „Anderson-jelentése” sürgette, amelyek jelezték, hogy a meglévő „tétel”-nyomonkövetési rendszer megbízhatatlan.

Az elektronikus azonosítás a leginkább költséghatékony megoldás az egyedi nyomon követhetőség biztosításához, különösen abban az esetben, ha az állatok gyakran mozognak a piacok és a tenyésztőtelepek között. A rendszer a gyakorlati gazdálkodási körülmények közötti használatra kész, még a legbonyolultabb esetekben is.

2007 decemberében a Tanács, a Parlament véleményének támogatásával, határozott arról, hogy az elektronikus azonosítás a 2009. december 31. után született állatokra, korlátozott kivételekkel, kötelező lesz.

A Bizottság minden ésszerű intézkedést megtesz e szabályok zökkenésmentes bevezetésének megkönnyítése érdekében, és e célból a közelmúltban közzétett egy gazdasági tanulmányt, hogy segítse a tagállamokat és a juhtenyésztőket a végrehajtási költségek csökkentésében.

A juhtenyésztők a vidékfejlesztési politika keretében vagy állami támogatások révén pénzügyi támogatásban is részesülhetnek.

A Bizottság kész továbbá annak mérlegelésére, hogy a végrehajtási szabályok hogyan könnyíthetők meg a jogalkotó által meghatározott egyedi nyomon követhetőség elvének gyakorlati alkalmazását.

*
* *

70. kérdés, előterjesztette: Ivo Belet (H-0193/09)

Tárgy: A Cselekvő Ifjúság Program 4.1. alprogramja szerinti támogatások

Informális megbeszélések során kiderült, hogy az ifjúság területén európai szinten tevékenykedő szervezetek támogatásakor (Cselekvő Ifjúság Program 4.1. alprogramja) az e szervezetek által évente szervezett tevékenységek számát vették figyelembe. E kritérium alapján a támogatásnyújtására vonatkozó rendet alakítottak ki.

Ez nyilvánvalóan anélkül történt, hogy a tevékenységek számát összevetették volna a szervezet méretével vagy tagjainak számával. Ez valójában lehetetlenné teszi, hogy a kisebb szervezetek a továbbiakban európai támogatást kapjanak, bár az európai támogatás túlélésükhöz elengedhetetlen.

A Bizottság meg tudja-e erősíteni ezt a gyakorlatot? A Bizottság a jövőben a 4.1. alprogram szerinti támogatásokra vonatkozóan ugyanezt a kiválasztási kritériumot/rendet kívánja alkalmazni? A Bizottság a jövőben kész-e arra, hogy a tevékenységek számát a szervezet méretével szembeállítsa?

Válasz

(FR) Általánosságban a Cselekvő Ifjúság Program végrehajtását az a szándék vezérli, hogy a lehető legtöbb szervezetet érjen el, bármilyen méretű legyen is, bizonyos esetekben akár fiatalok informális csoportja is lehet. Ezért nem különösen a nagy szervezeteket célozza meg.

Különösen a 4.1. alprogram tekintetében (a program költségvetésének 2%-a) meg kell jegyezni, hogy célja olyan szervezetek támogatása, amelyek valószínűleg nagy hatással vannak a fiatalokra. Igaz, hogy e működési támogatások odaítélési kritériumai között szerepel a támogatás kérelmezője által tervezett tevékenységek száma. A támogatásnyújtásnál a tevékenységek száma azonban nem az egyetlen kritérium. A programot létrehozó határozattal összhangban csak azok a szervezetek támogathatók, amelyek struktúrája legalább nyolc, a programban részt vevő országot lefed. Ez azt jelenti, hogy a viszonylag alacsony költségvetés ellenére biztosak lehetünk ezek hatásában.

2007 óta a 4.1. alprogram közepes, sőt még kis szervezetek támogatását is lehetővé tette. A 2009-ben egyes szervezeteknek kifizetett támogatások nem haladták meg a 45 000 eurót, ugyanakkor ez éves költségvetésük akár 80%-át is jelenthette.

A Bizottság úgy ítéli meg, hogy e megközelítés folytatása, valamint a program e szakaszában bizonyos struktúra biztosítása megfelelő.

*
* *

71. kérdés, előterjesztette: Jan Cremers (H-0194/09)

Tárgy: Az „önálló vállalkozó” fogalommeghatározása

Jan Cremers európai parlamenti képviselő által feltett, arra vonatkozó kérdésre (E-0019/09), hogy szükség van-e annak a fogalomnak a meghatározására és alkalmazására, hogy az EU-n belül mit jelent a valódi önálló vállalkozó, a Bizottság azt válaszolta, hogy nem kíván javaslatot tenni az önálló vállalkozásra vagy európai szinten a munkaviszony sajátos mutatóira vonatkozó fogalommeghatározásra.

Hogyan kapcsolódik ez a „mobil munkavállalók” tekintetében a COM(2008)0650 bizottsági javaslatban megfogalmazott fogalommeghatározásokhoz? A Bizottság tudatában van-e annak, hogy bizonyos tagállamokban már különböző fogalommeghatározások léteznek, amelyek túlmennek a Bizottság által javasolt egyetlen fogalommeghatározáson, miközben más tagállamokban teljes egészében hiányzik a szabályozás? Ezért az ágazatspecifikus intézkedésekre vonatkozó javaslatok előtt ajánlatos és szükséges-e egy általános és világos fogalommeghatározás arra, hogy mit jelent az önálló vállalkozó?

Válasz

(EN) A Bizottság tudja, hogy az utazó tevékenységek a közúti szállításban különleges korlátozásokat és kockázatokat vonnak maguk után. A közúti közlekedésbiztonság javítása, a verseny torzításának megelőzése és a mobil munkavállalók biztonságának és egészségének biztosítása érdekében közösségi szinten egyedi intézkedéseket hoztak. Ebben az összefüggésben a Bizottság felhívja a képviselő figyelmét a közúti

fuvarozásban utazó tevékenységet végző személyek munkaidejének szervezéséről szóló 2002/15/EK irányelv⁽³³⁾, amely az általános munkaidő-szervezésről szóló irányelv⁽³⁴⁾ vonatkozásában egy „Lex specialis”, és amely célja, hogy a közúti szállítási ágazat sajátos problémáira kínáljon megoldásokat.

2009 márciusától az önálló vállalkozói tevékenységet folytató gépjárművezetőkre a 2002/15/EK irányelv vonatkozik, a felülvizsgálat gyakorlatának sérelme nélkül, amelyet a Bizottság folytat le, és amely eredményeként bekerülhetnek az irányelv hatálya alá, vagy kikerülhetnek alóla.

Ebben az összefüggésben a 2002/15/EK irányelvnek való megfelelés érdekében a Bizottság beszámolt annak következményeiről, ha az önálló vállalkozói tevékenységet folytató gépjárművezetők kikerülnek az irányelv hatálya alól, és most az irányelv hatályának módosítását javasolja annak érdekében, hogy a „színlelt” önálló vállalkozói tevékenységet folytató munkavállalók bekerüljenek, viszont a valódi önálló vállalkozói tevékenységet folytató gépjárművezetők kikerüljenek.

A Bizottság felhívja a képviselő figyelmét az E-0019/09 sz. írásbeli kérdésre adott válaszára is.

A Bizottság tudatában van annak, hogy az egyes tagállamokban a munkaviszony különféle fogalom meghatározásai léteznek. Amint a fent említett írásbeli kérdésre adott válaszában megjegyezte, „A munkajog korszerűsítése, szembenézve a XXI. század kihívásával” című zöld könyvről folytatott nyilvános konzultációt követően⁽³⁵⁾ a Bizottság a munkaviszony jogi fogalma, a főbb jellemzők, tendenciák és az egyes tagállamokban ez utóbbiak szabályozása során felmerülő problémák átfogó áttekintésén, valamint a főbb hozott intézkedések leltárának elkészítésén dolgozik, beleértve a munkaviszony létezésének meghatározására vonatkozó mutatókat is.

A fentiekre figyelemmel a Bizottság ezen a ponton nem kíván általános fogalom meghatározást elfogadni arra nézve, hogy mit jelent az önálló vállalkozó.

*
* *

72. kérdés, előterjesztette: Athanasios Pafilis (H-0196/09)

Tárgy: Hat vegyértékű króm az ivóvízben

A H-0663/07 sz.⁽³⁶⁾, H-0775/07 sz.⁽³⁷⁾ és H-1020/07 sz.⁽³⁸⁾ szóbeli választ igénylő kérdéseimen túlmenően szeretnék visszatérni az Oinofytában és környékén található, engedély nélküli ipari területen tapasztalható, az előírásoknak nem megfelelő ivóvíz-ellátási problémákra, amelyet a magas nehézfém-tartalmú, többek között hat vegyértékű krómot tartalmazó veszélyes ipari szennyvíz miatti talajvíz-szennyezés okoz. Az amerikai Egészségügyi és Szociális Minisztérium (Toxikus anyagok és betegségek nyilvántartási hivatala) által a közelmúltban készített, 2008. szeptemberi tudományos dokumentum, amelynek címe „A króm toxikológiai profilja” (3.2.2. fejezet „Szájon át történő expozíció”), rámutat, hogy a hat vegyértékű krómot tartalmazó anyagok rendszeres bevétele komoly szív- és érrendszeri, gyomor-bél, hematológiai, máj- és vesebetegségeket, valamint rákot okoz az emberben és állatokban, például tengerimalacban. Másrészt ezt a jelenséget nem tapasztalták három vegyértékű króm bevétele esetén, még akkor sem, ha az alkalmazott dózis a hat vegyértékű króm dózisának akár 100-szorosa volt.

A Bizottság továbbra is kitart azon nézete mellett, hogy a hat vegyértékű krómmal összefüggő kockázati szint ugyanolyan nagyságrendű mint a három vegyértékű króm esetében? Ha nem, tervezi-e, hogy külön és szigorúbb korlátokat határoz meg az ivóvíz hat vegyértékű krómtartalmára vonatkozóan, ahogyan azt az

⁽³³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. március 11-i 2002/15/EK irányelve a közúti fuvarozásban utazó tevékenységet végző személyek munkaidejének szervezéséről, HL L 80., 2002.3.23., 35. o.

⁽³⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003. november 4-i 2003/88/EK irányelve a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól, HL L 299., 2003.11.18., 9. o.

⁽³⁵⁾ COM(2007) 627 végleges, 2007. október 24.

⁽³⁶⁾ 1 2007.9.25-i írásbeli válasz

⁽³⁷⁾ 2 2007.10.23-i írásbeli válasz

⁽³⁸⁾ 3 2008.1.17-i írásbeli válasz

élelmiszerek és italok csomagolása⁽³⁹⁾ esetében tette? Az „Aspos folyó vélelmezett szennyezésének” vizsgálata⁽⁴⁰⁾ járt-e valamilyen eredménnyel, és ha igen milyennel?

Válasz

(EN) A Bizottság most vizsgálja a króm toxikológiai profilját, amelyet az amerikai Egészségügyi és Szociális Minisztérium (ATSDR⁽⁴¹⁾) tett közzé. Ez a jelentéstervezet a három vegyértékű (III) és a hat vegyértékű (VI) króm közötti különbségeket fejt ki.

A H-0775/07 sz. szóbeli választ igénylő kérdésre adott válaszában a Bizottság már kijelentette, hogy a háromféle vegyértékben előforduló króмок közül a hat vegyértékű krómot ítélték a legveszélyesebbnek, amelyet a jelentéstervezet is megerősít és bizonyít a belégzéssel történő expozíció esetében. A szájon át történő és állandó expozíció (amely az ivóvízre vonatkozik) esetében a jelentésben nincs határozott bizonyíték a hat vegyértékű és a három vegyértékű krómnak való expozícióhoz kapcsolódó kockázatok mennyiségi összehasonlítására.

A Bizottság elismeri a jelentéstervezetben közzétett megállapításokat, amelyek azt jelzik, hogy a hat vegyértékű króm szájon át történő bevitel a patkányok esetében rákkeltő lehet⁽⁴²⁾, és hogy az ember általi véletlenszerű igen magas bevitel (több mint 100mg/fő/nap) esetén a szív-és érrendszerre, valamint a vesére gyakorolt hatásról számoltak be. A Bizottság azt is figyelembe veszi, hogy az EU króm (VI) anyagokra vonatkozó kockázatértékelése⁽⁴³⁾ megállapította, hogy a mutagenitásra és a karcinogentásra nézve nem lehetett meghatározni olyan küszöbértéket, amely veszélytelen lenne az emberi egészségre.

A Bizottságot nagyon aggasztják a króm-bevitellel előidézett kockázatok, és továbbra is figyelemmel kíséri többek között az Egészségügyi Világszervezet által a króm (III)-ra és a króm (VI)-ra vonatkozó egészségügyi előírások alakulását. Az ivóvízről szóló irányelv⁽⁴⁴⁾ felülvizsgálatánál figyelembe fogja venni a toxikológiai és a tudományos fejleményeket.

Ismételten meg kell azonban említeni, hogy az ivóvízről szóló irányelv határértékei a szolgáltatott ivóvízre, nem pedig a Voiotia és Evvia térség folyóinak és talajának vizére vonatkoznak.

Hivatkozással az E-5250/08 sz. kérdésre adott bizottsági válaszra, a Bizottság megerősíti, hogy a görög hatóságok a Bizottságnak frissített információt szolgáltatottak a szélesebb régió (Voiotia és Kelet-Attiki) ipari egységeinek engedélyezési rendszeréről és folyamatosan vizsgálták az ipari egységeket.

A nemzeti hatóságok által végzett ellenőrzések eredményei tanúsítják, hogy hiányzik a megfelelő tervezés és a veszélyes hulladékok megfelelő kezelése. A Bizottság ez utóbbi kérdés tekintetében Görögországgal szemben horizontális jogsértési eljárást indított a Bíróságnál (C-286/08). Az Európai Bíróság előtt folyamatban lévő jogsértési eljárás keretében Asopos példáját említették meg.

Ezenfelül úgy tűnik, hogy a görög hatóságok megfelelő intézkedéseket hoztak az ivóvízről szóló irányelv előírásainak való megfelelés érdekében (azaz a krómra vonatkozó határértékek további túllépését nem tapasztalták).

A Közösség vízi környezetébe bocsátott egyes veszélyes anyagok által okozott szennyezésről szóló 2006/11/EK irányelvből⁽⁴⁵⁾ és a felszín alatti vizek egyes veszélyes anyagok okozta szennyezés elleni védelméről szóló 80/68/EGK irányelvből⁽⁴⁶⁾ eredő kötelezettségek tekintetében a rendelkezésre álló információ nem tette lehetővé, hogy a Bizottság az esetleges jogszabály-sértést megállapítsa és megfelelően bizonyítsa. A Bizottság folytatja a rendelkezésre álló információk vizsgálatát, és az uniós környezetvédelmi jogszabályok

⁽³⁹⁾ 4 94/62/EK irányelv, HL L 365., 1994.12.31., p. 10-23.o., 11. cikk

⁽⁴⁰⁾ 5 Válasz a szóbeli választ igénylő kérdésre H-1020/07.

⁽⁴¹⁾ Toxikus anyagok és betegségek nyilvántartási hivatala az USA-ban

⁽⁴²⁾ NTP (Nemzeti Toxikológiai Program), bevitel 9 mg/testtömeg kg/nap

⁽⁴³⁾ http://ecb.jrc.ec.europa.eu/DOCUMENTS/Existing-Chemicals/RISK_ASSESSMENT/REPORT/chromatesreport326.pdf

⁽⁴⁴⁾ 98/83/EK irányelv, HL L 330., 1998.12.5, 32-54. o.

⁽⁴⁵⁾ HL L 64., 2006.3.4., 52-59. o.

⁽⁴⁶⁾ HL L 20., 1980.1.26., 43-48. o.

betartásának biztosítása érdekében meg fogja tenni a szükséges intézkedéseket, adott esetben a jogsértési eljárás kezdeményezését is.

*
* *

73. kérdés, előterjesztette: Konstantinos Droutsas (H-0197/09)

Tárgy: A kis tejtermelők tejipar által történő eltörlése Görögországban

A görög tejipar könyörtelenül eltörlti a kis tejtermelőket – akik tüntetésekkel válaszolnak – azáltal, hogy profitjuk növelése érdekében folyamatosan csökkentik a tehéntej termelői árát. Az egyik nagyvállalat bejelentette, hogy 2009. május 1-jétől a tejkartell 120 kistermelőtől nem vásárolja meg a tejet, és az import növelésével korlátozza a friss tej forgalmazását, előnyben részesítve a tartós tejet. Egy másik tejipari vállalkozás a tejárak csökkentését és a fizetési határidő egy hónappal való meghosszabbítását jelentette be. A tejtermelők száma Görögországban az elmúlt 15 évben 80%-kal esett termelés, amely nem több mint 800 000 tonna, a fogyasztás kevesebb mint felét fedezi.

Mi a Bizottság álláspontja a kis- és közép méretű tejtermelők eltűnéséről egy tejtermelési deficitel rendelkező országban, a termelői árak csökkenéséről és a fogyasztói árak egyidejű emelkedéséről, a fogyasztói szokások hirtelen változásáról és a tejben lévő magas tápértékű anyagok csökkenéséről, amit a közös agrárpolitika miatti friss tej-fogyasztás korlátozása okoz, és a hajthatatlan profithajszáról?

Válasz

(EN) Az egymást követő reformok a közös agrárpolitikát egy olyan politikává alakították, amelyben az alacsony garantált árakhoz közvetlen jövedelemtámogatás társul, ami lehetővé teszi, hogy a mezőgazdasági termelők megfelelőbben reagáljanak a piaci jelzésekre.

A célzottabb vidékfejlesztési intézkedések lehetővé teszik, hogy a tagállamok az egyes tagállamok sajátos problémáit és prioritásait kezeljék, például a kisebb gazdaságok számára nyújtott támogatással. A kisebb mezőgazdasági termelőkre, akik kevesebb mint 5000 euro közvetlen jövedelemtámogatásban részesülnek, nem vonatkozik a moduláció alapján végrehajtott támogatáscsökkentés.

Az egészségügyi ellenőrzés keretében határoztak arról, hogy az úgynevezett 68. cikk és a moduláción keresztül lehetővé teszik a pénzalapok újraelosztását.

A 68. cikk lehetőséget nyújt arra, hogy a pénzeszközöket többek között a tejtermelőket érintő sajátos hátrányok kezelésére fordítsák.

A moduláció további pénzeszközöket biztosít az úgynevezett új kihívásokhoz, beleértve a tejágazat átszervezését is.

Ez világosan mutatja, hogy a Bizottság milyen jelentőséget tulajdonít a tejtermelőknél.

Miközben a görög nyerstej-árak a 27 tagú EU-ban a legmagasabbak közé tartoznak, a Bizottság egyetért azzal, hogy szokatlan, hogy a tej termelői ára csökken, miközben a kiskereskedelmi árak nőnek, különösen akkor, amikor a görög tej nagy részét görög kiskereskedelmi csatornákon keresztül értékesítik.

A Bizottság az „Élelmiszerárak Európában” című közleményében javasolt menetrendet 2009-ben az illetékes Főigazgatóságok (köztük a Mezőgazdasági Főigazgatóság) részvételével egy közös munkacsoporton keresztül fogja végrehajtani. Ez a munka segíti az európai kiskereskedelem átfogóbb elemzését, amelyet a Bizottság most végez. Mindkét munka zárójelentése 2009 végére várható.

Ami a fent említett menetrendet illeti, a Bizottság ezért az élelmiszer-ellátási láncban előforduló főbb, potenciálisan versenyellenes gyakorlatok felülvizsgálatát kívánja elvégezni, beleértve a láncban belüli alkupozíció megoszlásának elemzését is. A közösségi, nemzeti és helyi szintű szabályozások lehetséges egyszerűsítésének meghatározása érdekében tervezi továbbá az élelmiszer-ellátási láncot érintő szabályozások felülvizsgálatát. A közösségi menetrend egy másik célkitűzése a teljes élelmiszer-ellátási lánc működésének nyomon követésére, valamint a fogyasztói árak és a begyűrtés mechanizmusai vonatkozásában a nagyobb átláthatóság biztosítására szolgáló állandó eszköz kialakítása és alkalmazása.

Ezért biztos lehet abban, hogy az élelmiszer-ellátási lánc versenyképessége továbbra is fontos helyet foglal el a Bizottság menetrendjében.

*
* *

74. kérdés, előterjesztette: Anne E. Jensen (H-0198/09)

Tárgy: A rövid távú tengeri szállítás figyelembe vétele az Energiahatékonysági tervezésben

Az új hajók környezeti teljesítményének fokozására a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet most készít egy eszközt. Az úgynevezett „Energiahatékonysági tervezés” a tervezési követelmények alapján az építési fázisban segíti a hajók értékelését. Ennek célja a hajózási iparban a CO₂-kibocsátások csökkentése.

Ebben a megközelítésben azonban nem vették figyelembe a hosszú távú és a rövid távú tengeri szállítás közötti különbségeket. Ezenkívül a tervezésre vonatkozó javaslat előtt nem elemezték e kérdést.

Egyetért-e a Bizottság azzal, hogy a rövid távú tengeri szállítás alapvető szerepet játszik az európai szállítás iránti jövőbeni keresletben?

Egyetért-e a Bizottság azzal, hogy a jelenlegi javaslat akadályozhatja a rövid távú tengeri szállítás versenyképességét? Egyetért-e a Bizottság azzal, hogy ez a fejlemény azt eredményezheti, hogy a szállítás áttolódik a kevésbé környezetbarát szállítási módok felé?

A Bizottság hogyan kívánja megközelíteni az e kérdésben folyó további tárgyalásokat? A Bizottság biztosítani fogja-e, hogy a rövid távú tengeri szállítás választási lehetősége fennmaradjon?

Válasz

(FR) A rövid távú tengeri szállítás gazdasági, energetikai, biztonsági és infrastrukturális költségek tekintetében gyakran előnyösebb az ugyanazon földrajzi területek között működő szárazföldi szállításhoz képest. Ezért az Európai Bizottság programjain és jogszabályain keresztül, valamint a nemzetközi tárgyalásokon támogatja a rövid távú tengeri szállítást.

A torlódások növekedése irányába mutató tendenciák, a környezetre nehezedő nyomás csökkentése és a gazdasági korlátok közép távon tovább növelik e szállítási mód előnyeit. Annak érdekében azonban, hogy a rövid távú tengeri szállítás teljes mértékű szerepet vállaljon, belső tulajdonságait is javítani kell és különösen szükség van a szokásos és üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának további csökkentésére.

A Bizottság a rövid távú tengeri szállításra vonatkozóan megfelelő nemzetközi fórumokon és európai szinten is továbbra is kezdeményező, ugyanakkor kiegyensúlyozott jogszabályi és támogató intézkedéseket javasol. E célból folytatja a kezdeményezések előkészítését, a felelősségteljes kormányzás szabályainak alkalmazásával, és különösen azoknak az előnyöknek és hátrányoknak az elemzésével, amelyekkel ezek a gazdasági szereplők számára általában járnak.

Ami a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) által az új hajók tervezésére vonatkozó CO₂-mutató (Energiahatékonysági tervezési mutató (Energy Efficiency Design Index, EEDI)) kidolgozását illeti, a Bizottság támogatja az IMO arra irányuló munkáját, hogy a hajók többsége számára megfelelő mutatót fejlesszen ki. Meg kell azonban mondani, hogy még sok tennivaló van, és az e mutató alkalmazását érintő kérdésekkel még foglalkozni kell az IMO-ban. A Bizottság különös figyelmet fog fordítani a mutató rövid távú tengeri szállítási útvonalakon működő hajókra történő lehetséges alkalmazására vonatkozó megállapodásokra. Ezenkívül a mutató az új hajókra alkalmazandó számos eszköz közül csak egy eszköz. Jelenleg is folyik a meglévő hajókra vonatkozó intézkedések kidolgozása, különösen a hajók üzemeltetésére vonatkozó CO₂-mutató és a hajók működésével kapcsolatos önkéntes intézkedések kialakítása, valamint egy pénzügyi eszköz például a kibocsátási jogok kereskedelmére vonatkozó mechanizmus vagy a tengerjárók által használt tüzelőanyagokra vonatkozó adókból finanszírozott alap kifejlesztése.

*
* *

75. kérdés, előterjesztette: Christa Kläus (H-0200/09)

Tárgy: Az „analóg sajt” használata

Az európai fogyasztókat az élelmiszerekről objektíven kell tájékoztatni, hogy maguk dönthessék el, hogy mit vásároljanak és mit egyenek. A sajt esetében feltételezhető, hogy tejet fogyasztunk és egészségesen étkezünk, de a sajt imitációja jelenleg óriási előnyt jelent az élelmiszerpiacon. Növekszik az ún. „analóg sajt” használata kész élelmiszerekben, például pizzában vagy lasagne-ban való felhasználása. Ez a termék

pálmaolajból, keményítóból, tejfehérjéből, sóból és ízfokozókból készül. A csomagoláson található kép azt a benyomást kelti a fogyasztóban, hogy sajtot használtak. Egy olyan időszakban, amikor a megfelelő tejtermékek értékesítése szinten marad vagy esik, további ellenséges versennyel találják szembe magukat.

Ismeri-e az Európai Bizottság ezeket a sajt helyettesítőket és rendelkezik-e az e termékek piaci arányára vonatkozó számadatokkal?

Tud-e a Bizottság számadattal szolgálni arra vonatkozóan, hogy a tej- és sajtpiacot milyen gazdasági kár vagy forgalomcsökkenés érte?

A Bizottság osztja-e azt a véleményt, hogy a fogyasztókat ebben az esetben félrevezetik, amikor a reklámozás azt a benyomást kelti, hogy ez „sajt”, bár nem használtak sajtot, és az „analóg sajt” használatára ezért nem kellene-e kiegészítő címkézést bevezetni?

Válasz

(EN) A Bizottság tudja, hogy tejösszetevők és bizonyos más forrásból eredő zsírok vagy fehérje vegyítésével bizonyos termékeket „analóg sajt”-ként forgalmaznak.

Az uniós jogszabályok a „sajt” megnevezés használatát azokra a termékekre korlátozzák, amelyeket tejből és tejtermékekből állítanak elő, és amelyekben a tejösszetevőket nem helyettesítik általában más eredetű, olcsóbb összetevőkkel. Ha ez megtörténik, a termék megnevezése nem lehet „sajt” vagy „analóg sajt”, mivel ez a megnevezés a védett megnevezéssel való visszaélést jelentene.

Az uniós jogszabályok egyértelműek, amikor előírják, hogy azok a termékek, amelyek nem szerepelnek a tejtermékekre vonatkozó védett megnevezések listáján, a címkén, kereskedelmi okmányokban, reklámanyagokban vagy a kiszerelés bármely formáján nem tartalmazhatnak olyan állítást vagy utalást, hogy a termék tejtermék.

A tagállamoknak be kell tartatniuk az uniós jogszabályokat és azok felelnek ezek ellenőrzéséért.

A Bizottság nem rendelkezik az ilyen termékek jelentőségére vonatkozó adatokkal.

*
* *

76. kérdés, előterjesztette: Georgios Toussas (H-0202/09)

Tárgy: A szociális biztonság aláaknázása a közszektorban

A Bíróság C-559/07-ügyben hozott 2009. március 26-i ítélete 5-17 évvel meghosszabbítja azt a kort, amikor Görögországban a női köztisztviselők nyugdíjra jogosulttá válnak, annak ürügyén, hogy ki kell egyenlíteni a nők és a férfiak nyugdíjkorhatárát. A Bíróság így ítéli meg továbbá, hogy az állami nyugdíjbiztosítási rendszer nem szociális biztonsági rendszer, hanem szakmai biztosítási rendszer, ami azt jelenti, hogy a korhatárok, a nyugdíjak és általánosságban az ellátások szintje tekintetében nincsenek biztosítékok. Az ítélet egyengeti a szociális biztonság állami és magánágazatokban történő privatizációjának útját, miközben a munkaviszonyokat még rugalmasabbá teszi, csökkenti a nők és a férfiak szociális biztonságához való jogait, valamint mérhetetlenül súlyosbítja a munkásosztály családjainak problémáit.

Mi a Bizottság válasza a nők és nagyobb általánosságban a munkavállalók körében, az állami és magánágazatban kitört tiltakozási hullámra?

Válasz

(FR) A Bizottság kontra Görögország ügyben hozott, 2009. március 26-i ítéletében az Európai Bíróság az EK-Szerződésben a férfiak és a nők egyenlő díjazásának elvét meghatározó 141. cikk szerinti kötelezettségei elmulasztása miatt elmarasztalta Görögországot.

Az Európai Közösségek Bírósága ítélezési gyakorlata szerint az öregségi nyugdíj az EK-Szerződés 141. cikke alkalmazásában díjazásnak számít, ha azt a munkavállalóknak az őket a korábbi munkáltatójukhoz kapcsoló munkaviszony miatt fizetik. A szóban forgó kérdésben a Bíróság úgy ítélte meg, hogy a görög jogszabályok alapján fizetett nyugdíjak megfelelnek a Bíróság ítélezési gyakorlatában meghatározott kritériumnak, ezért a Szerződés alkalmazásában díjazásként kezelhetők.

A Bizottság hangsúlyozza, hogy a Bíróság úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó nyugdíjrendszer vitatott rendelkezései ebben az esetben nem orvosolták azokat a problémákat, amelyekkel a női munkavállalók

szakmai előmenetelük során találkozhatnak, ellenkezőleg, azzal, hogy a nyugdíjkorhatár és a nyugdíjazás időpontjában előírt minimális szolgálati idő tekintetében a női munkavállalókra korlátozták a férfi munkavállalókra vonatkozó feltételeknél kedvezőbb feltételek biztosítását, ezzel a rendelkezések hátrányos megkülönböztetést jelentettek.

Végül ki kell emelni, hogy a Bíróság ítélete kizárólag a férfiakra és a nőkre vonatkozó nyugdíjkorhatár különbözőségének problémáját érinti. Semmiképpen sem érinti a rendszer felépítését – legyen az állami vagy magán – vagy a nyugdíjba vonulás előtt a szükséges járulékfizetési évek számát vagy az ellátások összegét.

*
* *

77. kérdés, előterjesztette: Daniel Bautista (H-0204/09)

Tárgy: Louis Michel biztos kubai látogatása

A Bizottság meg tudja-e magyarázni, hogy kubai látogatásai – köztük legutóbbi, 2009-i márciusi látogatása – során Louis Michel biztos miért hagyja rendszeresen figyelmen kívül a kubai ellenzékieket, és miért találkozik csak a kubai hatóságokkal, ami a 2008. júniusi tanácsi következtetésekből adott megbízás egyértelmű megszegése, amely szerint a Kubába látogató európai hatóságoknak párbeszédet kell folytatniuk a kubai demokratikus ellenzékkel, valamint a kubai hatóságokkal folytatott tárgyalásaik során foglalkozniuk kell az emberi jogok tiszteletben tartásának kérdésével, a szigeten a pluralista demokráciára való áttéréssel és valamennyi politikai fogoly, köztük a 2003-as „Fekete Tavasz” alatt letartóztatottak azonnali szabadon bocsátására vonatkozó kéréssel?

Válasz

(FR) Az Európai Tanács 2005-ös következtetése kijelenti, hogy a magas szintű látogatások alatt az ellenzéki csoportokkal való kapcsolatfelvételtől esetről esetre kell döntenie. Meghatározza továbbá, hogy e látogatások során az emberi jogi helyzetről a kubai hatóságokkal átlátható módon kell tárgyalni. Ugyanezek az elvek érvényesek a tavaly június 23-i tanácsi következtetések szövegére.

A Bizottság így módon tart fenn közvetlen és nyílt párbeszédet a kormánnyal az emberi jogokról, beleértve a politikai foglyok kérdését. Ezt a megközelítést követték az Európai Unió tagállamai minisztereinek legutóbbi magas szintű látogatásai során is.

A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az Európai Unió és Kuba közötti kapcsolatok normalizálása az az út, amely lehetővé teszi, hogy nagyobb hatást gyakoroljunk az emberi jogi kérdésekre.

A Bizottság a világ valamennyi országában, köztük Kubában is rendszeres közvetlen kapcsolatban áll a civil társadalommal. A Bizottság szerepét Kubában a civil társadalom és az ellenzéki csoportok nagyra becsülik és támogatják. A Bizottság kubai küldöttsége rendszeresen fogadja a civil társadalom és az ellenzéki csoportok képviselőit, és a bizottsági szolgálatok Brüsszelben nyitottak mindenki és minden szervezet felé, akik és amelyek konstruktív vitát akarnak folytatni Kubáról vagy bármely más országról.

*
* *